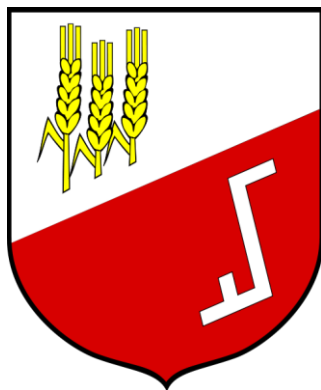

G M I N A Z Ł O T Ó W

S T U D I U M UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPO- DAROWANIA PRZESTRZENNEGO

**TEKST UJEDNOLICONY NA PODSTAWIE TEKSTU STUDIUM BĘDĄCEGO
ZAŁĄCZNIKIEM NR 1, NR 2, DO UCHWAŁY NR VIII/66/11
RADY GMINY ZŁOTÓW Z DNIA 26 MAJA 2011 R.
W SPRAWIE UCHWALENIA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGO-
SPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁOTÓW
(wprowadzone zmiany wyróżniono kolorem)**

BIURO UL. GROTTGERA 26/3 · 80-311 GDAŃSK
s p ó ł k a z o o . o . TEL./FAX (48)(58) 554-84-40 **PPP**
URBANISTYCZNE N

NIP 584-020-36-47 REGON 008049023
KRS 0000093085 KAPITAŁ ZAKŁADOWY 84.000 zł
Tel/fax (58) 554-84-40 tel. (58) 520-92-22, 520-92-23
Mail: urbppp@ppp.gda.pl www.ppp.gda.pl

L U T Y 2 0 2 4 r .

PROJEKT STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZE- STRZENNEGO GMINY ZŁOTÓW

ZESPÓŁ AUTORSKI

Opracowanie zostało wykonane w Biurze Urbanistycznym PPP sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku w latach 2010-2011, przez zespół w składzie:

1.	Mgr inż. arch. Aleksandra Piskorska	Główny projektant
2.	Mgr inż. arch. Marianna Piskorska	Zagospodarowanie przestrzenne
3.	Mgr Katarzyna Marczuk	Środowisko przyrodnicze
4.	Mgr inż. Matylda Piskorska	Środowisko przyrodnicze
5.	Mgr Maciej Mach	Środowisko przyrodnicze
6.	Mgr inż. Michał Ruth	Infrastruktura techniczna
7.	Mgr inż. Marta Lisowska	Infrastruktura techniczna

- przy współpracy

- mgr Iwony Żerebiło i mgr Mirosławy Dernoga w zakresie zagadnień dotyczących dziedzictwa kulturowego
- Mgr inż. arch. Katarzyny Teusz w zakresie analizy sytuacji planistycznej gminy Złotów.

Zmianę Studium z 2022 r. opracował zespół autorski w składzie:

mgr Aleksandra Mikulska – główny projektant

kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty uzyskana na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650)

mgr Paweł Żebrowski – projektant

inż. Piotr Ostrowski – opracowanie graficzne

przy współpracy pracowników Urzędu Gminy Złotów

Zmianę Studium z 2023 r. opracował zespół autorski w składzie:

mgr inż. Tomasz Kuźniar – główny projektant

kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty uzyskana na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650)

mgr inż. Piotr Szczepański – projektant

przy współpracy pracowników Urzędu Gminy Złotów

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

SPIS TREŚCI. WSTĘP	8
CZĘŚĆ I – Ogólna charakterystyka gminy Złotów	11
CZĘŚĆ II – UWARUNKOWANIA ROZWOJU	13
1. Polityka przestrzenna województwa wielkopolskiego	13
1.1. Cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego	13
1.2. Sieć osadnicza	13
1.3. Strefy zróżnicowanej polityki przestrzennej województwa	14
1.4. Ochrona i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego, polityka ochrony dóbr kultury	14
1.5. System przyrodniczy	15
1.6. System komunikacyjny województwa	15
1.7. Ponadlokalne systemy infrastruktury	17
1.8. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym	18
2. Uwarunkowania wewnętrzne	20
2.1. Sieć osadnicza	20
2.2. Główne funkcje na obszarze gminy Złotów	21
2.2.1. Użytkowanie gruntów	21
2.2.2. Działalność gospodarcza w gminie	22
2.2.3. Rolnictwo	23
2.2.3.2. Organizacja produkcji rolnej	25
2.2.3.3. Kierunki produkcji rolnej	26
2.2.4. Gospodarka rybacka	28
2.2.5. Gospodarka leśna	28
2.2.6. Pozostałe funkcje	28
2.2.6.1. Przemysł i usługi	28
2.2.6.2. Planowane przedsięwzięcia	29
2.2.7. Turystyka, rekreacja	29
2.2.7.1. Obiekty turystyczne	29
2.2.7.2. Zagospodarowanie rekreacyjne jezior	30
2.3. Warunki i jakość życia mieszkańców	31
2.3.1. Oświata	31
2.3.2. Kultura	32
2.3.3. Opieka zdrowotna	32
2.3.4. Zestawienie wyposażenia w usługi publiczne w poszczególnych wsiach gminy Złotów	32
2.3.5. Sytuacja mieszkaniowa	33
2.3.6. Komunikacja publiczna	34
2.3.7. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	34
2.4. Zasoby środowiska	34
2.4.1. Rzeźba terenu	34
2.4.2. Wody powierzchniowe	35
2.4.3. Wody podziemne	36
2.4.3.1. Ustalenia zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry	36
2.4.4. Zasoby surowcowe	38
2.4.5. Odnawialne źródła energii	42
2.4.5.1. Energetyka wiatrowa	42
2.4.5.2. Energetyka wodna	44
2.4.5.3. Energetyka słoneczna	44
2.5. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	44
2.6. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	44

2.7. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla	44
2.8. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych na podstawie przepisów odrębnych....	44
2.9. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.....	44
2.10. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.....	44
3. Diagnoza stanu istniejącego.....	45
CZĘŚĆ III – KIERUNKI ROZWOJU GMINY ŻŁOTÓW	48
1. Cele rozwoju gminy	48
2. Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej.....	49
2.1. Strategiczne kierunki rozwoju gminy.....	49
2.2. Struktura sieci osadniczej	50
2.3. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów.....	50
2.3.1. Kierunki rozwoju osadnictwa, funkcji mieszkaniowych.....	50
2.3.2. Kierunki rozwoju funkcji związanych z działalnością gospodarczą	51
2.3.3. Kierunki rozwoju zagospodarowania związanego z turystyką i rekreacją.....	52
2.3.4. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii	53
2.3.5. Powierzchniowa eksploatacja kopalin.....	54
2.3.6. Parametry i wskaźniki urbanistyczne	55
2.4. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów wg wsi	56
2.4.1. Bielawa	56
2.4.2. Błękit.....	57
2.4.3. Bługowo	59
2.4.4. Buntowo	60
2.4.5. Dzierążenka	62
2.4.6. Franciszkowo	64
2.4.7. Górzna	65
2.4.8. Grodno	67
2.4.9. Grudna	68
2.4.10. Józefowo.....	69
2.4.11. Kaczochy	70
2.4.12. Kamień.....	71
2.4.13. Kleszczyna.....	73
2.4.14. Klukowo	75
2.4.15. Krzywa Wieś	76
2.4.16. Międzybłocie	77
2.4.17. Nowa Święta	78
2.4.18. Nowiny	80
2.4.19. Nowy Dwór.....	81
2.4.20. Pieczyn	83
2.4.21. Pieczynek.....	84
2.4.22. Płosków.....	85
2.4.23. Radawnica	86
2.4.24. Rudna	89
2.4.25. Skic	90
2.4.26. Sławianowo.....	92
2.4.27. Sławianówko.....	94
2.4.28. Stare Dzierążno, Nowe Dzierążno	95
2.4.29. Stawnica	96
2.4.30. Święta	99
2.4.31. Wąsosz, Rosochy	102
2.4.32. Wielatowo, Łopienko, tereny przy zachodniej granicy Żłotowa	104
2.4.33. Zalesie	105
3. Środowisko przyrodnicze.....	107
3.1. Zasady kształtowania środowiska.....	107

3.2. Ochrona przyrody	107
3.2.1. Obszary chronionego krajobrazu	107
3.2.2. Obszar Natura 2000.....	108
3.2.3. Rezerваты przyrody	108
3.2.4. Pomniki przyrody	109
3.2.5. Inne formy ochrony przyrody.....	110
3.3. Osnowa ekologiczna gminy	110
3.4. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	112
3.4.1. Ochrona gruntów rolnych	112
3.4.2. Zalesienia.....	112
3.4.3. Lasy ochronne	113
3.5. Retencja wody	113
3.5.1. Program małej retencji	113
3.5.2. Rekultywacja terenów	114
4. Dziedzictwo kulturowe	116
4.1. Krajobraz kulturowy gminy.....	116
4.1.1. Rys historyczny	116
4.1.2. Osadnictwo w pradziejach i we wczesnym średniowieczu.....	116
4.1.3. Nowożytna sieć osadnicza.....	117
4.2. Charakterystyka zagrożeń krajobrazu kulturowego	120
4.3. Ochrona zabytków	121
4.3.1. Podstawy prawne i formy ochrony zabytków	121
4.3.1.1. Rodzaje zabytków i formy ich ochrony.....	121
4.3.1.2. Gminna ewidencja zabytków.....	122
4.3.1.3. Opieka nad zabytkami	123
4.3.2. Obiekty zabytkowe nieruchome wpisane do rejestru zabytków.	123
4.3.2.1. Kościoły.....	123
4.3.2.2. Zespoły dworsko parkowe w rejestrze zabytków	125
4.3.2.3. Parki dworskie w rejestrze zabytków	126
4.3.2.4. Inne zabytki w rejestrze zabytków.....	126
4.3.3. Strefy ochrony konserwatorskiej	127
4.3.4. Ochrona dziedzictwa archeologicznego.....	128
4.3.4.1. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków.....	128
4.3.4.2. Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.....	129
4.3.5. Ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego	129
5. Obszary z ograniczeniami dla zabudowy	130
5.1. Strefy ochronne	130
5.2. Obszary ograniczonego użytkowania	130
5.3. Zagrożenia powodziowe	130
5.4. Obszary naturalnych zagrożeń geologicznych	132
5.5. Zagrożenie hałasem	132
5.6. Pola elektromagnetyczne	133
5.7. Strefy ograniczeń od infrastruktury gazowniczej.....	134
5.8. Gleby chronione.....	134
5.9. Tereny zamknięte	134
6. System transportowy gminy Złotów	135
6.1. Układ drogowy	135
6.1.1. Drogi wojewódzkie, powiązania z drogami krajowymi.....	135
6.1.2. Obwodnica miasta Złotów	136
6.1.3. Drogi powiatowe	137
6.1.4. Drogi gminne.....	138
6.2. Linie kolejowe	139
6.3. Trasy rowerowe	139
7. Infrastruktura techniczna	139
7.1. Zaopatrzenie w wodę.....	139

7.1.1. Opis systemu zaopatrzenia w wodę.....	139
7.1.2. Istniejące stacje wodociągowe.....	140
7.1.3. Istniejące sieci wodociągowe.....	141
7.1.4. Kierunki rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę.....	142
7.2. Odprowadzenie ścieków komunalnych.....	143
7.2.1. Opis istniejącego systemu odprowadzania ścieków komunalnych.....	143
7.2.3. Aglomeracje ściekowe.....	145
7.2.4. Kierunki rozwoju systemów odprowadzania ścieków komunalnych.....	146
7.3. Odprowadzenie wód opadowych, melioracje.....	148
7.3.1. Urządzenia melioracji wodnych podstawowych.....	148
7.3.2. Urządzenia melioracji wodnych szczegółowych.....	148
7.3.4. Obiekty i urządzenia hydrotechniczne.....	148
7.4. Zaopatrzenie w gaz.....	149
7.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną.....	150
7.6. Zaopatrzenie w ciepło.....	154
7.7. Unieszkodliwianie odpadów.....	155
7.7.1. Stan istniejący w zakresie gospodarki odpadami.....	155
7.7.2. Kierunki zmian w systemie gospodarki odpadami.....	156
7.8. Kierunki rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej.....	156
8. Polityka planistyczna gminy.....	158
8.1. Miejscowe plany obowiązujące na terenie gminy Złotów.....	158
8.2. Obszary, dla których sporządzenie m.p.z.p. jest obowiązkowe.....	160
8.3. Założenia do wieloletniego programu sporządzania m.p.z.p.....	161
8.4. Zasady interpretacji zgodności ustaleń Studium z projektami m.p.z.p.....	161
9. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.....	163
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	163
11. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.....	163
12. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej.....	163
13. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane.....	163
14. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	163
15. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	163
16. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.....	163
17. Uzasadnienie wraz z syntezą ustaleń zmiany Studium.....	164
CZĘŚĆ IV – ANEKSY DO STUDIUM.....	167
ANEKS NR 4.3.1. EWIDENCJA ZABYTKÓW W GMINIE ZŁOTÓW.....	167
ANEKS NR 7.5.2 – WYKAZ URZĄDZEŃ SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ.....	173
CZĘŚĆ V – ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY.....	178

CZĘŚĆ GRAFICZNA STUDIUM

- RYS NR 1 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁOTÓW – UWARUNKOWANIA ROZWOJU – SKALA 1:10.000 i 1 : 25.000;
- RYS NR 2 SCHEMAT DRÓG – SKALA 1: 50.000
- RYS NR 3 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA – SKALA 1: 50.000
- RYS NR 4 WŁASNOŚĆ GRUNTU – SKALA 1: 25 000

Integralną częścią Uchwały Nr .../.../... Rady Gminy Złotów z dnia r. stanowią:

- 1) Załącznik nr 1 – tekst ujednoczony Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów;
- 2) Załącznik nr 2 – rysunek ujednoczony Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów – Uwarunkowania obszarów objętych zmianą Studium, skala 1:10 000;
- 3) Załącznik nr 3 – RYS NR 2 SCHEMAT DRÓG – SKALA 1: 50.000;
- 4) Załącznik nr 4 – RYS NR 3 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA – SKALA 1: 50.000;
- 5) Załącznik nr 5 – RYS NR 4 WŁASNOŚĆ GRUNTU – SKALA 1: 25 000;
- 6) Załącznik nr 6 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do studium.
- 7) Załącznik nr 7 – dokument elektroniczny zawierający dane przestrzenne.

I. WSTĘP

Podstawa formalno-prawna

Studium jest aktualizacją dokumentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów opracowanego w latach 2002-2003 i zatwierdzonego uchwałą nr XXIII/162/04 Rady Gminy Złotów z dnia 28 października 2004 roku, sporządzaną na podstawie uchwały nr XXX/251/09 Rady Gminy Złotów z dnia 26 marca 2009 roku o przystąpieniu do sporządzania zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów w obrębie granic administracyjnych gminy Złotów.

Formalny zakres i tryb pracy nad Studium określają art. 9, 10, 11 i 12 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. nr 80 poz. 717, z późniejszymi zmianami).

Podstawę prawną opracowania zmiany studium nr 1 stanowią przepisy art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, ze zm.), mające zastosowanie do zmiany studium na mocy art. 27 ww. ustawy.

Zmianę Studium sporządzono na podstawie uchwały Nr XXIX.220.2021 Rady Gminy Złotów z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów.

Studium z 2011 r. przewidywało jedynie możliwość realizacji farm wiatrowych jako urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Wraz z upływem czasu oraz w warunkach utrudnionej możliwości realizacji farm wiatrowych rozwinęły się inne gałęzie OZE, takie jak np. fotowoltaika. Celem opracowania niniejszej zmiany Studium jest zmiana uchwalonego w 2011 roku Studium, która polega na uzupełnieniu jego treści w jednostkowe ustalenia, wymagane ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Dokonano także aktualizacji zapisów ogólnych tekstu Studium w zakresie zagadnień przyrodniczych (w tym zagrożenia powodziowego oraz udokumentowanych złóż kopalin, w tym udzielonych koncesji) oraz kulturowych mających wpływ na przedmiot zmiany. W związku z zakresem przestrzennym i przedmiotowym niniejszej zmiany Studium nie zaktualizowano jego zapisów w zakresie demografii, użytkowania terenu, komunikacji oraz innych danych, w tym danych statystycznych oraz wskaźników.

Niniejszy dokument sporządzono w formie tekstu jednolitego, uwzględniającego wprowadzone zmiany. Opracowana zmiana Studium jest kontynuacją polityki przestrzennej gminy przyjętej w studium z 2011 r., z uwzględnieniem celów rozwojowych opartych na wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii.

Podstawę prawną opracowania zmiany Studium nr 2 stanowią przepisy art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r., poz. 977), mające zastosowanie do zmiany studium na mocy art. 27 ww. ustawy.

Zmianę Studium sporządzono na podstawie uchwały Nr LVII.552.2023 Rady Gminy Złotów z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów.

Studium z 2011 r. na obszarze objętym zmianą Studium nr 2 wyznaczało teren składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, które w 2018 roku zakończyło działalności i zostało zrekultywowane. Celem opracowania zmiany Studium nr 2 jest uzupełnienie jego treści w jednostkowe ustalenia, wymagane ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz wyznaczenie obszarów rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych w obrębie terenów dawnego składowiska odpadów.

Ze względu na zmianę przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977) na potrzeby projektu wykonano „Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów” wraz z analizami wynikającymi z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie

z którym maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjną przekracza chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę. W związku z powyższym w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Obszar objęty zmianą Studium NR 2 położony jest poza zasięgiem obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.

Zgodnie z „Bilansem” chłonność terenów zabudowy produkcyjnej w zasięgu obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz w zasięgu obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę nie zapewnia możliwości realizacji maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę produkcyjną. Przedmiotem zmiany Studium nr 2 jest zatem wprowadzenie obszarów rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych w miejsce dotychczasowego kierunku zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Wprowadzenie nowej funkcji obszarów rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych wpisuje się w realizację maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę produkcyjną w skali gminy.

W ramach zmiany Studium nie wprowadzano ustaleń dotyczących diagnozy przygotowanej na potrzeby strategii rozwoju gminy, ze względu na brak ww. diagnozy, obszarów wymagających remediacji ze względu na brak takich obszarów oraz obszarów zdegradowanych ze względu na brak takich obszarów.

Zgodnie z Audytem krajobrazowym województwa wielkopolskiego, zatwierdzonym Uchwałą nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r., obszar objęty zmianą Studium nr 2 położony jest poza granicami krajobrazów priorytetowych oraz obszarów objętych formami ochrony przyrody.

Niniejszy dokument sporządzono w formie tekstu ujednoczonego, uwzględniającego wprowadzone zmiany. Opracowana zmiana Studium jest kontynuacją polityki przestrzennej gminy przyjętej w studium z 2011 r.

Źródła informacji, wykorzystane materiały

1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uchwalony został w 2010 r. uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r.
2. Plan Rozwoju Lokalnego Powiatu Złotowskiego na lata 2007 – 2013, Uchwała Rady Powiatu Złotowskiego Nr /XLIV/219/2006 z dnia 27 września 2006 roku. Uchwalony w 2007 r. PRL Powiatu Złotowskiego kontynuuje planowanie strategiczne rozwoju powiatu zapoczątkowane w 2002 roku, kiedy to rozpoczęto prace nad opracowaniem „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Powiatu Złotowskiego na lata 2002-2011”. Sformułowała ona cele oraz niektóre kierunki ich realizacji. W międzyczasie, zgodnie z wymogami Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego i „Uzupełnieniami” do tego programu, zaszła potrzeba opracowania Planu Rozwoju Lokalnego (zwanego dalej Planem) niezbędnego do przyjęcia środków pomocowych z niektórych tzw. działań priorytetu III. Zaniechano więc opracowania programów operacyjnych do wcześniej uchwalonej strategii na rzecz sporządzenia Planu na lata 2004-2006 i kierunkowo do 2011 roku spełniającego podobną jak programy operacyjne rolę. Niniejszy Plan nawiązuje zarówno do Strategii Powiatu, jak i dotychczasowego Planu Rozwoju Lokalnego. Plan opiera się nie tylko na wymienionych dokumentach strategiczno-programowych Powiatu. Bierze także pod uwagę „Strategię rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 r.” przyjętą w grudniu 2005 roku oraz projekt Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 (wersja z czerwca 2006 r.). Jak każdy dokument planistyczny tak i niniejszy Plan Rozwoju Lokalnego analizuje i ocenia aktualną sytuację, identyfikuje problemy, diagnozuje potrzeby lokalnej społeczności, określa kierunki działań zmierzających do poprawy istniejącego stanu. Wskazuje wytypowane do realizacji w okresie planistycznym projekty i źródła ich finansowania. Prognozuje przepływy finansowe. Przewiduje sposoby wdrażania, monitorowania, oceny i zmiany Planu.

Czas realizacji Planu obejmuje lata 2007-2013 i jest spójny z siedmioletnim okresem programowania pomocy strukturalnej przez UE.

3. Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Złotów jest kompleksowym dokumentem określającym strategię społeczno-gospodarczą Gminy Złotów na lata 2006-2013. Podobnie jak PRL Powiatu Złotowskiego jest on kontynuacją prac nad planowanie strategicznego rozwoju gminy rozpoczętych opracowaniem i przyjęciem przez Radę Gminy Złotów Strategii Rozwoju Gminy Złotów. Dokument PRL Gminy Złotów został przygotowany na podstawie następujących dokumentów o charakterze programującym:

- Narodowy Plan Rozwoju
- Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego
- Plan rozwoju Lokalnego Powiatu Złotowskiego
- Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego
- Strategia Zrównoważonego Rozwoju Gminy Złotów
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów
- Wieloletni Plan Inwestycyjny Gminy Złotów
- Plan Gospodarki Opadami dla Gminy Złotów
- Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Złotów

4. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów, zatwierdzone uchwałą nr XXIII/162/04 Rady Gminy Złotów z dnia 28 października 2004 roku.

5. Obowiązujące na terenie gminy Złotów miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, będących w trakcie sporządzania zgodnie z uchwałami podjętymi przez Radę Gminy Złotów.

6. Decyzje o warunkach zabudowy i decyzje lokalizacji inwestycji celu publicznego wydane w latach 2005 – 2009.

7. Gminny Plan Ochrony Zabytków Nieruchomych na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych (na podstawie rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych /Dz. U. Nr 212 z dnia 29 września 2004 r., poz. 2153/).

8. Marcin Ziółkowski – praca magisterska na kierunku Geografia, 2009 r. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, „Uwarunkowania, rozwój i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w latach 1998-2008.

Materiałem wyjściowym do zmiany Studium są następujące opracowania:

1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego przyjęty w 2019 r. uchwałą Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r.
2. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów, Wałcz, 2021.
3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów, przyjęte uchwałą Nr VIII/66/11 z dnia 26 maja 2011 r.

CZĘŚĆ I – Ogólna charakterystyka gminy Złotów

- Gminę Złotów zamieszkuje 9352 osoby (stan na koniec 2010 r. wg danych Urzędu Gminy). Na układ osadniczy gminy Złotów składają się 34 wiejskie jednostki osadnicze, w tym 27 wsi sołeckich.
- Powierzchnia gminy wynosi 292,5 km²; (źródło: zestawienie zbiorcze wg stanu na dzień 2.01.2006 r. Starostwo Powiatowe w Złotowie).
- Gmina wiejska Złotów położona jest na północnym skraju województwa wielkopolskiego i w centralnej części powiatu złotowskiego. Obejmuje obszary wiejskie okalające miasto Złotów, sąsiaduje z 10 gminami:
 - od zachodu z gminami Jastrowie i Tarnówka,
 - od północy i północnego zachodu z gminą Okonek,
 - od wschodu i północnego wschodu z gminami Lipka, Zakrzewo i Więcbork,
 - od południa z gminami Łobżenica, Wysoka i Krajenka,
 - oraz centralnie z gminą miejską Złotów.

Południowo wschodnia granica gminy jest również granicą powiatu złotowskiego i województwa wielkopolskiego, gmina Więcbork położona jest już w województwie kujawsko pomorskim. Miasto Złotów jest siedzibą gminy i powiatu a także ośrodkiem administracyjno-usługowym dla całego powiatu złotowskiego.

Ryc. 1. Gmina Złotów na tle Powiatu Złotowskiego.

Gmina Złotów położona jest na obszarze Pojezierza Krajeńskiego. Występują tu różne formy polodowcowej rzeźby terenu, liczne lasy, rzeki i jeziora, połączone łąkami, tworzące w sumie malownicze krajobrazy:

- Okolice Krzywej Wsi są jedynym najbardziej urokliwych i malowniczych zakątków powiatu złotowskiego, zwaną Szwajcarią Kiełpińską. Na skraju tego ciekawego regionu turystycznego znajduje się ciąg moren czołowych z najwyższym wzniesieniem powiatu złotowskiego jakim jest Brzuchowa Góra o wysokości 208 m n.p.m, przy względnej różnicy wysokości dochodzącej do 50m;

- Północno-zachodnią część gminy pokrywa kompleks leśny obejmujący dolinę rzeki Gwdy i piaszczyste tereny sandru Gwdy. Granica gminy biegnie tu wzdłuż dwóch, bardzo malowniczych, kilkukilometrowych zalewów na rzece Gwdzie, tj. Zalewu Jastrowskiego i Zalewu Grudniańskiego;
- Malowniczym krajobrazem, wynikającym głównie z sąsiedztwa różnorodnych form rzeźby i pokrycia terenu, charakteryzują się okolice wsi Stawnica, Stare Dzierżąno, Międzybłocie i Płosków, gdzie faliste i pagórkowate pola moreny dennej dzielą równinne sandry z bogatą siecią cieków i rowów, rozległymi łąkami i licznymi enklawami leśnymi;
- W centralnej części gminy, od miasta Złotowa aż po zachodnią granicę gminy rozciąga się rynna z jeziora, z kilkoma jeziorami, z których największym jest jez. Zaleskie, którego wschodni kraniec położony jest na terenie miasta Złotów, mniejsze to jez. Górzno Górne i Dolne położone przy wsi Górzna;
- Na południowym krańcu gminy rozciąga się jez. Sławianowskie, nad którym położone są wsie Sławianowo, Buntowo, Bługowo i Sławianówko. Jezioro Sławianowskie, ze względu na swój charakterystyczny kształt, zwane jest również zwane Mieczowym lub Krzyżowym. Krajobraz tej części gminy jest urozmaicony, tak ze względu na ukształtowanie jak i pokrycie terenu. W sąsiedztwie jeziora są płaskie pola sandrowe (na pd- zach) a także fragmenty wzgórz moreny czołowej, na wschód od wsi Bługowo. Wody jeziora sąsiadują z łąkami, polami uprawnymi i enklawami lasów, co niewątpliwie czyni ten fragment gminy jednym z najbardziej urozmaiconych pod względem krajobrazowym.

Krajobraz pozostałej części gminy to głównie faliste pola moreny dennej, urozmaicone kompleksami łąk i lasów, nie posiadające większych walorów krajobrazowych.

Przez teren gminy Złotów płyną rzeki – Głomia, Łobżonka, Łużanka, Smoła, Kocunia, Śmiardówka ze swoimi niewielkimi dopływami, zachodnia granica gminy biegnie wzdłuż rzeki Gwdy.

Cała powierzchnia gminy Złotów, z wyjątkiem niewielkiego fragmentu położonego przy wschodniej granicy (rejon miejscowości Rudna) położona jest w zlewni rzeki Gwdy. Wspomniany fragment leży w zlewni rzeki Łobżonki. Wody powierzchniowe z obszaru gminy spływają do rzeki Gwdy za pośrednictwem rzek: Głomi i jej dopływów – Kocuni i Śmiardówki w centralnej i południowej części oraz za pośrednictwem Debrzynki w części północnej. Zachodnia część gminy leży w bezpośredniej zlewni Gwdy, do której uchodzą bezpośrednio bardzo małe ciek.

Do naturalnych zbiorników wodnych należą jeziora, nieliczne rozproszone śródpolne i śródleśne oczka wodne oraz stawy. Na terenie gminy Złotów znajduje się 15 jezior o powierzchni ponad 1 ha.: jez. Sławianowskie, jez. Zaleskie, jez. Ostrowite, jez. Skickie, jez. Górzno Górne, jez. Górzno Dolne, jez. Piaskowe, jez. Bielskie, jez. Buntowskie, Kleszczyński Staw (jez. Kleszczyna), zbiornik wodny w rezerwacie „Czarci Staw”, jez. Święta, jez. Piaski Średnie, Staw Młyński (obr. Stare Dzierżąno), zbiornik w Krzywej Wsi, jez. Łopienka.

Z tej ilości zaledwie trzy mają znaczącą powierzchnię i kubaturę masy jeziornej, są to: Sławianowskie (230,86 ha), Zaleskie (186,13 ha) i Ostrowite (37,59 ha). W pozostałej liczbie tylko 3 jeziora mają powierzchnię ponad 10 ha, 4 jeziora – powierzchnię od 5 do 10 ha. Pozostałe, to niewielkie oczka o powierzchniach od 1,6 do 3 ha. Trzy jeziora uznać należy za częściowo zeutrofizowane, charakteryzujące się zmiennością otwartego zwierciadła wody. Są to jeziora: Łopienka, Jez. Skickie, i Rezerwat.

CZĘŚĆ II – UWARUNKOWANIA ROZWOJU

1. Polityka przestrzenna województwa wielkopolskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uchwalony został w 2010 r. uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010

Obecnie obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr V/70/19 z dnia 25 marca 2019 r.

1.1. Cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego

Generalne cele i zasady rozwoju zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego określają „Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030” (KPZK2030), „Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020-2030 roku” uchwalona przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego w ~~grudniu 2005 r.~~ styczniu 2020 r. oraz strategię sektorowe przyjęte przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego.

Celem planu (dot. Planu z 2010 r.) jest zrównoważony rozwój przestrzenny jako jedna z podstaw wzrostu poziomu życia mieszkańców regionu.

Realizacja tego celu opierać się będzie na dwóch celach szczegółowych:

- Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI wieku poprzez:
 - Poprawę stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi,
 - Wzrost spójności komunikacyjnej oraz powiązań z otoczeniem,
 - Wzrost znaczenia i zachowanie dziedzictwa kulturowego,
 - Poprawę jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
 - Przygotowanie i racjonalne wykorzystanie terenów inwestycyjnych,
 - Wzmocnienie regionotwórczych funkcji Poznania jako metropolii o znaczeniu europejskim oraz Kalisza i Ostrowa Wielkopolskiego jako dwubiegunowego układu miejskiego o znaczeniu ponadregionalnym,
 - Wielofunkcyjny rozwój ośrodków regionalnych i lokalnych,
 - Restrukturyzację obszarów o ograniczonym potencjale rozwojowym;
- Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województwa poprzez:
 - Wzmocnienie gospodarstw rolnych oraz gospodarki żywnościowej,
 - Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw,
 - Wzrost udziału nauki i badań w rozwoju regionu,
 - Zwiększenie udziału usług turystycznych i rekreacji w gospodarce regionu.

Celem Planu województwa z 2019 roku jest stworzenie podstaw do dla zachowania lub przywracania ład przestrzennego i zapewnienia zrównoważonego rozwoju Wielkopolski.

1.2. Sieć osadnicza

Sieć osadnicza Wielkopolski jest w pełni rozwinięta i zrównoważona. Miasta są rozłożone równomiernie, co zapewnia wysoki poziom dostępności do nich. Sieć osadnicza stanowi podstawę struktury przestrzennej. Najważniejszym ogniwem struktury przestrzennej województwa jest Poznań. Jego rola nadal będzie polegała na pełnieniu i rozwijaniu funkcji metropolitalnych oraz na obsłudze mieszkańców regionu.

Drugim ogniwem regionu jest miejski układ dwubiegunowy Kalisz – Ostrów Wielkopolski. Miasta te, stanowią główne ośrodki obsługi dla Wielkopolski południowej. Funkcje ośrodków ponadregionalnych i regionalnych pełnią miasta: Konin, Leszno, Piła i Gniezno. Wymienione miasta, stanowiąc główne elementy węzłowe województwa, wytworzyły swoje strefy wpływów. Powiat złotowski znajduje się w strefie oddziaływania ośrodka regionalnego jakim jest Piła.

1.3. Strefy zróżnicowanej polityki przestrzennej województwa

Gmina Złotów położona jest poza pasmami dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego a także poza strefami intensywnych procesów urbanizacyjnych i strefą intensywniej gospodarki rolnej.

Większość obszaru gminy plan województwa kwalifikuje jako strefę wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych. Strefa ta obejmuje tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, niekwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych i tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Oprócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi gospodarki – konieczne jest wspieranie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, aktywizacji lokalnego potencjału środowiska przyrodniczego, kulturowego i społecznego. Wielofunkcyjność tych stref, wynikająca z istniejącego zagospodarowania, jak i potencjalnych możliwości rozwoju przestrzennego stanowi podstawę dla dalszego ich rozwoju. Rejony charakteryzujące się mniejszą przydatnością dla produkcji rolniczej powinny stanowić potencjalne obszary prowadzenia polityki zwiększania lesistości.

Centralna i południowo-wschodnia część gminy Złotów położona jest w strefie rekreacyjnej, drugi płat strefy rekreacyjnej przylega do północno-zachodniej granicy gminy i wiąże się z obszarami chronionego krajobrazu. Określone w Planie strefy to obszary, które ze względu na swoje różne cechy dają podstawy dla rozwoju rekreacji w różnych formach. Rozwój rekreacji w okolicy Złotowa opiera się na następujących przesłankach:

- obszary położone z dala od dużych ośrodków miejskich, atrakcyjne przyrodniczo i krajobrazowo, mogą być przeznaczone dla wypoczynku pobytowego, zarówno masowego, jak i indywidualnego. Obecnie coraz większego znaczenia nabiera agroturystyka, która z powodzeniem może rozwijać się również na obszarach mniej ciekawych pod względem przyrodniczym,
- na terenach leśnych rozwijać się mogą mniej popularne formy wypoczynku, takie jak łowiectwo i zbieractwo,
- miejscowości najciekawsze pod względem zasobów dziedzictwa kulturowego oraz historyczne szlaki przechodzące przez obszar województwa to atrakcje, które przyciągać będą turystów indywidualnych oraz zorganizowane grupy, w tym grupy pątnicze.

Południowo wschodnia część gminy położona jest w strefie kulturotwórczej, zasięg tej strefy wynika z sąsiedztwa znaczącego obiektu kultu religijnego jakim jest sanktuarium Klasztorza Górka w gminie Łobżenica.

Dla województwa wielkopolskiego przeprowadzona została ocena poziomu rozwoju Społeczno-gospodarczego oraz atrakcyjności inwestycyjnej gmin. Z całego powiatu złotowskiego tylko gmina Złotów, a także miasto Złotów nie zostały zaliczone do obszarów wymagających realizacji polityki wspierania rozwoju.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego z 2019 roku kwalifikuje obszar gminy Złotów do strefy niskiej intensywności procesów osadniczych oraz strefy umiarkowanego rozwoju działalności rolniczej.

1.4. Ochrona i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego, polityka ochrony dóbr kultury

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa, który operuje w zapisie graficznym skalami o znacznym stopniu ogólności, szczególne znaczenie ma ochrona obszarowa, a więc ochrona całych układów przestrzennych miast i wsi, ochrona krajobrazów kulturowych w parkach kulturowych i na terenach kulturotwórczych, szlaki kulturowe oraz pojedyncze obiekty, ograniczone do najwybitniejszych.

W celu ochrony i promocji krajobrazu kulturowego, cennego z uwagi na zachowane dziedzictwo kulturowe, a równocześnie atrakcyjnego pod względem walorów przyrodniczych, proponuje się utworzenie na terenie województwa wielkopolskiego 23 parków kulturowych (PK). Jeden z nich planowany jest w gminie Łobżenica PK „Górka Klasztorza”, sąsiadującej od południowego wschodu z gminą Złotów. Południowo wschodnia część gminy Złotów wskazana jest jako rejon o kulturotwórczym potencjale, wymagający aktywnej promocji o znaczeniu ponadlokalnym, wynikającym z sąsiedztwa sanktuarium w Górcie Klasztornej.

Plan proponuje także utworzenie kulturowych szlaków tematycznych. Gmina Złotów położona jest poza ich zasięgiem.

~~Dla obszaru województwa wielkopolskiego nie został dotąd opracowany audyt krajobrazowy.~~

1.5. System przyrodniczy

System obszarów chronionych Wielkopolski obejmuje wzajemnie uzupełniające się systemy ekologiczne szczebla krajowego i europejskiego. Krajowy system obszarów chronionych tworzą parki narodowe, parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu. System ten powiązany jest z Europejską siecią ekologiczną Natura 2000 obejmującą obszary specjalnej ochrony ptaków i specjalne obszary ochrony siedlisk. Uzupełnieniem istniejącego systemu obszarów chronionych są obszary cenne przyrodniczo i krajobrazowo, integrujące regionalną sieć ekologiczną. Dolina rzeki Warty jest korytarzem ekologicznym o randze krajowej i stanowi główną oś układu przyrodniczego Wielkopolski.

Jednym z najważniejszych celów ochrony przyrody i krajobrazu Wielkopolski jest więc stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych i sieci ekologicznej uwzględniającego powiązania przyrodnicze z obszarami województw sąsiednich. Zapewni to prawidłowe funkcjonowanie przestrzeni przyrodniczej, uwzględniając:

- ochronę obszarów o największych wartościach przyrodniczo – krajobrazowych i dużym potencjale biologicznym, włączone do sieci krajowej, jak i wzajemnie uzupełniających się koncepcji europejskich sieci ekologicznych ECONET – POLSKA oraz NATURA 2000,
- zapewnienie ciągłości i spójności przestrzennej korytarzy ekologicznych stanowiących drogi migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt oraz wpływające na zmniejszenie negatywnych skutków izolacji obszarów cennych przyrodniczo,
- ochronę obszarów ważnych dla gniazdowania i migracji ptaków,
- wielokierunkowe działania ochronne na pozostałych obszarach województwa (obszarach zagospodarowanych, rolniczych, leśnych i wodnych).

Gminę Złotów otacza od zachodu oraz wschodu krajowy system obszarów chronionych. Zachodnia część gminy pokryta lasami wchodzi w skład korytarza ekologicznego ważnego dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt (okalający gminę od zachodu, północy oraz wschodu) oraz europejskiego korytarza migracyjnego dużych zwierząt lądowych. Ponadto, południową część gminy zajmują obszary ważne dla gniazdowania i migracji ptaków. Główne elementy systemu przyrodniczego województwa znajdujące się na terenie gminy Złotów:

- Istniejący specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”. Obejmuje dolinę rzeki Łobżonki wraz z przyległymi dopływami;
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy” – obejmuje dolinę Gwdy i położony jest w północno-zachodniej części gminy;
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”, położony w południowo-wschodniej części gminy Złotów;
- Dwa rezerваты przyrody: rezerwat „Czarci Staw” – torfowiskowy, rezerwat „Uroczysko Jary” typu krajobrazowego.

Na obszarze gminy Złotów plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego nie zakłada tworzenia lub poszerzenia istniejących prawnych form ochrony przyrody.

1.6. System komunikacyjny województwa

Obszar województwa wielkopolskiego przecinają dwa z czterech głównych korytarzy europejskich przebiegających przez Polskę:

- Korytarz II Berlin – Poznań – Warszawa – Mińsk – Moskwa.

- Korytarz VIa Poznań – Grudziądz, który jest odgałęzieniem VI korytarza transportowego Gdańsk – Katowice – Żylna (Słowacja).

Niezależnie od europejskich korytarzy komunikacyjnych w Unii Europejskiej wskazano sieć transportową objętą programem pomocowym TEN-T, której zadaniem jest zwiększenie efektywności współdziałania w zakresie rozwoju transportu. Korytarze TEN-T stanowią ciągi transportowe o międzynarodowym znaczeniu, w których przebiega komunikacja o podwyższonych parametrach technicznych wraz z węzłami transportowymi.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, poprzez klasyfikację połączeń komunikacyjnych, ustala model w zakresie obsługi transportowej województwa, polegający na wyznaczeniu sieci powiązań komunikacyjnych I stopnia i II stopnia. Sieć połączeń komunikacyjnych I stopnia wyznaczona została:

- w nawiązaniu do korytarzy europejskich
- dla zapewnienia powiązania Poznańskiego Obszaru Metropolitalnego i miast o znaczeniu ponadregionalnym i regionalnym z innymi rejonami kraju.

W okolicy gminy Złotów nie występują elementy sieci transportowej zaliczone do sieci połączeń komunikacyjnych I stopnia. Najbliższy międzyregionalny korytarz transportowy określony w planie województwa to korytarz Północ – Południe o przebiegu Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Poznań – Ostrów Wlkp – Kępno – autostrada A1. W analizowanym rejonie związanym z położeniem gminy Złotów korytarz ten wiąże się z przebiegiem drogi krajowej nr 11 oraz linii kolejowych nr 405 Piła – Szczecinek i nr 354 relacji Piła – Poznań.

Realizacja polityki rozwoju ponadlokalnych systemów transportowych na obszarze województwa koncentrować się będzie na wielu działaniach. Planowane działania w zakresie dróg krajowych w zakresie dróg krajowych nie dotyczą obszaru gminy Złotów. Przez teren gminy Złotów przebiegają dwie drogi wojewódzkie tj. droga nr 188 i droga nr 189. Polityka rozwoju ponadlokalnych systemów transportowych w zakresie dróg wojewódzkich polegać będzie na:

- podniesieniu standardów technicznych do poziomu europejskiego dróg i odcinków dróg ujętych w sieci I i II stopnia połączeń, umożliwiających ich wykorzystanie w transporcie międzynarodowym: nr 160, 174, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 191, 193, 196, 197, 241, 260, 263, 270, 305, 306, 307, 308, 310, 313, 430, 431, 432, 434, 436, 441, 442, 443, 447, 449, 450, 466, 467, 470, 473 oraz obecna droga krajowa S5 na odcinku Poznań – Gniezno,
- realizacji obwodnic ~~w ciągach dróg wojewódzkich~~, przede wszystkim w miejscowościach: Trzcianka, Czarnków, Oborniki, Murowana Goślina, Rogoźno, Wągrowiec, Zbąszyń, Niepruszewo, Wojnowice, Opalenica, Mosina, Środa Wielkopolska, Książ Wielkopolski, Dolsk, Kunowo, Gostyń, Ostrzeszów i Grabów n. Prosną,
- przebudowie i modernizacji pozostałych dróg wojewódzkich z uwzględnieniem obwodnic centrów miast i wsi.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego zawiera ustalone i wymagane obwodnice drogowe miejscowości. Plan uwzględnia obwodnice zawarte w opracowaniach drogowych oraz opracowaniach planistycznych gmin. Załącznik nr 2 do Planu wymienia planowane ważniejsze obwodnice miejscowości. Na terenie gminy Złotów planowany jest przebieg obwodnicy miasta Złotowa.

Korekty przebiegu projektowanych dróg, zmiany ich klasy bądź kategorii oraz obwodnice miejscowości wynikające z dostosowania istniejących bądź projektowanych dróg do założonego standardu, które są zgodne z zamierzeniami inwestycyjnymi zarządców dróg, należy uznać za zgodne z kierunkami rozwoju systemu komunikacji drogowej w województwie. Rozwój sieci dróg wojewódzkich na terenie gminy Złotów polegać będzie na realizacji obwodnic klasy technicznej G – droga główna lub Z – droga zbiorcza.

Aktualnie, dla dróg wojewódzkich, przebiegających przez teren gminy Złotów, zakładana jest klasa techniczna G – droga główna.

Kolej w województwie musi stać się równoważnym i konkurencyjnym środkiem transportu do transportu drogowego, zarówno dla przewozów towarowych, jak i pasażerskich. Osiągnięcie tego efektu będzie stanowić czynnik

integrujący Wielkopolskę. W zakresie odbudowy połączeń międzyregionalnych przewiduje się powiązanie województwa wielkopolskiego z Wybrzeżem linią kolejową o znaczeniu państwowym. Ponadto w zakresie połączeń regionalnych konieczne jest zapewnienie dostępności północnych obszarów Wielkopolski do centrum linią o podwyższonym standardzie. W tym celu zakłada się zmianę kategorii obecnych linii kolejowych o znaczeniu lokalnym nr 354 Poznań – Piła oraz linii nr 405 Piła – Szczecinek i włączenie ich do sieci linii kolejowych o znaczeniu państwowym.

Przebudowa regionalnego systemu transportu kolejowego w rejonie Złotowa polegać będzie na:

- zmianie klasyfikacji funkcjonalnej istniejących linii kolejowych, w tym włączenie do sieci połączeń krajowych linii kolejowej nr 354 Poznań – Piła – Chodzież i nr 405 Piła – Szczecinek;
- przystosowaniu linii nr 203 do prędkości ≥ 100 km/h;

1.7. Ponadlokalne systemy infrastruktury

Linie wysokiego napięcia

- fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo, zarządzanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne – Północ S.A., stanowiącej ważny element sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego. W planach PSE – Północ jest budowa linii elektroenergetycznej 2 x 400 kV.

Przez obszar objęty zmianą Studium nr 1 (obręb Górzna) przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna, linia przesyłowa 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo oraz planowana jest budowa ww. linii 2x400 kV (o orientacyjnym przebiegu wskazanym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego).

- Fragmenty dwóch linii WN -110 kV będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.:
 - Linia wysokiego napięcia 110 kV relacji Złotów – Krzewina, typ AFL 3x120;
 - Linia wysokiego napięcia 110 kV relacji Złotów – Jastrowie, typ AFL 3x240

Gazociągi wysokiego ciśnienia:

Na obszarze gminy zlokalizowane są następujące urządzenia systemu zaopatrzenia w gaz, zarządzane przez Polską Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. OZG Koszalin:

- Stacja redukcyjno-pomiarowa I st. Złotów o przepustowości 10000 m³/h, (1999 r.),
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Złotów o średnicy DN150, (1999 r.);
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Łobzenica o średnicy DN80, (1990 r),
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, relacji Śmiardowo - Szczecinek o średnicy DN250, (1995 r.)

Przez obszar objęty zmianą Studium nr 1 (obręb Zalesie i Górzna) przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN250 relacji Ujście – Szczecinek.

Aglomeracje ściekowe utworzone w obrębie gminy Złotów.

Na terenie Gminy Złotów zostały utworzone następujące aglomeracje ściekowe:

- Na mocy Rozporządzenia Nr 134/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Radawnica, gmina Złotów wyznaczono aglomerację ściekową Radawnica o RLM 3 800, z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Radawnica, Kamień, Józefowo, Górzna, Nowiny;
- Na mocy Rozporządzenia Nr 136/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Kleszczyna, gmina Złotów wyznaczono aglomerację ściekową Kleszczyna o RLM 3 000, z oczyszczalnią ścieków w Kaczochach, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Kleszczyna, Bługowo, Buntowo, Skic, Rudna, Kaczochy, Nowa Święta, Sławianowo;
- Na mocy Rozporządzenia Nr 149/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Złotów, wyznaczono aglomerację ściekową Złotów o RLM 21 800, z oczysz-

czalnią ścieków w m. Błękit, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: miasto Złotów oraz m. Święta, gmina wiejska Złotów.

Podstawowym instrumentem wdrożenia postanowień ww. dyrektywy jest Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK). Zgodnie z ustawą Prawo wodne KPOŚK powinien być okresowo aktualizowany. Najnowsza aktualizacja została opracowana w 2009 r., stanowić będzie drugą aktualizacją KPOŚK i po jej zatwierdzeniu przez Radę Ministrów wykorzystana zostanie do przygotowania aktualizacji Planu Implementacyjnego w roku 2010.

1.8. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym

W odpowiedzi na zawiadomienie Wójta Gminy Złotów o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, w piśmie DI IV104-7323/923/09 z dnia 23 października 2009 roku sformułował listę zadań o znaczeniu ponadlokalnym. Z obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, zatwierzonego uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XLVI/690/10 z dnia 26.04.2010 r. wynikają następujące zadania o znaczeniu ponadlokalnym, zlokalizowane na terenie gminy Złotów lub w jej bliskim sąsiedztwie:

1) w zakresie komunikacji:

- drogi wojewódzkie nr 188 i 189 klasy głównej,
- linia kolejowa normalnotorowa;

2) w zakresie infrastruktury technicznej:

- linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) i 110kV;
- istniejące i projektowane gazociągi przesyłowe wysokiego ciśnienia DN 250 i DN 150, DN 80;

3) w zakresie środowiska przyrodniczego:

- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie”,
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy”,
- obszar najwyższej ochrony wód podziemnych ONO,
- obszar o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie pietra czwartorzędowego,
- istniejące kompleksy leśne,
- złoża surowców ilastych i kruszywa naturalnego,
- rezerваты przyrody, użytki ekologiczne
- europejski korytarz migracyjny dużych zwierząt lądowych,
- krajowy korytarz ekologiczny ważny dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt,
- projektowane stawy (w tym stawy leśne),
- korytarze ekologiczne wzdłuż rzek i cieków,
- istniejące i projektowane zbiorniki wodne,
- planowane podpiętrzenie jezior wg programu retencji wód powierzchniowych Wielkopolskiego Zarządu melioracji i Urzędzeń Wodnych,
- obszary o najwyższej wartości dla produkcji rolnej (zwarte kompleksy glebowo rolnicze 1-3).

Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego gmina Złotów znajduje się w strefie intensywnej gospodarki rolnej i strefie leśno-rekreacyjnej z rolnictwem ekologicznym.

Na etapie zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w piśmie znak DI-IV.7634.151.2021 z dnia 04.03.2021 r. zawarł zadania o znaczeniu ponadlokalnym dla obszarów objętych niniejszą zmianą Studium nr 1. Z obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego województwa

wielkopolskiego, zatwierdzonego uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr V/70/19 z dnia 25.03.2019 r. wynikają następujące zadania o znaczeniu ponadlokalnym, zlokalizowane na terenach gminy Złotów objętych zmianą lub w ich bliskim sąsiedztwie:

- 1) w zakresie kształtowania spójnej sieci osadniczej:
 - strefa niskiej intensywności procesów osadniczych;
- 2) w zakresie ochrony walorów przyrodniczych:
 - nie dotyczy;
- 3) w zakresie kształtowania i racjonalnego gospodarowania zasobami środowiska przyrodniczego:
 - lasy,
 - obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji, wody płynące,
 - ekosystemy zależne od wód (mokrałta),
 - strefy wododziałowe,
 - główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP nr 127 „Subzbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie”),
 - obszary o najwyższej wartości dla produkcji rolniczej (kompleksy rolniczej przydatności gruntów ornych 1-5 i 8),
 - pozostałe obszary produkcji rolniczej (kompleksy rolniczej przydatności gruntów ornych 6, 7, 9),
 - łąki,
 - złoża kopalin skalnych – torfy;
- 4) w zakresie ochrony potencjału kulturowego i krajobrazu oraz rozwoju konkurencyjnych form turystyki rekreacji:
 - nie dotyczy;
- 5) w zakresie zrównoważonego rozwoju rolnictwa:
 - strefa umiarkowanego rozwoju działalności rolniczej;
- 6) w zakresie poprawy dostępności komunikacyjnej województwa:
 - droga wojewódzka nr 189 (klasa techniczna G);
- 7) w zakresie rozwoju efektywnej i innowacyjnej infrastruktury technicznej:
 - istniejąca linia elektroenergetyczna WN 220kV i WN 110kV,
 - planowana linia elektroenergetyczna WN 2x400kV o orientacyjnym przebiegu,
 - istniejące gazociągi wysokiego ciśnienia,
 - I Region Gospodarowania Odpadami Komunalnymi,
 - sieć szerokopasmowa (sieć światłowodowa i węzły dystrybucyjne),
- 8) w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i przeciwdziałania zagrożeniom:
 - obszary wymagające zapobiegania poważnym awariom oraz innych zjawisk mających negatywny wpływ na środowisko – napowietrzna infrastruktura techniczna o potencjalnym oddziaływaniu pól elektromagnetycznych (istniejąca i planowana o orientacyjnym przebiegu).

Ponadto, na terenie gminy Złotów planowany jest przebieg nowej linii kolejowej nr 400 na odcinku Nakło nad Notecią – Złotów – Okonek, przewidziany do realizacji w ramach inwestycji towarzyszących budowie Centralnego Portu Komunikacyjnego – załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawie wykazu Inwestycji Towarzyszących w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 225).

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 2 aktualne pozostają dotychczasowe wytyczne obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, zatwierdzonego uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr V/70/19 z dnia 25.03.2019 r.

2. Uwarunkowania wewnętrzne

2.1. Sieć osadnicza

Gminę Złotów zamieszkuje 9.352 osoby (stan na koniec 2010 r. wg danych Urzędu Gminy). Na układ osadniczy gminy Złotów składają się 34 wiejskie jednostki osadnicze, w tym 27 wsi sołeckich.

Liczba mieszkańców na koniec 2010 r. w poszczególnych wsiach kształtuje się następująco:

l.p	Nazwa wsi	Liczba mieszk.			l.p	Nazwa wsi	Liczba mieszk.		
1	Święta	949	1	Wieś sołecka	18	Nowy Dwór	259	18	Wieś sołecka
2	Górzna	612	2	Wieś sołecka	19	Klukowo	231	19	Wieś sołecka
3	Stawnica	383	3	Wieś sołecka	20	Międzybłocie	216	20	Wieś sołecka
4	Radawnica	577	4	Wieś sołecka	21	Franciszkowo	171	21	Wieś sołecka
5	Józefowo	523	5	Wieś sołecka	22	Dzierżążenko	191	22	Wieś sołecka
6	Kleszczyna	479	6	Wieś sołecka	23	Krzywa Wieś	133	23	Wieś sołecka
7	Skic	467	7	Wieś sołecka	24	Wąsosz	135	24	Wieś sołecka
8	Nowa Święta	392	8	Wieś sołecka	25	Stare Dzierżążno	102	25	Wieś sołecka
9	Sławianowo	357	9	Wieś sołecka	26	Bielawa	100	26	Wieś sołecka
10	Buntowo	318	10	Wieś sołecka	27	Grodno	101		x
11	Rudna	323	11	Wieś sołecka	28	Kaczochoy	89		x
12	Nowiny	326	12	Wieś sołecka	29	Płosków	67	27	Wieś sołecka
13	Zalesie	321	13	Wieś sołecka	30	Pieczyn	47		x
14	Pieczynek	307	14	Wieś sołecka	31	Wielatowo	41		x
15	Błękwił	304	15	Wieś sołecka	32	Sławianówko	43		x
16	Bługowo	283	16	Wieś sołecka	33	Łopienko	24		x
17	Kamień	265	17	Wieś sołecka	34	Rasochoy	16		x

Zmiany w liczbie ludności gminy i poszczególnych wsi.

Wg danych Urzędu Gminy od roku 2002 do końca 2010 roku liczba ludności w gminie Złotów wzrosła o 97 osób, można więc stwierdzić, że liczba mieszkańców gminy jest ustabilizowana z niewielką tendencją wzrostową. Inaczej sytuacja wygląda w poszczególnych wsiach. W większości wsi liczba mieszkańców od 2002 roku pozostała na podobnym poziomie lub się zwiększyła. W latach 2002-2010 największe wzrosty liczby ludności, rzędu 30%, nastąpiły w miejscowościach Błękwił, Dzierżążenko. Znaczący wzrost liczby ludności nastąpił w dużych wsiach: Zalesie i Kleszczyna. Wyraźną dynamiką wzrostu liczby ludności charakteryzują się mniejsze wsie: Grodno, Kaczochoy, Pieczyn, Płosków, Wielatowo.

Największy spadek liczby ludności w latach 2002-2010 odnotowano we wsi Józefowo. Duże spadki liczby ludności miały miejsce we wsiach Sławianowo, Skic, Kamień, Radawnica, Stare Dzierżążno, Nowa Święta, Międzybłocie. Największą dynamikę spadku liczby mieszkańców w latach 2002 – 2010 charakteryzuje się wieś Stare Dzierżążno.

W rozmieszczeniu ludności można wyróżnić trzy charakterystyczne rejony:

- pasmo środkowe położone centralnie z miejscowościami przyległymi do miasta Złotowa wzdłuż ciągu komunikacyjnego (drogi wojewódzkiej 188 i 189), skupia ponad 46% mieszkańców gminy. W miejscowościach położonych w sąsiedztwie Złotowa obserwuje się wzrost liczby ludności i rozwój zagospodarowania o charakterze podmiejskim.
- część północna skupia niewiele 28% ogółu mieszkańców gminy, usługi o charakterze gminnym koncentrują się w Radawnicy;
- część południowa skupia ok. 26% mieszkańców gminy, usługi o charakterze gminnym koncentrują się w Świętej;

2.2. Główne funkcje na obszarze gminy Złotów

2.2.1. Użytkowanie gruntów

Powierzchnia gminy wynosi 292,5 km² (źródło: zestawienie zbiorcze wg stanu na dzień 2.01.2006 r. Starostwo Powiatowe w Złotowie). Struktura użytków kształtuje się następująco:

Rodzaj użytku	Powierzchnia	% udział
Użytki rolne	20 128 ha	68,8%
Grunty leśne oraz zadrzewione	7162 ha	24,45%
Grunty zabudowane i zurbanizowane	832 ha	2,8%
Grunty pod wodami	525 ha	1,8%
Nie użytki, inne	603 ha	2,15%
Razem cała gmina	29250 ha	100%

Przeźren gminy Złotów ma charakter typowo rolniczy – użytki rolne stanowią blisko 70% obszaru gminy, lasy i wody powierzchniowe zajmują 23,6%, a wody powierzchniowe 2,2%.

Obszar gminy dzieli się na 25 obrębów geodezyjnych:

I.p.	Nazwa obrębu	Nr obr	Powierzchnia		Nazwa obrębu	Nr obr	powierzchnia
1	Bielawa	0003	414,4	13	Międzybłocie	0055	731,4
2	Błękwił	0047	474,0	14	Nowa Święta	0073	1004,4
3	Buntowo	0071	1072,6	15	Nowy Dwór	0052	1005,9
4	Bługowo	0072	959,7	16	Radawnica	0005	2343,3
5	Dzierżążenko	0051	2200,9	17	Rudna	0069	829,1
6	Franciszkowo	0007	629,0	18	Skic	0068	1689,5
7	Górzna	0044	1974,4	19	Stawnica	0037	1487,0
8	Kamień	0006	902,2	20	Stare Dzierżążno	0036	714,8
9	Kleszczyna	0067	793,4	21	Sławianowo	0070	1069,0
10	Krzywa Wieś	0002	1247,3	22	Święta	0049	1846,1
11	Grudna	0004	2599,0	23	Wąsosz	0066	1014,9
12	Klukowo	0048	778,1	24	Zalesie	0045	1273,2
				25.	Płosków		115,6

Tab. Użytkowanie gruntów w gminie Złotów wg obrębów

Użytki rolne [ha]	Bielawa	Błękwił	Bługowo	Buntowo	Dzierżążenko	Franciszkowo	Górzna	Grudna	Kamień	Kleszczyna	Klukowo	Krzywa Wieś	Międzybłocie
R I-III Ł, Ps I-III	4,8 0	32,3 0	10,0 0	107,7 55,5	73,8 0	0,4 0	2,8 0	0 0	0 0	0,7 2,1	40,1 3,5	124,8 0	0 0
Σ	4,8	32,3	10,0	163,2	73,8	0,4	2,8	0	0	2,8	43,6	124,8	0
R IV Ł, Ps IV	195,1 6,3	150,1 43,2	277,8 36,4	314,1 186,9	1018,6 69,3	175,0 20,0	777,7 61,3	0 3,5	381,0 93,2	270,7 121,0	439,3 66,2	325,6 26,2	75,3 117,7
Σ	201,4	193,3	314,2	501,0	1205,5	195,0	839,0	3,5	474,2	391,7	505,5	351,8	193,0
R V-VIz Ł, Ps V-Viz	84,0 9,1	119,5 30,3	261,2 52,0	193,3 59,8	452,9 123,0	225,2 27,1	315,1 82,3	2,2 68,8	256,9 66,1	278,7 37,7	109,8 48,9	247,5 91,9	253,8 71,6
Σ	93,1	149,8	313,2	253,1	575,9	252,3	397,4	71,0	323,0	316,4	158,7	339,4	325,4
Sady:	1,4	1,4	4,8	1,1	0,6	0,5	5,8	0	2,3	2,8	0,8	3,2	1,6
Grunty pod stawami:	0	0	0	0	0,1	0	0	0	0	0	0	0	0,5
Rowy:	2,3	5,9	5,6	14,5	13,5	0,3	4,0	0,8	5,7	11,0	4,7	4,9	4,2
Nie użytki:	2,0	5,8	21,0	63,6	66,2	10,1	21,1	45	5,5	13,1	5,0	15,2	43,0
Grunty leśne:													

Lasy: Grunty zadrzewio- ne:	89,5 2,2	31,5 0	29,4 2,4	31,9 0,3	120,3 24,6	143,0 4,2	587,1 1,4	2464,4 5,3	47,2 1,2	8,5 1,0	18,9 0,3	333,8 25,9	112,6 11,1
Grunty pod wodami:	0,0	6,1	230,9	3,6	160,2	0	19,9	1,6	1,0	7,0	3,6	2,9	1,9
Gr. zurbanizowane i zabudowane : + tereny różne:	14,7 0	39,9 0	19,4 0	23,5 0	45,5 2,8	15,2 0	72,0 0	6,5 0,9	29,2 0	29,1 0	29,0 0	30,8 1,4	29,9 0
Użytki rolne zabudowane:	3,0	8,0	8,8	16,8	29,5	8,0	23,9	0	12,9	10,0	8,0	13,2	8,2
Użytki ekologiczne:	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Łącznie	414,4	474,0	959,7	1072,6	2200,9	629,0	1974,4	2599,0	902,2	793,4	778,1	1247,3	731,4

Użytki rolne [ha]	<u>Nowa Święta</u>	<u>Nowy Dwór</u>	<u>Płosków</u>	<u>Radawnica</u>	<u>Rudna</u>	<u>Skic</u>	<u>Ślawianowo</u>	<u>Stare Dzierżążno</u>	<u>Stawnica</u>	<u>Świeża</u>	<u>Wasosz</u>	<u>Zalesie</u>
R I-III Ł, Ps I-III	0 18,8	0 0	0 0	6,0 2,5	0,3 3,3	18,7 42,4	9,4 5,3	10,1 4,2	35,4 34,7	30,0 0	0 0	61,6 3,0
Σ	18,8	0	0	8,5	3,6	61,1	14,7	14,3	70,1	30,0	0	64,6
R IV Ł, Ps IV	111,9 33,1	163,3 22,9	0 18,0	721,2 121,8	101,1 42,6	580,5 92,2	618,5 54,9	198,9 75,0	490,5 194,0	549,9 118,0	56,7 34,7	784,7 22,1
Σ	145,0	186,2	18,0	843,0	143,7	672,7	673,4	273,9	684,5	667,9	91,4	806,8
R V-Viz Ł, Ps V-Viz	343,6 32,3	376,1 13,3	55,9 20,5	617,9 132,1	240,8 66,3	488,5 110,1	209,2 86,8	242,2 40,6	371,3 75,9	539,9 137,2	174,5 80,8	187,1 7,7
Σ	375,9	389,4	76,4	750,0	307,1	598,6	296,0	282,8	447,2	677,1	255,3	194,8
Sady:	1,9	0	0,2	5,5	0,6	0,7	0,5	1,9	3,4	25,5	0,1	2,9
Grunty pod stawami:	0	0	0	0	0	0	0	4,3	0	0	0	0
Rowy:	2,0	1,2	1,3	10,2	5,5	12,7	8,5	5,6	8,7	9,9	1,7	3,8
Nieużytki:	4,4	18,8	6,3	55,0	9,3	46,2	4,2	14,8	33,8	23,3	56,0	12,1
Grunty leśne:												
Lasy:	400,4	361,4	5,7	554,9	314,5	191,2	15,5	86,7	160,1	282,5	575,2	108,0
Grunty zadrzewione:	1,4	5,4	0	6,5	4,0	7,2	0,2	2,5	1,2	7,6	12,1	10,3
Grunty pod wodami:	0	1,0	0	4,0	6,2	42,4	7,7	3,5	13,6	6,5	5,4	0,3
Gr. zurbanizowane i zabudowane : + tereny różne:	43,8 0	23,5 0,5	5,1 0	73,9 0	22,8 0,3	43,9 0	34,3 0	18,6 0	45,5 0	75,9 0	11,7 0	47,1 0
Użytki rolne zabudo- wane:	10,8	18,5	2,6	31,8	9,1	12,8	14,0	5,9	18,9	39,9	6,0	22,5
Użytki ekologiczne:	0	0	0	0	2,4	0	0	0	0	0	0	0
Łącznie	1004,4	1005,9	115,6	2343,3	829,1	1689,5	1069,0	714,8	1487,0	1846,1	1014,9	1273,2

2.2.2. Działalność gospodarcza w gminie

Sytuacja gospodarcza gminy wyraźnie zaczyna zmieniać swój rolniczy charakter na charakter rolniczo-usługowy wzbogacony o udział drobnego przemysłu. Zmniejsza się znaczenie rolnictwa, które nakłada nacisk na intensyfikację produkcji przy mniejszym wykorzystaniu siły roboczej.

Tab - Struktura podmiotów gospodarki narodowej gminy Złotów

	rolnictwo	produkcja	Budownic- two	handel	transport	obsługa nierucho- mości	Pośredni. finansowe	Pozostałe usługowe	pozostałe
1999	18%	10%	9%	33%	9%	5%	0%	4%	12%
2008	11%	10%	16%	27%	7%	9%	3%	8%	9%

Źródło: M. Ziółkowski – praca magisterska na kierunku geografia, 2009 r., Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, na podstawie danych GUS.

Główne tendencje w strukturze działalności gospodarczej w gminie widoczne w ostatnich 10-ciu latach:

- Zarówno w roku 1999 jak i 2008 najwięcej podmiotów gospodarczych miało charakter handlowy. W roku 1999 33% podmiotów miało właśnie taki charakter. W roku 2008 udział sekcji G spadł do 27% lecz nie zmieniła liczba podmiotów (89). Liczba podmiotów handlowych spadła nawet w stosunku do lat 2005-2006, kiedy podmiotów tych było ponad 100.
- Rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo w 1999 roku stanowiło 18% udziału. W roku 2007 jego znaczenie spadło w strukturze do poziomu 11%. Ubyło 5 podmiotów i jest to powiązane ze zjawiskiem regresji rolnictwa w znaczeniu gospodarczym obszaru.
- Działalność produkcyjna zarówno w 1999 roku jak i w roku 2009 charakteryzowała się 10% procentowym udziałem, a liczba zarejestrowanych podmiotów zwiększyła się z 28 do 35.
- Istotny rozwój widoczny jest w branży budowlanej. Jego znaczenie wzrosło strukturalnie o 8% z poziomu 9% w roku 1999 do 16% w roku 2008. Liczba podmiotów tej właśnie sekcji zwiększyła się aż 2,5 krotnie. Cecha ta w dużej mierze mówi nam o rozwojowym kierunku gospodarczyk, którym kieruje się gmina. Przykładem jest liczba oddanych do użytku mieszkań, których w 1999 roku do użytku oddano zaledwie 2, a już w roku 2008 mieszkań oddano 17.
- Spadł udział ilości podmiotów transportu, a zwiększył obsługi nieruchomości, pośrednictwa finansowego oraz pozostałych usług.

Największymi przedsiębiorstwami prosperującymi na terenie gminy Złotów są:

- Przedsiębiorstwo Ogrodnicze Złotów Sp. z o.o. znajdujące się w Świętej. Przedsiębiorstwo jest producentem pomidorów i ogórków szklarniowych. Corocznie firma produkuje ok. 3,2 tys. ton warzyw w oparciu o nowoczesną technologię (m.in. wewnętrzne ogrzewanie gazowe). Prócz produkcji przedsiębiorstwo zajmuje się również sprzedażą hurtowniczą.
- „Klon” sp. z o. o. w Nowej Świętej. Jest to zakład produkcyjny, który w oparciu o własny tartak, fryzarnię, zakład płyt klejonych i zakład mebli tapicerskich wytwarza tarcicę liściastą bukową, dębową, brzoźową i olchową oraz fryzy i elementy meblowe. Działalność obejmuje również produkcję płyt liściastych litych.
- „Fred-Rol” w Górznej. Zakład zajmuje się produkcją i mieszaniem pasz oraz koncentratów stosowanych w rolnictwie.
- „Marko” w Józefowie. Jest to firma działająca na rynku usług metalowych i malowania proszkowego. Przedsiębiorstwo opiera swoją działalność na wykwalifikowanej kadrze oraz na kontaktach zagranicznych.
- MAGBUD w Kleszczynie. Jest to oddział jednej z czołowych polskich firm zajmujących się systemem docieplania budynków (produkcja izolacyjnych materiałów izolacyjnych, klejów, szpachli, kitów, wypełniaczy itp.).

2.2.3. Rolnictwo

2.2.3.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Podstawowym działem gospodarki w gminie jest rolnictwo. Powierzchnia gruntów użytkowanych na cele rolnicze obejmuje 20 128 ha, czyli ok. 68,8 % ogólnej powierzchni gminy. W skład tych użytków wchodzi m.in.:

- grunty orne – 16 064 ha (54,9% ogólnej powierzchni gminy),
- użytki zielone – 3487 ha (11,9 % ogólnej powierzchni gminy),
- sady – 85 ha (0,3% ogólnej powierzchni gminy).

Wg gleboznawczej klasyfikacji gruntów, na terenie Gminy Złotów występują gleby klas bonitacyjnych od IIIa do VI. Struktura użytków rolnych wg klas bonitacyjnych przedstawia się następująco:

grunty orne

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia (ha)	(%)	Charakterystyka
III a	163,0	1,0	dobre – 3,5%
III b	406,1	2,5	
IV a	4 248,1	26,6	średnie – 54,9%
IV b	4 529,3	28,3	
V	4 808,1	30,1	słabe i najsłabsze – 41,6%
VI	1 839,3	11,5	
Razem	15 993,8	100,0	100%

Źródło: Urząd Gminy Złotów 2009

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 występują grunty orne klasy IIIa, IIIb, IVa, IVb, V i VI, a także pastwiska trwałe, łąki i nieużytki. Użytki wyższych klas bonitacyjnych IIIa występują w obrębie działki nr 382/7 obr. Święta, natomiast IIIb w obrębie działki nr 309/3 (obr. Górzna), nr 9/8 obr. Zalesie, nr 109 obr. Święta. Grunty te mogą wymagać uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na obszarze zmiany Studium występują grunty leśne, które mogą wymagać uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Tereny objęte zmianą Studium nr 1, na których wyznacza się obszary lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, stanowią głównie własność osób fizycznych, z niewielkim udziałem obszarów należących do spółdzielni.

użytki zielone

Klasa bonitacyjna	Powierzchnia (ha)	(%)	Charakterystyka
III	175,5	5,1	dobre – 5,1%
IV	1693,7	49,4	średnie – 49,4%
V	1287,0	37,5	słabe i najsłabsze – 45,4%
VI	271,5	7,9	
Razem	3 427,7	100,0	100%

Źródło: Urząd Gminy Złotów 2009

Wśród gruntów ornych dominują gleby średnie zajmujące [54,9%] ich powierzchni, z niewielką przewagą gleb IVb klasy bonitacyjnej. Dobre gleby zajmujące 3,5% powierzchni gruntów ornych dominują w IIIb klasie bonitacyjnej. Wśród użytków zielonych największą powierzchnię zajmują gleby średnie w IV klasie bonitacyjnej [49,4%] i słabe w V klasie bonitacyjnej [37,5%]. Zróżnicowanie środowiska glebowego pod względem potencjału produkcyjnego i ekologicznej różnorodności ekosystemów polnych odzwierciedlają kompleksy glebowo-rolnicze stanowiące swoiste rodzaje siedlisk polnych.

Z badań OSCHR w Szczecinie, prowadzonych na terenie gminy wynika, że 45% gleb to gleby kwaśne i bardzo kwaśne. Ogólna ocena jakości gleb wyrażona wskaźnikiem bonitacji gleb na gruntach ornych dla gminy wynosi 44,4 (w 100 punktowej skali). Wskaźnik ten dla Polski wynosi 52,3 pkt. Udział gleb klas marginalnych (klasy V i VI) w ogólnej powierzchni gruntów ornych wynosi w gminie 41,5% (w województwie 40%, w Polsce 33%).

Ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (w skali 100 punktowej) wynosi 60,1, co oznacza mało korzystne warunki przyrodnicze dla produkcji rolniczej. Wskaźnik ten dla Polski wynosi 66,6 pkt.

Istniejący potencjał środowiska przyrodniczego obszarów objętych zmianą Studium nr 1 – znaczna część terenów płaskich, niska wartość bonitacyjna gleb i dobre nasłonecznienie sprawia, że tereny te są w pełni predysponowane do rozwoju odnawialnych źródeł energii, zwłaszcza opartych o działanie promieniowania słonecznego.

2.2.3.2. Organizacja produkcji rolnej

Na terenie gminy Złotów w roku 1996, wg danych GUS, prosperowały 1034 gospodarstwa rolne. Spośród nich 696 było gospodarstwami indywidualnymi o powierzchni powyżej 1 ha. Wg Powszechnego Spisu Rolnego z roku 2002 liczba gospodarstw rolnych wzrosła do 1138. Liczba indywidualnych gospodarstw rolnych w roku 2002 wynosiła 1129, w tym 754 gospodarstwa o powierzchni powyżej 1 ha (działki rolne o powierzchni użytków rolnych do 1 ha zgodnie z definicją GUS gospodarstwami rolnymi nie są)

Gospodarstwa rolne w gminie wg grup obszarowych

Grupy obszarowe gospodarstw	Gospodarstwa rolne		Powierzchnia użytków rolnych	
	liczba	%	ha	%
do 1 ha włącznie	375	32,9	191,25	0,9
powyżej 1 do mniej niż 2 ha	147	12,9	7163,1	3,5
od 2 do mniej niż 5 ha	130	11,4		
od 5 do mniej niż 7 ha	41	3,6	756,73	3,7
od 7 do mniej niż 10 ha	56	4,4		
od 10 do mniej niż 15 ha	94	8,3	3048,99	14,8
od 15 do mniej niż 20 ha	94	8,3		
od 20 do mniej niż 50 ha	165	14,5	5458,02	26,5
od 50 do mniej niż 100 ha	19	1,7	10449,63	50,7
100 ha i więcej	23	2,0		
Razem	1138	100,00	20620,93	100,00

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2002 r.

Indywidualne gospodarstwa w gminie wg grup obszarowych

Grupy obszarowe gospodarstw	Indywidualne gospodarstwa		Powierzchnia użytków rolnych	
	liczba	%	ha	%
do 1 ha włącznie	375	32,2	191,25	1,2
powyżej 1 do mniej niż 2 ha	147	13,0	716,31	4,4
od 2 do mniej niż 5 ha	130	11,5		
od 5 do mniej niż 7 ha	41	3,6	756,73	4,6
od 7 do mniej niż 10 ha	50	4,4		
od 10 do mniej niż 15 ha	92	8,1	3007,75	18,3
od 15 do mniej niż 20 ha	94	8,3		
od 20 do mniej niż 50 ha	164	14,5	5433,78	33,0
od 50 do mniej niż 100 ha	19	1,7	6354,64	38,6
100 ha i więcej	17	1,5		
Razem	1129	100,00	16460,46	100,00

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2002 r.

Struktura wielkościowa gospodarstw indywidualnych na przestrzeni lat zmieniła się. W roku 1996 gospodarstwa najmniejsze o powierzchni 1-5 ha stanowiły 27% wszystkich gospodarstw indywidualnych, których ówczesnie było 696. W roku 2002 gospodarstw w danej grupie wielkościowych było już 36% (przy 763 gospodarstwach indywidualnych). Zwiększyła się więc liczba i areal gospodarstw najmniejszych. Gospodarstwa te teoretycznie nie są gospodarstwami szczególnie rentownymi. Zwiększenie się udziału gospodarstw tej wielkości świadczy o rozdrobnieniu gospodarstw co jest zjawiskiem niepożądanym.

Gospodarstwa powyżej 15 ha, czyli gospodarczo najbardziej wydolne rynkowo i przynoszące realny dochód w 1996 roku stanowiły 45% wszystkich gospodarstw indywidualnych. W roku 2002 w strukturze tych gospodarstw było już 40%. Taki stan rzeczy świadczy o koncentracji coraz większych arealów w rękach poszczególnych rolników. Przy postępującej mechanizacji i przy mniejszym zapotrzebowaniu na siłę roboczą powiększające się gospodarstwa stają się bardziej dochodowe. Za przykład służy liczba gospodarstw > 100 ha, których w roku 1996 było 8 a już w 8 lat później liczba ta zwiększyła się do 23 gospodarstw.

Według danych Urzędu Gminy z roku 2008 średnia wielkość gospodarstwa rolnego wynosi 20,7 ha gruntów ogółem i 19,1 ha użytków rolnych. Dla porównania średnia wielkość gospodarstwa dla województwa wielkopolskiego wynosi 13,4 ha użytków rolnych i 9,91 ha użytków rolnych dla Polski.

W 1991 roku w gminie we władaniu gospodarstw indywidualnych znajdowało się 41,5 % ogólnej liczby powierzchni gruntów rolnych i 55,2 % użytków rolnych. W 1997 roku, na skutek zmian własnościowych, gospodarstwa indywidualne użytkowały 60,1 % ogólnej powierzchni gruntów i 81,7 % użytków rolnych. Jest to wynik częściowego rozdysponowania przejętego przez AWRSP mienia po zlikwidowanych państwowych gospodarstwach rolnych: Józefowo, Stawnica, Sławianowo, Zalesie i Złotów. Nowe gospodarstwa rolne (indywidualne lub spółki) powstały na bazie majątku popegeerowskiego w Stawnicy i Nowinach, w Sławianowie, Skicu, Klukowie i Zalesiu, w Józefowie. Grunty w okolicy Bielawy przejęli okoliczni rolnicy, w Grodnie grunty użytkowane są przez gospodarstwo w Józefowie, a pałac i folwark zagospodarował inny właściciel.

W gminie gospodarują 3 rolnicze spółdzielnie produkcyjne, a mianowicie:

- RSP Kamień – 540 ha,
- RSP Wąsosz – 348 ha,
- SKR Złotów z siedzibą w Świętej – 420 ha

Spółdzielnia SKRP Roltex Górzna uległa likwidacji. Grunty tej spółdzielni pozostają w użytkowaniu kilku dużych indywidualnych gospodarstw rolnych z siedzibą w Górznej.

Do dużych zakładów rolniczych należy Złotowskie Przedsiębiorstwo Ogrodnicze Sp. z o.o. produkujące głównie warzywa (pomidory).

2.2.3.3. Kierunki produkcji rolnej

W ogólnej liczbie indywidualnych gospodarstw rolnych (696 gosp.) z danych z 1996 roku produkcja roślinna jest wiodącym kierunkiem produkcji w 150 gospodarstwach (21,6 % ogółu gospodarstw), produkcja zwierzęca w 295 gospodarstwach (42,5 %), w pozostałych gospodarstwach przeważa mieszany kierunek produkcji. Z 696 gospodarstw głównie lub wyłącznie na rynek produkuje 477 gospodarstw tj. 68,7 % ogółu gospodarstw, Głównie lub wyłącznie na własne potrzeby produkuje 27,5 % ogółu gospodarstw.

Produkcja rolnicza ma charakter wielokierunkowy. Tylko nieliczna grupa gospodarstw rolnych specjalizuje się w jednym kierunku produkcji rolniczej. Produkcja roślinna ukierunkowana jest pod potrzeby produkcji zwierzęcej, dlatego zboża stanowią aż 79,8% w strukturze zasiewów. Ponadto w produkcji roślinnej dominuje uprawa roślin mało pracochłonnych. Generalnie należy stwierdzić, że struktura produkcji rolniczej nie jest dostosowana do zasobów pracy. Duża podaż siły roboczej umożliwia rozwój upraw specjalistycznych.

Produkcja zwierzęca w gminie prowadzona jest w poszczególnych gospodarstwach rolnych a także w formie skoncentrowanej. Ośrodki skoncentrowanego chowu zwierząt na terenie Gminy Złotów znajdują się w następujących gospodarstwach:

1. Gospodarstwo rolne – Sławianowo – bydło – średni stan roczny 500 sztuk;
2. Gospodarstwo Rolne Józefowo – trzoda chlewna – średni stan w zamkniętym cyklu 6000 sztuk;
3. Przedsiębiorstwo Rolno-Handlowe "Stawnica" Spółka z o. o. w Stawnicy – bydło – średni stan roczny 400 sztuk;
4. Przedsiębiorstwo Rolno-Handlowe Gospodarstwo Nowiny – bydło – średni stan roczny 130 sztuk;
5. Projekt budowy fermy drobiu rzeźnego 6 x 25000 sztuk rocznie *Nowiny – chów gęsi tylko 1 sezon;
6. Prywatne gospodarstwo rolne Ubojnia Drobiu w Górznej – drób kurzy rzeźny – średnio rocznie 80000 szt. (4x20000 szt.);
7. Chów Drobiu – Górzna- drób kurzy rzeźny – średnio rocznie 148500 szt. (4,5 x 33000 szt.);

Kierunki produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych:

- we wsiach Radawnica i Franciszkowo – koncentracja produkcji trzody chlewnej;
- we wsiach Święta, Klukowo, Nowa Święta – hodowla bydła

- Górzna – hodowla drobiu,
- inne kierunki produkcji rolnej:
 - uprawa grzybów (pieczarki, boczniak) – Górzna, Nowy Dwór,
 - stawy hodowlane: Nowy Dwór – 2 obiekty, Krzywa Wieś – 2 obiekty, Stawnica, Buntowo w gospodarstwie agroturystycznym, Święta;
 - hodowla strusi – Górzna (przy drodze na Zygląg), Rudna (przy drodze na Łobżenicę, przy drodze na Więcbork);
 - hodowla koni: Klukowo, Grodno (raczej w celach rekreacyjnych),
 - ogrodnictwa: Z-d ogrodnicy w Świętej,
 - hodowla danieli, jeleni – Zalesie (przy zejściu nad jezioro), Święta;

W latach 2005-2009 Wójt Gminy Złotów wydał ponad 50 decyzji o warunkach zabudowy związanych z planowaną rozbudową gospodarstwa rolnego, w tym budowa lub rozbudowa budynków gospodarczych, budowa lub modernizacja budynków inwentarskich jak obory, chlewnie, stajnie, budowa magazynów, silosów zbożowych, realizacja stawów hodowlanych, szklarni, itp. Zdecydowana większość tych przedsięwzięć planowana była we wsiach Radawnica – 6 decyzji, Międzybłocie – 5 decyzji, Górzna, Stawnica, Święta – po 4 decyzje, Bługowo, Buntowo – po 3 decyzje. Pojedyncze przedsięwzięcia planowane były we wsiach: Dzierżażenko, Kleszczyna, Sławianowo, Błękwit – po 2 decyzje, Krzywa Wieś, Skic, Klukowo, Pieczynek, Nowiny, Wąsosz, Franciszkowo – po 1 decyzji.

Na terenie gminy, w poszczególnych wsiach planowano rozwój następujących kierunków produkcji rolnej:

- stawy hodowlane planowano w Wąsoszu, Międzybłociu, Górznej, Nowym Dworze;
- Obory (do hodowli bydła) we wsiach Radawnica, Międzybłocie (2), Bługowo (2), Święta, Stawnica, Buntowo;
- Chlewnie we wsiach Stawnica (2) i Święta,
- Stajnie we wsiach Górzna, Dzierżażenko i Krzywa Wieś,
- Pieczarkarnie w Pieczyнку i Górznej,
- Szklarnia – w Świętej,
- Ubojnia drobiu w Górznej (2);
- Punkt skupu żywca w Radawnicy,

Na podstawie analizy inwestycji wynikających z unijnych rygorów ochrony środowiska, polegających na budowie płyty gnojowej, zbiornika na gnojowicę, itp.; można stwierdzić w następujących wsiach:

- Kleszczyna – 11 gospodarstw;
- Bługowo – 10 gospodarstw;
- Radawnica – 6 gospodarstw;
- Międzybłocie – 5 gospodarstw;
- Święta – 4 gospodarstwa;
- Stawnica, Zalesie, Buntowo – po 3 gospodarstwa;
- Błękwit, Sławianowo, Kamień, Rudna, Skic – po 2 gospodarstwa;
- Klukowo, Nowy Dwór, Dzierżażenko, Krzywa Wieś, Płosków – po 1 gospodarstwie;

Gmina wyróżnia się dobrymi warunkami do rozwoju rolnictwa ekologicznego, które polega na gospodarowaniu bazującym na środkach produkcji pochodzenia biologicznego i mineralnego nie przetworzonych technologicznie. Głównym celem rolnictwa ekologicznego jest produkowanie żywności o wysokiej jakości biologicznej i ochronie środowiska przyrodniczego, w jakim odbywa się produkcja rolnicza. W ostatnich latach obserwuje się wzrost popytu na tzw. żywność ekologiczną.

2.2.4. Gospodarka rybacka

Znaczenie dla rybactwa śródlądowego posiadają jeziora – szczególnie większe Sławianowskie (Wielkie), Zaleskie, Ostrowite. Do wędkowania przydatne są wszystkie pozostałe jeziora (Górzno Górne i Dolne, Piaskowe Duże) oraz rzeka Gwda, Głomia, Łobżonka, Kocunia. W wodach rzek i jezior żyje wiele gatunków ryb np. tołpyga, amur (j. Zaleskie), leszcz, okoń, lin, węgorz, szczupak, płoć, sandacz.

Jeziora i zbiorniki sztuczne są wykorzystywane gospodarczo przez dwa podmioty:

- Gospodarstwo Rybackie Złotów – Grzegorz Ciosański w zakresie rybactwa na śródlądowych wodach powierzchniowych stojących i płynących,
- Nadnotecki Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Pile w zakresie wędkarstwa na śródlądowych wodach powierzchniowych płynących i stojących.

2.2.5. Gospodarka leśna

Powierzchnia lasów w gminie Złotów wynosi ogółem 7073,6 ha, co stanowi 24,3 % ogólnej powierzchni gminy. Lesistość gminy Złotów jest nieco niższa niż lesistość województwa wielkopolskiego (25,5 %), znacznie niższa niż lesistość województwa pomorskiego (36,0 %) czy województwo zachodniopomorskiego (34,9 %), jest także niższa niż lesistość kraju (28,9 %).

Skład gatunkowy drzewostanu to głównie sosna zwyczajna, na żyzniejszych ziemiach dominują drzewa liściaste: buk, dąb, olsza, brzoza, świerk.

W gminie Złotów, lasy własności Skarbu Państwa zarządzane są przez:

- Nadleśnictwo Złotów – Leśnictwo Wąsosz,
- Nadleśnictwo Lipka – Leśnictwo Górzno, Leśnictwo Nowy Dwór, Leśnictwo Radawnica, Leśnictwo Biskupice (Grudna);
- Nadleśnictwo Okonek – Leśnictwo Lędyczek.

Leśnictwo wykazuje dużą stabilność i wysoką jakość urządzeniowo-produkcyjną oraz stale znaczne zwiększanie powierzchni zalesionych.

Gospodarka leśna w lasach państwowych prowadzona jest na podstawie zatwierdzonych planów urządzenia lasu dla poszczególnych nadleśnictw. W lasach prywatnych gospodarka prowadzona jest zgodnie z uproszczonymi planami urządzenia lasu dla poszczególnych wsi.

2.2.6. Pozostałe funkcje

2.2.6.1. Przemysł i usługi

Funkcja przemysłowa reprezentowana jest głównie przez obiekty przetwórstwa rolno-spożywczego i drzewnego. Tylko jeden podmiot gospodarczy w gminie można zakwalifikować do grupy dużych przedsiębiorstw – „Klon” Sp. z o.o. w Nowej Świętej. Pozostałe to przedsiębiorstwa małe i średnie. Znaczną część usług rynkowych i społecznych na terenie gminy świadczą podmioty mające swoją siedzibę w mieście Złotów. Jednym z takich podmiotów jest Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Złotowie, która liczy 250 członków w tym 50 rolników.

2) Podstawową dziedziną działalności produkcyjnej w gminie Złotów jest przetwórstwo rolno – spożywcze:

- Święta – masarnia GS Rolnik z Złotowie, magazyn i składowanie owoców (jabłka i śliwki),
- Górzna – ubojnia Drobiu w Górznej, skup i przetwórnia grzybów (np. suszarnia),
- Nowy Dwór – produkcja jelit,
- Radawnica: czynna gorzelnia, masarnia, piekarnia GS w Złotowie,
- Pieczynek – gorzelnia (gorzelnia na razie jest nieczynna, właściciel prywatny),
- Radawnica – skup żywca wieprzowego i wołowego;

2) Zakłady przetwórstwa drzewnego:

- Radawnica: tartak drzewny (więźby dachowe, tarcica),
- Międzybłocie – tartak,
- Nowa Święta – firma KLON sp. z o.o. (tartak);

3) Inne zakłady produkcyjno-usługowe:

- Józefowo – malarnia proszkowa, produkcja elementów metalowych (firma Marko),
- Franciszkowo – zakład ślusarsko-stolarski,
- Święta: zakład kowalstwa artystycznego, zakład stolarski,
- Nowy Dwór – firma zajmująca się importem i eksportem maszyn budowlanych,
- Radawnica: punkt sprzedaży węgla; usługi weterynaryjne, usługi rolnicze,
- Stawnica, d. baza SKR, obecnie skup makulatury; wyrób drewna kopalnianego,
- Klukowo – autokomis,
- Błękwit – produkcja wyrobów ze skóry (firma REK-SWED), stolarnia (w centrum wsi), zakład obróbki metalu współpracujący z METAL-PLASTEM w Złotowie (przy kapliczce), w zabudowaniach po dawnym młynie – skup makulatury,
- Kleszczyna – produkcja styropianu (firma MAGBUD), przy drodze do Buntowa d. baza SKR przekształcona w firmę usługową zajmującą się sprzedażą np. środków ochrony roślin i nawozów z czynną stacją paliw;

4) usługi w zakresie transportu:

- Publiczny transport samochodowy: firmy znajdują się w Międzybłociu – 2 firmy i w Świętej,
- Inne usługi transportowe świadczą firmy znajdujące się we wsiach: Nowiny, Radawnica, Skic, Zalesie;

5) na terenie gminy jest kilkunastu przedsiębiorców, zajmujących się usługami leśnymi, zlokalizowane są we wsiach: Bielawa, Bługowo, Górzna (3 szt.), Grodno, Krzywa Wieś, Radawnica, Rudna, Stawnica (2 szt.), Święta, Wąsosz.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 występuje jeden teren obsługi rolnictwa – obręb Święta (dz. nr 908) z istniejącą zabudową przemysłową.

2.2.6.2. Planowane przedsięwzięcia

1. Zakłady rzemieślnicze i produkcyjne:

- Błękwit – budynek produkcyjno-magazynowy, warsztat samochodowy,
- Zalesie – ślusarz,
- Wielatowo – produkcja stolarki okiennej aluminiowej,
- Święta – warsztat,
- Górzna – rozbudowa zakładu „Megan”, modernizacja i rozbudowa ubojni drobiu,
- Dzierżążenka – warsztat samochodowy;

2. Usługi i handel

- Radawnica – budynek biurowo-usługowy, zmiana sposobu użytkowania pomieszczeń mieszkalnych lub budynków gospodarczych na cele usługowe, w tym handel, punkt skupu żywca,
- Kleszczyna – rozbudowa stacji paliw, dobudowa baru do istniejącego sklepu,
- Pieczynek – pawilon handlowy,

2.2.7. Turystyka, rekreacja

2.2.7.1. Obiekty turystyczne

- ❖ Na terenie gminy jest pięć gospodarstw agroturystycznych: w Górznej, Krzywej Wsi, Buntowie, Bługowie i w Międzybłociu. Z wydanych decyzji o warunkach zabudowy wynika, że inwestycje związane z agroturystyką planowane były w dwóch wsiach, tj. Górzna i Płosków.
- ❖ W Stawnicy funkcjonuje Ośrodek Centrum Hipoterapii „Zabajka”. Planowana jest rozbudowa ośrodka o funkcje hotelowe;
- ❖ W Nowym Dworze Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy „Henrykowo”;

- ❖ Radawnica w zabytkowy pałacyku, gdzie mieści się Uniwersytet Ludowy, oferowana jest organizacja szkoleń i konferencji. W obiekcie są ogólnodostępne łazienki, WC, łącza internetowe, sala konferencyjna ze sprzętem audiowizualnym.
- ❖ Zespoły zabudowy letniskowej znajdują się w Sławianowie – jest to zespół zabudowy letniskowej usytuowanej na terenie dawnego ośrodka wypoczynkowego nad jez. Sławianowskim, w Nowej Świętej kompleks działek nad jez. Śmiardówka, które jest położone w gminie Zakrzewo. W oparciu o uchwalone i obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego rozwój zabudowy o charakterze rekreacyjnym (letniskowej, mieszkaniowo-pensjonatowej planowany jest w następujących miejscowościach:

Sławianowo:

- zabudowa letniskowa – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego budownictwa letniskowego w Sławianowie, uchwała nr XI/138/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Wlkp. Nr 86 poz. 1609 z 3.11.99 roku.
- zabudowa letniskowa, oświatowa i kulturalna – Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze wsi Sławianowo, uchwała nr XXXIV/341/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Piłskiego Nr 34 poz. 158 z 24.10.97 roku.

Zalesie:

- zabudowa mieszkaniowo-pensjonatowa – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Zalesie, uchwała nr XXXIV/369/97 Rady Gminy Złotów z dnia 25 września 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Piłskiego Nr 34 poz. 165 z 24.10.1997 roku.
- zabudowa letniskowa całoroczna – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Zalesie, uchwała nr XLI/423/2002 Rady Gminy Złotów z dnia 26 czerwca 2002 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Piłskiego Nr 111, poz. 3100 z 06.09.2002 roku.
- zabudowa rekreacyjna całoroczna i pensjonatowa/ – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie jeziora Zalewskiego, uchwała nr XV/102/04 Rady Gminy Złotów z dnia 22 stycznia 2004 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Wlkp. Nr 76 poz. 1999 z 24 maja 2007 r.

Dzierżążenka – zabudowa mieszkaniowa letniskowa i pensjonatowa całoroczna – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś Dzierżążenka, uchwała nr XI/124/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Wlkp. Nr 86 poz. 1608 z 30.11.09 roku.

Wąsosz – zabudowa letniskowa i usługowa oraz zalesienia – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi Wąsosz, uchwała nr XXXIV/340/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Piłskiego Nr 34 poz. 157 z 24.10.1997 roku.

Grudna

- Usługi turystyczne (pensjonat) w budynku d. ośrodka wypoczynkowego;
- zabudowa letniskowa całoroczna, zalesienia – zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś Grudna, uchwała nr XXXIV/352/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 26 września 2001 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Np. Wlkp. Nr 147 poz. 3015 z 29.11.2001 roku.

2.2.7.2. Zagospodarowanie rekreacyjne jezior

Na terenie gminy znajduje się kilka atrakcyjnych miejsc, użytkowanych przez mieszkańców lub letników jako plaże czy kąpieliska:

- Zalesie – dojście do jeziora Zaleskiego w centrum wsi, brzeg w części piaszczysty, nieurządzony,
- Święta – nad stawem przy drodze do Wąsosza znajduje się urządzony teren rekreacyjny z miejscem na ognisko, ławkami, plaża trawiasta, staw wykorzystywany jest jako wiejskie kąpielisko;
- Kleszczyna – w południowej części wsi jest nieuporządkowane dojście do Kleszczyńskiego Stawu, brzeg jest niedostępny i nieurządzony;
- Buntowo – urządzony teren rekreacyjny nad jez. Sławianowskim, z ogólnodostępnym pomostem i plażą trawiastą, dojście do jeziora uporządkowane (na odcinku usunięte zarośla trzcinowe), jest możliwość kąpiei, dno jeziora piaszczyste;

- Bługowo – nieurządzone dojście do jeziora Sławianowskiego w centrum wsi, brzeg jeziora niezbyt intensywnie zarośnięty trzcinami, jest możliwość uporządkowania brzegu w centrum wsi np. w formie alei spacerowej z wykorzystaniem istniejącego starodrzewu, brzeg jeziora wymaga przystosowania np. poprzez usunięcie części zarośli trzcinowych;
- Sławianowo – urządzona plaża piaszczysta nad jez. Sławianowskim przy dawnym ośrodku wypoczynkowym, wskazane uporządkowanie i utrzymanie promenady nad brzegiem jeziora; przy plaży hangar na sprzęt turystyczny; drugie dojście do jeziora z pomostem jest urządzone przy szkole w Sławianowie;
- Stawnica – po południowo wschodniej stronie drogi nr 188 do Człuchowa nad jeziorem Piaszkowym jest dzikie kąpielisko.
- Nowiny – perspektywiczny ośrodek wypoczynkowo-rekreacyjny w pn-wsch. Części jeziora Zaleskiego.

Obszary objęte zmianą Studium nr 1 i 2 nie obejmują swym zasięgiem terenów rekreacyjnych i obiektów turystycznych.

2.3. Warunki i jakość życia mieszkańców

2.3.1. Oświata

Na terenie gminy Złotów funkcjonują następujące placówki świadczące usługi z zakresu oświaty i edukacji:

- dwa Gimnazja Publiczne, funkcjonujące w nowych kompleksach budynków wspólnie ze szkołami podstawowymi:
 - Nr 1 w Radawnicy, do którego w roku szkolnym 2008-2009 uczęszczało 160 uczniów w 8 oddziałach,
 - Nr 2 w Świętej, do którego w roku szkolnym 2008-2009 uczęszczało 170 uczniów w 8 oddziałach;
- siedem szkół podstawowych: w Sławianowie (84 uczniów w 6 oddziałach), Kleszczynie (97 uczniów w 6 oddziałach), Świętej (138 uczniów w 6 oddziałach), Zalesiu (46 uczniów w 6 oddziałach), Górznej (61 uczniów w 6 oddziałach), Stawnicy (45 uczniów w 6 oddziałach), Radawnicy (168 uczniów w 6 oddziałach), należy pokreślić, że szkoły w Sławianowie, Świętej i Radawnicy znajdują się w nowo wybudowanych kompleksach nowoczesnych budynków;
- Oddziały Przedszkolne przy wszystkich szkołach podstawowych, tj w Sławianowie (30 dzieci w 2 oddziałach), Kleszczynie (39 dzieci w 2 oddziałach), Świętej (57 dzieci w 3 oddziałach), Zalesiu (25 dzieci w 1 oddziale), Górznej (33 dzieci w 2 oddziałach), Stawnicy (22 dzieci w 1 oddziale), Radawnicy (88 dzieci w 4 oddziałach);

(w nawiasie podano dane dotyczące liczby dzieci i oddziałów w poszczególnych szkołach i oddziałach przedszkolnych w roku szkolnym 2008-2009);

W Radawnicy ma siedzibę Stowarzyszenie Polskie Uniwersytety Ludowe, Uniwersytet Ludowy w Radawnicy, które prowadzi Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii, Specjalną Szkołę Podstawową oraz Niepubliczny Ośrodek Doskonalenia i Doskonalenia Zawodowego. Na działalność tej instytucji w 2009 roku Powiat Złotowski udzielił ze swojego budżetu dotacji dla Stowarzyszenia Polskie Uniwersytety Ludowe Uniwersytet Ludowy w Radawnicy z przeznaczeniem dla:

1. Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Radawnicy w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego wychowanka w placówce tego samego typu prowadzonej przez powiat złotowski, nie niższej jednak niż kwota przewidziana na jednego wychowanka w placówki tego rodzaju w subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego.

2. Specjalnej Szkoły Podstawowej w Radawnicy w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia w placówce tego samego typu prowadzonej przez powiat złotowski, nie niższej jednak niż kwota przewidziana na jednego ucznia w szkoły danego typu w subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obiekty oświatowe.

2.3.2. Kultura

Na terenie Gminy Złotów działa jedna instytucja kultury tj. Biblioteka Publiczna Gminy Złotów im. ks. dra Bolesława Domańskiego z siedzibą w Radawnicy. W jej skład wchodzi dwie filie biblioteczne w miejscowości Święta i Kleszczyna oraz punkty biblioteczne we wsiach: Bługowo, Buntowo, Nowiny, Skic i Sławianowo. Biblioteka prowadzi szeroką działalność kulturalno-edukacyjną na terenie gminy Złotów.

- Biblioteka w Radawnicy znajduje się w kompleksie szkolnym. Zajmuje powierzchnię 132 m² na drugim piętrze.
- Filia biblioteczna w Świętej znajduje się również w kompleksie szkolnym na pierwszym piętrze i zajmuje powierzchnię 118 m.
- Filia biblioteczna w Kleszczynie znajduje się w budynku OSP Kleszczyna i zajmuje powierzchnię 94,5 m.
- Punkty biblioteczne we wsiach Bługowo, Buntowo, Nowiny, Skic i Sławianowo znajdują się w domach osób je prowadzących, wyjątek stanowi punkt w Nowinach, który znajduje się w sali wiejskiej.

Na terenie Gminy Złotów działa Koło Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w siedzibą w Radawnicy, których członkami są ludzie ze wsi terenu gminy Złotów. Koło to należy do Rejonowego Zarządu PZERiI w Złotowie. Działa na rzecz osób trzeciego wieku, ale i osób chorych, niepełnosprawnych. Organizują uroczystości z okazji Dnia Seniora, Dnia Inwalidy, Dnia Matki, spędzają czas na wycieczkach krajoznawczych, spotkaniach opłatkowych, z okazji Dnia Babci i Dziadka i innych. Dużą pomoc koło PZERiI w Radawnicy otrzymuje od Biblioteki, która pomaga w organizacji spotkań i wycieczek autokarowych.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obiekty usług kultury.

2.3.3. Opieka zdrowotna

Opiekę lekarską na poziomie specjalistycznym zapewnia głównie Szpital Powiatowy im. Alfreda Sokołowskiego w Złotowie. Na terenie gminy Złotów znajdują się:

- Ośrodki zdrowia znajdują się w Radawnicy i Kleszczynie,
- 1 punkt apteczny – w Radawnicy

Ponadto na terenie gminy usługi w zakresie opieki zdrowotnej oferują prywatne gabinety:

- Błękit: dwa gabinety indywidualnej praktyki lekarskiej, prywatna praktyka położnej,
- Międzybłocie – pielęgniarka środowiskowo-rodzinna,
- Radawnica: ośrodek medycyny rodzinnej, prywatna praktyka stomatologiczna,
- Święta: indywidualna praktyka pielęgniarska.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obiekty służące ochronie zdrowia.

2.3.4. Zestawienie wyposażenia w usługi publiczne w poszczególnych wsiach gminy Złotów

		LM		Oświata i wychowanie			Zdro wie	Sport i rekreacja			Usługi kultury			Koś ciół	Cm en tarz	Re mi za
				UO/p	UO/s	UO/g		US/b			UK/f		UK/s			
1	Święta	931	S	UO/p	UO/s	UO/g		US/b			UK/f		UK/s	UK/k	ZC	UI/r
2	Górzna	614	S	UO/p	UO/s			US/b		ZP			UK/s	UK/k	ZC	
3	Stawnica	592	S	UO/p	UO/s			US/b	US/p				UK/s	UK/k	ZC	UI/r
4	Radawnica	583	S	UO/p	UO/s	UO/g	UZ	US/b		ZP	UK/b			UK/k	ZC	UI/r
5	Józefowo	586	S					US/b					UK/s			
6	Kleszczyna	480	S	UO/p	UO/s		UZ	US/b			UK/f			UK/k		UI/r
7	Skic	471	S					US/b	US/p	ZP		UK/p	UK/s	UK/k	ZC	
8	Nowa Święta	376	S					US/b	US/p	ZP			UK/s			
9	Sławianowo	360	S	UO/p	UO/s			US/b				UK/p		UK/k		UI/r
10	Buntowo	331	S						US/p			UK/p	UK/s			
11	Rudna	317	S					US/b					UK/s			UI/r
12	Nowiny	311	S					US/b	US/p			UK/p	UK/s			
13	Zalesie	308	S	UO/p	UO/s			US/b						UK/k	ZC	UI/r
14	Pieczynok	302	S					US/b	US/p				UK/s			
15	Błękit	292	S					US/o								UI/r

16	Bługowo	282	S					US/b				UK/p	UK/s	UK/k	ZC	
17	Kamień	250	S					US/b					UK/s	UK/k		
18	Nowy Dwór	248	S					US/b					UK/s			
19	Klukowo	234	S						US/p							
20	Międzybłocie	219	S					US/b					UK/s			
21	Franciszkowo	170	S					US/b					UK/s			
22	Dzierżążenka	168	S										UK/s			
23	Krzywa Wieś	141	S										UK/s	UK/k	ZC	
24	Wąsosz	135	S										UK/s			
25	Stare Dzierżążno	106	S										UK/s			
26	Bielawa	104	S													
27	Grodno	98														
28	Kaczochoy	88														
29	Płosków	62	S													
30	Pieczyn	46														
31	Wielatowo	43														
32	Stawianówko	42														
33	Łopienko	24														
34	Rasochy	14														

Oznaczenia w tabeli:

- Liczba mieszkańców – LM, Administracja: S – sołectwo,
- Oświata i wychowanie: UO/p – oddział przedszkolny, UO/s- szkoła podstawowa, UO/g- gimnazjum,
- Usługi zdrowia: UZ – ośrodek zdrowia,
- Sport i rekreacja: US/o- boisko Orlik, US/b- boisko, US/p- plac zabaw, ZP- park,
- Usługi kultury: UK/b – biblioteka, UK/f – filia biblioteki, UK/p – punkt biblioteczny, UK/s – sala wiejska,
- Kościół - UK/k, Cmentarz – ZC, Remiza OSP – UI/r,

2.3.5. Sytuacja mieszkaniowa

W ciągu ostatnich dziesięciu lat warunki mieszkaniowe w gminie Złotów uległy zdecydowanej poprawie:

- zwiększyła się bezwzględna liczba mieszkań i spadła liczba osób w mieszkaniu z 4,17 do 4,02;
- powierzchnia użytkowa mieszkań wzrosła o prawie 30 tys m², a średnia wielkość mieszkania wzrosła o prawie 10 m²; i wynosi ponad 80,6m²;
- o prawie 4m², tj. ponad 16%, wzrosła powierzchnia mieszkania przypadająca na 1 osobę; jest to najbardziej syntetyczny wskaźnik obrazujący warunki mieszkaniowe (obok wyposażenia w infrastrukturę).

Tab.- Sytuacja mieszkaniowa w gminie Złotów w latach 1999-2007

Wyszczególnienie	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Liczba ludności	9035	9030	9076	9087	90099	9149	9154	9188	9225
Mieszkania ogółem	2167	2171	2174	2160	2264	2269	2273	2282	2293
Liczba osób na mieszkaniu	4,17	4,16	4,17	4,21	4,02	4,03	4,03	4,03	4,02
Pow. użytkowa mieszkań w m ²	155.359	155.806	156.119	172.020	179.388	180.333	181.564	183.000	184.770
Średnia pow. mieszkania m ² na osobą	71,7	71,8	71,8	79,6	79,2	79,5	79,9	80,2	80,6
Mieszkania komunalne	47	42	35	38	38	38	36	36	33

Źródło: M. Ziółkowski – praca magisterska na kierunku geografia, 2009 r., Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Jak wynika z danych sytuacja mieszkaniowa gminy polepsza się. Mimo trudności gospodarczych liczba mieszkań zwiększa się. Zjawisko to w dużym stopniu warunkowane jest przenoszeniem się ludności miejskiej na obszary wiejskie, w celu podnoszenia komfortu życia.

2.3.6. Komunikacja publiczna

Przez gminę Złotów przebiega jedna czynna linia kolejowa, z dworcem na terenie miasta Złotów. Na obszarze gminy nie ma żadnego przystanku kolejowego.

Osobowe usługi przewozowe na terenie powiatu sprawują głównie Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Pile, Wałczu, Chojnicach i Człuchowie. Mają one do dyspozycji nowoczesny dworzec autobusowy w Złotowie, lokalne dworce PKS w Jastrowiu, Krajence i Okonku oraz przystanki autobusowe w poszczególnych wsiach. Układ połączeń autobusowych nie jest dostosowany do obecnych granic powiatu. Szczególnie brakuje dogodnych połączeń zachodniej i zachodnio – północnej części powiatu ze Złotowem. Wprowadzona w 1999 roku na te trasy komunikacja prywatna nie sprawdziła się.

Usługi z zakresu publicznego transportu samochodowego świadczone są również przez podmioty prywatne zarejestrowane we wsiach: Międzybłociu – 2 firmy i w Świętej.

Inne usługi transportowe świadczą firmy znajdujące się we wsiach: Nowiny, Radawnica, Skic, Zalesie.

2.3.7. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Przez teren zmiany Studium nr 1 (obręb Górzna) przebiega odcinek napowietrznej elektroenergetycznej linii przesyłowej o napięciu 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo oraz (obręb Błękwit, Pieczynek) odcinek napowietrznej elektroenergetycznej linii dystrybucyjnej o napięciu 110 kV. Nakazuje się, zachowanie pasów technologicznych wzdłuż ww. linii, wolnych od zabudowy, zgodnie z obowiązującymi wymogami i przepisami.

Dodatkowo na obszarach objętych niniejszą zmianą zlokalizowane są napowietrzne i kablowe linie dystrybucyjne średniego (SN) i niskiego napięcia (nn) oraz stacje elektroenergetyczne SN. Nakazuje się, zachowanie pasów technologicznych wzdłuż ww. linii, wolnych od zabudowy, zgodnie z obowiązującymi wymogami i przepisami.

Przez obszar w obrębie Zalesie i Górzna przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 250 relacji Ujście – Szczecinek. Nakazuje się zachowanie strefy kontrolowanej wzdłuż przedmiotowego gazociągu, wolnego od zabudowy, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2, należy zapewnić bezpieczeństwo ludzi i mienia pod względem ochronny przeciwpożarowej, poprzez odpowiednie zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru, zgodnie z wymogami przepisów odrębnych.

2.4. Zasoby środowiska

2.4.1. Rzeźba terenu

Na terenie gminy występują wszystkie formy polodowcowej rzeźby terenu:

- moreny czołowe, moreny denne, sandry oraz kemy należą do form akumulacyjnych, które powstały podczas cofania się lądolodu skandynawskiego;
- zastoiska powstały pod wpływem osadzania się drobnego materiału w zbiornikach wodnych;
- rynny jeziorne należą do form erozyjnych, powstałych przez wody z topniejącego lądolodu.

- a) Moreny czołowe – są formami teoretycznie o najwyższych kulminacjach na terenie gminy Złotów. W północnej części, w okolicach Krzywej Wsi, morena czołowa charakteryzuje się znacznymi deniwelacjami terenu oraz dużym zróżnicowaniem w jego pokryciu. Dominują lasy i pola uprawne. Tam też znajduje się najwyższy punkt w gminie – Góra Brzuchowa. Taka sama forma występuje w centralnej części gminy w okolicach wsi Franciszkowo i Nowy Dwór. W tym miejscu teren podnosi się łagodnie i sama forma nie jest dobrze czytelna. Najwyższe punkty to 156 m i 163 m n.p.m. Morena pokryta jest w północnej części lasami, w południowej polami uprawnymi. W południowej części gminy, na pd. od Jeziora Sławianowskiego, znajduje się trzecia forma tego typu. Charakteryzuje się również dość dużym zróżnicowaniem wysokościowym. Najwyższe wzniesienie to 130 m n.p.m., a teren pokryty jest praktycznie w całości polami uprawnymi;

- b) morena denna występuje niemal na terenie całej i gminy, poprzecinana jest drobniejszymi formami i to ona stanowi znaczą większość na terenie gminy. Na terenie gminy Złotów można wyróżnić kilka typów moreny dennej:
- morenę denną o charakterze równinnym, która charakteryzuje się znikomymi deniwelacjami terenu oraz dość jednolitym pokryciem terenu. Tereny takie występują na południe od miasta Złotowa, od Zalesia przez Pieczynek, Błękwit i Klukowo, po Świętą. Formę dzieli dolina Rzeki Głomi w pobliżu Błękwit i Klukowa. Równinny teren sprzyja uprawom rolnym, toteż na formie tej znajduje się niewiele, wypartych właśnie przez role, płątów leśnych. Również podmokłości nie stanowią tu dużych i widocznych powierzchni. Podobna jednostka, o charakterystyce jw., znajduje się między miejscowościami Kaczochoy, Sławianowo i Sławianówko.
 - morena denna falista, charakteryzuje się zróżnicowanymi wysokościami terenu oraz zróżnicowanym pokryciem terenu. Ze względu na występujące tu lepszej jakości gleby, znaczny teren zajmują pola uprawne. Lasy stanowią znaczną mniejszość, są rozbite na różnej wielkości fragmenty; lokalne obniżenia pokryte są przez użytki zielone.
 - morena denna poprzecinana utworami sandrowymi. Jednostka ta znajduje się w północno-wschodniej części gminy pomiędzy miejscowościami Stare Dzierżążno, Stawnica, Dzierżążno, Płosków. Wyróżnia się kilka płątów moreny dennej, które górują lokalnie nad okolicą. Wokół płątów znajdują się małe, płytkie doliny wykorzystywane przez takie ciek, jak: Łobżenica czy Głomia. Ze względu na rodzaj podłoża, teren zajmują w równej mierze pola uprawne i użytki zielone;
- c) sandry – charakteryzują się nieznacznym zróżnicowaniem terenu. W miejscach, gdzie wytworzyły się bogatsze gleby, teren zajmują pola uprawne, w większości przypadków są to lasy z przeważającym gatunkiem sosny zwyczajnej. Utwory sandrowe występują w większości dolin rzecznych, największą z nich jest Dolina Gwdy na północnym zachodzie, która pokryta jest całkowicie przez lasy. Mniejsze powierzchnie na terenie gminy to, wcześniej wspomniane doliny, a także płąt pomiędzy Świętą i Kleszczyną, ciągnący się od miejscowości Wąsosz na wschód, zahaczając Rudną. Odcinek ten zajmują głównie lasy;
- d) zastoiska – zajmują stosunkowo nieduże powierzchnie gminy. Ze względu na swą niewielką przydatność w gospodarce, pokryte są głównie użytkami zielonymi, rzadziej lasami. Na terenie zastoisk występują również liczne rowy melioracyjne, niekiedy małe zbiorniki wodne. Występują między Kamieniem a Zyglągiem, Zyglągiem, Nowym Dworem, a Nowinami, na wschód od miejscowości Międzybłocie oraz między Wąsoszem, a Buntowem;
- e) kemy – na terenie gminy Złotów znajduje się co najmniej jedna taka forma. Usytuowana jest w zakolu cieku, przedłużenia rynny J. Zaleskiego, na wschód od Górznej. Teren pokryty jest wyłącznie lasem. Dodatkowo zaobserwowano jeszcze dwie podobne formy, o mniejszych rozmiarach. Jedna z nich znajduje się w Świętej, natomiast druga w Skicu;
- f) rynny jeziorne, J. Zaleskiego i J. Sławianowskiego, które jednocześnie stanowią granicę pomiędzy innymi jednostkami.

2.4.2. Wody powierzchniowe

Wody powierzchniowe zajmują obszar 682,5 ha, co stanowi 2,34 % pow. gminy (dane UG Złotów 2009), w tym:

- wody stojące zajmują 198,3 ha,
- wody płynące zajmują 335,95 ha (w tym jeziora przepływowe),
- rowy zajmują 148,25 ha.

Przez teren gminy Złotów płyną rzeki – Głomia, Łobżonka, Łużanka, Smoła, Kocunia, Śmiardówka ze swoimi niewielkimi dopływami, zachodnia granica gminy biegnie wzdłuż rzeki Gwdy.

Cała powierzchnia gminy Złotów, z wyjątkiem niewielkiego fragmentu położonego przy wschodniej granicy (rejon miejscowości Rudna) położona jest w zlewni rzeki Gwdy. Wspomniany fragment leży w zlewni rzeki Łobżonki. Wody powierzchniowe z obszaru gminy spływają do rzeki Gwdy za pośrednictwem rzek: Głomi i jej dopływów –

Kocuni i Śmiardówki w centralnej i południowej części oraz za pośrednictwem Debrzynki w części północnej. Zachodnia część gminy leży w bezpośredniej zlewni Gwdy, do której uchodzą bezpośrednio bardzo małe ciek.

Do naturalnych zbiorników wodnych należą jeziora, nieliczne rozproszone śródpolne i śródleśne oczka wodne oraz stawy. Na terenie gminy Złotów znajduje się 15 jezior o powierzchni ponad 1 ha.: jez. Sławianowskie, jez. Zaleskie, jez. Ostrowite, jez. Skickie, jez. Górzno Górne, jez. Górzno Dolne, jez. Piaskowe, jez. Bielskie, jez. Buntowskie, Kleszczyński Staw (jez. Kleszczyna), zbiornik wodny w rezerwacie „Czarci Staw”, jez. Święta, jez. Piaski Średnie, Staw Młyński (obr. Stare Dzierżążno), zbiornik w Krzywej Wsi, jez. Łopienka.

Z tej ilości zaledwie trzy mają znaczącą powierzchnię i kubaturę wody jeziornej, są to: Sławianowskie (230,86 ha), Zaleskie (186,13 ha) i Ostrowite (37,59 ha). W pozostałej liczbie tylko 3 jeziora mają powierzchnię ponad 10 ha, 4 jeziora – powierzchnię od 5 do 10 ha. Pozostałe, to niewielkie oczka o powierzchniach od 1,6 do 3 ha. Trzy jeziora uważa się za częściowo zeutrofizowane, charakteryzujące się zmiennością otwartego zwierciadła wody. Są to jeziora: Łopienka, Jez. Skickie i Rezerwat.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują śródlądowe wody powierzchniowe, a jedynie urządzenia melioracji wodnych (rowy, rurociągi melioracyjne i sieci drenarskie).

2.4.3. Wody podziemne

Na terenie gminy znajdują się fragmenty dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych:

- *Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) – 127 o nazwie Złotów – Piła - Strzelce Krajeńskie;*

Woda w tym zbiorniku zalega na głębokości około 100 m ppt. Nie ma on dotychczas udokumentowanych zasobów, szacunkowo ocenia się, że wynoszą one 186 tys. m³/d. Zbiornik ten jest położony w centralnej części gminy. GWZP –127 to głęboka struktura porowa, zasobna w duże ilości wody, dobrze naturalnie izolowana od powierzchni terenu przez warstwy słabo przepuszczalne. W plejstocenie występują dwie warstwy wodonośne: przypowierzchniowa oraz warstwa międzyglinowa. Warstwa ta zbudowana jest z utworów piasków różnoziarnistych ze żwirem i często ma kontakt hydrauliczny z poziomem przypowierzchniowym. Miąższość waha się w granicach 5-20 m. Poziom czwartorzędowy charakteryzuje się stosunkowo niską wydajnością, eksploatowany jest niechętnie. (źródło: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Złotów na lata 2006 – 2013).

Zbiornik i jego strefa zasilania nie mają ustanowionego obszaru ochronnego.

- *Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) – 126 o nazwie Szczecinek*

Położony w północno-zachodniej części gminy. Wody tego zbiornika zalegają w warstwach czwartorzędowych oraz w trzeciorzędowych na głębokości ok 100 m p.p.t. Szacunkowe zasoby wynoszą ok. 99 tys. m³/d. Zbiornik ten może być podatny na zanieczyszczenia przedostające się z powierzchni. Spowodowane jest to położeniem dość płytko górnej warstwy wodonośnej (ok. 30 m p.p.t.) oraz dużym udziałem osadów piaszczystych, które izolują go od powierzchni. Zbiornik tych wód stanowi obszar rezerw wód podziemnych dla terenu całego województwa wielkopolskiego. Dla GZWP 126 nie wyznaczono stref ochronnych.

2.4.3.1. Ustalenia zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry

Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) wprowadziła pojęcie jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), przez które rozumie się określoną objętość wód podziemnych w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Jednolite części wód są objęte monitoringiem prowadzonym przez Państwowy Instytut Geologiczny oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska. Celem badań jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, określenie trendów zmian oraz sygnalizacji zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW),

- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967) zostały określone dane, dotyczące jednolitej części wód podziemnych m.in. dla przedmiotowego obszaru. Gmina Złotów, w tym obszary objęte zmianą, znajduje się w obszarze o europejskim kodzie PLGW600026.

Wody podziemne na obszarze gminy Złotów

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)	
Europejski kod JCWPd:	GW600026
Nazwa JCWPd:	26
Region Wodny:	Warty
Obszar dorzecza (Kod i Nazwa):	6000 obszar dorzecza Odry
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej:	RZGW w Poznaniu
Ekoregion (wg Kondrackiego/wg Illiesa):	Równiny Centralne (14)
Ocena stanu:	
Ilościowego	dobry
Chemicznego	dobry
Ocena ryzyka	niezagrożona
Derogacje/odstępstwa	nie
Uzasadnienie derogacji	-.

Stan jednolitych części wód podziemnych na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych – GZWP 126 Zbiornik Szczecinek (JCWPd nr 26) zbadano ostatnio w 2019 roku w punkcie pomiarowo-kontrolnym w miejscowości Brzeźnica – Kolonia. Wówczas wody te oceniono na II klasę jakości (<https://mjmp.gios.gov.pl/wyniki-badan/wyniki-badan-2019.html> „2019 – Klasy jakości wód podziemnych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring diagnostyczny”).

Jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) na terenie gminy Złotów – rzeki:

- Debrzynka – PLRW6000181886529;
- Dopływ z Annopola – PLRW6000181886872;
- Dopływ z jez. Gogolin Wielki – PLRW600018188655132;
- Dopływ z Kamienia – PLRW6000181886552;
- Dopływ z Radawnicy – PLRW600018188655172;
- Dopływ z Węgierc – PLRW6000181886554;
- Głomia do dopł. z jez. Zaleskiego – PLRW600018188682;
- Głomia od dopł. z jez. Zaleskiego do ujścia – 6000201886899;
- Gwda od wpływu do Zb. Podgaje do zb. Ptusza – PLRW60001886557;
- Kocunia do jez. Sławianowskiego – PLRW60002518868679;
- Kocunia od wypływu z jez. Sławianowskiego do ujścia – PLRW600018868699;
- Łobżonka od Jelonki do Orli – PLRW600020188479;
- Pękawnica – PLRW60001818865949;
- Strużnica – PLRW6000181886889;
- Śmiardówka PLRW6000181886884.

Jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) na terenie gminy Złotów – jeziora:

- Zaleskie – PLLW10650.

2.4.4. Zasoby surowcowe

Na obszarze Gminy Złotów występują złoża pisków i żwirów, torfów oraz kredy jeziornej. Wszystkie te zasoby są jednowiekowe i pochodzą z okresu czwartorzędu. Na niektórych z nich prowadzone jest wydobywanie, niektóre zostały już zaniechane, a inne z kolei są jeszcze niezagospodarowane.

Aktualny stan zasobów złóż kopalin na terenie gminy Złotów przedstawia się następująco:

Tab. 1 Zasoby kopalin na terenie gminy Złotów

Lp.	Nazwa złoża	Stan zagospodarowania złoża	Zasoby [tys t]		Wydobycie
			Geologiczne bilansowe	Przemysłowe	
KREDA					
1	Górzna	R	11	-	-
2	Skic	Z	410	-	-
3	Skic-Kujan	R	3 065	-	-
PIASKI I ŻWIRY					
1	Górzna	R	28	-	-
2	Krzywa Wieś	Z	684	-	-
3	Radawnica*	R	63	-	-
4	Święta	Z	68	-	-
5	Święta II	R	58	-	-
TORFY					
1	Dzierżążenko	R	35,1	-	-
2	Dzierżążenko I	R	32,5	-	-
3	Dzierżążno	R	19,98	19,98	-
4	Dzierżążno 1 (pole A)	Z	4,22	-	-
5	Dzierżążno 2 (pole B)	Z	19,74	-	-
6	Dzierżążno 3	E	121,20	109,97	13,15
7	Górzna	R	193,91	-	-
8	Kamień	E	397,47	397,47	40,89
9	Kamień I	T	13,65	-	-
10	Piecewo	T	35,43	33,70	-
11	Radawnica	R	48,52	-	-
12	Skic	Z	77,85	-	-
13	Skic II	E	82,93	82,93	7,40
14	Skic III	R	304,29	-	-
15	Skic-Kujan	R	810,44	-	-
16	Stare Dzierżążno	R	88,65	88,65	-
17	Stawnica	R	50,48	-	-
18	Stawnica I	R	605,98	-	-

Źródło: opracowanie własne na podstawie „Bilansu zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na 31 XII 2020r.”, PIG, 2021.

Ponadto na części działki nr 501 w miejscowości Radawnica znajduje się złożo torfów Radawnica 1, które nie zostało jeszcze ujęte w ww. Bilansie złóż. Dla przedmiotowego złoża nie została dotąd wydana koncesja.

Wydane koncesje

Na terenie gminy zostały wydane dwie koncesje na wydobywanie kopaliny pospolitej ze złoża torfu:

- „Dzierżążno 1 (pole A)”, które znajduje się na działkach nr 199, 200, 270 i 271 obręb Stare Dzierżążno;
- „Dzierżążno 2 (pole B)”, które znajduje się na działkach nr 200, 271, 272, 273 i 274 obręb Stare Dzierżążno.

Koncesje ustanawiają dwa tereny górnicze:

- teren górniczy Dzierżążno 1 (pole A) o pow. 24 698,9 m² (w tym obszar górniczy – 19 869,3 m²);

- teren górniczy Dzierżążno 2 (pole B) o pow. 28 225,0 m² (w tym 2 obszary górnicze:
 - Dzierżążno 2 pole B/obszar 1 – 17 833,39 m²,
 - Dzierżążno 2 pole B/obszar 2 – 2 002,05 m²).

Aktualnie, na terenie gminy Złotów zostały wydane następujące koncesje na wydobywanie kopalin ze złoża torfu:

- 1) „Radawnica”, które znajduje się na części dz. nr 307, 308, 318 i 319 w miejscowości Radawnica;
- 2) „Stare Dzierżążno”:
 - Pole A: na działkach nr 349, 350, 351, 352, 353, 354 obr. Stare Dzierżążno,
 - Pole B: na działkach część działki nr 356 oraz działki nr: 359, 360 obr. Stare Dzierżążno,
 - Pole C: na działkach nr: 121/2, 122 obr. Dzierżążenko;
- 3) „Dzierżążenko”, położonego na części dz. nr 217, 220, 222 i 235 w miejscowości Dzierżążenko;
- 4) „Kamień”, położonego na dz. nr: 280/3, 272/2, 270/3, 266/2, 265/2, 283, 281/1, 273, 271/1, 267 i 264/1 w miejscowości Kamień;
- 5) „Kamień I”, położonego na działce nr 253 w miejscowości Kamień;
- 6) „Piecewo”, położonego częściowo w miejscowości Górzna na terenie dz. nr 185/1, 186 i 187 (i częściowo w miejscowości Piecewo, gm. Tarnówka);
- 7) „Skic II”, położonego na dz. nr 47/1, 50/1, 50/2, 50/3, 51, 53/1, 53/2, 54, 56, 57/1, 59 i 62/1 w miejscowości Skic;
- 8) Dzierżążno 3, położonego w miejscowości Stare Dzierżążno na działkach nr:
 - Pole A – 212, 259/3, 263, 265,
 - Pole B – 285, 286, 287,
 - Pole C – 221, 222/1, 231, 232,
 - Pole D – 234, 254, 255, 259/1,
 - Pole E – 296, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 306/1, 314, 315, 316, 317, 318, 319.

Koncesje ustanawiają następujące obszary i tereny górnicze:

- 1) Radawnica:
 - Pole A – o pow. 1,60 ha, na dz. nr 307, 308,
 - Pole B – o pow. 0,75 ha, na dz. nr 318, 319;
- 2) Stare Dzierżążno:
 - Pole A – o pow. 2,95 ha,
 - Pole B – o pow. 1,49 ha,
 - Pole C – o pow. 2,14 ha;
- 3) „Dzierżążenko” – o pow. 1,95 ha;
- 4) „Kamień” – o powierzchniach odpowiednio: 22,31 ha i 22,31 ha;
- 5) „Kamień I” – o pow. 1,95 ha;
- 6) „Piecewo” – o pow. 4,94 ha (na terenie gminy Złotów);
- 7) „Skic II” – o pow. 10,08 ha i 10,86 ha;
- 8) „Dzierżążno 3” o pow. 26,47 ha:
 - Pole A – o pow. 3,64 ha,
 - Pole B – o pow. 1,11 ha,
 - Pole C – o pow. 1,16 ha,
 - Pole D – o pow. 1,49 ha,
 - Pole E – o pow. 7,48 ha.

Południowo-wschodnia część gminy Złotów znajduje się w obszarze przetargowym dla węglowodorów Złotów – Zabartowo, koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie oraz wydobywanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, koncesja nr 4/2019/Ł z dnia 14.05.2019 r.

Złoże „Górzna”

Złoże kruszywa naturalnego posiada uproszczoną dokumentację geologiczną w kat. C1 zatwierdzoną decyzją Wojewody Piłskiego z dnia 1.08.1996 r. (lit. OS-IX-1/7514/96). Zasoby złoża zostały oszacowane na 27,6 tys natomiast zasoby bilansowe na 27,6 tys ton. Z dniem 9.09.2002 r. wygasła koncesja na wydobycie kruszywa naturalnego złoża „Górzna”, dla działki nr 214 w obrębie Górzna. Wskutek prowadzonych prac eksploatacyjnych powstało wyrobisko o rozmiarach około 50 x 70 m i głębokości ok. 5 m. Decyzja Nr 95/MS/R1/06 z dnia 2.10.2006 r. wydana przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu nakazuje ówczesnemu właścicielowi likwidację zakładu górniczego.

Złoże „Dzierżąno”

Na złożu torf wydobywany jest w dwóch miejscach: pola A i pole B.

Pole A „Dzierżąno 1” otrzymało koncesje na wydobycie torfu zgodnie z pismem Starosty Złotowskiego OS-III.751-11/07 z dnia 19.11.2007 r. Złoże to o powierzchni 1,98 ha znajduje się na działkach 199 i 200, które należą do osoby wnioskującej. Zasoby możliwe do wydobycia wynoszą 28 195 m³ przy wskaźniku wykorzystania złoża 0,896. Pole B „Dzierżąno 2” otrzymało koncesje od Starosty Złotowskiego na wydobycie torfu zgodnie z pismem OS-III.751-15/08 z dnia 7.11.2008 r. Obejmuje ono powierzchnie 1,9835 ha i znajduje się na działkach nr 200, 271, 272, 273 i 274, które należą do osoby wnioskującej. Zasoby możliwe do wydobycia wynoszą 37.555 m³, przy wskaźniku wykorzystania złoża 0,880. Następnie, zgodnie z pismem Marszałka Województwa Wielkopolskiego DSR.IV.7511-125/09, osoba wnioskująca otrzymuje koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złoża torfu w miejscowości Stare Dzierżąno. Koncesja obejmuje teren o łącznej powierzchni 15,7044 ha, który znajduje się na działkach: Pole A – działki nr 212, 259, 263, 265; Pole B – działki nr 285, 286, 287; Pole C – działki nr 221, 222, 231, 232; Pole D – działki nr 234, 254, 255, 259; Pole E – działki nr 296, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 306, 314, 316, 317, 318, 319.

Złoże „Święta”: Złoże to posiadało koncesję na wydobycie kruszywa naturalnego piaszczystego; obszar i teren górniczy został wyznaczony przez Woj. Piłskiego zgodnie z decyzją z 30.07.1997 r. (pismo OS-IX-7515-K/1197). Następnie zgodnie z pismem z Nadleśnictwa Złotów z dnia 12.10.2009 r. działalność kopalni kruszywa „Święta” zostaje zamknięta. W złożu pozostało 68.004,9 ton zasobów bilansowych, nie podlega ono wykreśleniu z „Bilansu zasobów kopalni i wód podziemnych w Polsce”.

Złoże „Skic” („Skic E”): Złoże kredy jeziornej i torfów „Skic” („Skic E”) zlokalizowane w okolicy wsi Skic posiada zatwierdzoną dokumentację zasobów przemysłowych kredy jeziornej i gytii wapiennej na złożu „Skic” Decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Pile z dnia 20.12.1989 r. (OS-X-8513/28/89). W w/w decyzji ustalono zasoby przemysłowe dla złoża ustalone na 430,37 tys ton.

Złoża „Błękit” i „Skic W”: Złoża kredy jeziornej „Błękit” i „Skic W” w miejscowości Błękit i Skic, posiadają zatwierdzoną dokumentację geologiczną złoża zatwierdzoną Decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 26.09.1973 r. (KZK/012/K/2867/73). W w/w decyzji zasoby złóż zatwierdzono dla złoża „Błękit” na 110 tys. ton zasobów w kategorii C₂. Dla złoża „Skic W” określono w wysokości 37 tys. ton zasobów bilansowych w kategorii C₂.

Złoże „Skic-Kujan”: Złoże kredy jeziornej i gytii wapiennej na złożu „Skic – Kujan” posiada dokumentację geologiczną zatwierdzoną przez Głównego Geologa Wojewódzkiego w Pile decyzją z dnia 13.12.1990 r. (OS-IX-G-8513/18/90). Zasoby przemysłowe złoża określono na 2.894,3 tys ton.

Złoże „Radawnica”. Złoże torfu, wydobywane jest na dwóch polach: A i B. Posiada dokumentację geologiczną zatwierdzoną decyzją Starosty Złotowskiego znak: GLP.6528.03.3.2018 z dnia 28.03.2018 r. Zasoby bilansowe złoża (kat. C1) wynoszą 48,52 tys. m³. Złoże to posiada koncesję Starosty Złotowskiego na wydobywanie kopaliny (znak GLP.6522.01.4.2019 z dnia 27.02.2019 r.) z pola A o pow. 1,60 ha i pola B o pow. 0,75 ha. Koncesja ważna jest do 27.02.2069 r.

Złoże „Stare Dzierżąno”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego decyzją znak DSR-I.7427.14.2015 z dnia 30.04.2015 roku. Wielkość zasobów możliwych do wydobycia określono na poziomie 81 252 m³. Złoże to posiada koncesję Marszałka

Województwa Wielkopolskiego znak DSR-I.7422.69.2018 z dnia 25.10.2018 r. na wydobywanie kopaliny ze złoża torfu (ważna do dnia 25.10.2032 r.) i wyznacza następujące obszary i tereny górnicze:

- obszar górniczy Stare Dzierżążno – pole A, o pow. 29 557,8 m²,
- obszar górniczy Stare Dzierżążno – pole B, o pow. 14 976,9 m²,
- obszar górniczy Stare Dzierżążno – pole C,
- teren górniczy Stare Dzierżążno o pow. 81 037,4 m².

Złoże „Dzierżążenko”. Posiada dokumentację geologiczną zatwierdzoną decyzją Starosty Złotowskiego znak: GLP.6528.06.3.2016 z dnia 09.01.2017 r. Zasoby bilansowe złoża torfu (kat. C1) wynoszą 35,10 tys. m³. Złoże to posiada koncesję Starosty Złotowskiego na wydobywanie kopaliny (znak GLP.6522.02.5.2017 z dnia 21.08.2017 r.) oraz wyznacza obszar i teren górniczy „Dzierżążenko” o pow. 1,95 ha. Koncesja ważna jest do 21.08.2067 r.

Złoże „Kamień”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego decyzją znak DSR-I.7427.15.2016 z dnia 27.04.2016 roku. Wielkość zasobów możliwych do wydobycia określono na poziomie 515,54 m³. Złoże to posiada koncesję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak DSR-I.7422.78.2016 z dnia 16.11.2016 r. na wydobywanie kopaliny ze złoża torfu (ważna do dnia 16.11.2056 r.) i wyznacza obszar i teren górniczy „Kamień” o powierzchniach odpowiednio: 22,31 ha i 22,31 ha.

Złoże „Kamień I”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną decyzją Starosty Złotowskiego znak GLP.6528.01.2.2016 z dnia 02.03.2016 r. Zasoby bilansowe złoża wynoszą 24 955 m³. Złoże to posiada koncesję Starosty Złotowskiego na wydobywanie kopaliny (znak GLP.6522.02.5.2016 z dnia 22.04.2016 r.) oraz wyznacza obszar i teren górniczy „Kamień I” o pow. 1,95 ha. Koncesja ważna jest do 22.04.2021 r.

Złoże „Piecewo”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego decyzją znak DSR-I.7427.3.2011 z dnia 07.02.2011 roku. Wielkość zasobów możliwych do wydobycia określono na poziomie 53 877,2 m³. Złoże to posiada koncesję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak DSR-I.7422.27.2013 z dnia 22.03.2013 r. na wydobywanie kopaliny ze złoża torfu (ważna do dnia 22.03.2033 r.) i wyznacza obszar i teren górniczy „Piecewo” o powierzchniach odpowiednio: 4,94 ha i 4,94 ha.

Złoże „Skic II”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego decyzją znak DSR-I.7427.10.2011 z dnia 29.03.2011 roku. Wielkość zasobów możliwych do wydobycia określono na poziomie 129 305,00 m³. Złoże to posiada koncesję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak DSR-I.7422.40.2012 z dnia 14.05.2012 r. na wydobywanie kopaliny ze złoża torfu (ważna do dnia 14.05.2032 r.) i wyznacza obszar i teren górniczy „Skic II” o powierzchniach odpowiednio: 10,08 ha i 10,86 ha.

Złoże „Dzierżążno 3”. Złoże torfu posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, zatwierdzoną przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego decyzją znak DSR.IV.7510-1/10 z dnia 17.02.2010 roku. Wielkość zasobów możliwych do wydobycia określono na poziomie 193,23 tys. m³. Złoże to posiada koncesję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak DSR.IV.7428.24.2011 z dnia 10.05.2011 r. na wydobywanie kopaliny ze złoża torfu (ważna do dnia 31.05.2031 r.) i wyznacza następujące obszary i tereny górnicze:

- obszar górniczy Dzierżążno 3 – pole A, o pow. 36 483,1 m²,
- obszar górniczy Dzierżążno 3 – pole B, o pow. 11 120,9 m²,
- obszar górniczy Dzierżążno 3 – pole C, o pow. 11 652,9 m²,
- obszar górniczy Dzierżążno 3 – pole D, o pow. 14 901,1 m²,
- obszar górniczy Dzierżążno 3 – pole E, o pow. 74 888,7 m²,
- teren górniczy Dzierżążno 3, o pow. 264 722,19 m².

Dodatkowo na terenie Gminy Złotów znajdują się złoża torfu przewidziane do eksploatacji:

- „Stare Dzierżąno” – wydano koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złoża;
- „Radawnica” – znajduje się ok. 2 km na wschód od miejscowości Radawnica i ok. 500 m na północ od miejscowości Kostrzyniec. Złoże znajduje się w bezodpływowym obniżeniu o charakterze wytopiskowym, zajęтым przez użytki zielone. Złoże występuje w postaci 8 pól o powierzchni od 1,75 ha do 25 ha. Dodatkowo na 5 polach stwierdzona występowaniu gytie jako surowiec towarzyszący;
- „Prochy – wąwóz” – złoże zlokalizowane w podłużnym obniżeniu terenu, na północny-wschód od miejscowości Stawnica, północny-zachód od miejscowości Zakrzewo;
- „Stawnica” – złoże znajduje się na południe od miejscowości Stawnica, w podłużnym obniżeniu terenu, w którym zalegają torfy niskie o miąższości 1,4 m;
- „Międzybłocie” – złoże znajduje się między miejscowościami Międzybłocie i Płosków, na wschód od miasta Złotów, teren poprzecinany jest licznymi rowami melioracyjnymi;
- „Kleszczyna” – złoże znajduje się na południowy-zachód od miejscowości Kleszczyna, jest to dość rozległe obniżenie, przez które przepływa rzeka Kocunia;
- „Kamień” – złoże znajduje się między miejscowością Kamień, a miejscowością Zygląg, złoże składa się z ok. 9 pól, przez kilka z nich przepływa rzeka Smoła;
- „Górzna” – małe złoże pod miejscowością Górzna.

Ponadto istnieje jeszcze złoże „Skic – Kujan”, które było w przeszłości już eksploatowane. Znajduje się w podłużnym obniżeniu, przez które przepływa rzeka Skicka Struga i które ciągnie się z północy (miejscowość Kujan), na południe (Skic), teren J. Skickiego. Złoże to znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujasńskie”, i zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujasńskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. Nr 7, poz. 137), ustanawia się zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.

To samo dotyczy się zaniechanych w eksploatacji złóż: kredy jeziornej i torfów „Skic” („Skic E”), kredy jeziornej „Skic W” oraz złoża kredy jeziornej i gytii wapiennej „Skic – Kujan”.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie są zlokalizowane udokumentowane złoża kopalin.

2.4.5. Odnawialne źródła energii

Podstawowym aktem unijnym w zakresie odnawialnych źródeł energii jest Dyrektywa 2001/77/EC z 27.09.2001 roku w sprawie promocji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej Unii Europejskiej. Według dyrektywy odnawialne źródła energii oznacza odnawialne, niekopalne źródła energii. Zasoby odnawialne energii to wiatr, energia słoneczna, energia geotermalna, energia pływów i fal morskich, hydroenergia, biomasa, gaz uzyskiwany ze składowisk odpadów, ścieków oraz biogaz.

2.4.5.1. Energetyka wiatrowa

Kryteria lokalizacji parków wiatrowych na terenie gminy Złotów

1) Potencjał energii wiatru:

- w skali kraju gmina Złotów położona jest w III strefie energetycznej wiatru określonej jako strefa korzystna w 5-punktowej skali,
- na terenie gminy Złotów wyróżnić można duże powierzchnie obszarów korzystnych dla lokalizacji parków wiatrowych o klasie szorstkości terenu -1.

2) Ograniczenia ekologiczne

- na północno-zachodnich obrzeżach gminy Złotów znajduje się fragment obszaru węzłowego sieci ECO-NET-Polska – 05K Dolina Gwdy. Jest to leśny obszar węzłowy o znaczeniu krajowym.

- korytarz ekologiczny rangi regionalnej, ważny dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt nachodzi na gminę Złotów z trzech stron (północ, zachód i wschód). Korytarz ten ma za zadanie zapewnić niezmienną ciągłość i spójność przestrzenną korytarzy ekologicznych oraz zredukować ujemne skutki izolacji cennych przyrodniczo obszarów. W znacznej mierze pokrywa się z OChK Pojezierza Wałeckiego i Doliny Gwdy. W południowo-zachodniej części gminy pokrywa się z obszarem OChK Doliny Łobżonki i Borów Kujawskich oraz część proponowanego obszaru Natury 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”.
- wzdłuż Gwdy przechodzi europejski korytarz migracyjny dużych zwierząt lądowych oraz znajduje się tam obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków.
- w południowej części gminy zlokalizowany jest także w okolicach Jeziora Sławianowskiego, rzeki Kocuni oraz Bagna Kocuńskiego obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków. (wg danych z projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego)
- ciągi korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i system terenów osnowy ekologicznej gminy,
- lokalizacja, parametry techniczne elektrowni wiatrowych oraz inne zastosowane rozwiązania muszą zapewnić dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w przepisach odrębnych, na terenach podlegających ochronie akustycznej;

3) Uwarunkowania krajobrazowo kulturowe

- utrzymanie historycznie wykształconej sieci osadniczej;
- zachowanie walorów rekreacyjnych w najbardziej atrakcyjnych krajobrazowo częściach gminy;

4) Uwarunkowania o charakterze sozologicznym: zachowanie odległości minimum 400 m od terenów zabudowy o funkcji mieszkaniowej ze względu na dopuszczalne normy hałasu;

Możliwości lokalizacji farm elektrowni wiatrowych w południowo-zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek – Zalesie zostały skonkretyzowane w dwóch miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

- m.p.z.p. Gminy Złotów. dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach **Pieczynek i Klukowo**, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008 r. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008 r.
- Zmiana m.p.z.p. Gminy Złotów w rejonie miejscowości **Pieczynek, Klukowo i Błękwit**, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009 roku.
- Mpszp dla terenów elektrowni wiatrowych w rejonie wsi **Górzna, Kamień i Radawnica**, uchwała Nr XIII/145/11 Rady Gminy Złotów z dnia 25 sierpnia 2011 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 342, poz. 5805 z dnia 13.12.2011 r.

Na obszarach objętych ww. planami planowana jest realizacja trzech zespołów elektrowni wiatrowych, w sumie 20 wież po 2 MW. Oba plany w rejonie miejscowości Pieczynek, Klukowo i Błękwit (uchwała NR XXIII/187/08 oraz uchwała nr XXXIV/293/09) znajdują się na obszarze zmiany Studium.

W m.p.z.p. przestrzeni rolniczo-leśnej wyłączonej z lokalizacji nowej zabudowy w Gminie Złotów, uchwała XVII/138/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 lutego 2008 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 160 poz. 2733 z 23.09.2008 roku wskazano jeszcze dwie lokalizacje, w rejonie wsi Stawnica oraz w południowej części gminy w rejonie wsi Buntowo, Sławianowo i Kaczochoy. Oba te rejonu w trakcie analiz przeprowadzonych na potrzeby studium okazały się niekorzystne ze względu na uwarunkowania ekologiczne i wynikające z zasad ochrony przyrody. Obszar w rejonie wsi Buntowo – Sławianowo – Kaczochoy znajduje się w granicach obszaru ważnego dla gniazdowania i migracji ptaków, obejmującego południową część gminy Złotów, okolice Jeziora Sławianowskiego, rzeki Kocuni oraz Bagna Kocuńskiego, wyznaczonego w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. Natomiast rejon w okolicy Stawnicy położony jest w sąsiedztwie ważnych korytarzy ekologicznych i licznych kompleksów leśnych.

2.4.5.2. Energetyka wodna

Na terenie powiatu złotowskiego poza niewielkimi elektrowniami wodnymi na rzece Gwdzie brak jest innych źródeł energii elektrycznej.

2.4.5.3. Energetyka słoneczna

Na obszarach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obecnie elektrownie fotowoltaiczne. Niniejsza zmiana Studium wskazuje na możliwość ich lokalizacji jako jednego z możliwych źródeł energii odnawialnej.

2.5. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych.

2.6. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

2.7. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują udokumentowane złoża kopalin.

Zdecydowana większość obszarów objętych niniejszą zmianą (poza obrębem Kamień i Franciszkowo) położona jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 127 Subzbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie.

2.8. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują tereny i obszary górnicze.

2.9. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej na terenach objętych zmianą Studium nr 1:

- 1) komunikacja:
 - droga wojewódzka nr 189,
 - drogi powiatowe,
 - drogi gminne.
- 2) infrastruktura techniczna:
 - sieć elektroenergetyczna,
 - sieć wodociągowa,
 - sieć gazowa.

Gospodarka odpadami na terenie gminy Złotów prowadzona jest zgodnie z przepisami odrębnymi.

W granicach obszaru objętego zmianą Studium nr 2 zlokalizowany jest teren zrekultywowanego składowiska odpadów.

2.10. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Na podstawie analizy map zagrożenia powodziowego stwierdza się, że na części terenów gminy Złotów występują:

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią,
- obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi $p=0,2\%$.

Obszary te zostały uwidocznione na rysunku Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów.

Tereny objęte niniejszą zmianą Studium nr 1 i 2 położone są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

3. Diagnoza stanu istniejącego

Oceny stanu gminy dokonano w trakcie prac nad Programem Rozwoju Lokalnego gminy Złotów na lata 2006 – 2013 metodą analizy SWOT.

DZIEDZINA GOSPODARCZA

Mocne strony	Słabe strony
<p>Wysoki poziom produkcji rolniczej. Dobra struktura agrarna – duże ind. gospodarstwa rolne. Stosunkowo dobrze rozwinięty przemysł drzewny. Dobrze rozwinięta sieć sklepów spożywczo-przem. Polityka preferencyjna gminy – ulgi podatkowe. Dostęp do 2 dróg wojewódzkich. Przygotowane tereny dla budowy zakładów przemysłowych, rzemiosła i handlu. Niewykorzystane obiekty po byłych PGR-ach – dobre uzbrojenie techniczne tych obiektów. Położenie gminy wokół miasta Złotowa. Zachowanie spółdzielczości. Dużo taniej siły roboczej. Dobre warunki do rozwoju turystyki i rekreacji. Względnie wysoki poziom zwodociągowania i kanalizacji. Wysoka produkcja trzody chlewnej. Dobre warunki do hodowli bydła mlecznego. Dobre warunki do lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.</p>	<p>Mało zakładów pracy, brak przemysłu. Mała liczba podmiotów gospodarczych osób fizycznych. Niska jakość gruntów rolnych. Trudności ze zbytem produktów rolnych. Niski poziom wykształcenia, brak pracowników wysoko wykwalifikowanych. Brak własnych zasobów finansowych mieszkańców na inwestycje gospodarcze. Brak zewnętrznych inwestorów – brak środków finansowych na tworzenie nowych miejsc pracy. Niskie dochody gminy. Brak rozwiniętego przetwórstwa rolnego. Słaba organizacja rolnictwa, brak grup producentów. Wysokie oprocentowanie kredytów na działalność gospodarczą. Niskie ceny produktów rolnych. Niedostatecznie rozwinięta baza turystyczna.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Wspólny rozwój miasta i gminy. Dużo terenów pod budowę nowych zakładów. Dostosowanie produkcji rolnej do potrzeb rynku. Duża jeziorność obszaru. Powiększanie i unowocześnianie gospodarstw rolnych. Rozwój drobnej produkcji chałupniczej. Rozwój turystyki i agroturystyki. Rozbudowa ośrodków rekreacyjnych i sportowych. Wykorzystanie obiektów po byłych PGR-ach. Rozwój sieci drogowej. Rozwój usług bytowych (fryzjer, szewc, mechanik samochodowy). Rozwój przetwórstwa rolnego. Organizowanie się rolników w grupy producentów. Podniesienie kwalifikacji rolników i mieszkańców wsi. Rozwój OZE, umożliwiających produkcję czystej energii elektrycznej i zmniejszenie emisji zanieczyszczeń powietrza.</p>	<p>Brak stabilnej polityki rolnej. Zniechęcenie rolników złą koniunkturą dla rolnictwa. Wysokie koszty produkcji rolnej, niska dochodowość gospodarstw. „Zalewanie” rynku zachodnimi towarami. Ubożenie społeczeństwa. Niestabilne i wysokie oprocentowanie kredytów. Odpływ siły roboczej poza granice kraju.</p>

DZIEDZINA SPOŁECZNA

Mocne strony	Słabe strony
<p>Poczucie bezpieczeństwa. Kontynuowanie tradycji. Dwa ośrodki zdrowia. Wysoki przyrost naturalny. Aktywna działalność LZS (Ludowych Zespołów Sportowych). Odpowiednia struktura oświaty. Dobrze działające przedszkola, szkoły, biblioteki. Szkoła blisko dziecka i młodzieży.</p> <p>Wysoki poziom kwalifikacji kadry pedagogicznej. Duże zaangażowanie społeczne nauczycieli, silne powiązania miejscowej ludności z rdzenną ludnością przedwojenną zamieszkałą obecnie za Zachodzie. Podwójne obywatelstwo części mieszkańców. Duże osobiste zaangażowanie wójta w problemy mieszkańców gminy. Duża aktywność liderów – radnych, sołtysów, dyrektorów na rzecz rozwoju gminy.</p>	<p>Niskie dochody własne gminy. Niewystarczająca opieka medyczna.</p> <p>Brak domu pomocy społecznej. Brak środków finansowych na opiekę społeczną.</p> <p>Ubóstwo ludności wiejskiej. Niedostateczna aktywność społeczna mieszkańców. Duże bezrobocie. Niski poziom wykształcenia mieszkańców. Krótkie okresy zatrudnienia. Słaba dostępność do dóbr kultury.</p> <p>Brak mieszkań komunalnych.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Poprawa możliwości zarobkowania. Ustabilizowanie rynku pracy. Kształcenie młodzieży.</p> <p>Silne więzi lokalne. Powrót do tradycji. Przekwalifikowanie zawodowe i doksztalcanie dorosłych. Zaktywizowanie społecznej działalności mieszkańców gminy.</p>	<p>Wzrastające bezrobocie. Brak środków finansowych na profilaktykę zdrowotną. Zmniejszenia środków finansowych Powiatowego Urzędu Pracy na aktywizację zawodową. Brak środków finansowych na edukację. Dalsza degradacja zawodowa młodzieży. Regres kultury ludowej. Wzrost poczucia braku perspektyw rozwojowych mieszkańców wsi. Starzenie się wsi (ucieczka młodych). Pogarszający się stan zdrowia społeczeństwa.</p>

DZIEDZINA EKOLOGICZNA

Mocne strony	Słabe strony
<p>Brak przemysłu ciężkiego powodującego skażenie środowiska. Duże walory krajobrazowe i ciekawe ukształtowanie terenu. Czyste powietrze, cisza, spokój. Lasy piękne i zasobne w runo leśne. Duża ilość jezior. Bogata szata roślinna. Duża ilość dzikich zwierząt. Niskie zużycie środków chemicznych w rolnictwie.</p> <p>Oczyszczalnia ścieków w Radawnicy. Duża powierzchnia obszarów prawnie chronionych. Mała gęstość zaludnienia. Wytyczone szlaki turystyczne. Duża ilość terenów płaskich i otwartych, dobrze nasłonecznionych.</p>	<p>Niska świadomość mieszkańców w zakresie segregacji odpadów. Brak gazyfikacji.</p> <p>Niesprawna melioracja. Brak kanalizacji w niektórych wsiach.</p> <p>Niski stopień zalesienia gminy i brak nasadzeń drzew na gruntach klas V i VI.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Powstanie składowiska odpadów.</p>	<p>Nieodwracalna utrata dziedzictwa przyrodniczego.</p>

<p>Rozwój gospodarstw ekologicznych. Rozwój infrastruktury wokół jezior. Budowa kanalizacji. Budowa oczyszczalni ścieków. Gazyfikacja gminy. Zwiększenie zasobów leśnych. Pozyskanie funduszy pomocowych UE. Rozwój przemysłu niepowodującego degradacji środowiska. Rozwój bazy turystycznej. Edukacja ekologiczna mieszkańców. Rozwój sektora energetyki odnawialnej.</p>	<p>Niska opłacalność produkcji ekologicznej. Brak środków finansowych. Niska świadomość ekologiczna mieszkańców gminy. Degradacja środowiska przez turystów.</p>
DZIEDZINA TECHNICZNA	
Mocne strony	Słabe strony
<p>Telefonizacja gminy (100% wsi). Znaczne zwodociągowanie wsi. Oczyszczalnia ścieków w Radawnicy, Pieczyнку, Sławianowie i Karczochach. Zwięzła zabudowa wiejska. Elektryfikacja. Dobra baza magazynowa. Zgodna z potrzebami sieć placówek oświatowych. Zainstalowanie światłowodów.</p>	<p>Zły stan dróg gminnych i powiatowych. Brak dostatecznej liczby chodników. Słaba sieć komunikacji publicznej. Brak gazyfikacji. Przestarzałe linie energetyczne. Brak zakładu unieszkodliwiania odpadów Niska subwencja oświatowa.</p>
Szanse	Zagrożenia
<p>Telefonizacja. Budowa i remonty dróg. Pozyskanie środków finansowych z budżetu państwa i środków pomocowych. Wyznaczenie terenów pod inwestycje. Pozyskiwanie inwestorów. Zwodociągowanie prawie całego terenu gminy Budowa kanalizacji sanitarnej.</p>	<p>Brak środków finansowych. Możliwa degradacja środowiska. Niewłaściwe zagospodarowanie bazy po byłych PGR-ach (baza niezagospodarowana tylko w części po PGR Zalesie i silosy zbożowe w miejscowości Nowy Dwór)</p>

CZĘŚĆ III – KIERUNKI ROZWOJU GMINY ŻŁOTÓW

1. Cele rozwoju gminy

„Strategia Zrównoważonego Rozwoju Gminy Żłotów” została opracowana w latach 2000 – 2001 i jest w historii gminy Żłotów pierwszym wieloletnim programem działań obejmującym najważniejsze dziedziny życia społeczno-gospodarczego. W pracy nad Strategią uczestniczyli mieszkańcy gminy i jej ostateczny kształt został nadany przez grupę liderów: radnych, przedstawicieli instytucji, nauczycieli, przedsiębiorców, rolników, pracowników administracji Gminy.

Plan Rozwoju Lokalnego z 2006 r., jest kompleksowym dokumentem aktualizującym strategię społeczno-gospodarczą Gminy Żłotów na lata 2006-2013. Konstrukcja Planu Rozwoju Lokalnego, w znaczącym stopniu, opiera się na dokumentach wypływających z Narodowego Planu Rozwoju, czyli m.in.: Sektorowych Programach Operacyjnych.

Plan Rozwoju Lokalnego przedstawia sytuację społeczno-ekonomiczną Gminy, formułuje cele i zawiera opis strategii zmierzającej do osiągnięcia rozwoju społecznego, gospodarczego. Szacuje spodziewane efekty planowanych interwencji i wpływ na przebieg procesów rozwojowych, wskazuje kierunki zaangażowania środków funduszy strukturalnych i środków własnych gminy.

Cel strategiczny Planu Rozwoju Gminy formułowany z tej perspektywy określa się następująco:

GMINA ŻŁOTÓW TO SILNY GOSPODARCZO I SPOŁECZNIE ZINTEGROWANY OBSZAR SPRZYJAJĄCY ROZWOJOWI ROLNICTWA, MAŁEJ I ŚREDNIEJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI PRZY ZACHOWANIU NATURALNYCH WALORÓW PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWYCH. ŻŁOTÓW TO GMINA BEZPIECZNA I SPRZYJAJĄCA NOWEMU OSADNICTWU I ROZWOJOWI RÓŻNYCH FORM TURYSTYKI POBYTOWEJ

Realizacja celu strategicznego odbywać się będzie poprzez osiągnięcie celów cząstkowych, zdefiniowanych w odpowiedzi na zmiany zachodzące w gospodarce oraz wniosków wynikających z analizy słabych i mocnych stron Gminy, a także szans i zagrożeń przed nią stojących. W świetle powyższego sformułowano dwa podstawowe cele cząstkowe Planu Rozwoju Lokalnego Gminy na lata 2006-2013:

- Budowa i rozbudowa infrastruktury technicznej
- Budowa i rozbudowa infrastruktury społecznej i turystycznej

Budowa i rozbudowa projektowanej i istniejącej infrastruktury technicznej społecznej oraz turystycznej stanowi jeden z najważniejszych elementów szeroko pojętego rozwoju Gminy. W ramach Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Żłotów, programuje się następujące działania, zmierzające do kompleksowego rozwiązania istniejących problemów:

- Działanie 1 – obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie systemów komunikacyjnych dróg gminnych z całością infrastruktury okołodrogowej.
- Działanie 2: obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie kompleksowego skanalizowania Gminy.
- Działanie 3: obejmować będzie budowę i rozbudowę infrastruktury technicznej w zakresie kompleksowego zwodociągowania Gminy.
- Działanie nr 4: infrastruktura społeczna (turystyczne)

Oczekiwane efekty. Wzrost konkurencyjności gminy Żłotów. Polepszony zostanie dostęp przedsiębiorców i mieszkańców gminy do infrastruktury technicznej, społecznej i turystycznej. Zwiększona zostanie atrakcyjność inwestycyjna i turystyczna gminy. Podniesiony zostanie standard życia mieszkańców, szczególnie na obszarach wiejskich. Realizacja celu wpłynie na poprawę jakości środowiska.

Wizja zrównoważonego rozwoju Gminy Złotów.

Wizja zrównoważonego rozwoju Gminy Złotów została opracowana przez liderów społeczności lokalnej w ramach prac nad strategią rozwoju gminy z 2001 roku. Pragną oni, aby gmina do roku 2015 osiągnęła poziom rozwoju porównywalny z przeciętną gminą „unijną”. Są przekonani, że wspólnie pracując osiągną ład społeczny, gospodarczy, że zachowane będzie dziedzictwo kulturowe oraz czyste środowisko naturalne. Gmina zapewni swoim mieszkańcom bezpieczne życie a dzieciom i młodzieży wszechstronny rozwój. Gmina Złotów powinna:

- posiadać szkoły i przedszkola dostosowane do standardów europejskich, świadczące najwyższej jakości usługi oświatowe,
- posiadać sprawną opiekę medyczną i socjalną, dostępną dla wszystkich mieszkańców bez względu na status społeczny i posiadane środki materialne,
- w racjonalny sposób mieć zagospodarowane użytki rolne, a grunty klas marginalnych zalesione; mienie po byłych pegeerach będzie zagospodarowane i będzie przynosiło mieszkańcom korzyści,
- mieć zlikwidowany problem bezrobocia, ludzie chcący pracować będą mieli pracę dającą satysfakcję i pozwalającą godnie żyć,
- mieć rozwiązany problem mieszkaniowy; stworzenie mieszkań komunalnych, spółdzielni mieszkaniowych, domów opieki dla seniorów, co zapewni dach nad głową każdemu mieszkańcowi gminy,
- posiadać sprawny system odbioru, składowania i unieszkodliwiania odpadów, możliwość pozyskania surowców wtórnych oraz sprawną oczyszczalnię ścieków wraz ze sprawnie działającą siecią wodociągową i kanalizacyjną,
- mieć tak rozwiniętą infrastrukturę, aby można było bezpiecznie się po Gminie poruszać i łatwo komunikować z dowolnym miejscem na świecie,
- posiadać system punktów skupu, przechowalni, przetwórn, hurtowni i sklepów, aby w sposób najbardziej efektywny wykorzystać surowce wyprodukowane na swoim terenie.
- mieć rozwiniętą bazę sportową, turystyczną i agroturystyczną pozwalającą mieszkańcom gminy na przyjemne spędzanie wolnego czasu oraz być atrakcyjną dla przyjezdnych turystów z zewnątrz.

2. Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej

2.1. Strategiczne kierunki rozwoju gminy

- stworzenie warunków dla wszechstronnego rozwoju gospodarczego, szczególnie atrakcyjnych lokalnych warunków do podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz inwestowania, przygotowanie terenów dla potencjalnych inwestorów;
- stworzenie atrakcyjnych warunków osadniczych dla nowych mieszkańców, rozwój zabudowy mieszkaniowej w nawiązaniu do trendów wynikających z sąsiedztwa miasta;
- wykorzystanie szans rozwoju turystyki i agroturystyki, wynikających z zasobów dziedzictwa kulturowego, przyrody i krajobrazu gminy oraz szlaków turystycznych przebiegających przez gminę;
- rozwój rolnictwa, przetwórstwa i przechowalnictwa płodów rolnych w powiązaniu z dalszą restrukturyzacją nieruchomości po PGR-owskich;
- zapewnienie korzystnych zmian w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego, kształtowanie osnowy ekologicznej gminy, ochrona korytarzy ekologicznych będących podstawowym elementem osnowy ekologicznej gminy, zwiększenie lesistości gminy;
- ochrona przyrody i nieodnawialnych zasobów środowiska;
- wykorzystanie zasobów środowiska gminy Złotów szczególnie zasobów surowców i odnawialnych źródeł energii, lokalizacja farm elektrowni wiatrowych, farm fotowoltaicznych, instalacji do produkcji energii z biogazu i biopaliw, instalacji geotermalnych, instalacji hybrydowych i innych;

- poprawa jakości życia mieszkańców, a szczególnie podnoszenie walorów estetycznych wsi – porządkowanie przestrzeni publicznych, zagospodarowanie terenów rekreacyjnych co najmniej w podstawowym stopniu we wszystkich wsiach gminy;

2.2. Struktura sieci osadniczej

Ośrodkiem krystalizującym sieć osadniczą gminy Złotów jest miasto Złotów, skupiające większość usług, z których korzystają także mieszkańcy gminy. Na terenie gminy Złotów do dyspozycji mieszkańców pozostają usługi podstawowe z zakresu oświaty i wychowania oraz opieki zdrowotnej i kultury. Należy zauważyć, że sieć osadnicza nie ma struktury hierarchicznej. O charakterze i znaczeniu poszczególnych wsi decydują różne czynniki takie jak wyposażenie w usługi publiczne, liczba ludności, położenie w stosunku do miasta lub walorów rekreacyjnych a także aktywność społeczności lokalnych i ich liderów jakimi są między innymi sołtysi.

Główne elementy sieci osadniczej:

- strefa podmiejska Złotowa, w której rozwijają się działalności i przedsięwzięcia nie związane z produkcją rolną, obejmująca wsie Błękwit, Łopienko, Wielatowo, Dzierżążenko i Międzybłocie, a także wieś Święta. W strefie tej będzie się rozwijać zabudowa mieszkaniowa – głównie jednorodzinna, na pograniczu z osiedlami mieszkaniowymi na terenie miasta a także jako nowe zespoły zabudowy we wsiach istniejących. W wyniku uzupełnień i rozwoju zabudowy wymienione wsie stracą swój rolniczy charakter na rzecz wielofunkcyjnych miejscowości;
- utrzymanie dominującej roli wsi Radawnica w północnej części gminy jako dużej wsi, zapewniającej dostęp do podstawowych usług publicznych mieszkańcom tej części gminy (szkoła i ośrodek zdrowia);
- w południowej części gminy podstawowe usługi skupiają się w dwóch wsiach, tj. Świętej (m.in. gimnazjum i szkoła) i Kleszczynie (m.in. szkoła i ośrodek zdrowia);
- uzupełniającą rolę w obsłudze mieszkańców pełnią wsie ze szkołami i oddziałami przedszkolnymi tj.: Sławianowo, Zalesie, Górzna, Stawnica,
- ze względu na kształtowanie się społeczności lokalnych istotne znaczenie w strukturze sieci osadniczej mają wsie sołeckie, które powinny być wyposażone co najmniej w świetlice wiejskie i wspólne tereny rekreacyjne, czyli przestrzenie publiczne ważne dla kształtowania się społeczności lokalnych;
- zmianie ulegać będzie rola wsi związanych z obsługą turystyki, będących ośrodkami zagospodarowania związanego z zabudową letniskową i obsługą szlaków turystycznych.

2.3. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów

2.3.1. Kierunki rozwoju osadnictwa, funkcji mieszkaniowych

- zabudowa mieszkaniowa i usługowa winna się koncentrować w istniejących wsiach i w ich najbliższym sąsiedztwie, z wykorzystaniem istniejących dróg, w tym dróg gminnych nie posiadających dotychczas statusu gminnej drogi publicznej;
- nowa zabudowa będzie realizowana głównie poprzez uzupełnienia i intensyfikację zabudowy w istniejących zespołach osadniczych,
- nowe tereny dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej wyznacza się głównie w okolicy miasta Złotów, tj. we wsiach Dzierżążenko, Błękwit, Święta i Międzybłocie;
- dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- dla zabudowy mieszkaniowej o charakterze letniskowym:
 - nad jez. Zaleskim (Zalesie, Błękwit, Pieczyn, Nowiny);
 - nad jez. Sławianowskim (Bługowo -wybudowanie i Buntowo – wybudowanie przy drogach do wsi Podróżna w gminie Krajenka oraz w Sławianowie;
 - nad jez. Piaskowym w Płoskowie,

- nad jez. Śmiardówka – niedaleko Nowej Świętej;
- we wsiach Rosochy i Wąsosz oraz w Krzywej Wsi;
- poza skupiskami zabudowy dopuszcza się rozwój zagospodarowania, w tym zabudowy związanej z podstawowymi funkcjami gminy jakimi są rolnictwo i leśnictwo, uzupełniająco agroturystyka; z ograniczeniami wynikającymi z przebiegu korytarzy ekologicznych określonych w studium a także terenów zarezerwowanych dla farm elektrowni wiatrowych;
- zakaz lokalizacji terenów zabudowy mieszkaniowej obowiązuje na obszarach farm elektrowni wiatrowych w rejonie Pieczynek – Błękwit – Klukowo, Franciszkowo – Nowy Dwór oraz Radawnica – Kamień - Górzna w strefie przekroczenia poziomu hałasu określonego w obowiązujących przepisach.

Polityka przestrzenna w odniesieniu do istniejącej zabudowy i zagospodarowania, powinna zmierzać do odnowy wsi, wzbogacenia przestrzeni publicznych, w tym:

- porządkowania struktury zabudowy, zmiany lub rozszerzenia funkcji itp. (dotyczy np. tworzenia bazy dla rozwoju turystyki, agroturystyki, usług, przetwórstwa),
- rewitalizacji przestrzeni we wsiach, szczególnie dużych zespołów zabudowy wielorodzinnej w niektórych tzw. wsiach po-pegeerowskich, jak np. Józefowo, Pieczynek, Sławianowo, Stawnica, Nowiny i innych, w miarę pojawienia się problemów rozwoju społeczno-gospodarczego;
- porządkowania i estetyzacji terenów publicznych, z uwzględnieniem odnowy parków wiejskich, realizacji terenów rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży, miejsc skupiających życie społeczne wsi jak np. świetlice wiejskie;
- utrzymania zabytków a także detalu architektonicznego, obiektów małej architektury (krzyże, kapliczki przydrożne), szczególnie tych charakterystycznych dla lokalnej tradycji budowlanej,

Realizacja działania „Odnowa i rozwój wsi” tworzy warunki dla rozwoju społeczno-ekonomicznego obszarów wiejskich i aktywizacji ludności wiejskiej przez wsparcie inwestycyjne przyznawane na realizację projektów związanych z zagospodarowaniem przestrzeni publicznej, w tym utrzymaniem, odbudową i poprawą stanu dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego wsi oraz podniesienie atrakcyjności turystycznej obszarów wiejskich.

2.3.2. Kierunki rozwoju funkcji związanych z działalnością gospodarczą

1) rozwój funkcji związanych z działalnością gospodarczą (zabudowy techniczno-produkcyjnej i usługowej), nie związanych z produkcją rolną:

- w zespole wsi Błękwit – Klukowo, obsługiwanych przez drogę wojewódzką nr 188;
- w zespole wsi Dzierżążenka – Nowy Dwór – Franciszkowo, położonych przy drodze powiatowej Złotów – Lędyczek;
- wzdłuż północno – zachodniej granicy miasta, na terenach obejmujących Wielatowo i część Łopienka, w nowym zespole zabudowy, sąsiadującym z tego typu zabudową w Złotowie;
- we wsiach: Święta – projektowany zespół w południowej części wsi, Nowa Święta – w oparciu o istniejący zakład, w południowo zachodniej części wsi Radawnica;
- wykorzystanie nieruchomości po PGR-owskich, szczególnie we wsiach: Kamień, Pieczynek, Buntowo Gaj, Nowy Dwór, Klukowo, Sławianówko;
- **wykorzystanie terenów dawnego składowiska odpadów na obszary rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych w rejonie miejscowości Międzybłocie i Stawnica.**

2) restrukturyzacja opuszczonych i zaniedbanych nieruchomości:

- Nowy Dwór – teren dawnego skupu zboża, niewykorzystany zespół silosów;
- Kamień – baza RSP; budynki od dłuższego czasu nie są użytkowane, niektóre popadają w ruinę;
- Stawnicki Młyn nad Łużanką – nieczynny młyn;
- Pieczynek – zabudowania po pegeerowskie (są w bardzo złym stanie, jest niewielkie prawdopodobieństwo, że ze względów technicznych będą się nadawały do wznowienia działalności gospodarczej, dotyczy to budynków inwentarskich a także zespołu silosów zbożowych); nieczynna gorzelnia;

- Święta – silosy i magazyny zbożowe (przy drodze do Kleszczyny);
- Sławianowo – nieczynna gorzelnia, właściciel prywatny;
- Buntowo – nieużytkowane obiekty inwentarskie przy drodze do Kleszczyny;

3) rozwój zagospodarowania związanego z produkcją rolną:

- Ośrodki skoncentrowanej hodowli: Józefowo, Franciszkowo, Nowy Dwór, Nowiny, Górzna, Klukowo, Stawnica, Skic, Buntowo- PBR, Sławianowo, Kaczochoy;
- produkcja rolna w indywidualnych gospodarstwach rolnych, liczne zagrody związane z hodowlą zwierząt są skupione we wsiach: Rudna, Kleszczyna, Bługowo, Międzybłocie, Stawnica, Stare Dzierżąno, Zalesie, Górzna, Kamień, Radawnica, Krzywa Wieś, nadające tym wsiom typowo rolniczy charakter;

2.3.3. Kierunki rozwoju zagospodarowania związanego z turystyką i rekreacją

- Rozwój agroturystyki w gospodarstwach rolnych jako funkcji uzupełniającej; najlepsze warunki mają wsie położone na atrakcyjnych krajobrazowo terenach, nad jeziorami, szczególnie tam, gdzie nie rozwijają się kierunki produkcji rolnej obniżające standard wypoczynku (w szczególności intensywne hodowla zwierząt);
- Rozwój usług turystycznych w nawiązaniu do walorów dziedzictwa kulturowego, a szczególnie założeń dworsko-folwarczno-parkowych, np. Grodno, czy zabytkowych zespołów jak np. Stawnicki Młyn;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowo – letniskowej j.w. w ustępie dotyczącym rozwoju osadnictwa;
- Zagospodarowanie miejsc obsługi turystycznych szlaków wodnych:
 - W rejonie wsi Rudna (obsługa szlaku kajakowego na rzece Łobżonce);
 - W Bługowie (rejon Bługowo – wybudowanie przy drodze do Podróźnej) nad jez. Sławianowskim;
- Zagospodarowanie okolic Brzuchowej Góry na cele rekreacyjne – trasy sportów zimowych;
- Zagospodarowanie północnego brzegu jez. Zaleskiego w rejonie Nowin – Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji;
- Zagospodarowanie szlaków turystycznych.

Szlaki rowerowe

1) Szlak GREENWAY Naszyjnik Północy – Szlak obejmuje swoim zasięgiem obszar 4 województw (zachodniopomorskie, kujawsko-pomorskie, wielkopolskie i pomorskie), przebiegając przez 30 gmin. Trasa rozpoczyna się w Debrznie (miasto z 5 tys. mieszkańców). Długość: główna oś szlaku – 870 km+ 3,500 km tras lokalnych. Główne miejscowości na trasie głównej osi szlaku, która jest oznakowana: Debrzno – Lipka – Zakrzewo – Złotów – Jastrowie – Borne Sulinowo – Czaplinek – Kalisz Pomorski – Drawsko Pomorskie – Połczyn Zdrój – Barwice – Szczecinek – Bobolice – Polanów – Biały Bór – Człuchów – Chojnice – Brusy – Karsin – Czersk – Tuchola – Kamień Krajeński – Debrzno. Przez teren gminy Złotów szlak biegnie na trasie w części zachodniej gminy po trasie niebieskiej leśnych tras rowerowych, w części południowej po trasie zielonej.

2) Przez teren gminy Złotów będą trasy „Rowerem przez lasy powiatu złotowskiego” zaprojektowane i oznakowane przez nadleśnictwa powiatu złotowskiego: Złotów, Lipka, Okonek, Jastrowie, Płytnica oraz Nadleśnictwo Zdrojowa Góra. Trasy te zostały opublikowane na mapie tras rowerowych „Leśny Rajd Rowerowy Złotów”:

- Trasa niebieska: most na Gwdzie – Górzna – Zygląg – Łopienko – Złotów – Wąsosz – Rosochy – Krajenka;
- Trasa żółta: Górzna, Grudna, drogami leśnymi do Krzywej Wsi, przez Szwajcarię Kiełpińską do Kiełpina;
- Trasa zielona odcinek północny: Złotów – Dzierżążenka – Stare Dzierżążno – wzdłuż wschodniej granicy gminy do Krzywej Wsi – w kierunku Kiełpina jak trasa żółta, przez Szwajcarię Kiełpińską;
- Trasa zielona odcinek południowy: Złotów – Park Zwierzyniec – Błękwit – Święta – jez. Śmiarowskie – Płosków – przez okolice Ośrodka „Zabajka” w kierunku Zakrzewa;

Szlaki wodne

Niewątpliwie jedną z największych atrakcji turystycznych powiatu złotowskiego są trasy wodne. Przez teren gminy Złotów trasy te biegną po następujących rzekach i jeziorach:

1. Łobżonka – 62,3 km od miejsca poniżej Czyżkowskiego Młyna; szlak lekko uciążliwy, w dolnym biegu bardzo trudny, malowniczy dopływ Noteci. Na terenie powiatu odcinek początkowy do okolic wsi Rudna.
2. Gwda – Na około 35 km odcinku od Lędyczka do Tarnówki płynie ona przez teren powiatu złotowskiego. Na przebycie całego szlaku potrzeba około 5-6 dni, w tym w powiecie złotowskim 2 dni. Szlak nieco uciążliwy, urozmaicony. Miejsca dogodne do wodowania znajdują się w Lędyczku, Jastrowiu, Ptuszy i Płytnicy (elektrownie wodne). Koniec szlaku w Ujściu przy Noteci.
3. Głomia – lewy dopływ Gwdy. Stanowi ciekawy, lecz dość uciążliwy szlak długości 36 km. Na jego przebycie potrzeba 2 dni. Rzeka nadaje się do spływów kajakowych przy wyższych stanach wód. Miejsca do wodowania znajdują się nad jez. Zaleskim w Złotowie, pośrednio w Krajence. Koniec szlaku przy ujściu Gwdy w Dobrzycy.
4. Kocunia – 37 km od jez. Borówno poprzez jez. Sławianowskie do rzeki Głomi w okolicach Krajenki. Szlak łatwy, w górnym biegu bardzo malowniczy.

Szlaki piesze

Powiat Złotowski jest bardzo atrakcyjnym i dostępnym terenem dla wycieczek pieszych. Na początek lub koniec każdego szlaku można dojechać koleją lub autobusem PKS.

1. Szlak Żółty: Złotów – Stawnica – Prochy – Zakrzewo – jez. Borówno – Kujan (29 km);
2. Szlak niebieski – wokół Złotowa, Złotów – jez. Zaleskie – Błękwit – Złotów (13 km);
3. Szlak czarny - Radawnica – Józefowo - Krzywa Wieś - Kielpin (19 km);
4. Szlak czerwony: Krajenska – Wąsosz – Święta – Złotów – Zalesie – Radawnica - Brzuchowa Góra – Krzywa Wieś- Grodno- Lędyczek (46 km) – szlak 2-dniowy, z możliwością noclegu w Złotowie lub Radawnicy.

Do ciekawszych szlaków nie oznakowanych należą: Głubczyn – jez. Wapieńskie – jez. Płotki (częściowo poza Powiatem) – 15 km; szlak Tarnówka – Osówka – Piecewo – 10 km; szlak Wersk – dolina Łobżonki – Rudna – 12 km; szlak Górka Klasztorna – Kunowo – Sławianowo (początek w Powiecie Piłskim) – 9 km.

2.3.4. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii

A. W wyniku analizy istniejącego i potencjalnego zagospodarowania, a także uwarunkowań ekologicznych i sozologicznych, na terenie gminy Złotów wyodrębniono potencjalne rejony lokalizacji parków wiatrowych:

- w południowo-zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek – Zalesie
- w północno-zachodniej części gminy w rejonie wsi Górzna – Kamień – Radawnica,
- w centralnej części gminy, w rejonie wsi Franciszkowo i Nowy Dwór.

Dla terenów farm elektrowni wiatrowych obowiązuje sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszary lokalizacji samych elektrowni wiatrowych oraz teren oddziaływania, w szczególności przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Ustalenie lokalizacji poszczególnych wież winno być poprzedzone screeningiem środowiska w zakresie dostosowanym istniejącej na danym terenie i w jego sąsiedztwie sytuacji.

B. Dopuszcza się lokalizację zespołów turbin wiatrowych poza rejonami wyznaczonymi w Studium, przy zachowaniu następujących zasad:

- Dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy z funkcją mieszkaniową zgodnie z obowiązującymi przepisami, od istniejących lub planowanych zespołów zabudowy mieszkaniowej minimum 400 m;
- Zachowanie minimum 200 m od wyznaczonych w Studium korytarzy ekologicznych i płatów ekologicznych, od granicy lasu i niebędących lasem skupisk drzew o powierzchni 0,1 ha lub większej oraz w odległości mniejszej niż 200 m od brzegów zbiorników i cieków wodnych wykorzystywanych przez nietopierze;

- za wyjątkiem południowej części gminy, gdzie plan województwa wyznacza obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków,

C. Na terenie całej gminy w rozproszonej zabudowie zagrodowej i w zabudowie o funkcji przemysłowej lub usługowej dopuszcza się lokalizację pojedynczych małych turbin wiatrowych, stanowiących rozproszone źródła ener-

gii wykorzystywanej na potrzeby własne. Eksploatacja elektrowni wiatrowych nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

D. Instalacja wszystkich ww. typów elektrowni uwarunkowana jest stwierdzeniem braku negatywnego oddziaływania na awifaunę i chiropterofaunę (nietoperze).

Możliwości lokalizacji farm elektrowni wiatrowych w południowo-zachodniej części gminy, w rejonie wsi Klukowo – Błękwit – Pieczynek – Zalesie zostały skonkretyzowane w dwóch miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów. dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach Pieczynek i Klukowo, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008 r. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008 r.
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie miejscowości Pieczynek, Klukowo i Błękwit, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009 r.
- Mppz dla terenów elektrowni wiatrowych w rejonie wsi **Górzna, Kamień i Radawnica**, uchwała Nr XIII/145/11 Rady Gminy Złotów z dnia 25 sierpnia 2011 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 342, poz. 5805 z dnia 13.12.2011 r.

Na obszarach objętych ww. planami planowana jest realizacja trzech zespołów elektrowni wiatrowych, w sumie 20 wież po 2 MW. Oba plany w rejonie miejscowości Pieczynek, Klukowo i Błękwit (uchwała NR XXIII/187/08 oraz uchwała nr XXXIV/293/09) znajdują się na obszarze zmiany Studium.

E. Na terenie gminy Złotów, w rejonie miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyna wyznacza się **obszary lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW**. Wokół ww. terenów wyznacza się strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Szczegółowe wytyczne w tym zakresie zawarto w rozdziale III.16 niniejszego Studium.

2.3.5. Powierzchniowa eksploatacja kopalin

Na obszarze Gminy Złotów występują złoża pisków i żwirów, torfów oraz kredy jeziornej. Wszystkie te zasoby są jednowiekowe i pochodzą z okresu czwartorzędu. Na niektórych z nich prowadzone jest wydobywanie, niektóre zostały już zaniechane, a inne z kolei są jeszcze niezagospodarowane. Współczesne potrzeby pozyskania kopalin, szczególnie kruszywa budowlanego, powodują zainteresowanie możliwością wydobywania kopalin poza dotychczas rozpoznanyymi złożami. Ustala następujące zasady:

- dopuszcza się powierzchniową eksploatację kopalin w miejscach już udokumentowanych. Zakaz eksploatacji dotyczy złóż położonych w granicach obszarów chronionego krajobrazu. Zakaz ten wynika z § 3 ust. 1 pkt 4 zamieszczonego w Rozporządzeniu Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujawskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2008 r. Nr 7, poz. 137), które to ustanawia zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.
- eksploatację torfów dopuszcza się poza obszarami chronionego krajobrazu; Przed rozpoczęciem eksploatacji torfu należy dokładnie rozpatrzyć czy wartości przyrodnicze torfowisk (siedlisko roślin i zwierząt, funkcje retencyjne) nie są cenniejszym elementem w funkcjonowaniu środowiska gminy, niż jako źródło wydobywania torfu.
- Na pozostałym terenie eksploatacja kopalin może zostać dokonana, z uwzględnieniem następujących kierunków rekultywacji terenu:

- na terenach przestrzeni rolniczo-leśnej gminy, w kierunku rolniczym, leśnym lub związanym z retencją wody;
- na pozostałym terenie zgodnie z przeznaczeniem ustalonym w Studium.

2.3.6. Parametry i wskaźniki urbanistyczne

Przepis urbanistyczny	Zabudowa mieszkaniowa niska	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	Zabudowa mieszkaniowo-usługowa	Zabudowa usługowa	Zabudowa przemysłowo-składowa
Maksymalna intensywność zabudowy	0,4	0,4	0,6	0,8	0,8
Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej	50	70	45	40	-
Minimalna wielkość nowo wydzielanych działek budowlanych w m ²	-	1000	800	1000	2500
Minimalny procentowy udział powierzchni terenów przeznaczonych na zieleni osiedlową i place zabaw					
Zieleni osiedlowa	20% zieleni osiedlowej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej				
Wielkość i liczba placów zabaw dla dzieci i młodzieży	15% z minimalnej powierzchni zieleni osiedlowej (j.w.) przeznaczone na place zabaw dla dzieci, 35% z minimalnej powierzchni zieleni osiedlowej dla młodzieży (w wieku 12-18 lat). Place zabaw urządzone w liczbie 1 plac dla dzieci i 1 plac dla młodzieży powyżej 2 500 m ² całkowitej powierzchni mieszkań, na każde kolejne 2 500 m ²				

Wyjaśnienia pojęć użytych w tabeli:

- „zabudowa mieszkaniowa niska” – należy przez to rozumieć budynki mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- „intensywność zabudowy” – należy przez to rozumieć wskaźnik powierzchni całkowitej kondygnacji nadziemnych zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,

Minimalna liczba miejsc parkingowych dla samochodów osobowych:

1. Zabudowa mieszkaniowa: 1 miejsce na 1 mieszkanie, z wyjątkiem mieszkań socjalnych,
2. Zabudowa mieszkaniowo-usługowa: 1 miejsce / mieszkanie + odpowiednia liczba miejsc parkingowych zgodnie z przeznaczeniem terenu pod usługi;
3. Zabudowa usługowa:
 - A. Biura i urzędy – 15 miejsc parkingowych na 100 zatrudnionych,
 - B. Obiekty handlowe – 20 miejsc parkingowych na 1000 m² powierzchni sprzedaży,
 - C. Gastronomia – 12 miejsc parkingowych na 100 osób,
 - D. Hotele i pensjonaty – 4 miejsca parkingowe na 10 miejsc hotelowych;
4. Zakłady produkcyjne, składy, magazyny – 10 miejsc parkingowych na 100 zatrudnionych;
5. Ogrody działkowe – 20 miejsc parkingowych na 100 działek;
6. Cmentarze – 15 miejsc parkingowych na 10 000 m² powierzchni cmentarza.

2.4. Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów wg wsi

2.4.1. Bielawa

Bielawa powstała w 1766 roku początkowo jako folwark. Położona jest na północny-zachód od Złotowa, 2 km od Radawnicy, przy drodze powiatowej nr 1023 (Bielawa – Radawnica), na skraju lasu. Bielawa jest wsią solecką. Liczba ludności jest ustabilizowana, w 2003 r. wynosiła 102, w 2008 – 104 osób, na koniec 2010 r. – 100 osób.

Bielawa to wieś oparta na założeniu folwarcznym. Przeważają tu historyczne formy zabudowy, które stanowią w większości szerokofrontowe budynki proste, z dachami dwuspadowymi. Wśród istniejącej zabudowy wyróżnia się jeden budynek dawny folwark rycerski datowany na pierwsze ćw. XX w. oraz park dworski z końca XIX w. Założenie folwarczne pozostało czytelne, ale bez zabudowy gospodarczej, która uległa zniszczeniu. Budynek dworu pozostał nie przebudowany, ale jest zaniedbany. Na terenie wsi brak jakichkolwiek usług, zarówno publicznych jak i komercyjnych.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów.

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Odtworzenie zabudowy założenia części gospodarczej folwarku, z możliwością jego rozbudowy na działkach sąsiadujących od północy i wschodu; Zakłada się funkcje usługowe, produkcyjno-techniczne lub skoncentrowana produkcja rolna, funkcja mieszkaniowa wyłącznie jako towarzysząca ww. funkcjom;
- Uzupelnienie zabudowy w ciągu istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej w pd. części wsi;
- Uporządkowanie przestrzeni publicznej, jaką jest zachowany plac w centrum założenia folwarcznego, na potrzeby mieszkańców wsi;
- Rewaloryzacja zabytkowego parku, zagospodarowanie sąsiedniej działki na cele publiczne – teren sportowo rekreacyjny;
- Przeznaczenie na cele publiczne działki w centrum wsi – realizacja świetlicy wiejskiej.

Kierunki kształtowania środowiska

Bielawa położona jest w monotonnym krajobrazie strefy moreny dennej, na skraju porośniętej lasami strefy krawędziowej Pojezierza Krajeńskiego. Wysokości względne wahają się od ok. 160 m przy krawędzi do 149 m n.p.m. na południu. Obiekty i obszary podlegające ochronie:

- Lasy na zachodzie i północy należą do OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.
- Od zachodniej po południową granicę wsi rozciąga się niewielki płat gleb klasy III.
- Grunty organiczne zajmują niewielkie płaty, w znacznej mierze na terenach pobliskich łąk.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków – brak
2. Obiekty i obszary wskazane do ochrony: Założenie dworsko – parkowe, w tym dwór, mur., 1 ćw. XX w, park dworski, k. XIX w.
3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą całą wieś. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu z ujęciem wody w Radawnicy. W Bielawie zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia, znajdująca się na działce w północno-wschodniej części miejscowości;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków wraz z kanalizacją w m. Bielawa. Wielkość projektowanej oczyszczalni 100 RLM, przepustowość $Q_{dmax} = 13,2 \text{ m}^3/\text{d}$.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231 kV;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Bielawę przebiega droga powiatowa nr 1023P o przebiegu: dr. powiatowa nr 1021P – Bielawa – dr. powiatowa nr 1021P (Radawnica). Ze Złotowem wieś skomunikowana jest poprzez drogę powiatową nr 1023P, a dalej drogą powiatową nr 1021P Lędyczek – Złotów. Układ drogowy wsi nie wymaga rozbudowy.

2.4.2. Błękwit

Błękwit leży na południowy-zachód od miasta Złotowa. Obręb geodezyjny Błękwit graniczy bezpośrednio z miastem. Błękwit jest wsią solecką. Ze względu na bliskie położenie w stosunku do miasta liczba ludności we wsi systematycznie się zwiększa, w 2003 r. wynosiła 227 osób, w 2008 – 292 osób, na koniec 2010 r. – 304 osoby. Błękwit powoli stający się „sypialnią” Złotowa silnie rozwija się siłami mieszkańców, sami wykonali plac zabaw dla dzieci, jest boisko gminne (również jako plac imprez plenerowych), własnymi siłami również odremontowali budynek, w którym znajdują się autopocztą.

Wieś Błękwit składa się z kilku charakterystycznych zespołów zabudowy:

- Zespół zabudowy, głównie zagrodowej, w zachodniej części wsi z trójkątnym placem, na którym mieści się skrzyżowanie dróg nr 188 i nr 189. Kompozycję tego placu określają formy zabudowy – większość tu zlokalizowanych budynków to zabudowa parterowa ze stromym dachem o nachyleniu ok. 40°;
- Centrum wsi to rejon przy dawnej szkole, gdzie znajduje się nowa remiza strażacka i zlokalizowany jest nowy plac o funkcjach rekreacyjnych na które składają się plac zabaw dla dzieci i boisko sportowe – nowy „Orlik”. Tu również zachowała się zabudowa zagrodowa z początków XX wieku;
- Wschodnia część wsi wyróżnia się trójkątnym placem z kapliczką i remizą strażacką, oraz zespołem młyna nad rzeką Głomią; Plac ma pierzeję od wschodniej strony, wyznaczoną przez jednolitą w formie zabudowę parterową ze stromym dachem; W kierunku zachodnim rozciąga się widok na dolinę rzeki Głomii i miejsce po dawnym stawie młyńskim;
- Zachodnia część wsi to rozbudowujące się osiedle mieszkaniowe głównie z zabudową jednorodzinną wolnostojącą;
- W południowej części wsi, rozwijającej się wzdłuż drogi do Klukowa koncentruje się nowa zabudowa o charakterze mieszkaniowo usługowym i usługowym a także produkcyjno-technicznym.
- Zespół zabudowy mieszkaniowo-letniskowej nad jeziorem Zaleskim (obręb Dzierżążenko);

Istniejące zagospodarowanie

- Wyposażenie w usługi publiczne
 - Na terenie wsi znajdują się: boisko sportowe „Orlik” – jedyny w gminie, plac zabaw i sala wiejska.
 - W zakresie opieki zdrowotnej we wsi funkcjonuje indywidualna praktyka lekarska, specjalistyczna Praktyka Położnej Podstawowej Opieki Zdrowotnej.
 - We wsi prężnie działają Ochotnicza Straż Pożarna i Koło Gospodyń Wiejskich. Coroczne pokazy sztuki kulinarnej, arcydzieł rękodzielniczych sztuki ludowej wspierane są spotkaniami z interesującymi ludźmi.
- Do szkoły dzieci uczęszczają do szkoły zlokalizowanej w miejscowości Święta.
- Inne usługi: na terenie wsi jest kilka sklepów, rozwijają się też punkty usługowe świadczące różne usługi np. z zakresu organizacji turystyki, naprawy kas fiskalnych itp.
- Rzemiosło, przemysł, inne funkcje reprezentowane są przez stosunkowo liczne warsztaty i zakłady takie jak: Błękwit – produkcja wyrobów ze skóry (firma REK-SWED), stolarnia (w centrum wsi), zakład obróbki metalu współpracujący z METAL-PLASTEM w Złotowie (przy kapliczce), w zabudowaniach po dawnym młynie – skup makulatury, warsztat samochodowy;
- Na terenie wsi Błękwit nie ma większych obiektów związanych z hodowlą zwierząt;

- Wzdłuż nasypu kolejowego przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN150 przecinający obręb Błękwit na południe od wsi i dociera do stacji redukcji gazu, znajdującej się w północno-wschodniej części obrębu.
- Na północ i zachód od miejscowości biegną dwie linie wysokiego napięcia 110 kV;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównym kierunkiem rozwoju wsi Błękwit będzie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowo-usługowa, zabudowa usługowa oraz zabudowa techniczno-produkcyjna.
- Rozwój zabudowy zagrodowej zakłada się w formie uzupełnień w istniejących gospodarstwach rolnych, z ograniczeniami dla lokalizacji ferm hodowlanych, których działalność nie może spowodować przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny:
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej nieuciążliwej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tj. niepowodującej przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny, w czterech zespołach:
 - kontynuacja rozwoju zespołu zabudowy w zachodniej części wsi,
 - nowy zespół zabudowy w północno-zachodniej części wsi, po zachodniej stronie drogi nr 189,
 - rozwój zabudowy we wschodniej części wsi,
 - rozwój zabudowy w południowo wschodniej części wsi;
- Rozwój zabudowy usługowej i techniczno-produkcyjnej zakłada się w południowo zachodniej części wsi. Na południowy zachód od Błękwitu planowana jest realizacja farmy elektrowni wiatrowych. W strefie prognozowanego poziomu hałasu powyżej 40 dB wyklucza się lokalizację terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Kierunki kształtowania środowiska

Błękwit leży na skraju równiny moreny dennej i doliny rzeki Głomii. Wysokości względne wahają się od ok. 116 m n.p.m. w zachodniej części do ok. 104 m n.p.m. w dolinie rzeki. Otoczony jest od północy lasami, od zachodu i południa przez pola uprawne, od wschodu terenami zielonymi w postaci łąk i pastwisk.

W skład osnowy ekologicznej gminy wchodzi jej szczególnie aktywne elementy jakimi są:

- korytarz ekologiczny o znaczeniu gminnym, biegnący wzdłuż rzeki Głomii i powiązany z kompleksem łąk położonych na południe od istniejącej zabudowy wsi Błękwit;
- lokalne korytarze ekologiczne wzdłuż cieków będących dopływami rzeki Głomii, jeden w północnej części wsi, drugi w południowej.

1. Ochronie podlegają grunty organiczne występujące wzdłuż rzeki Głomii oraz na części użytków zielonych na południu miejscowości. W powiązaniu z nimi mogą występować złoża torfu.

2. Rozwój terenów zabudowy w sąsiedztwie drogi nr 188 dopuszcza się w odległości zapewniającej zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. W Błękwicie nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków;

2. zabytki wskazane do ochrony:

- Do czasów współczesnych zachowała się zabudowa zagrodowa pochodząca w większości z początków XX wieku;
- We wschodniej części wsi znajduje się zespół młyna, zabytkowa kapliczka i remiza strażacka.

3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczynku;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Pieczynku. Na terenie miejscowości Błękwit zlokalizowane są dwie przepompownie ścieków. Ponadto w granicach obrębu Błękwit znajduje się miejska oczyszczalnia ścieków, położona w południowo wschodniej części obrębu, przy drodze ze Złotowa do Wąsosza.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Błękwit przebiegają dwie drogi wojewódzkie numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła) i 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork). Obydwie drogi prowadzą przez Złotów, więc połączenie wsi z miastem jest bardzo dobre.

Rozwój zabudowy w oparciu o istniejące drogi gminne, w uzasadnionych ekonomicznie przypadkach dopuszcza się wydzielenia dróg wewnętrznych do obsługi poszczególnych zespołów zabudowy. ~~W trasie drogi wojewódzkiej nr 188 zakłada się realizację obwodnicy miasta Złotów, przebiegającej wzdłuż nasypu kolejowego, na południe od wsi.~~

2.4.3. Bługowo

Bługowo jest najbardziej na południe wysuniętą miejscowością gminy Złotów. Od reszty gminy oddziela je od północy jezioro Sławianowskie, na którym znajdują się most z drogą powiatową nr 1055P. Przez jezioro Sławianowskie, zwane też Wielkim, w okresie międzywojennym przebiegała granica polsko-niemiecka. W 1977 roku, zbudowano żelbetowy most, który zastąpił drewnianą konstrukcję z 1955 roku. Bługowo jest wsią solecką. Liczba ludności wsi Bługowo wykazuje tendencję wzrostową: w 2003 r. wynosiła 255 osób, w 2008 – 282 osoby, na koniec 2010 r. – 283 osoby.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla trzody chlewnej i bydła w indywidualnych gospodarstwach rolnych.
2. Usługi turystyczne – w jednym gospodarstwie prowadzona jest działalność agroturystyczna;
3. Zabudowa mieszkaniowa występuje głównie w zabudowie zagrodowej. Zabudowa zagrodowa rozmieszczona jest w dwóch zespołach: wieś skupiona przy przeprawie przez jezioro Sławianowskie, rozproszona zabudowa zagrodowa wzdłuż drogi gminnej nr 107717P prowadzącej do wsi Podróżna w gminie Krajenka;
4. Usługi publiczne – boisko sportowe, punkt biblioteczny, sala wiejska, plac zabaw. Działające we wsi Koło Gospodyń Wiejskich od 1968 roku dba o rozwój sztuki rękodzielniczej i kulinarnej, jak również o festyny, zabawy okolicznościowe, rocznice, jubileusze i wystawy. Związek Młodzieży Wiejskiej za to odpowiedzialny jest za spotkania klubowe i dyskoteki. We wsi znajduje się kościół parafialny pod wezwaniem św. Jakuba oraz czynny cmentarz.
5. Usługi komercyjne – wypożyczalnia sprzętu wodnego, pole namiotowe;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi stolarskie, usługi budowlano przemysłowe,

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją centralnej części wsi pozostaje produkcja rolna związana z istniejącą zabudową zagrodową;
- W Bługowie zakłada się rozwój funkcji związanych z rekreacją i wypoczynkiem, obsługą szlaków turystycznych, a także agroturystyki w istniejących gospodarstwach rolnych, których działalność nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo letniskowym zakłada się w dwóch zespołach:
 - We wschodniej części wsi, w sąsiedztwie istniejącego gospodarstwa agroturystycznego;
 - W zachodniej części wsi, wzdłuż drogi do wsi Podróżna;

- Kierunki zagospodarowania przestrzeni publicznych:
 - Uporządkowanie i udostępnienie mieszkańcom brzegu jeziora w centrum wsi na odcinku od kościoła (na zachodzie) do ujścia rowu melioracyjnego (na wschodzie) np. w formie promenady z wykorzystaniem działki gminnej – droga i istniejących szpalerów drzew;
 - Zagospodarowanie fragmentu brzegu w zachodniej części jeziora jako ogólnodostępnego terenu rekreacyjnego, z możliwością zagospodarowania turystycznego jak np.: pole namiotowe, itp., związanego między innymi z obsługą szlaków kajakowych;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość od południa otaczają wzgórza skraju moreny czołowej, od północy rywna Jeziora Sławianowskiego. Wysokości względne wahają się pomiędzy 100 m n.p.m (poziom jeziora) do ok. 135 m n.p.m (wzgórza moreny czołowej przy południowej granicy gminy). Ochronie podlega lokalny korytarz ekologiczny wzdłuż Jez. Sławianowskiego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny – pierwsze zapiski pochodzą z 1399 roku. Wieś stanowiła własność szlachecką, między innymi rodu Bługowskich, a później Radolińskich. Przez jezioro Sławianowskie, zwane też Wielkim, w okresie międzywojennym przebiegała granica polsko-niemiecka. Już w XV wieku istniała tutaj parafia.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków: kościół katolicki parafialny p.w. św. Jakuba wraz z terenem przykościelnym – 1864 –'69, nr rej. 177/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 04.06.2004 r. Neoromański kościół z 1864 roku pod wezwaniem św. Jakuba z trzema barokowymi ołtarzami, chrzcielnicą i żyrandolami z okresu Księstwa Warszawskiego usytuowany jest nad jeziorem. W ścianie zewnętrznej świątyni wmurowano tablicę upamiętniającą księdza Wojciecha Calkę, zamordowanego w 1939 r. przez hitlerowców w Górcie Klasztornej. Na cmentarzu znajduje się zabytkowa XIX-wieczna kolumna zwieńczona krzyżem, osadzona na czworobocznym cokole.

1. Zabytki wskazane do ochrony: budynki mieszkalne i gospodarcze w zabudowie zagrodowej z pocz. XX wieku;

2. Strefy ochrony konserwatorskiej

- Wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu centralnej części wsi;
- Wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nad jeziorem na wschód od zabudowy wsi (tuż przy jeziorze znaleziono ślady grodziska wczesnośredniowiecznego) oraz na południe od zespołu zabudowy wsi Bługowo.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczojach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości planuje się budowę sieci kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki z miejscowości do gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczojach.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Bługowo obsługują drogi gminne numer 106032, 106033 i 107717, które łączą się z drogą powiatową numer 1055 (Buntowo – Bługowo). Nowa zabudowa będzie obsługiwana przez istniejące drogi gminne.

2.4.4. Buntowo

Buntowo składa się z dwóch oddzielnych zespołów zabudowy, tj.:

- wsi nad jez. Sławianowskim powstałej w XV wieku;
- oraz folwarku odległego od wsi o ok. 1 km tzw. Buntowo Gaj.

Liczba ludności Buntowa jest ustabilizowana z lekką tendencją spadkową, w 2003 r. wynosiła 339, w 2008 – 331 osób, na koniec 2010 r. – 318 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla trzody i bydła w formie skoncentrowanej w folwarku Buntowo Gaj, indywidualne gospodarstwa rolne we wsi Buntowo, m.in. hodowla zagrodowa trzody chlewnej;
2. Usługi turystyczne – gospodarstwo agroturystyczne nad jez. Sławianowskim;

3. Zabudowa mieszkaniowa – we wsi zabudowa zagrodowa, w folwarku zabudowa jednorodzinna i wielorodzinna w formie 2 i 3-kondygnacyjnych bloków;
4. Usługi publiczne: we wsi Buntowo sala wiejska, plac zabaw i boisko, punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów, nad jeziorem z urządzone ogólnodostępne kąpielisko z pomostem;
5. Usługi komercyjne – sklep we wsi, na terenie folwarku – brak;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – firma ogólnobudowlana;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Buntowo pozostaje funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych;
- Główną funkcją folwarku Buntowo pozostaje skoncentrowana produkcja rolna z możliwością rozwoju przetwórstwa rolno – spożywczego a także innych funkcji usługowych i produkcyjno-technicznych w powiązaniu z restrukturyzacją zagospodarowania terenów dawnego PGR-u, kompleksu położonego po północno-zachodniej stronie drogi do Kleszczyny;
- Rozwój różnych form agroturystyki, w tym związanych z położeniem wsi nad jez. Sławianowskim oraz w sąsiedztwie szlaków turystycznych;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo letniskowym zakłada się we wsi Bługowo, szczególnie w jej wschodniej części nad jeziorem;
- Kierunki zagospodarowania przestrzeni publicznych:
 - Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne i tereny ogólnodostępne (plaża i kąpielisko nad jez. Sławianowskim) we wsi Bługowo;
 - Wyposażenie folwarku Buntowo w urządzony, ogólnodostępny teren rekreacyjny;

Kierunki kształtowania środowiska

Buntowo położone jest na płaskim obniżeniu moreny dennej, które przecina rzeka Kocunia wypływająca z Jeziora Sławianowskiego. Miejscowość otaczają w dużej mierze użytki zielone w postaci łąk i pastwisk, głównie w dolinie rzeki Kocunia, Bagna Kocuńskiego, Jez. Buntowskiego i Jez. Sławianowskiego;

- W dolinie rzeki Kocunia przebiega lokalny korytarz ekologiczny, który łączy się z Jeziorem Sławianowskim i obejmuje płat gruntów pochodzenia organicznego usytuowany pomiędzy wsią Buntowo a folwarkiem.
- W parku dworskim folwarku Buntowo znajduje się pięć pomników przyrody.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny – pierwsze wzmianki jako Buntowo są z 1653 roku, natomiast pod wcześniejszymi nazwami Bontowo lub Bantowo występuje już w latach 1441-1442. W okresie międzywojennym funkcjonowała tutaj szkoła. Folwark Buntowo jest zdecydowanie późniejszy - park i dwór pochodzą z 2 poł. XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 518 decyzja z dnia 29.03.1985 r.
- Zabytki archeologiczne:
 - A1 – Buntowo, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-362/640 z 20.12.1967 r.,
 - A2 – Buntowo, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 4, nr rejestru A-363/641 z 20.12.1967 r.,

2. Zabytki wskazane do ochrony

- Wieś Buntowo, gdzie znajdują się budynek d. szkoły podstawowej, mur., pocz. XX wieku, domy o konstrukcji szachulcowej lub mieszanej mur/szach z 1 poł XIX wieku, domy murowane z pierwszej ćwierci XIX wieku, zagroda nr 4, w tym dom, mur., l. 30-te XX, obora, mur., 1935.
- cmentarz ewangelicko-augsburski, poł XIX wieku, nieczynny;
- Zespół folwarczno-parkowy Buntowo, na który składają się: dwór, mur., k. XIX oraz park dworski, 2 poł. XIX, magazyn, mur. k. XIX, spichlerz, szach., 1853, stodoła, szach., 1853, chlew, mur., ok. 1900, chlew,

mur., ok. 1900, kurnik, mur., ok. 1900, obora, mur., ok. 1900, transformator, mur., k. XIX, owczarnia z oborą, mur., k. XIX, domy mieszkalne, mur., k. XIX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej, zabytkowego układu wsi Buntowo oraz zabytkowego założenia folwarczno-parkowego w Buntowie;
- w okolicy wsi Buntowo wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Buntowo z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Buntowo przebiega droga powiatowa numer 1050, która z jednej strony łączy wieś z sąsiednim Sławianowem, a z drugiej z zabudowaniami folwarku Buntowo. Obsługa istniejącej i nowej zabudowy z istniejących dróg publicznych, we wsi Buntowo także z istniejących dróg na działkach będących własnością gminną.

2.4.5. Dzierżążenka

Dzierżążenka to rozległa miejscowość położona przy północnej granicy miasta Złotów, pomiędzy drogami ze Złotowa do Łędyczka – DP nr 1021P i ze Złotowa do Starego Dzierżążna (DG nr 106011P).

Podmiejskie położenie w stosunku do Złotowa sprawia, że liczba ludności tej miejscowości systematycznie wzrasta, w 2003 r. wynosiła 132 osoby, w 2008 – 168 osób, na koniec 2010 r. – 191 osób. Dzierżążenka jest wsią sołecką. Do sołectwa należą jeszcze miejscowości Wielatowo oraz Łopienko.

Istniejące zagospodarowanie:

1. Na wieś Dzierżążenka składają się:

- Wieś składająca się z kilku zagród położonych wzdłuż drogi biegnącej na skraju doliny rzeki Głomii;
- Zespół zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej rozwijający się przy granicy z miastem, wzdłuż ul. Zamkowej, jako kontynuacja typowo miejskiej zabudowy Osiedla Zamkowego w Złotowie;
- Zespół mieszanej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej skupiony przy zabytkowym wiatraku z kompleksem agroturystycznym „Henrykowo”;
- Rozproszona zabudowa zagrodowa;

2. Rolnictwo – produkcja rolna w zabudowie zagrodowej we wsi i rozproszonej wśród pól. Prawie połowa gospodarstw to duże gospodarstwa rolne o powierzchni powyżej 40 ha. Dominuje produkcja zbóż, hodowle trzody chlewnej oraz krów mlecznych.

3. Usługi turystyczne – agroturystyka „Henrykowo”;

4. Usługi publiczne – sala wiejska;

5. Usługi komercyjne – brak;

6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi stolarskie.

Głównym problemem tej wsi jest proces suburbanizacji strefy podmiejskiej Złotowa. Proces ten wymaga uregulowania narzędziami planistycznymi, przede wszystkim sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to atrakcyjne miejsce dla lokalizacji nowych inwestycji, tym bardziej że miasto Złotów jest w tym miejscu zabudowane praktycznie aż do samej granicy.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Funkcja rolnicza pozostaje funkcją dominującą w zabudowie zagrodowej skupionej we wsi Dzierżążenka oraz w zabudowie zagrodowej rozproszonej;
- Rozwój wielofunkcyjnego osiedla mieszkaniowego przy północnej granicy miasta:
 - W sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej należy kontynuować dotychczasowy sposób zabudowy.
 - Funkcje usługowe oraz zabudowę o charakterze produkcyjno-technicznym należy lokalizować bezpośrednio przy drodze stanowiącej przedłużenie ul. Zamkowej – założenie to nie dotyczy lokalizacji usług turystycznych lub zagospodarowania o charakterze agroturystycznym.
 - Po wschodniej stronie publicznej drogi gminnej do Starego Dzierżążna nową zabudowę należy lokalizować z dostępem do istniejących dróg gminnych (obecnie niemających statusu publicznej drogi gminnej).
 - Nowy zespół zabudowy, będący kontynuacją Os. Zamkowego wymaga wydzielenia nowych dróg publicznych.
 - Oba zespoły zabudowy należy wyposażyć w publiczne tereny rekreacyjne;
- Rozwój wielofunkcyjnego zespołu zabudowy, przy wiatraku, wyłącznie w oparciu o istniejące drogi gminne;

Kierunki kształtowania środowiska

Dzierżążenka położone jest w strefie moreny dennej falistej. Sama wieś leży na skraju doliny rzeki Głomii. Obszar moreny nie jest zbyt urozmaicony, wysokości względne wahają się między 130 m a 135 m n.p.m., w strefie dolinnej teren nachyla się ku wschodowi (od ok. 122 m do ok. 115 m n.p.m.). Od wschodu rozciąga się dolina rzeki Głomii, północną granicę wsi tworzy malownicza dolina cieku będącego dopływem Głomii. W obrębie moreny dennej teren użytkowany jest głównie jako grunty orne, natomiast doliny rzeczne to przede wszystkim użytki zielone. Obszary podlegające ochronie:

- Dzierżążenka otaczają dwa korytarze ekologiczne: od wschodu jest nim cała dolina rzeki Głomii, od północy dolina cieku będącego dopływem rzeki Głomii. Korytarz ekologiczny rzeki Głomii zapewnia ciągłość powiązań przyrodniczych otwartych terenów miasta Złotowa z otoczeniem i jest bardzo ważny dla zapewnienia prawidłowych warunków życia w mieście.
- grunty organiczne zajmują obniżenie dolinne Głomii oraz obniżenie na południu, są to w znacznej mierze użytki zielone;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków: wiatrak holender – 1905 r., nr rej. A – 69/122 decyzja z dnia 04.11.1956 r.
2. Zabytki wskazane do ochrony: zagrody we wsi oraz zagroda w sąsiedztwie wiatraka, z pocz. XX wieku.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – w istniejącej zabudowie zagrodowej, w szczególności rozproszonej dopuszcza się do zbiorników bezodpływowych. W związku z planowanym rozwojem zabudowy w pobliżu miasta Złotów, zakłada się budowę sieci kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów. Dla zespołu zabudowy przy wiatraku możliwy jest wariant odprowadzenia ścieków do oczyszczalni w Radawnicy.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

- Przez teren Dzierżążenka przebiega fragment projektowanej obwodnicy miasta Złotów, łączącej DW nr 189 – do Jastrowia, drogę gminną nr 106016P do Łopienka, DG nr 1021P do Lędyczka i drogę gminną nr 106011 do Starego Dzierżążna. Klasa techniczna tej drogi powinna być dostosowana do potrzeb wynikających z planowanego obciążenia ruchem; wstępnie zakłada się drogę klasy Z – droga zbiorcza.

Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki); drogę należy wyposażyć w ścieżkę rowerową;

- Droga powiatowa nr 1021 P relacji Złotów – Lędyczek – planowana klasa techniczna – Z, tj. droga zbiorcza. Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki); drogę należy wyposażyć w ścieżkę rowerową;
- Droga gminna nr 106011P do Starego Dzierżążna: na odcinku z miasta do skrzyżowania z obwodnicą Złotowa należy zapewnić klasę techniczną Z – ulica zbiorcza. Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki). Na pozostałym odcinku klasa drogi może być niższa, L – droga lokalna;
- W układzie ulicznym poszczególnych zespołów zabudowy należy w pierwszej kolejności uwzględnić istniejące drogi gminne.

2.4.6. Franciszkowo

Franciszkowo położone jest przy drodze powiatowej numer 1021 ze Złotowa do Lędyczka. Liczba ludności jest ustabilizowana: w 2003 r. wynosiła 169, w 2008 – 170 osób, na koniec 2010 r. – 171 osób.

Na zabudowę wsi składają się

- Ciąg zagród położonych po zachodniej stronie drogi powiatowej nr 1021P ze Złotowa do Lędyczka;
- Założenie folwarczne we wschodniej części wsi, tuczarni; składające się z budynków mieszkalnych (d. czworaki), parku dworskiego w d. dworem przebudowanym na budynek wielorodzinny, folwarku z zabudowaniami gospodarczymi; część zabudowań starego folwarku adaptowana jest na cele mieszkaniowe;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa roślin, skoncentrowana hodowla trzody chlewnej w zabudowaniach d. folwarku, produkcja ogólnorolna w indywidualnych gospodarstwach rolnych;
2. Usługi turystyczne – brak;
3. Usługi publiczne – Wieś posiada świetlicę, która jest miejscem spotkań i rozrywki. Przed świetlicą znajdują się plac zabaw dla dzieci, jak również boisko sportowe;
4. Usługi komercyjne – sklep;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład ślusarsko – stolarski.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Franciszkowo posiada duże predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju możliwym przy ograniczeniu nakładów na cele publiczne związane z wydzielaniem nowych dróg. Główne kierunki rozwoju Franciszkowa:

- Rozwój zabudowy produkcyjno-technicznej i usługowej po wschodniej stronie drogi Złotów – Lędyczek, z ograniczeniem obsługi komunikacyjnej poszczególnych posesji z tej drogi. Zakłada się rozbudowę układu drogowego w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej; funkcje mieszkaniowe jako towarzyszące zabudowie o funkcjach ww. wymienionych;
- Uzupełnienia zabudowy związanej ze skoncentrowaną produkcją rolną lub produkcyjno-technicznej lub usługowej w rejonie dawnego folwarku;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne: świetlica wiejska z boiskiem i placem zabaw; Rewaloryzacja charakterystycznego centrum wsi – terenu położonego pomiędzy dwiema historycznymi drogami - jako wspólnej przestrzeni publicznej;
- Zagospodarowanie na cele rekreacyjne (boisko) terenu działki gminnej pod lasem;
- Dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej w ciągu istniejącej zabudowy po zachodniej stronie drogi powiatowej nr 1021P z zakazem organizacji nowych bezpośrednich zjazdów z tej drogi na poszczególne posesje;

- na wschód i na zachód od miejscowości przeznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest w strefie moreny dennej falistej, której rzędne terenu wahają się między 138 m a 145 m n.p.m. Obok, w kierunku wschodnim, teren wznosi się, jako morena czołowa, do 156 m n.p.m. W części północno-wschodniej i południowo-zachodniej występują lasy, pozostały teren zajmują grunty rolne i tylko w niewielkim stopniu użytki zielone, jak łąki i pastwiska. Obniżenie we wschodniej części wskazuje na istnienie niegdyś niewielkiego zbiornika wodnego, który uległ całkowitemu zanikowi, obecnie przechodzi tamtędy rów melioracyjny. Obszar ten użytkowany jest jako łąki i pastwiska.

- od południowo wschodniej strony wsi przebiega lokalny korytarz ekologiczny w ciągu lokalnego obniżenia terenu, łączący się z kompleksem leśnym, położonym na wschód od Franciszkowa;
- w zachodniej części znajduje się obszar źródłkowy rzeki Smoły, ujęty również jako korytarz ekologiczny rzeki Smoły;
- płaty gruntów organicznych występują na terenach użytków zielonych w zachodniej części oraz na niewielkich fragmentach w części wschodniej.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny: – osada rolnicza założona została po 1766 r. jako folwark należący do dóbr rycerskich w Radawnicy. Po II wojnie światowej dobra upaństwowiono. Niewielki założenie dworskie z parkiem krajobrazowym wykształciło się we wschodniej części osady przypuszczalnie w 2 połowie XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków – brak;
2. Zabytki wskazane do ochrony:
 - zabudowa z pierwszego trzydziestolecia XX wieku;
 - zespół folwarczny z parkiem krajobrazowym z 2 poł XIX wieku;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej: nie wyznacza się.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Franciszkowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga powiatowa nr 1021P ze Złotowa do Lędyczka – skrzyżowanie z DK nr 22, dla której ustala się następujące zasady:

- Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021P.
- Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.
- Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
- Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;

Obsługa komunikacyjna nowego zagospodarowania z istniejących dróg gminnych, dotychczas nieposiadających statusu gminnej drogi publicznej.

2.4.7. Górzna

Górzna położona jest na północny-zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej 189 do Jastrowia. Górzna jest wsią sołecką. Liczba ludności jest ustabilizowana: w 2003 r. – 611 osób, w 2008 r. – 614 osób, na koniec 2010 r. – 612 osób. Górzna jest ośrodkiem produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego, działają tu m.in. ferma drobiu, pieczarkarnia, hodowla strusi, stawy hodowlane, ubojnia drobiu, suszarnia pasz, skup i przetwórnia grzybów. We wsi działają również inne zakłady usługowe i budowlane. Wieś wyposażona jest w usługi publiczne – boisko, sala wiejska, szkoła z oddziałem przedszkolnym, kościół, cmentarz, park. W 1991 roku zakończono rozbudowę obiektu szkolnego, w którym uczą się dzieci z pobliskich wsi, między innymi z Nowin i Pieczyna.

- Centralna część wsi to zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i usługowej: szkoła, kościół, sklepy. Na krawędzi doliny leżącej po południowej stronie wsi znajduje się las gminny, wykorzystywany przez mieszkańców jako miejsce spacerów. W dolinie pozostałości młyna, staw młyński nie istnieje, jest zarosnięty krzewami i trzcinami, ale miejsce jego lokalizacji jest czytelne.
- Zachodnia część wsi powstała w okresie działania rolniczej spółdzielni produkcyjnej w Górznej. Jest to duży kompleks budynków gospodarczych i produkcyjnych, w których prowadzona jest m.in. hodowla drobiu. W pobliżu jest usytuowana zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, budynki stoją wzdłuż drogi do Jastrowia. Na skraju wsi od strony Jastrowia mieści się kompleks, na który składają się gospodarstwo agroturystyczne i mały hotel z barem. W tej części wsi usytuowane jest duże boisko z parkiem, który został urządzone na terenie dawnego cmentarza;
- Wschodnia część wsi to dawne założenie folwarczne, znacznie przekształcone. Budynki gospodarcze są adaptowane na cele mieszkaniowe; W dolinie usytuowane są dwa jeziora Jez. Górzno Górne i jez. Górzno Dolne, położone w granicach rezerwatu Uroczysko Jary. Nad jeziorem nieurządzona plaża.
- ok. 1 km na północny wschód od wsi Górzna znajduje się przysiółek Zygląg, składający się z kilku zagród.
- Na zachód od Górznej przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo – Szczecinek o średnicy DN250;
- Na wschód od wsi przebiega linia wysokiego napięcia 220 kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400 kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Z uwagi na dotychczasowy potencjał społeczno-gospodarczy zakłada się wielofunkcyjny rozwój wsi.

- Ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej w budynkach d. spółdzielni rolniczej z możliwością rozwoju funkcji związanych z produkcją rolną i obsługą rolnictwa, a także funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i usług turystycznych w północno - zachodniej części miejscowości;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej;
 - Uzupełnienia zabudowy w północnej i wschodniej części wsi z wykorzystaniem istniejących dróg gminnych;
 - Nowe osiedle mieszkaniowe w południowo-zachodniej części wsi;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne;
- Urządzenie nowych terenów rekreacyjnych:
 - Urządzenie parku leśnego na skarpie
 - Urządzenie terenu rekreacyjnego i kąpieliska nad Jez. Górzno Górne
- teren po eksploatacji złoża kruszywa naturalnego do rekultywacji;
- na północ od wsi Górzna wyznacza się teren, z możliwością lokalizacji farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Krajobraz wsi od południowej strony jest bardzo urozmaicony – jest to strefa krawędziowa sporej doliny położonej po południowej stronie wsi, natomiast od północy wieś otaczają rozległe pola. Miejscowość położona jest w strefie moreny dennej oraz w pobliżu strefy krawędziowej Pojezierza Krajeńskiego i Doliny Gwdy. Od zachodu i wschodu wieś otaczają lasy, od północy grunty orne, a od południa użytki zielone jako łąki i pastwiska, w części na glebach pochodzenia organicznego. Ochronie podlegają:

- Dolina ze strumieniem, pobliskimi użytkami zielonymi wchodzi oraz jeziorami: Górzno Górne i Dolne wchodzi w skład lokalnego korytarza ekologicznego.
- W południowo-wschodniej części znajdują się dwa jeziora: Górzno Górne i Górzno Dolne – jeziora te znajdują się na terenie rezerwatu przyrody „Uroczysko Jary”.

- Zachodni kompleks leśny wraz z przyległymi terenami zielonymi wchodzi w skład OChK Pojezierze Wałęckie i Dolina Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Zabytki w rejestrze zabytków:

- Górzna nie posiada ani obiektów, ani obszarów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków;
- Zabytki archeologiczne w rejestrze zabytków: A3 – grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-364/642 z 20.12.1967 r., wczesnośredniowieczne grodzisko – Burgberg.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zespół folwarczno-parkowy w tym: stajnia ze stodołą, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX, budynek inwentarski, ob. mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX, stodoła, ob. budynek mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, dom mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, domy robotników folwarcznych, czworaki, mur., 4 ćw. XIX, dom robotników folwarcznych, mur., 4 ćw. XIX, dom mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, budynek inwentarski, mur., 4 ćw. XIX, park dworski, poł. XIX – zniszczony; Część budynków gospodarczych jest adaptowana na cele mieszkaniowe;
- budynki: murowany kościół ewangelicki z 2 połowy XIX wieku, murowany budynek poczty z początków XX wieku, murowana szkoła z około 1900 r., murowane domy z początków XX wieku, domy mieszkalne z XIX i XX wieku;
- Cmentarze: czynny cmentarz katolicki z 1841 roku, nieczynny cmentarz ewangelicko augsburski z połowy XIX wieku, przekształcony w park z placem zabaw dla dzieci.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą swym zasięgiem centralną i wschodnią część miejscowości;
- w okolicy wsi Górzna wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice stref zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczyńku;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Górzna zlokalizowane są trzy przepompownie ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Górzna przechodzi droga wojewódzka numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork), do której dochodzą dwie drogi gminne numer 106013, łącząca z Nowym Dworem i numer 106012 łącząca z Kamieniem. Rozwój zabudowy zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne nie posiadające statusu gminnej drogi publicznej.

- ograniczenie bezpośrednich wjazdów na działki z drogi nr 189, planowana klasa drogi G – droga główna, wyposażenie tej drogi w ścieżkę rowerową – do Złotowa i chodniki co najmniej w granicach terenu zabudowanego wsi
- modernizacja drogi gminnej nr DP 106013P z Górznej do Nowego Dworu. Do czasu realizacji północnej obwodnicy Złotowa łączy droga: DW nr 189 – Górzna – Nowy Dwór – Stare Dzierżążno – Stawnica – DW nr 188 może pełnić funkcję obwodnicy Złotowa.

2.4.8. Grodno

Grodno to najbardziej na północ wysunięta wieś w gminie Złotów. Przynależy do sołectwa w Krzywej Wsi. Liczba ludności wykazuje tendencję wzrostową: w 2003 r. wynosiła 84 osoby, w 2008 r. – 98 osób, na koniec 2010 r – 101 osób. Wieś składa się z założenia dworsko-parkowo-folwarcznego oraz kilku budynków mieszkalnych: po północnej stronie drogi we wsi są to zabudowania z czasów powstania folwarku, w formie zabudowy jednorodzinnej, po południowej stronie drogi budynki wielorodzinne powstałe w czasach funkcjonowania PGR-ów (bloki 2-kondygnacyjne). We wsi nie ma żadnych usług typu sklep, nie ma też usług publicznych. Dzieci wykorzystują do zabawy mały plac w wsi.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- usługi turystyczne, agroturystyka w oparciu o zespół dworsko-parkowo-folwarczny;
- rozwój zabudowy mieszkaniowo-letniskowej

Kierunki kształtowania środowiska

Grodno położone jest na zachodnim skraju malowniczej Szwajcarii Kiełpińskiej, na urozmaiconym terenie moreny czołowej i moreny dennej. Wokół wsi są głównie pola uprawne. Od północnej i zachodniej strony wieś otaczają lasy położone na Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierze Wałęckie i Dolina Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Zespół dworsko-parkowy w Grodnie, w skład którego wchodzi: dwór, kuźnia oraz park powstał w połowie XIX wieku. Prawdopodobnie po połowie XIX wieku wybudowano dwór. Od roku 1945 Grodno znalazło się w obrębie państwa polskiego. Majątek przejęły na początku lat 50-tych XX w. PGR, a we dworze zamieszkały 4 rodziny. Od roku 2001 dwór wraz z parkiem i zabudowaniami gospodarczymi znajduje się w rękach prywatnych. Kuźnia powstała pod koniec XIX wieku zaś park pochodzi z okresu budowy dworu i posiada licznie zachowany starodrzew. Wszystkie w/w elementy stanowią jednorodny stylistycznie zespół dworsko-parkowy jako przykład XIX-wiecznych rezydencji charakterystycznych dla północno-zachodniej Polski.

1. Obiekty i obszary w rejestrze zabytków:

- zespół dworsko-parkowy, w skład którego wchodzi: dwór mur., poł. XIX w., kuźnia mur., k. XIXw., oraz park z ok. poł. XIX w., nr rej. 211/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 14.12.2004 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony: założenie folwarku i zespół zabudowy mieszkaniowej;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą swym zasięgiem zespół dworsko-parkowo-folwarczny oraz zabudowę mieszkaniową we wsi;
- Na wschód od wsi Grodno wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej skupisk stanowisk archeologicznych;

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków o wielkości 80 RLM wraz z kanalizacją w m. Grodno. Przepustowość projektowanej oczyszczalni: $Q_{dmax} = 10,56 \text{ m}^3/\text{d}$;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Dojazd do wszystkich posesji we wsi zapewnia publiczna droga gminna. Rozwój projektowanego zagospodarowania nie wymaga rozbudowy układu drogowego wsi.

2.4.9. Grudna

Miejscowość Grudna położona jest przy zachodniej granicy gminy Złotów, w środku lasu nad rzeką Gwdą, pomiędzy dwoma zalewami: Zalewem Jastrowskim i Zalewem Grudniańskim. We wsi jest leśniczówka, pensjonat, w trakcie realizacji jest zespół zabudowy mieszkaniowo-letniskowej. Rzeka Gwda jest atrakcyjnym szlakiem spływów kajakowych. Na południe od zespołu zabudowy mieszkaniowo-letniskowej przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo – Szczecinek o średnicy DN250

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Usługi turystyczne
- Zabudowa mieszkaniowo-letniskowa;

Kierunki kształtowania środowiska

- Grudna położona jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie, Dolina Gwdy;
- Wzdłuż rzeki Gwdy przebiega korytarz ekologiczny,
- na terenie obszaru chronionego krajobrazu obowiązuje zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, ustalenie to nie dotyczy mpzp uchwalonych przed wejściem w życie rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego Nr 212/06 z dnia 29 listopada 2006 r.

Dziedzictwo kulturowe: W Grudnej nie ma zabytków wskazanych do ochrony;

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest budowa lokalnej, mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków wraz z kanalizacją w m. Grudna. Wielkość projektowanej oczyszczalni 80 RLM, przepustowość $Q_{dmax} = 10,56 \text{ m}^3/\text{d}$;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Od strony gminy Złotów do Grudnej można dojechać ogólnodostępnymi drogami leśnymi od strony wsi Radawnica lub wsi Kamień.

2.4.10. Józefowo

Duża wieś położona 3 km od Radawnicy. W przeszłości było pegeerowską wsią – mieściła się tu siedziba przedsiębiorstwa PGR. Liczba ludności wykazuje tendencję spadkową: w 2003 r. wynosiła 586, w 2008 – 535 osób, na koniec 2010 r. – 523 osoby. Józefowo jest wsią sołecką od 1999 roku.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – skoncentrowana hodowla trzody chlewnej w zabudowaniach d. PGR-u; Nieruchomości d. bazy PGR-u w części nie są obecnie zagospodarowane i wykorzystywane.
2. Zabudowa mieszkaniowa – zdecydowana większość zabudowy we wsi to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – charakterystyczne dwu i trzy- piętrowe bloki mieszkalne, pochodząca z czasów, w których funkcjonował tu PGR. Po zachodniej stronie wsi kompleks ogrodów działkowych. Na północnym skraju wsi znajdują się dwie zagrody.
3. Usługi publiczne – w budynku świetlicy wiejskiej działa Centrum Kształcenia utworzone w ramach projektu „Wioska internetowa – kształcenie na odległość na terenach wiejskich” – projekt współfinansowany przez UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. We wsi działa Ludowy Zespół Sportowy „Victoria”, mający swoje boisko we wsi.
4. Usługi komercyjne – sklep (jeden jest czynny, dwa nieczynne wg stanu na październik 2009 r.), stacja benzynowa;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – przedsiębiorstwo Marko działające w obiektach po b. warsztatach PGR-owskich, zajmujące się metaloplastyką i malowaniem proszkowym elementów metalowych i okuć meblowych,

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Restrukturyzacja zagospodarowania części nieruchomości d. bazy PGR-owskiej;
- Rozwój zabudowy przemysłowo – technicznej po wschodniej stronie drogi Radawnica – Kiełpin;
- Zagospodarowanie przestrzeni publicznej we wsi w formie parku z urządzeniami rekreacyjnymi w pasie terenu wzdłuż drogi, biegnącego od małego płąta lasu na południowym skraju wsi do boiska położonego na północnym skraju wsi.

Kierunki kształtowania środowiska

Józefowo leży w strefie mało urozmaiconego krajobrazu równiny morenowej, wysokości względne oscylują pomiędzy 137 m a 145 m n.p.m. W otoczeniu wsi grunty orne stanowią znaczną większość, od południa wieś otacza las.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi Józefowo nie ma zabytków wskazanych do ochrony. Z dawnego założenia folwarcznego zachowały się jedynie dwa budynki gospodarcze, nieprzedstawiające istotnej wartości zabytkowej.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Józefowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;
- Zaopatrzenie w ciepło – z lokalnej kotłowni usytuowanej we wsi.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga powiatowa numer 1026, zapewniając dojazd do większości posesji we wsi Józefowo. Uporządkowania wymaga układ drogowy na terenie bazy d. PGR-u, co może ułatwić zagospodarowanie poszczególnych terenów i budynków a także ewentualne zmiany własnościowe (np. sprzedaż części nieruchomości z dostępem do drogi publicznej).

2.4.11. Kaczochy

Kaczochy (d. nazwa PGR Karolewo) to mała wieś położona w południowo wschodniej części gminy Złotów. Kaczochy wchodzi w skład sołectwa Sławianowo. Liczba mieszkańców wsi jest ustabilizowana i na koniec 2008 roku wynosi 88 osób, a na koniec 2010 r. – 89 osób. Wieś składa się z kilkunastu zabudowań z czego mniej niż połowa to zabudowa zagrodowa składająca się co najmniej z budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego, pozostałe działki zabudowane są tylko budynkiem mieszkalnym. Zabudowania usytuowane są przy drodze gminnej nr 106028, tworząc prosty typ wsi jakim jest ulicówka.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównymi funkcjami wsi Kaczochy pozostają dotychczasowe funkcje, tj. funkcja mieszkaniowa i rolnicza – związana z zabudową zagrodową;
- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi prowadzącej przez wieś z zachowaniem dotychczasowego układu wsi tj. ulicówki;
- Przy skrzyżowaniu drogi gminnej i powiatowej, w rejonie projektowanej oczyszczalni ścieków dopuszcza się rozwój funkcji usługowych oraz produkcyjno-technicznych;
- Restrukturyzacja zagospodarowania dawnego folwarku z zachowaniem jego historycznego układu w kierunku odtworzenia produkcji rolnej lub innych funkcji np. usług turystycznych czy zabudowy produkcyjno-technicznej;
- Urządzenie terenu rekreacyjnego jako przestrzeni publicznej służącej wszystkim mieszkańcom wsi (boisko, plac zabaw itp.);

Kierunki kształtowania środowiska

Kaczochy położone są w strefie moreny dennej falistej. Krajobraz jest mało urozmaicony, w okolicy dominują rozległe pola uprawne, a po zachodniej stronie wsi kompleks łąk na gruntach organicznych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi znajduje się zabytkowy zespół budowlany jakim jest zespół folwarczny, na który składały się co najmniej trzy budynki. Do czasów współczesnych (wizja lokalna w październiku 2009 r.) zachował się tylko budynek gospodarczy mur/kam.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – w miejscowości Kaczochoy zlokalizowane gminne ujęcie wody wraz ze Stacją Uzdatniania Wody. Z ujęcia woda dostarczana jest do miejscowości: Kaczochoy, Buntowo, Bługowo, Kleszczyna, Sławianowo, Skic. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 105,2 m³/h.
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kaczochoy z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Do oczyszczalni będą odprowadzane ścieki z miejscowości: Kaczochoy, Rudna, Skic, Kleszczyna, Sławianowo, Nowa Święta, a w przyszłości również Buntowo. Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Wieś położona jest blisko skrzyżowania dróg: drogi gminnej nr 106028 i drogi powiatowej nr 1050P. Wieś ma kształt ulicówki i wszystkie zabudowane posesje mają bezpośredni dostęp do publicznej drogi gminnej.

2.4.12. Kamień

Kamień jest wsią sołecką, położoną w północno-zachodniej części gminy, w sąsiedztwie kompleksu leśnego, który jest częścią Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy. Liczba ludności w 2003 r. wynosiła 278, w 2008 – 250 osób, na koniec 2010 roku – 265 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna – w bazie RAS większość budynków jest nieużytkowana, hodowla bydła mlecznego, żywca mieszanego, produkcja jaj konsumpcyjnych, hodowla boczniaków;
2. Zabudowa – w przeważającej ilości zabudowa zagrodowa, jak również jednorodzinna i wielorodzinna 2-kondygnacyjna;
3. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko, plac zabaw, punkt biblioteczny. We wsi jest także kościół;
4. Usługi komercyjne – sklep.
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kamień to wieś przedstawiająca plan zbliżony do owalnicy, pochodząca z XIII w., jest wraz z Kleszczyną jedna z najstarszych wsi w gminie.

- We wschodniej części wsi przebiega linia wysokiego napięcia 220 kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400 kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo;
- Na zachód od miejscowości przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo – Szczecinek o średnicy DN250.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi pozostaje funkcja rolnicza związana z istniejącą zabudową zagrodową, a także bazą nieruchomości RSP;
- Restrukturyzacja nieruchomości RSP, kierunek restrukturyzacji jest dowolny – z wykluczeniem funkcji mieszkaniowych (funkcje usługowe, produkcyjno-techniczne, magazyny, skoncentrowana produkcja rolno-przetwórstwo rolno-spożywcze);
- Nowa zabudowa w formie uzupełnienia istniejącej zabudowy, w większości zagrodowej;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne, urządzenie przestrzeni publicznej w centrum wsi z wykorzystaniem działki gminnej (istniejący plac zabaw);
- Na polach wokół wsi dopuszcza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość znajduje się w strefie przykrawędziowej oddzielającej Pojezierze Krajeńskie od Doliny Gwdy. Teren wokół wsi użytkowany jest głównie jako grunty orne, w południowej części, wzdłuż cieków, występują łąki oraz pastwiska. Niewielki płat na południu zajmuje las. Grunty organiczne występują wzdłuż cieków na północy oraz południu.

- Wzdłuż cieków, które płyną na południe od wsi, przechodzi lokalny korytarz ekologiczny.
- W odległości ok. 500 m na północny-zachód znajduje się duży kompleks leśny wchodzący w skład OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsze wzmianki o Kamieniu datowane są na 1225 rok. Nazwa wsi ewoluowała, od Camyonki (rok 1366), Camena, Kamionka po Kamień w roku 1766. W XVIII wieku, powstał tutaj niewielki folwark z jednym łanem, a osada należała do klucza radawnickiego dóbr złotowskich. Pod koniec XIX wieku liczba mieszkańców zbliżała się do granicy 400. Pierwszy kościół powstał w Kamieniu na początku XVII wieku, a w końcu tego wieku przeszedł w ręce protestantów. Obecna świątynia posiada wyposażenie z początku XIX wieku. W przykościelnej dzwonnicy wiszą dwa dzwony z 1632 i 1666 roku. Na cmentarzu zachowały się krzyże żeliwne z drugiej połowy XIX wieku.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków

- zespół kościoła ewangelickiego, ob. rzymskokatolickiego fil. p.w. św. Małgorzaty w Kamieniu, w skład którego wchodzi: kościół, dzwonnica i cmentarz przykościelny nieczynny z 1803 r., obecnie nr rej. 175/Wlkp./A decyzja WWKZ z dnia 31.05.2004 r. (kościół wpisany został do rejestru zabytków decyzją z dnia 02.04.1959 r.).

2. Zabytki wskazane do ochrony

- szkoła, mur., pocz. XX.
- dom Nr 21, o konstrukcji szachulcowej, ok. 1850 r.
- kilkanaście domów murowanych z pierwszej ćwierci XX wieku, budynki gospodarcze;
- cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, XIX/XX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- Wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu wsi. W granicach strefy ochrony konserwatorskiej jest także nieczynny cmentarz;
 - Na południe od wsi wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej skupisk stanowisk archeologicznych;
- granice stref ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Kamień zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Kamień przebiega droga powiatowa numer 1025, która kieruje się w stronę Radawnicy. Do wsi dochodzą drogi gminne o numerach:

- 106006 w kierunku drogi wojewódzkiej numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork);
- 106007 wiodąca do Zygląga, następnie przechodząc w drogę numer 106012 dochodzi do Górznej;
- 106008 do Nowego Dworu.

Rozwój zagospodarowania przewidzianego w Studium nie wymaga wytyczenia nowych dróg. Dojazd do poszczególnych nieruchomości zapewniają istniejące drogi publiczne oraz drogi gminne nie posiadające statusu drogi publicznej.

2.4.13. Kleszczyna

Miejscowość leży na południowy-wschód od Złotowa, przy drodze powiatowej nr 1050 i 1053. W latach 1945-54 i 1973-1976 miejscowość była siedzibą gminy Kleszczyna. Duży ośrodek wiejski, relatywnie dobrze wyposażony w usługi publiczne. Liczba ludności w 2003 r. wynosiła 460, w 2008 – 480 osób, na koniec 2010 roku – 479 osób. Kleszczyna jest wsią solecką. Wieś Kleszczyna składa się z kilku części:

- Wieś Kleszczyna – zabudowa usytuowana jest wzdłuż dwóch dróg; ze Świętej do Buntowa i z Kleszczyny do Skica. Przy skrzyżowaniu w centrum wsi koncentruje się większość usług jak sklep, kościół. Zabudowa we wsi to zabudowa zagrodowa jak i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. W południowej części wsi znajduje się małe jezioro Kleszczyński Staw, które nie jest wykorzystywane do celów rekreacyjnych. Z kolei przez północną część wsi przepływa Kanał Wielki (
- Kleszczyna Średnia – zespół zabudowy powstały wokół nie istniejącego już SKR-u. Funkcjonuje tu stacja paliw, zakład usługowy – Agroma, zajmujący się m.in. handlem częściami zamiennymi do maszyn i urządzeń rolniczych. Zabudowa ciągnie się wzdłuż drogi powiatowej nr 1053P Kleszczyna – Buntowo, w części jest to zabudowa zagrodowa, w części zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; Charakterystycznym elementem krajobrazu tej części Kleszczyny są domy z płaskimi dachami (tzw. klocek), zrealizowane w II poł XX wieku, zapewne w czasach prosperity SKR-u; Jest tu także budynek wielorodzinny;
- Kleszczyna Dolna – zespół rozproszonej zabudowy zagrodowej usytuowany w zachodniej części obrębu;
- Nowa Kleszczyna – zespół zabudowy we wschodniej części Kleszczyny, usytuowany przy drodze z Kleszczyny do Skica; w większości jest to zabudowa zagrodowa;
- Kleszczyna Górna – zespół zabudowy przy drodze z Kleszczyny do wsi Kaczochoy; w większości jest to zabudowa zagrodowa.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hodowla krów mlecznych (gospodarstwa posiadają certyfikaty produkcji mleka),
2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, wielorodzinna 2-kondygnacyjna, jednorodzinna.
3. Usługi publiczne – szkoła – pomnik Tysiąclecia z oddziałem przedszkolnym. Działa tu Ochotnicza Straż Pożarna, jak również Koło Gospodyń Wiejskich. Obok remizy znajdują się punkt filialny Biblioteki Publicznej w Radawnicy i punkt pocztowy. Znajduje się tu też ośrodek zdrowia, zapewniający podstawowe potrzeby w tym zakresie oraz punkt apteczny. W zakresie sportu i rekreacji wieś wyposażona jest w boisko sportowe. W centrum wsi znajduje się zabytkowy kościół p.w. Chrystusa Króla;
4. Usługi komercyjne – sklep, bar,
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład kowalско-ślusarski produkujący kontenery i metalowe konstrukcje, zatrudniający ok. 15 osób, fabryka styropianu Megabud.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Równorzędnymi funkcjami we wsi pozostają:
 - Funkcje rolnicze w oparciu o istniejącą zabudowę zagrodową, szczególnie w Kleszczynie Dolnej, Kleszczynie Górnej i Nowej Kleszczynie;
 - Funkcje mieszkaniowe, skoncentrowane w centralnej części wsi Kleszczyna;
 - Funkcje przemysłowo usługowe rozwijające się w sąsiedztwie istniejącego zagospodarowania tego typu w Kleszczynie Średniej;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej zakłada się w południowo-wschodniej części wsi, nad jeziorkiem Kleszczyński Staw;

- W zakresie usług publicznych zakłada się:
 - utrzymanie istniejącego wyposażenia, w szczególności w zakresie usług opieki zdrowotnej, istniejący ośrodek zdrowia obsługuje cała południową część gminy Złotów;
 - podwyższenie standardu zagospodarowania boiska sportowego,
 - zagospodarowanie placu zabaw dla dzieci np. w sąsiedztwie szkoły;
 - urządzenie nowych terenów rekreacyjnych nad jeziorkiem Kleszczyński Staw (działka nr 273, możliwe pozyskanie tej działki na cele publiczne w drodze zamiany na gminną działkę nr 296 lub 341).

Kierunki kształtowania środowiska

Kleszczyna znajduje się na niewielkim wyniesieniu moreny dennej pomiędzy dwoma, równoległymi obniżeniami po północnej i południowej stronie. Wysokości względne są dość zróżnicowane i wahają się pomiędzy 113 m w północnej części i 108 m w południowo-wschodniej do 102 m. n.p.m. w centrum i na południu. Teren wokół użytkowany jest głównie jako grunty orne, w obniżeniach oraz wzdłuż rowów dominują łąki i pastwiska. Jedno z tych obniżeń w południowej części wsi zajmuje Kleszczyński Staw (Jez. Kleszczyńskie). Lasy zajmują tylko niewielkie skrawki w południowo-zachodniej części. Ochronie podlegają:

- lokalny korytarz ekologiczny przebiega wzdłuż płynącego przez miejscowość, ciek Kanału Wielkiego;
- Przy drodze do Wąsoszka stoi potężny dąb „Jan” – pomnik przyrody;
- grunty organiczne występują w stosunkowo niewielkich, aczkolwiek licznych płatach wokół całej wsi. Zajmują one tereny cieków wodnych oraz obniżeń z rowami melioracyjnymi;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Kleszczyna istniała już w 1260 r. – jest to jedna z najstarszych wsi w gminie. W średniowieczu prowadził tędy szlak handlowy z Wielkopolski ku wybrzeżu środkowego Bałtyku (Od Kalisza, poprzez Łobżenicę, Złotów, Jastrowie do Kołobrzegu) Takie położenie przyczyniało się do szybkiego rozwoju wsi. W okresie międzywojennym wieś była prężnie działającym ośrodkiem polskości. Prowadzono rozległą działalność oświatową kulturalną oraz dokształcającą w zakresie nowoczesnego rolnictwa.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków

- kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki fil. p.w. Chrystusa Króla, 1873 – '76 r., nr rej. A – 17/501 decyzja z dnia 25.11.1965 r. – o szachulcowej konstrukcji, jednonawowy, o krótkim prezbiterium, przy kościele znajduje się dzwonnica, drewno, 2 poł. XIX.

2. Zabytki wskazane do ochrony

- kapliczka mur., 2 poł. XIX.
- Liczne budynki mieszkalne i gospodarcze z XIX wieku, najstarsze z I poł XIX wieku o konstrukcji szachulcowej, (wg wizji lokalnej przeprowadzonej w październiku 2009 roku na potrzeby opracowania niniejszego studium we wsi Kleszczyna jest jeden budynek o konstrukcji szachulcowej, w bardzo złym stanie);
- Liczne budynki z I ćw. XX wieku, w tym budynki mieszkalne i gospodarcze (murowane) a także kuźnia, poczta, stara szkoła
- Cmentarz ewangelicko augsburski, nieczynny, poł. XIX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajduje się większość wyżej wymienionych zabytków;
- w okolicy wsi Kleszczyna wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna - Wieś obsługują istniejące drogi, tj:

- drogi powiatowe, numer 1050 kierunek Święta – Skic i nr 1053 kierunek Buntowo PGR,
- drogi gminne publiczne tj.: droga gminna numer 106062, a do Sławianowa droga gminna numer 106028, przebiegająca przez Kaczochy.
- gminne drogi niepubliczne obsługujące rozproszoną zabudowę, głównie Kleszczyny Dolnej;

2.4.14. Klukowo

Niewielka wieś położona około 5 km na południowy - zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 188 w kierunku Krajenki. Jest miejscowością typowo rolniczą. Po upadku państwowych gospodarstw rolnych, gospodarze przejęli ziemię, tym samym powiększając swoje gospodarstwa. Mieszkańcy z braku zakładów pracy szukają zatrudnienia w Złotowie, Krajence i Pile. Liczba ludności jest ustabilizowana w 2003 r. – 233 osoby, w 2008 r. – 234 osoby, na koniec 2010 roku – 231 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa roli
2. Usługi turystyczne – agroturystyka
3. Zabudowa mieszkaniowa –
 - we wschodniej części wzdłuż drogi wojewódzkiej numer 188 zabudowa zagrodowa,
 - w zachodnio-północnej części wsi przeważa zabudowa wielorodzinna 3-kondygnacyjna z przylegającymi do niej ogródkami działkowymi
4. Usługi publiczne – plac zabaw
5. Usługi komercyjne – sklep
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – pomiędzy Klukowem, a Pieczynkiem, jak również po południowo- zachodniej stronie Klukowa została zaplanowana farma wiatrowa;
7. Infrastruktura ponadlokalna:
 - Na północ od miejscowości przechodzi gazociąg wysokiego ciśnienia o średnicy DN150;
 - Na zachód od Klukowa przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowania terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- główną funkcją wsi pozostaje funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych
- uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej we wsi
- restrukturyzacja zagospodarowania terenów dawnego PGR-u
- urządzenie terenu jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców Klukowa
- tereny na zachód od Klukowa przeznacza się na lokalizację farm elektrowni wiatrowych

Kierunki kształtowania środowiska

1. Miejscowość położona na skraju równiny moreny dennej i doliny rzeki Głomii. Teren pochyla się z kierunku północno-zachodniego (osiągając maksymalnie 120 m n.p.m.) w stronę wschodnią (110 m n.p.m.).

- w otoczeniu głównie grunty orne, tereny zielone stanowią niewielkie arealy – łąki na południu i pastwiska na północnym-wschodzie,
- niewielkie płyty leśne na południowym-wschodzie,
- grunty organiczne na wschodzie, wzdłuż Doliny rzeki Głomii oraz w pobliskim obniżeniu poprzecinanych kanałami melioracyjnymi,
- lokalny korytarz ekologiczny biegnie doliną Głomii obejmując obniżenie na południowym-wschodzie,

2. Rozwój terenów zabudowy w sąsiedztwie drogi nr 188 dopuszcza się w odległości zapewniającej zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny. Pierwsze wzmianki o osadzie pochodzą z 1604 i 1618 roku. We wsi znajdował się folwark, należący do właścicieli majątku w Krajence oraz 5 zagród chłopskich.

W Klukowie nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków. Do czasów współczesnych zachowały się następujące obiekty zabytkowe wskazane do ochrony.

- zespół folwarczny z początków XX w, w tym: murowane budynki mieszkalne, murowane budynki gospodarcze, murowane domy z lat 20 XX wieku, park dworski z połowy XIX wieku;
- grodzisko wczesnośredniowieczne.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Pieczyнку;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Pieczyнку. Na terenie miejscowości Klukowo zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga wojewódzka numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła). Droga gminna numer 106021 prowadzi do Zalesia przez wieś Pieczynek.

2.4.15. Krzywa Wieś

Krzywa Wieś jest malowniczo położona, wśród lasów i wzgórz morenowych Szwajcarii Kiełpińskiej. Na południe od wsi wznosi się Brzuchowa Góra (208 m n.p.m.), najwyższe wzniesienie na Złotowszczyźnie. Sołectwo obejmuje Krzywą Wieś i Grodno. Brak zakładów pracy, natomiast prosperują tu gospodarstwa rolne. Liczba ludności jest ustabilizowana: w 2003 r. wynosiła 136 osób, w 2008 – 141 osoby, na koniec 2010 roku – 133 osoby.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – indywidualne gospodarstwa rolne – hodowla trzody chlewnej i krów mlecznych.
2. Usługi turystyczne – we wsi jest gospodarstwo agroturystyczne z winnicą, będącą nietypowym akcentem wyróżniającym tą wieś.
3. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, jednorodzinna;
4. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko, kościół, cmentarz;
5. Usługi komercyjne – brak (sklep nieczynny)
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój usług turystycznych, agroturystyki i zabudowy mieszkaniowo-letniskowej;
- Przygotowanie rekreacyjnych tras turystycznych do uprawiania sportów zimowych na stokach Brzuchowej Góry.
- W zakresie zagospodarowania na cele usług publicznych i kształtowania przestrzeni publicznych:
 - Utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne (boisko, świetlica wiejska);
 - Zagospodarowanie na cele publiczne terenów w centrum wsi (zieleni parkowa, tereny rekreacyjne);
 - Zagospodarowanie terenów nad jeziorkiem na cele ogólnodostępnej plaży.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na urozmaiconym terenie moreny czołowej i moreny dennej. Wysokości względne, na terenie samej wsi są bardzo zróżnicowane i wynoszą od ok. 175 m n.p.m. w południowej części do ok. 145 m n.p.m. w północnej. Wieś otoczona jest w większości przez lasy, łąki i pastwiska, grunty orne stanowią mniejszość, po zachodniej i wschodniej stronie;

- wzdłuż podłużnego obniżenia na wschodzie przechodzi lokalny korytarz ekologiczny;
- dolina na północy i wschodzie charakteryzuje się dużymi spadkami;
- przez lasy na zachodzie przechodzi granica OChK Pojezierze Wałeckie i Doliny Gwdy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków – brak;

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- neogotycki kościół pw. Św. Małgorzaty, zbudowany w 1914 r. na miejscu kościoła z XV w.
- d. szkoła, mur., 1 ćw. XX.
- domy i zagrody, większość l. 20-te XX w.
- we wsi, zachowało się kilka chałup szachulcowych z XIX wieku.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej;
- wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Radawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W miejscowości nie planuje się rozbudowy gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. Przewiduje się budowę kanałów grawitacyjnych i lokalnej oczyszczalni ścieków na terenie miejscowości.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Krzywa Wieś biegnie droga gminna numer 106002 w kierunku Kiełpina i 106003 do drogi powiatowej numer 1026 (Radawnica – Józefowo – Kiełpin). Do wsi dochodzi droga powiatowa numer 1024, która łączy się z drogą powiatową numer 1021, dzięki której możliwy jest dojazd do Złotowa lub Lędyczka.

Rozwój zagospodarowania zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej.

2.4.16. Międzybłocie

Miejscowość leżąca na wschód od Złotowa, tuż za granicą administracyjną. Powstała z osuszenia rozległych błot, ciągnących się w kierunku wschodnim do Śmiardowa Złotowskiego. Walorem Międzybłocia są użytki zielone. Międzybłocie jest wsią sołecką. Liczba mieszkańców wsi zmniejsza się, w 2003 r. wynosiła 230 osoby, a w 2008 wynosi 219 osób, na koniec 2010 roku – 216 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – małe gospodarstwa rolne, hodowla bydła mlecznego
2. Usługi turystyczne – agroturystyka
3. Zabudowa mieszkaniowa występuje głównie jako rozproszona zabudowa zagrodowa;
4. Usługi publiczne – życie kulturalne rozwija się w świetlicy wiejskiej, w której organizowane są zarówno zebrania jak i potańcówki, boisko, usługi pielęgniarstwa Środowiskowo-Rodzinnej
5. Usługi komercyjne – brak
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – tartak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Głównymi funkcjami miejscowości pozostają dotychczasowe, czyli funkcja mieszkaniowa i funkcja rolnicza opierająca się na produkcji rolnej w indywidualnych gospodarstwach
- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi publicznej gminnej prowadzącej do miasta Złotów, jak również po obu stronach drogi gminnej numer 106017, na północ od skrzyżowania z wyżej wy-

mieniona drogą. Na południowym odcinku drogi gminnej numer 106017 dopuszcza się jedynie uzupełnienie i rozbudowę poszczególnych zagród po jej wschodniej stronie., zważając na grunty organiczne.

- Możliwość rozbudowy istniejącego zakładu (tartak) w obrębie działki 566/2 i częściowo 566/1.
- **Wykorzystanie terenów dawnego składowiska odpadów na obszary rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych.**

Kierunki kształtowania środowiska

Międzybłocie położone jest w strefie piasków i żwirów sandrowych oraz w pobliżu utworów zastoiskowych, które wypełniają obniżenie na wschodzie. Wysokości względne oscylują pomiędzy 120 m a 115 m n.p.m. Łąki i pastwiska w obniżeniu na wschodzie, grunty orne (wraz z niewielkimi kompleksami leśnymi) na zachodzie i południu. Przez Międzybłocie przepływa Kanał Śmiarowski, uchodzący na terenie miasta Złotów do Głomi.

- Międzybłocie otaczają korytarze ekologiczne od południa wzdłuż Kanału Śmiarowskiego i od wschodu na kompleksie łąk na gruntach organicznych;
- na północ od miejscowości znajduje się rezerwat przyrody „Czarci Staw”,

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Miejscowość powstała w drugiej połowie XIX wieku w wyniku osuszenia rozległych błot, ciągnących się w kierunku wschodnim do Śmiardowa Złotowskiego. Nie ma żadnego śladu po założeniu dworsko-parkowym zlokalizowanym w południowo-zachodniej części miejscowości.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg gminny z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W związku z planowaną intensyfikacją zabudowy w miejscowości Międzybłocie, proponuje się budowę urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków z miejscowości do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów (ewentualnie, w przypadku trudności technicznych bądź innych związanych z realizacją wariantu odprowadzenia ścieków komunalnych do kanalizacji miejskiej, należy przewidzieć włączenie do układu grupowego z oczyszczalnią w Kaczochach).

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Międzybłocie przebiega droga gminna numer 106017, która łączy się od północy z drogą wojewódzką numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła), a od południa z drogą wojewódzką numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork). Istnieje sieć połączeń, za pomocą autobusów PKS i Publicznego Transportu Samochodowego, którym zajmują się dwie firmy.

2.4.17. Nowa Święta

Wieś położona jest 9 km na południowy-wschód od Złotowa, przy nieczynnej już linii kolejowej Złotów – Więcbork i przy drodze powiatowej numer 1051. Liczba ludności wsi jest ustabilizowana – w 2003 r. wynosiła 393 osoby, w 2008 – 376 osób, na koniec 2010 roku – 392 osoby. Nowa Święta jest wsią sołecką. Wschodnia granica obrębu geodezyjnego Nowa Wieś jest równocześnie granicą gminy, od północy przylega jezioro Śmiardówka, położone już na terenie sąsiedniej gminy, tj. gminy Zakrzewo.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – duże gospodarstwa rolne prowadzące hodowlę bydła mlecznego, opasowego i trzody chlewnej.
2. Zabudowa mieszkaniowa:
 - w centralnej części wsi przeważa zabudowa zagrodowa, położona wzdłuż głównej ulicy we wsi;
 - nowe budynki realizowane są jako zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, na południowych obrzeżach wsi;
 - występuje również zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – jeden budynek „kolejowy”, drugi położony za tartakiem;
 - kilkanaście zagród rozproszonych jest w południowo zachodniej części obrębu;

- przy zagrodach nad jeziorem Śmiardówka wytyczono kompleks działek dla zabudowy o charakterze letniskowym; w trakcie realizacji jest kilka budynków, większość działek nie jest zabudowana. Obszar ten jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
3. Usługi publiczne – boisko, park, świetlica wiejska w budynku dawnej szkoły, plac zabaw;
 4. Usługi komercyjne – sklep;
 5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład produkcyjno-usługowy „Klon”. Jest to duży zakład, zatrudniający około 300 osób.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- funkcje produkcyjno-techniczne i usługowe rozwijające się w oparciu o istniejący zakład produkcyjno-usługowy „Klon”;
- zabudowa mieszkaniowo – rekreacyjna nad jeziorem Śmiardówka;
- uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej we wsi.

Kierunki kształtowania środowiska

Nowa Świeta leży w strefie piasków i żwirów sandrowych, na stonkowo płaskim terenie. Od północy i wschodu wieś otaczają lasy, teren od zachodu i południa użytkowany jest głównie jako grunty orne. Łąki i pastwiska stanowią niewielki udział. Wschodnia granica gminy jest również granicą OChK Doliny Łobzonki i Borów Kujańskich. Ochronie podlega lokalny korytarz ekologiczny w dolinie rzeczki Śmiardówki i jej dopływów, tam też zalegają grunty pochodzenia organicznego. Od strony północnej, korytarz obejmuje fragmenty lasów przylegających do, znajdującego się poza granicami gminy, Jeziora Śmiardówka.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Wieś Nowa Świeta powstała w XIX wieku, w 1837 roku w wyniku parcelacji gruntów wsi Świeta. Jako pierwsi osadzili się tu Niemcy, jednak stopniowo miejsce zajmowali Polacy. W 1930 roku we wsi otwarto polską szkołę.

1. W Nowej Świeter nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków.
2. Do czasów współczesnych zachowały się następujące obiekty zabytkowe, wskazane do ochrony:
 - Zespół szkoły podstawowej, na który składają się: szkoła, mur., l. 20-te XX i dzwonnica, mur., l. 20-te XX.
 - Stacja kolejowa, mur., pocz. XX.
 - Zabudowa wzdłuż drogi we wsi pochodząca z końca XIX i początków XX wieku
 - Cmentarz katolicki, nieczynny, poł. XIX.
3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część współczesnej wsi, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki. Granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Świeta;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie projektu budowlanego jest rozbudowa gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Nowa Świeta do grupowego układu kanalizacji sanitarnej z oczyszczalnią ścieków w Kaczołach;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga powiatowa numer 1051 do Świeter i łączy się z drogą powiatowa numer 1050. Obok przebiega droga gminna numer 106024 będąca łącznikiem dróg powiatowych numer 1051 i 1050.

2.4.18. Nowiny

Wieś jest położona na północny-zachód od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 189 w kierunku na Jastrowie. Sołectwo jest jednym z młodszych w gminie, powstało w 2000 roku. Liczba ludności ma tendencję wzrostową: 2003 rok – 308 osób, 2008 rok - 311 osób, na koniec 2010 roku – 326 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja zbóż, hodowla krów mlecznych w formie skoncentrowanej na w zabudowaniach d. folwarku i w nowszych budynkach. Ferma została mocno rozbudowana i planowana jest dalsza jej rozbudowa. Większość ziemi, należąca niegdyś do państwowych gospodarstw rolnych jest zagospodarowana przez prywatną firmę.
2. Zabudowa mieszkaniowa: od strony zachodniej dominuje zabudowa wielorodzinna, charakterystyczna bloki, budowane za czasów pegeeru, w środkowej części jest zabudowa zagrodowa i jednorodzinna
3. Usługi publiczne. Przy blokach urządzono atrakcyjny plac zabaw dla dzieci, a po drugiej stronie znajduje się pełnowymiarowe boisko piłkarskie z bardzo dobrą nawierzchnią płyty i murowaną szatnią. Wiejski stadion służy przede wszystkim miejscowym piłkarzom. W sali wiejskiej znajduje się pkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów
4. Usługi komercyjne – sklep, usługi transportowe, biuro rachunkowe, mechanika pojazdowa
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – przedsiębiorstwo Rolno-Handlowo-Gospodarskie, zakład budowlany.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi pozostaje skoncentrowana produkcja rolna (hodowla) z możliwością rozbudowy fermy w kierunku północnym, za folwarkiem z możliwością lokalizacji funkcji usługowych i techniczno-produkcyjnych. Północny kierunek rozbudowy farmy jest korzystny ze względu na oddalenie od istniejącej zabudowy wielorodzinnej;
- Rozwój zabudowy z funkcją mieszkaniową jako towarzyszącą funkcjom usługowym i produkcyjno-technicznym w części południowo-wschodniej; dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- urządzenie terenu rekreacyjnego jako przestrzeni publicznej służącej wszystkim mieszkańcom wsi (boisko, plac zabaw itp.);
- Nad Jez. Zaleskim nowy gminny kompleks rekreacyjny (Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji) w powiązaniu z usługami turystycznymi i/lub agroturystyką, których realizacja jest planowana na półwyspie, na wysokości wsi Zalesie leżącej po drugiej stronie jeziora.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest przy obniżeniu lokalnym z utworami zastoiskowymi, na skraju moreny dennej. Na południu przebiega rytna Jez. Zaleskiego. Wysokości względne wahają się od 130 m do 125 m. n.p.m. Na północnym-zachodzie znajduje się dość rozległe obniżenie terenu, które zajmują łąki, pastwiska oraz różnego rodzaju zielone nieużytki. Pozostały teren wokół Nowin zajmują grunty orne.;

- w odległości ok. 0.5 km na zachód znajduje się rezerwat „Uroczysko Jary”,
- lokalny korytarz ekologiczny przebiega wzdłuż zachodniego obniżenia i łączy m.in. Jezioro Zaleskie z rezerwatem przyrody „Uroczysko Jary”;
- ochronie również podlegają grunty organiczne występujące na północy jako jeden, duży płat i wzdłuż obniżenia na zachodzie;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Nowiny (niem. Nowinien) – folwark powstał w 2 ćw. XIX wieku. Najstarszą zachowaną do dziś zabudowę, czyli budynki inwentarskie, dom rządcy i kolonia mieszkaniową wzniesiono prawdopodobnie na przełomie XIX i XX

wieku. Obiekty zabytkowe wskazane do ochrony: zespół folwarczny, w tym: murowane budynki mieszkalne z 2 ćw. XIX wieku, murowane budynki gospodarcze z 2 ćw. XIX wieku

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczyнку;
- Odprowadzenie ścieków – kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Radawnicy. Na terenie miejscowości Nowiny zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;

Obsługa komunikacyjna

Przez Nowiny przebiega droga wojewódzka numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork) łącząca bezpośrednio z jednej strony z Górną, a z drugiej ze Złotowem. Możliwość transportu dzięki działającym firmom świadczącym usługi transportowe. Planowana jest budowa ścieżki rowerowej Złotów – Nowiny. Lokalizacja zagospodarowania nad Jez. Zaleskim wymaga realizacji nowej drogi gminnej.

2.4.19. Nowy Dwór

Nowy Dwór położony 6 km na północ od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1021 – do Lędyczka. Wieś sołecka. Liczba ludności ma tendencję wzrostową i wynosiła: w 2003 r. wynosiła 251 osoby, w 2008 – 248 osób, na koniec 2010 roku – 259 osób. Wieś składa się z trzech zespołów zabudowy:

- Zabudowa zagrodowa wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna;
- Zespół zabudowy związany z folwarkiem, który założono w 1700 roku założono folwark, na który składają się: dwór przebudowany na budynek wielorodzinny, park dworski wpisany do rejestru zabytków, folwark z zabudową gospodarczą oraz kolonia mieszkalna;
- Zabudowa przy skrzyżowaniu dróg z Górną i drogi do Lędyczka, na którą składają się: suszarnia pasz, magazyny zbożowe – obecnie nie użytkowane, budynek d. remizy strażackiej, sklep, boisko, świetlica wiejska.

W granicach obrębu Nowy Dwór jest również gospodarstwo agroturystyczne „Henrykowo” zlokalizowane w zespole przy zabytkowym wiatraku i opisane w rozdziale dot. wsi Dzierżążenka. Na południowy-zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – hurtownia jelit spożywczych do produkcji wędlin, magazyny zbożowe, masarnia, ubojnia zwierząt rzeźnych. W zabudowie zagrodowej hodowla trzody chlewnej, bydła, krów mlecznych, hodowla szynszyla a także stawy hodowlane. W obrębie sołectwa znajdują się leśnictwo Nowy Dwór oraz szkółka leśna, produkująca sadzonki, drzewa i krzewy ozdobne.
2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa i jednorodzinna wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna, zespół zabudowy jednorodzinnej przy założeniu dawnego folwarku (czworaki),
3. Usługi publiczne – sala wiejska, boisko;
4. Usługi komercyjne – sklep,
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Nowy Dwór posiada duże predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju. Główne kierunki rozwoju Nowego Dworu:

- Uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej wzdłuż drogi do Starego Dzierżążna;
- Rozwój zabudowy produkcyjno-technicznej, usługowej po wschodniej stronie drogi Złotów – Lędyczek, z ograniczeniem obsługi komunikacyjnej poszczególnych posesji z tej drogi. Zakłada się rozbudowę układu drogowego w oparciu o istniejące drogi gminne, dotychczas nie posiadające statusu drogi publicznej; funkcje mieszkaniowe jako towarzyszące zabudowie o funkcjach ww. wymienionych;

- Uzupełnienia zabudowy związanej ze skoncentrowaną produkcją rolną lub produkcyjno-technicznej lub usługowej w rejonie dawnego folwarku;
- Restrukturyzacja zagospodarowania terenu suszarni pasz – funkcje dowolne z zakresu produkcyjno-technicznych lub usługowych;
- Rewitalizacja zespołu dworsko-parkowego, w szczególności zabytkowego parku;
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne: świetlica wiejska z boiskiem i placem zabaw; przekształcenie fragmentu lasu obok boiska w park wiejski; Wskazane uzupełnienie tego zespołu zagospodarowania o funkcje usługowe, w szczególności z zakresu usług turystycznych (np. pensjonat, gastronomia itp.) z towarzyszącą funkcją mieszkaniową;
- Na płn.-wsch. i na pld.-zach. miejscowości dopuszcza się elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej falistej, w sąsiedztwie (na północy) znajduje się morena czołowa z kulminacją rzędu 156 m i 163 m n.p.m. Teren opada w kierunku południowym i południowo-wschodnim w stronę lokalnego, podłużnego obniżenia terenu. Teren wokół Nowego Dworu użytkowany jest głównie rolniczo, grunty orne stanowią znaczną część otoczenia. Duży, zwarty kompleks leśny znajduje się na północnym-zachodzie oraz zachodzie. W obniżeniu urządzono stawy hodowlane.

- Lokalny korytarz ekologiczny przebiega w obniżeniu terenu otaczającym Nowy Dwór od wschodu i południa, który zapewnia powiązania z korytarzem ekologicznym w dolinie rzeki Głomii.
- Grunty organiczne występują w lokalnych obniżeniach terenu, zajęte są głównie przez łąki i pastwiska.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 418 decyzja z dnia 12.03.1982 r.
- A13 – Nowy Dwór, stan. 6, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 10/Wlkp./C decyzja z dnia 17.12.2002 r.
- A14 – Nowy Dwór, stan. 7, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 11/Wlkp./C z dnia 17.12.2002 r.

2. Obiekty zabytkowe wskazane do ochrony:

- szkoła, mur., l. 20-te XX w. obecnie świetlica wiejska
- Zespół dworski folwarczny, na który składają się dwór, ob. dom mieszkalny, mur. pocz. XX w. park dworski, poł. XIX w. – wpisany do rejestru zabytków pod nr A – 418 decyzją z dnia 12.03.1982 r. podwórze folwarczne z: zabudowaniami gospodarczymi: przebudowaną chlewnią, owczarnią wraz z kuźnią, transformatorem, częściowo zmienioną hydrofornią, przebudowaną oborą
- kolonia mieszkalna z lat 30-tych XX wieku z chlewikami.
- Cmentarz ewangelicki z pocz. XX w.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania o zatwierdzonych zasobach 32,0 m³/h, zaopatrujące w wodę mieszkańców Nowego Dworu, Międzybłocia, Płosków, St. Dzierżązna, Dzierżąženka oraz Stawnicy;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Planowana jest rozbudowa gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Nowy Dwór do grupowego układu kanalizacji z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy (aktualnie na etapie koncepcji);

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiegają drogi powiatowe numer 1029 – kierunek Stare Dzierżążno i numer 1021 do Lędyczka (skrzyżowanie z drogą nr 22) – Złotów oraz droga gminna nr DP 106013P Nowy Dwór – Górzna.

- Dla drogi nr 1021 ze Złotowa do Lędyczka – skrzyżowanie z DK nr 22 obowiązuje:
 - Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021,
 - Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.

- Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
- Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;
- Obsługa komunikacyjna nowego zagospodarowania z istniejących dróg gminnych, dotychczas nieposiadających statusu gminnej drogi publicznej;
- modernizacja drogi gminnej nr DP 106013P z Górznej do Nowego Dworu; Do czasu realizacji północnej obwodnicy Złotowa ciąg dróg: DW nr 189 – Górzna – Nowy Dwór – Stare Dzierżążno – Stawnica – DW nr 188 może pełnić funkcję obwodnicy Złotowa. Wskazane wyposażenie drogi w ścieżkę rowerową.

2.4.20. Pieczyn

Pieczyn położony jest w środkowo-zachodniej części gminy Złotów, ok 0,5 km od jeziora Zaleskiego. Liczba mieszkańców ma tendencję wzrostową w 2003 roku wynosiła 38 osób, a w 2008 – 46 osób, na koniec 2010 roku – 47 osób. Część wschodnią zajmuje zespół dworsko-folwarczny z parkiem, z budynkami w złym stanie technicznym i z nowo wybudowaną stacją podnoszenia ciśnienia, pozostała część wsi to zabudowa zagrodowa i jednorodzinna. We wsi brak jakichkolwiek usług, brak zagospodarowania do użytku wspólnego mieszkańców wsi (jak boisko czy plac zabaw). Na południowy-zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- kontynuacja zabudowy południowej części miejscowości, w ramach uzupełniania zabudowy we wsi zakłada się niewielkie możliwości rozwoju zabudowy mieszkaniowej lub mieszkaniowo letniskowej;
- rehabilitacja przestrzeni zespołu dworsko-folwarczno, podniesienie jego standardów estetycznych i technicznych zabudowy;
- usytuowanie usług publicznych w północno-wschodniej części miejscowości.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej. Wysokości względne wahają się od 120 m do ok. 126 m n.p.m. W odległości ok. 600 m na południowy-wschód znajduje się rytna Jeziora Zaleskiego. W użytkowaniu dominują grunty orne, niewielkie fragmenty zajmują użytki zielone jak łąki czy pastwiska.

- korytarz ekologiczny obejmuje podłużne obniżenie wykorzystywane przez niewielki ciek, stanowiący dopływ Jez. Zaleskiego,
- w odległości ok. 650 m na północny-wschód zlokalizowany jest rezerwat przyrody „Uroczysko Jary”.
- Gleby organiczne występują w niewielkim płacie w obniżeniu na południu;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pieczyn (Ludwikowo, niem. Luisenhof) – osada rolnicza założona w 1851 r. W roku 1922 dobra wchodziły w skład domeny należącej do księcia Friedricha Leopolda von Preussen. W roku majątek 1945 przejął Skarb Państwa. W latach 60 – tych XIX wieku w osadzie tej powstało założenie ogrodowo-dworskie.

1. W Pieczynie nie ma obiektów ani obszarów wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zabudowa mieszkaniowa z XIX wieku i XX wieku
- zespół dworsko-parkowo-folwarczny w tym: murowane budynki mieszkalne z połowy XIX wieku, murowane budynki gospodarcze z połowy XIX wieku, park dworski z lat 60 XX wieku

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Pieczynku. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia.

- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości przewiduje się rozbudowę gminnego systemu kanalizacji sanitarnej z podłączeniem m. Pieczyn do grupowego układu kanalizacji z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga gminna numer 106014, łącząca Zalesie z drogą wojewódzką numer 189 (Jastrowie – Złotów – Więcbork). Istniejąca zabudowa jak i nowa obsługiwana będzie w oparciu o istniejące drogi gminne nie mające statusu drogi publicznej.

2.4.21. Pieczynek

Położony 5 km na południowy-zachód od Złotowa. Miejscowość z najkrótszą historią jako samodzielne sołectwo, funkcjonuje od 2002 roku. Układ typowy dla wsi popegeerowskich. W południowo-wschodnim końcu, zlokalizowana jest gorzelnia, pozostałe budynku PGR-u i pozostałości po parku dworskim. Wcześniej Pieczynek był osadą pegeerowską i funkcjonował w strukturach PGR Zalesie. W północno-zachodniej części dominuje zabudowa wielorodzinna i otaczające ją ogródki działkowe, w części środkowej znajdują się usługi publiczne wraz z zabudową jednorodzinna i zagrodową. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 r. wynosiła 299, w 2008 – 302 osób, na koniec 2010 roku – 307 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo –zabudowania po PGR-owskie są w złym stanie technicznym, w znacznej części nieużytkowane.
2. Zabudowa: zabudowa jednorodzinna oraz zabudowa wielorodzinna, 2 i 3-kondygnacyjna
3. Usługi publiczne – w centralnej części wsi znajduje się świetlica wiejska, zaadaptowana po byłym przedszkolu – miejsce spotkań, organizacji imprez i zabaw, na obrzeżach: boisko, plac zabaw,
4. Usługi komercyjne – sklep spożywczo-przemysłowy
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – pomiędzy Klukowem, a Pieczyńkiem i po zachodniej stronie samego Pieczyńka zaplanowana została farma wiatrowa.

We wsi znajduje się grupowa oczyszczalnia ścieków obsługująca centralna – południową część gminy Złotów. Na północ od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110kV.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- restrukturyzacja dawnego zespołu dworsko-parkowo-folwarcznego, w miarę możliwości z zachowaniem historycznego układu, na terenie folwarku i bazy po PGR-owskiej dopuszcza się wszystkie funkcje usługowe i produkcyjno-techniczne.
- Utrzymanie istniejącego wyposażenia w usługi publiczne;
- Na pld.-wsch. i na pld.-zach. wyznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej opadającej w kierunku północnym, ku zbiornikowi Jez. Zaleskiego. Wysokości względne wahają się od 130 m do 125 m n.p.m. Teren wokół wsi to przede wszystkim grunty orne. Występują również pojedyncze drzewa wzdłuż dróg oraz zielone nieużytki na terenie wsi.

Ochronie podlega korytarz ekologiczny wzdłuż rowu melioracyjnego ciągnącego się od wsi w kierunku północnym, do zbiornika J. Zaleskiego, wokół nieliczne płaty gleb klasy III.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. W Pieczyńku nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków.
2. Zabytki wskazane do ochrony: zespół dworsko-parkowo-folwarczny w tym: murowana gorzelnia z XIX wieku, obiekty gospodarcze z XIX wieku, budynki mieszkalne z XIX wieku, park dworski z XIX wieku.
3. Strefy ochrony konserwatorskiej – dla ochrony zabytkowego układu wsi ustala się strefę ochrony konserwatorskiej, oznaczoną na rysunku Studium odpowiednim symbolem.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody z dwiema studniami głębinowymi o łącznych zatwierdzonych zasobach 55,4 m³/h, zaopatrujące w wodę mieszkańców Pieczynka oraz miejscowości Błękwit, Klukowo, Zalesie, Nowiny i Górzna.
- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana jest mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków o przepustowości Q śrd = 130m³/d, do której odprowadzane są systemem kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej ścieki z Pieczynka, Błękwitu, Klukowa, a w najbliższej przyszłości również z m. Zalesie.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś Pieczynek przebiega droga gminna numer 106021 prowadząca od Zalesia do Klukowa. Krzyżuje się ona z drogą gminną numer 106022, która dochodzi do drogi powiatowej numer 1042 kierunek Złotów – Zalesie.

2.4.22. Płosków

Nieduża miejscowość położona 4 km od Złotowa, przy drodze wojewódzkiej numer 188. Płosków jest wsią sołeczką. Zabudowa wsi jest rozproszona – poszczególne zagrody oddalone są od siebie nawet o kilometr. Okalające ze wszystkich stron lasy stanowią bardzo dobre warunki dla grzybiarzy i myśliwych. Miejscowość o charakterze rolniczym. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 r. wynosiła 54 osoby, a w 2008 r. – 62 osoby, na koniec 2010 roku – 67 osób.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój zabudowy mieszkaniowej dopuszcza się po obu stronach drogi gminnej numer 106018, jak również we fragmencie przy drodze gminnej, niemającej statusu drogi publicznej, biegnącej od drogi wojewódzkiej nr 188, przy zachodnim brzegu jeziora Piaskowego, do drogi gminnej nr 106018.
- Rozwój istniejącej funkcji usługowej zlokalizowanej na północ od jeziora Piaskowego przy drodze wojewódzkiej numer 188.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na piaskach i żwirach sandrowych, które tworzą dość rozległy teren. Wysokości względne wahają się od ok. 119 m do 114 m n.p.m. Od północy rozciągają się lasy, od południa i południowego-zachodu użytki zielone w postaci łąk i pastwisk, od wschodu użytki rolne oraz lasy. W sąsiedztwie znajduje się niewielki zbiornik wodny – Jezioro Piaskowe,

- korytarze ekologiczne przebiegają zarówno po zachodniej jak i wschodniej stronie wsi Płosków;
- wokół całej wsi znajdują się grunty organiczne pomijając tereny leśne i część pól uprawnych;

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

W Płoskowie nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków ani do ewidencji zabytków.

Dla ochrony historycznego układu wsi proponuje się zabudowę wzdłuż drogi gminnej numer 106018, zachowując tym samym układ wsi typu ulicówka.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór. Na odcinku między m. Płosków a Stawnicą zlokalizowana jest stacja podnoszenia ciśnienia;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W studium planuje się rozbudowę urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków z miejscowości Płosków poprzez Międzybłocie do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów;

Obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga gminna numer 106018, która z jednej strony dochodzi do drogi wojewódzkiej numer 188, a z drugiej do drogi wojewódzkiej numer 189. Do poszczególnych zabudowań prowadzi droga gminna nie mająca statusu drogi publicznej.

2.4.23. Radawnica

Radawnica położona jest przy drodze powiatowej numer 1028 ze Złotowa do Lędyczka. Przez jej środek przepływa strumyk Lisia Struga. Wieś ma kształt czworoboku, tworzą go cztery ulice – Młyńska, Mostowa, Kościelna i Złotowska. Liczba ludności ma tendencję spadkową: w 2003 r. wynosiła 605, w 2008 – 583 osób, na koniec 2010 roku – 577 osób. Radawnica jest jedną z najstarszych miejscowości gminy Złotów, pierwsze wzmianki o niej pochodzą z 1432 roku. Według historyków Radawnica powstała na miejscu jeziora. We wsi jest wiele chałup szachulcowych z XIX w. W neogotyckim pałacu mieści dziś Uniwersytet Ludowy, w przypałacowym parku znajduje się ciekawy neogotycki budynek dawnej kuźni. Zagrody usytuowane są wzdłuż ulic otaczających dolinę, w której być może było pierwotnie jezioro, tak więc zasadnicza, zachodnia część to wieś o układzie dwuulicowym. Północno-wschodnia część wsi to duży zespół pałacowo-parkowo-folwarczny. Kompleks pałacu z parkiem jest dobrze zachowany – objęty ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków. Kompleks folwarczny jest nieco zniekształcony – przez środek przechodzi droga publiczna, powstały też nowe zabudowania o formie architektonicznej zdecydowanie obcej temu fragmentowi wsi. Całość założenia folwarcznego jest czytelna, zachowała się większość obiektów tworzących ten folwark. W centrum wsi dwa zabytkowe kościoły, zabytkowy cmentarz z bramą, kapliczka oraz założenie d. szkoły polskiej.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – we wsi prężnie działają indywidualne gospodarstwa rolne; Duże zagrody koncentrują się wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej; Radawnica słynie z hodowli koni, dzięki prywatnej stadninie jednego z gospodarzy.
2. Usługi turystyczne – dodatkowa działalność w budynku d. pałacu.
3. Zabudowa mieszkaniowa – wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej zabudowa zagrodowa, jako uzupełnienie zabudowa jednorodzinna – głównie w rejonie nowej szkoły, zabudowa wielorodzinna: przy skrzyżowaniu ulic Złotowskiej i Młyńskiej (budynki 2 kondygnacyjne oraz 1 bud. przy nowej szkole);
4. Usługi publiczne – pkt apteczny, ośrodek zdrowia, Ochotnicza Straż Pożarna, sala wiejska, boisko, cmentarz, park, kościół, Ośrodek Medycyny Roślinnej, Prywatna Praktyka Stomatologiczna. W nowoczesnym kompleksie usytuowanym w południowo – wschodniej części wsi mieszczą się: gimnazjum obsługujące północną część gminy Złotów, szkoła podstawowa i oddziały przedszkolne. Przy szkole są duże rezerwy terenowe na urządzenie terenów sportowych i rekreacyjnych.

Radawnica jest siedzibą parafii rzymsko-katolickiej pw. św. Barbary. We wsi są dwa kościoły; Św. Barbary i Stanisława Kostki. Parafia ma dwa kościoły filialne we wsi Kamień i Kielpin. Działa tu Biblioteka Publiczna Gminy Złotów im. ks. dra Bolesława Domańskiego. Znajduje się w kompleksie szkolnym. W Radawnicy znajduje się siedziba Koła Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, których członkami są ludzie ze wsi terenu gminy Złotów. Koło to należy do Rejonowego Zarządu PZERiI w Złotowie. Działa na rzecz osób trzeciego wieku, ale i osób chorych, niepełnosprawnych. Organizują uroczystości z okazji Dnia Seniora, Dnia Inwalidy, Dnia Matki, spędzają czas na wycieczkach krajoznawczych, spotkaniach opłatkowych, z okazji Dnia Babci i Dziadka i innych. W d. pałacu mieści się Uniwersytet Ludowy, prowadzący edukację pomaturalną w zakresie terapii zajęciowej, rehabilitacji, turystyki i informatyki. Część działalności Uniwersytetu finansowana jest przez Powiat Złotowski.

5. Usługi komercyjne – sklepy spożywcze i przemysłowe, Pkt. Skupu Żywca, usługi weterynaryjne, usługi rolnicze
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – masarnia, piekarnia Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska, gorzelnia, tartak, fryzjer, mechanika pojazdów.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

Wieś Radawnica posiada predyspozycje do wielofunkcyjnego rozwoju:

- Główną funkcją zachodniej części wsi, zdominowanej przez istniejącą zabudowę zagrodową pozostaje funkcja rolnicza z intensywną produkcją rolną, w tym hodowlaną; w tej części wsi zakłada się możliwości rozbudowy istniejących gospodarstw rolnych i uzupełniania zabudowy zagrodowej w ciągu istniejącej zabudowy wzdłuż ulic Kościelnej i Młyńskiej;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo usługowej zakłada się w południowo-wschodniej części wsi, w okolicy istniejącego kompleksu szkoły i terenów rekreacyjno-sportowych;
- Rozwój zabudowy produkcyjno-technicznej i usługowej zakłada się w następujących rejonach:
 - w południowo-zachodniej części wsi,
 - we wschodniej części wsi – jako kontynuacja funkcji założenia folwarcznego;
 - w północno-wschodniej części wsi, wzdłuż drogi do Józefowa;
- w zakresie usług publicznych kontynuacja rozwoju zagospodarowania kompleksu terenów szkolnych i rekreacyjno-sportowych;
- Na północy i półn.-zach. miejscowości wyznacza się tereny do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych;
- Na zachód od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 220kV (projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400kV) relacji Piła Krzewina – Żydowo.

Kierunki kształtowania środowiska

Radawnica leży w strefie moreny dennej, przez środek której przebiega, ze wschodu na zachód, pas utworów piaszczysto-żwirowych pochodzenia sandrowego. Wysokości względne wahają się od 124 m w centrum miejscowości, do 131 m n.p.m. na obrzeżach północnych i południowych. Środek wsi to obniżenie z przepływającym strumieniem Lisia Struga. Tereny wokół wsi są użytkowane jako pola uprawne, w śródpolnych obniżeniach, wzdłuż cieków wodnych, nawet w centrum wsi, występują użytki zielone. Większe płaty leśne znajdują się na południowych krańcach Radawnicy, mniejsze rozrzucone są głównie na południowym-zachodzie.

- lokalny korytarz ekologiczny przebiega w dolinie, przez którą przepływa strumyk Lisia Struga;
- grunty organiczne zajmują głównie tereny użytków zielonych m.in. wzdłuż, przebiegającego przez centrum wsi, obniżenia położone są na gruntach pochodzenia organicznego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Nazwa wsi zmieniała się, w ciągu wieków były Radwnice, Radwnicza, Radownica, czy też Radawnitz. Pierwsza źródłowa wzmianka o miejscowości pochodzi z 1432 roku, a źródła kościelne podają, że w 1618 roku było tutaj 18 zagród chłopskich, 9 ogrodniczych i 4 zakłady rzemieślnicze, mieszkało 20 rodzin. W tym czasie, nad strumieniem pracował młyn z jednym kołem. Do 1719 roku Radawnica należała do klucza złotowskiego, a właścicielami dóbr były rody Grudzińskich i Działyńskich. W tymże roku Radawnicę wraz z okolicznymi miejscowościami kupił podpułkownik wojsk polskich Jan Wigand, który występował pod przybranym nazwiskiem Osten Sacken. Założył on folwark z kompleksem zabudowań, wybudował okazały pałac. Po latach dobra radawnickie trafiły w ręce hrabiego Józefa Grabowskiego, prawnuka Jana Wiganda. Hulaszczy tryb życia hrabiego doprowadził w 1884 roku do przejęcia majątku przez Niemców. W owym czasie, prosperowało tu sporo gospodarstw chłopskich, była też szkoła, leśnictwo, plebania, drewniany kościół oraz wciąż imponujący swym wyglądem i przepychem architektonicznym pałac z kompleksem zabudowań parkiem. W latach międzywojennych XX wieku wieś była bardzo silnym ośrodkiem polonijnym. Działało stowarzyszenie „Rodło”, istniała polska szkoła i ochronka, świetlica z czytelnią, a Towarzystwo Młodzieży Polskiej pręźnie rozwijało działalność kulturalną i sportową oraz prowadziło zajęcia z dokształcania rolniczego.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- kościół parafialny p.w. św. Barbary z terenem cmentarza przykościelnego, 1887-'88 r., nr rej. 515/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.

- kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki, pomocniczy p.w. św. Stanisława Kostki z terenem przykościelnym, 1927-'28 r., nr rej. 516/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.
- zespół pałacowo-parkowy, z pałacem powstałym ok. 1775 r. oraz parkiem założonym w 1 poł. XVII w., nr rej. A – 37/503 decyzja z dnia 25.11.1965 r. oraz nr rej. A – 419 decyzja z dnia 12.03.1982 r. W skład zespołu wchodzi:

2. Obiekty i obszary zabytkowe

- zespół pałacowo-parkowo-folwarczny, w tym pałac i park wpisane do rejestru zabytków oraz zabytkowy zespół budowlany jakim jest zespół folwarczny, na który składają się: gorzelnia, mur., XIX, obora, mur., 2 poł. XIX, chlewnia, mur., 2 poł. XIX, stodoła, mur., 2 poł. XIX, dom inspektora, mur., 2 poł. XIX, dom mieszkalny, mur., 2 poł. XIX. Obok zagroda nr 16 z domem, mur., 4 ćw. XIX i stodołą, mur pruski, 4 ćw. XIX.
- przy ul Człuchowskiej domy mur./drewno/rygl., ok. 1920.
- przy ul. Kościelnej: domy i zagrody mur., lata 20-te i 30-te XX w., domy o konstrukcji szachulcowej z 2 i 3 ćw. XIX wieku, plebania mur lata 20-te XX wieku;
- przy ul. Młyńskiej: młyn mur., pocz. XXw, domy mur., 1 ćw. XX w.;
- przy ul. Złotowskiej: domy i zagrody mur., lata 20-te i 30-te XX w., cmentarz katolicki, czynny poł. XIX w.;
- w centrum wsi pomnik ku czci Bojowników o Wolność i Polskość.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś Radawnica i zespół pałacowo-parkowo-folwarczny;
- w okolicy wsi Radawnica wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania, zaopatrujące w wodę mieszkańców Radawnicy oraz miejscowości Grodno, Bielawa, Kamień, Józefowo, Krzywa Wieś i Franciszkowo. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 170,4 m³/h.
- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków o przepustowości: Q dśr = 460 m³/d, do której odprowadzane są systemem kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej ścieki z Radawnicy, Józefowa, Franciszkowa, Kamienia, Górznej oraz Nowin. Na terenie miejscowości znajdują się dwie przepompownie ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Radawnicę przebiega droga powiatowa numer 1021 Złotów – Łędycezek (skrzyżowanie z drogą krajową nr 22). Dla drogi nr 1021P ustala się następujące zasady:

- Utrzymanie tranzytowego charakteru drogi powiatowej nr 1021P.
- Zapewnienie klasy technicznej Z – droga zbiorcza, co oznacza ograniczenie możliwości lokalizacji bezpośrednich zjazdów na posesje z tej drogi.
- Należy zapewnić dojazd do drogi nr 1021 poprzez skrzyżowania z drogami lokalnymi obsługującymi poszczególne posesje;
- Ścieżka rowerowa wskazana co najmniej na odcinku Radawnica – Złotów;

Ponadto przez wieś przebiegają drogi:

- droga powiatowa numer 1026 biegnie przez Józefowo w kierunku Kiełpina,
- droga powiatowa numer 1028 do Starej Wiśniewki,
- droga powiatowa numer 1025 do Kamienia,
- droga gminna numer 106005 prowadzi do Grudnej.,

- obsługujące istniejące przy nich zagospodarowanie.

Projektowane kierunki rozwoju zagospodarowania wsi Radawnica nie wymagają wytyczania nowych dróg, za wyjątkiem dróg obsługujących działki przylegające bezpośrednio do drogi powiatowej nr 1021 w południowej części wsi.

2.4.24. Rudna

Rudna to najbardziej na wschód wysunięta wieś w gminie Złotów. Położona 19 km od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1038. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 r. wynosiła 308, w 2008 – 317 osób, na koniec 2010 roku – 323 osoby. Rudna jest wsią sołeczką. Tuż za wsią, po jej wschodniej stronie przepływa rzeka Łobżonka. Od północy i wschodu wieś otaczają lasy. Wieś z XV w., rozplanowana jako owalnica, z planem czytelnym do czasów współczesnych. Wzdłuż drogi do Skica znajduje się rozproszona zabudowa zagrodowa – wybudowania Kobylnik. Znakomite walory turystyczno-krajoznawcze tworzą rozległe i różnorodne lasy, obfite w jagody, grzyby i zwierzynę łowną.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – małe gospodarstwa rolne, hodowla trzody chlewnej;
2. Usługi turystyczne – zaplecze dla spływów kajakowych odbywających się na rzece Łobżonce.
3. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa;
4. Usługi publiczne – sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, boisko; na wjeździe do wsi od strony północnej znajduje się kościół urządzony we współczesnym budynku;
5. Usługi komercyjne – sklepy;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi jest funkcja rolnicza związana z istniejącymi gospodarstwami rolnymi,
- rozwój funkcji związanych z rekreacją i wypoczynkiem, obsługą szlaków turystycznych a także agroturystyki;
- Uzupełnienia zabudowy z zachowaniem zabytkowego rozplanowania wsi jako owalnicy;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi, np. o charakterze mieszkaniowo-letniskowym w północnej części wsi wzdłuż drogi w rejonie kościoła, oraz za placem sportowym;
- Usługi turystyczne, obsługa szlaku kajakowego na Łobżonce;
- Urządzenie terenu z istniejącym boiskiem jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców Rudnej, określającej kompozycję nowej części wsi.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży na skraju moreny dennej falistej oraz doliny rzeki Łobżonki. Rudną otaczają od północy i wschodu lasy, grunty orne znajdują się na zachodzie, a na południu, w obniżeniu występują łąki i pastwiska.

- Wzdłuż doliny Łobżonki przebiega granica proponowanego obszaru Natura 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”. cały teren miejscowości znajduje się w granicach „Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łobżonki i Borów Kujawskich”.
- Dolina rzeki Łobżonki stanowi naturalny korytarz ekologiczny wraz z rowem melioracyjnym na południu.
- Grunty organiczne występują wzdłuż doliny rzeki Łobżonki, na wschodzie oraz wzdłuż podłużnego obniżenia na południu, wykorzystywanego przez odwadniający rów.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsza wzmianka o wsi Rudna pochodzi z 1491 roku, wieś należała do dóbr Złotowskich. Nazwa wsi wskazuje na miejsce, gdzie wydobywano i przetapiano rudę darniową występującą między innymi w dolinie rzeki Łobżonka. W okresie międzywojennym wieś była ośrodkiem ruchu polonijnego. Działało tu Towarzystwo Młodzieży Polskiej i młodzieżowy klub sportowy

1. W Rudnej nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- Budynek szkoły podstawowej, mur., pocz. XX wieku z drewnianą dzwonnica naprzeciwko;
- Liczne budynki mieszkalne i gospodarcze w większości z pierwszego dwudziestolecia XX wieku;
- Cmentarz ewangelicko - augsburski, nieczynny, z poł. XIX.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi (dobrze zachowana owalnica) ustala się strefę ochrony konserwatorskiej;
- przy drodze do Skica wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Rudną przebiega droga powiatowa numer 1038 (Lipka – Łobżenica) i droga gminna numer 106025 prowadząca do wsi Skic. Rozwój zabudowy zakłada się w oparciu o obsługę komunikacyjną z istniejących dróg gminnych.

2.4.25. Skic

Wieś Skic położona na południe od lasów kująskich, na południowy-wschód od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1050. Skic jest wsią sołectką. W skład sołectwa wchodzi również popegeerowska wieś – Sławianówko. Liczba ludności wykazuje tendencję spadkową, w 2003 r. wynosiła 504, w 2008 – 471 osób, na koniec 2010 roku – 467 osób. W krajobrazie wsi Skic wyróżniają się następujące zespoły zabudowy:

- Część północna zdominowana przez bryłę kościoła usytuowanego przy drodze do Rudnej, na zapleczu którego znajduje się charakterystyczny pagórek porośnięty lasem, gdzie wśród drzew widoczne są pozostałości cmentarza; Drugim charakterystycznym elementem tej części wsi jest rejon dawnego młyna na Skickiej Strudze; wzdłuż drogi z Kleszczyny do Rudnej zabudowa zagrodowa.
- Środkowa część wsi to zespół zabudowy zagrodowej;
- W południowej części wsi usytuowany jest folwark o dość dobrze zachowanym układzie historycznym z parkiem wpisany do rejestru zabytków; w sąsiedztwie w czasach użytkowania folwarku przez PGR-y powstała zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja roślinna, na terenie wsi nie ma większych obiektów związanych z hodowlą zwierząt;
2. Zabudowa mieszkaniowa – zabudowa zagrodowa, jednorodzinna
3. Usługi publiczne – świetlica wiejska, która pełni funkcję nie tylko sali spotkań, ale również do organizacji różnego rodzaju uroczystości, plac zabaw, park, kościół z czynnym cmentarzem, boisko, punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów; oddział przedszkolny szkoły w Kleszczynie;
4. Usługi komercyjne – sklep;
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak;

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Skic pozostaje funkcja rolnicza w oparciu o istniejącą zabudowę zagrodową jak i aktywizację zagospodarowania na terenie dawnego folwarku;
- Rozwój zabudowy nie związanej z funkcjami rolniczymi dopuszcza się przy drodze w kierunku Sławianówka oraz jako uzupełniania w istniejącej zabudowie;
- Rozwój funkcji mieszkaniowych na zasadzie uzupełnień w istniejącej zabudowie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- do zachowania i rewitalizacji pozostają tereny istniejącej zabudowy wielorodzinnej;
- utrzymanie istniejącego wyposażenia wsi w usługi publiczne; rezerwacja działki gminnej na rozbudowę cmentarza przy kościele;
- Na terenie dawnego folwarku dopuszcza się zagospodarowanie funkcje związane z produkcją rolną a także rozwój zabudowy usługowej i techniczno-produkcyjnej.

Kierunki kształtowania środowiska

Skic leży w strefie moreny dennej falistej z licznymi obniżeniami. Przez wieś przepływa rzeka Kocunia, która w swoim górnym biegu nosi nazwę Skickiej Strugi. Wokół wsi sieć cieków, rowów melioracyjnych jest wyjątkowo bogata. Teren wokół użytkowany jest głównie rolniczo. W obniżeniach występują łąki, pastwiska oraz podmokłe nieużytki. Na wschód od wsi, pośród rozległego obniżenia znajduje się małe i praktycznie zarośnięte Jez. Skickie. Większy kompleks leśny znajduje się na północ od Skica.

- przez Skic, wzdłuż drogi nr 1050P, przebiega granica „Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łobzonki i Borów Kujawskich”.
- lokalne korytarze ekologiczne przebiegają w dolinach cieków otaczających Skic, tj rz. Kocunia (Skicka Struga) i jej dopływów, Kanału Wielkiego (rz. Śmiardówka).
- grunty organiczne występują głównie wzdłuż obniżeń terenu m.in. obniżeniu doliny rzeki Kocunia. Dodatkowo występują w mniejszych, lokalnych obniżeniach użytkowanych jako łąki czy pastwiska.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Skic (niem. Kietz) – folwark wzmiankowany w źródłach w 1430 r. W roku 1537 pojawiła się pierwsza wzmianka jednocześnie o wsi i o folwarku, nazywana wówczas Szkic. Przez kilkaset lat był ośrodkiem kompleksu folwarków znanych pod nazwą klucza skickiego, który był własnością różnych rodów szlacheckich. Znaczniejszy rozwój miejscowości nastąpił w XIX wieku. Istniały tu wówczas gorzelnia, browar i młyn wodny na Sickingiej Strudze. W okresie międzywojennym wieś była znacznym ośrodkiem życia polonijnego – w 1929 r. otwarto tu szkołę polską.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 520 decyzja z dnia 29.03.1985 r. Park dworski w Skicu powstał najprawdopodobniej w 2 połowie XIX wieku w stylu krajobrazowym w okresie, kiedy majątek był w posiadaniu rodziny Dobberstein. Założenie to mogło powstać w wyniku przekształcenia starszego układu, którego pozostałością być może są dwie okazałe lipy rosnące w jego obrzeżu od strony dziedzińca gospodarczego. Obecnie są to jedynie pozostałości parku z budynkiem mieszkalnym wzniesionym na miejscu dworu i zabudową folwarczną.
- Do rejestru zabytków wpisane są zabytki archeologiczne:
 - A5 – Skic, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-366/646 z 20.12.1967 r., (położone poza wsią przy drodze do wsi Rudna);
 - A6 – Skic, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 2, nr rejestru A-367/647 z 20.12.1967 r.,
 - A7 – Skic, osada otwarta – stanowisko 3, nr rejestru A-368/648 z 20.12.1967 r.,
 - A8 – Skic, osada otwarta – stanowisko 4, nr rejestru A-369/649 z 20.12.1967 r.,

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zespół folwarczny, na który składają się gorzelnia, mur., 1900, dom, mur., 1893, stodoła, mur., 1893, wielofunkcyjny budynek gospodarczy, mur., k. XIX, domy mieszkalne (czworaki) k. XIX wieku, park dworski z 2 poł. XIX. wpisany do rejestru zabytków;
- zespół zabudowy związany z nieistniejącym młynem;
- dom szachulcowy Nr 63, z 1 poł. XIX wieku;
- domy i zagrody we wsi z pierwszego dwudziestolecia XX wieku;
- zabytkowe cmentarze, w tym cmentarz ewangelicko augsburski z pocz. XX wieku (na górcie za kościołem) oraz cmentarz epidemiczny katolicko ewangelicki z II poł XIX wieku za zagrodą przy krzyżu (dz. Nr 127);

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś Skic i jej najbliższe otoczenie, w tym strefę ekspozycji widokowej sylwety zabudowy wsi, rejon lokalizacji stawu młyńskiego, pagórek ze stanowiskami archeologicznymi wpisanymi do rejestru zabytków
- w okolicy wsi Skic wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg w ujęciem w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kleszczyna z odprowadzeniem ścieków do projektowanej gminnej oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego). Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Wieś obsługiwana jest przez drogę powiatową numer 1050, łączącą Skic z Kleszczyną i Buntowem, drogę gminną numer 106025 do Rudnej i drogę gminną numer 106026 z Kleszczyny.

2.4.26. Sławianowo

Sławianowo położone jest w południowej części gminy Złotów, na północnym brzegu jeziora Sławianowskiego. Wieś średniej wielkości, rolnicza. W latach 1920 – 39 przez jezioro przebiegała granica polsko-niemiecka. Sławianowo jest wsią sołecą. W skład sołectwa wchodzi miejscowość Kaczochy. Liczba ludności w Sławianowie ma tendencję malejącą, w 2003 r. wynosiła 394 osoby, w 2008 – 360 osób, na koniec 2010 roku – 357 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – na bazie dawnego PGR -u powstało duże gospodarstwo rolne z fermą hodowlaną specjalizującą się w hodowli bydła; w indywidualnych gospodarstwach rolnych prowadzi się między innymi hodowlę zarodową trzody chlewnej,
2. Usługi turystyczne – nad jeziorem Sławianowskim dawny ośrodek wypoczynkowy został przekształcony w zespół indywidualnych domków letniskowych, z urządzoną plażą i kąpieliskiem, drugie kąpielisko jest zorganizowane na odcinku brzegowym jeziora wzdłuż posesji szkoły;
3. Zabudowa mieszkaniowa – na terenie wsi występują wszystkie formy zabudowy mieszkaniowej tj. zabudowa mieszkaniowa w zabudowie zagrodowej, zabudowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna powstała w związku z funkcjonowaniem PGR-u w formie 3 kondygnacyjnych bloków,
4. Usługi publiczne – wieś wyposażona w większość podstawowych usług publicznych, tj.: szkołę podstawową z oddziałem przedszkolnym, duże boisko sportowe z którego korzystają m.in. piłkarze LZS „Krajna”. Działa tu Koło Gospodyń Wiejskich, a OSP ma swoją remizę, w domu prywatnym znajduje się punkt biblioteczny Biblioteki Publicznej Gminy Złotów. Ponadto jest tu kościół parafialny z czynnym cmentarzem. Życie kulturalne skupia się w budynku szkoły podstawowej, gdzie znajduje się także świetlica wiejska, miejsce spotkań, imprez i zabaw.

5. Usługi komercyjne – sklep

6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – gorzelnia nieczynna

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje przeznaczenie terenów

- Wielofunkcyjny rozwój wsi z ustaleniem stref rozwoju poszczególnych funkcji:
 - zespół dworsko parkowy wraz z pozostałymi zabudowaniami dawnej bazy PGR-u jako ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej, z możliwością rozwoju funkcji usługowych i produkcyjno-technicznych;
 - strefa istniejącej zabudowy zagrodowej z produkcją rolną w gospodarstwach indywidualnych; w ciągu zagród położonych pomiędzy drogą i jeziorem istnieją korzystne warunki dla rozwoju agroturystyki;
 - rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-lotniskowej a także usług turystycznych (np. pensjonaty) w rejonach nie narażonych na uciążliwości wynikające z prowadzonej hodowli zwierząt w gospodarstwach rolnych, tj. w zachodniej części wsi w sąsiedztwie szkoły;
- Rewitalizacja popegeerowskiego zespołu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; obszar rewitalizacji powinien obejmować osiedle mieszkaniowe wraz z ogrodami działkowymi.
- Zachowanie istniejących publicznie dostępnych fragmentów brzegu jeziora Sławianowskiego, ukształtowanie nowego fragmentu przestrzeni publicznej nad jeziorem na odcinku pomiędzy cmentarzem i szkołą, jako miejsca nadającego wsi Sławianowo indywidualny charakter wsi lotniskowej, w powiązaniu z realizacją projektowanego zespołu zabudowy. Zagospodarowanie tego rejonu wsi winno być poprzedzone sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- Odsunięcie nowej zabudowy od brzegu jeziora na minimum 30 m od granicy działki jeziora;

Kierunki kształtowania środowiska

Sławianowo usytuowane jest w strefie moreny dennej falistej, która obniża się z północy na południe w kierunku rynny Jez. Sławianowskiego. Okolice Sławianowa to przede wszystkim rozległe pola uprawne.

- W parku dworskim znajdują się cztery pomniki przyrody;
- Lokalny korytarz ekologiczny rynną J. Sławianowskiego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- kościół katolicki, par. p.w. św. Jakuba Apostoła, 1806 r., nr rej. A – 32/186 decyzja z dnia 02.04.1959 r.,
- park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 521 decyzja z dnia 29.03.1985 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony

- Zabytkowy zespół budowlany w rejonie kościoła parafialnego p.w. Św. Jakuba Apostoła, na który składają się: kościół, szachulcowy z 1806 r., dzwonnica drewniana z 1858 r. z dzwonami – jednym z 1621 roku i dwoma z XVIII wieku, czynny cmentarz katolicki z pocz. XIX wieku z kapliczką cmentarną z przełomu XIX i XX wieku, plebania – budynek murowany z pocz. XX w. z budynkiem gospodarczym, mur., XIX w.
- Zespół dworsko-parkowo-folwarczny, na który składają się: dawny dwór, obecnie budynek administracyjny, z pocz. XX w., gorzelnia, mur., 1902 r., magazyn, mur., ok. 1900 r., magazyn, mur., ok. 1900 r., kuźnia, mur., 1890 r., stolarnia, mur./drewno, ok. 1900 r., stodoła, drewno, 1915 r., obora, mur., ok. 1900 r., transformator, mur., ok. 1900 r., owczarnia, mur., ok. 1900 r., dom mieszkalny, mur., ok. 1900 r., park dworski, k. XIX w.
- Zespół zagród (część z II poł. XIX wieku, część z początku XX wieku) usytuowanych po obu stronach głównej ulicy we wsi, charakterystycznie poszerzonej, do formy podłużnego placu; W XVII wieku w Sławianowie mieszkało siedmiu kmieci, którzy gospodarowali na łącznym obszarze siedmiu łąnów.

3. Strefy ochrony konserwatorskiej: dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część wsi z trzema charakterystycznymi zespołami zabudowy.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem w Kaczochach;

- Odprowadzenie ścieków – w miejscowości zlokalizowana jest jedna przepompownia oraz oczyszczalnia ścieków, do której odprowadzane są ścieki wyłącznie z miejscowości Sławianowo. Po wybudowaniu oczyszczalni ścieków w Kaczochach (będącej obecnie na etapie projektu budowlanego), oczyszczalnia w Sławianowie zostanie wyłączona z eksploatacji (oczyszczalnia w złym stanie technicznym, nie spełniająca standardów), a ścieki z miejscowości będą odprowadzane na projektowaną oczyszczalnię. Termin realizacji inwestycji przewiduje się na lata 2010-2011.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Droga powiatowa numer 1050 biegnąca wzdłuż jeziora łączy Sławianowo z Buntowem, natomiast droga gminna numer 106028 kieruje się na Kleszczynę.

W samej wsi układ drogowy w dużej mierze powstał poprzez podziały gruntów dawnego PGR-u co powoduje, że miejscami jest nadmiernie skomplikowany. Planowana nowa zabudowa będzie w większości obsługiwana przez istniejące drogi publiczne lub drogi wewnętrzne.

2.4.27. Sławianówko

Sławianówko położone jest w południowo-wschodniej części gminy Złotów, ok. 0,5 km od brzegu jez. Sławianowskiego, co wskazuje na pewien potencjał w zakresie rozwoju zabudowy o charakterze letniskowym. Liczba mieszkańców wsi jest ustabilizowana i wynosi 42 osoby -stan na koniec 2008 roku), na koniec 2010 roku – 43 osoby. Jest to jedna z najmniejszych wsi w gminie Złotów. Wieś składa się z pozostałości folwarku i 4 budynków mieszkalnych, piąty budynek mieszkalny znajduje się w obrębie założenia d. folwarku.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Rozwój zabudowy dopuszcza się po obu stronach drogi prowadzącej przez wieś z zachowaniem dotychczasowego układu wsi tj. ulicówki;
- Restrukturyzacja zagospodarowania dawnego folwarku z zachowaniem jego historycznego układu w kierunku odtworzenia produkcji rolnej lub innych funkcji np. usług turystycznych czy zabudowy produkcyjno-technicznej;
- Urządzenie istniejącego boiska – placu zabaw jako przestrzeni publicznej mieszkańców Sławianówka.

Kierunki kształtowania środowiska

Sławianówko usytuowane jest w strefie moreny dennej falistej, która obniża się z północy na południe w kierunku rynny Jez. Sławianowskiego. W okolicy dominują rozległe pola uprawne.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Na terenie wsi znajdują się pozostałości folwarku: dom mieszkalny i stodoła. Czytelne jest też miejsce, w którym było niewielkie założenie parkowe.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Kaczochach;
- Odprowadzenie ścieków – do zbiorników bezodpływowych. Ze względu na niewielką liczbę mieszkańców w miejscowości, podłączanie do zbiorczego systemu odprowadzania ścieków jest ekonomicznie nieuzasadnione, toteż przewiduje się, że zbiorniki bezodpływowe nadal będą stanowiły odbiorniki ścieków;
- W miejscowości nie planuje się rozbudowy gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. Ewentualnie przewiduje się kanały grawitacyjne z odprowadzeniem do lokalnej kontenerowej oczyszczalni ścieków.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15 kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231 kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś przebiega droga gminna nr 106029, z której jest wjazd na wszystkie zabudowane posesje. Droga ta powinna uzyskać kategorię publicznej drogi gminnej aż do wsi Sławianowo, zarówno ze względu na obsługę zabudowy w Sławianówku, jak i ze względu na wskazane połączenie ze Sławianowem, gdzie znajdują się ważne usługi publiczne (szkoła) oraz tereny rekreacyjne nad jez. Sławianowskim.

2.4.28. Stare Dzierżążno, Nowe Dzierżążno

Stare Dzierżążno położone jest przy drodze powiatowej nr 1022P, prowadzącej ze Złotowa do Stawnicy. Jest wsią sołecką. Sołectwo obejmuje Nowe Dzierżążno, niewielką popegeerowską osadę, położoną, na skraju lasu nad rzeczką Łużanką, przy granicy z gminą Zakrzewo. Liczba ludności Starego Dzierżążna zmniejsza się: w 2003 r. wynosiła 126, w 2008 – 106 osób, na koniec 2010 roku – 102 osoby. Wieś malowniczo położona w urozmaiconym krajobrazowo terenie.

Stare Dzierżążno składa się z dwóch charakterystycznych zespołów zabudowy:

- wschodnia część wsi to pozostałości założenia dworsko-folwarczno-parkowego. Do czasów współczesnych zachował się budynek dworu, zabudowania gospodarcze adaptowane na cele mieszkaniowe i mieszkaniowo-letniskowe – wyznaczające kształt podwórza folwarcznego, ogólne zarys kompozycji parku, którego głównym elementem był staw, istniejący.
- zachodnia część to zespół zabudowy zagrodowej – wieś w kształcie ulicówki.

Nowe Dzierżążno składa się z kilku zagród. Ładne położenie tego przysiółka daje szansę na rozwój zabudowy o charakterze letniskowym. W Starym Dzierżążnie są niektóre usługi publiczne, tj.: sala wiejska i Ochotnicza Straż Pożarna. Brakuje terenów rekreacyjnych – przestrzeni publicznej skupiającej mieszkańców wsi.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Stare Dzierżążno pozostaje funkcja rolnicza; jako funkcję uzupełniającą można wskazać agroturystykę, organizowaną w powiązaniu z istniejącą zabudową zagrodową.
- Założenie dworsko-folwarczno-parkowe w Starym Dzierżążnie wskazane do rewaloryzacji, zalecane funkcje to zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo-usługowa, mieszkaniowo-letniskowa i usługi turystyczne lub agroturystyka;
- Uzupełnienie wyposażenia wsi w usługi publiczne – projektowany teren rekreacyjno-sportowy, poza zespołem zabudowy, w południowej części wsi;
- Lokalizacja nowej zabudowy poza ciągiem korytarza ekologicznego i płatami gruntów organicznych, z zabudowy wyklucza się również strefy ochrony ekspozycji wsi, mieszczące się w granicach strefy ochrony konserwatorskiej;
- Nowe Dzierżążno ze względu na atrakcyjny krajobraz ma warunki dla lokalizacji zabudowy o charakterze letniskowym jako uzupełnienie ciągu zabudowy istniejącej wzdłuż drogi gminnej;

Kierunki kształtowania środowiska

Stare Dzierżążno leży na piaskach i żwirach sandrowych otoczonych utworami gliniastymi moreny dennej. Dodatkowo teren przecina podłużne obniżenie, którym płynie ciek odwadniający łąki i uchodzi do pobliskiej rzeki Łużanki. Łąki i pastwiska znajdują się na północnym-zachodzie oraz wzdłuż cieku. Nowe Dzierżążno otaczają lasy. Pozostała część to grunty orne.

- Wzdłuż cieku przepływającego pomiędzy zespołem dworsko-folwarczno-parkowym a wsią wyznacza się korytarz ekologiczny;
- Ochronie podlegają gleby pochodzenia organicznego, w większości położone w granicach korytarza ekologicznego lub osnowy ekologicznej gminy.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Dawna nazwa Dziewierzno, Derisno, Droszno. Najstarsza informacja źródłowa o miejscowości pochodzi z 1578 roku. Do schyłku XVIII wieku jedynie 9-łanowy folwark z młynem o jednym kole, należący do dóbr złotowskich. Wówczas mieszkało w nim 115 ludzi.

1. Na terenie wsi Stare Dzierżążno i Nowe Dzierżążno nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków;

2. Zabytki wskazane do ochrony

- Zespół dworsko-parkowo-folwarczny, w tym: dwór mur., ok. 1900 r., budynek folwarczny nr 4, kamień, pocz. XX wieku (adaptowany na cele mieszkaniowe), pozostałe zachowane budynki gospodarcze, pozostałości parku;
- Budynek szkoły podstawowej, mur, pocz. XX wieku;
- Zabudowania we wsi – większość to budynki mieszkalne murowane z pocz. XX wieku; zachował się również budynek o konstrukcji szachulcowej z 2 poł. XIX wieku;
- Zabytkowe cmentarze ewangelickie, po jednym w Starym Dzierżążnie i w Nowym Dzierżążnie, nieczynne z poł. XIX wieku;

3. Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś, zespół dworsko-parkowo-folwarczny oraz cmentarz, łącznie z przedpolami ekspozycji sylwet wsi Stare Dzierżążno, oznaczoną na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W przyszłości, po wybudowaniu odcinka sieci kanalizacji sanitarnej Stawnica – Złotów, przewiduje się odprowadzenie ścieków w systemie grawitacyjno-pompowym z m. Stare Dzierżążno do Stawnicy, a dalej do miejskiego systemu kanalizacyjnego w m. Złotów;
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15 kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231 kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Stare Dzierżążno obsługiwane jest przez istniejące drogi publiczne (głównie powiatowe):

- Doga ze Złotowa do Stawnicy,
- Droga z Nowego Dworu do Stawnicy;
- Droga ze Starego Dzierżążna do Starej Wiśniewki, która jest jednocześnie jedynym dojazdem do wsi Nowe Dzierżążno.

Planowany rozwój zabudowy nie wymaga rozbudowy układu drogowego we wsi.

2.4.29. Stawnica

Stawnica jest rozległą wsią, jej centralna część z dawnym folwarkiem leży nad rzeką Głomią. Wieś średniej wielkości, typowo rolnicza. Liczba ludności ma lekką tendencję spadkową, w 2003 roku wynosiła 597 osób, a w 2008 roku – 592 osoby, na koniec 2010 roku – 583 osoby. Stawnica jest wsią solecką.

Na wieś Stawnica składają się następujące zespoły zabudowy:

- Wieś rozciągająca się przy drodze ze Stawnicy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 188 (do Człuchowa). W tej części wsi występuje zabudowa zagrodowa (w większości) a także zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Znajduje się tu również szkoła, kościół i cmentarz. Na południowo wschodnim skraju wsi realizują się nowe budynki – w zabudowie jednorodzinnej. Ciąg zabudowy kończy dawna baza SKR, gdzie znajduje się skup makulatury i prowadzony jest wyrób drewna kopalnianego.

- Zespół dworsko-folwarczno-parkowy – po PGR-owski. Zabudowania folwarku wykorzystywane są jako ferma hodowlana, dwór mocno przebudowany pełni funkcję budynku wielorodzinnego, park jest dość dobrze zachowany, ale niecałe założenia;
- Zespół zabudowy w większości wielorodzinnej w południowej części wsi, usytuowany przy drodze do Złotowa, z przynależnymi do niej ogrodami działkowymi, wyposażony w boisko (położone przy kapliczce);
- Stawnicki Młyn – zespół zabudowy położony nad rzeką Łużanką, młyn jest nieczynny; obszar dawnego stawu młyńskiego został urządzony jako stawy hodowlane;
- Przysiółek Stawnica Wybudowanie położony przy drodze ze Stawnicy do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 188 (do Człuchowa), na który składają się: kilka zagród i kilka posesji z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (niektóre w trakcie budowy).
- Ośrodek „Zabajka” położony po południowo wschodniej stronie drogi nr 188 do Człuchowa, nad jez. Piaskowym (Ośrodek „Hipomedical” s.c. Centrum Rehabilitacji i Hipoterapii „Zabajka”). Nad jeziorem Piaskowym jest dzikie kąpielisko, z którego korzystają nie tylko mieszkańcy nieodległych wsi, ale również Złotowa.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – produkcja ogólnorolna i hodowlana (bydło, trzoda) w formie skoncentrowanej na terenie b. PGR-u i folwarku oraz w zabudowie zagrodowej poszczególnych rolników, stawy hodowlane,
 2. Usługi publiczne – boisko, sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, cmentarz, kościół, plac rekreacyjno-sportowy, szkoła podstawowa, oddział przedszkolny
 3. Usługi komercyjne – sklep, usługi leśne, Ośrodek „Hipomedical” s.c. Centrum Rehabilitacji i Hipoterapii „Zabajka”;
 4. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład rolno-handlowy Henryk Stokłosa, Zakład Usług Mechanicznych, wyrób drewna kopalnianego i skup makulatury w dawnej bazie SKR-u.
- W granicach obrębu geodezyjnego Stawnica znajduje się również obszar projektowanego międzygminnego składowiska odpadów Związku Gmin Krajny.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Wielofunkcyjny rozwój wsi z ustaleniem stref rozwoju poszczególnych funkcji:
 - zespół dworsko parkowy wraz z pozostałymi zabudowaniami dawnej bazy PGR-u jako ośrodek skoncentrowanej produkcji rolnej, z możliwością rozwoju funkcji usługowych i produkcyjno-technicznych;
 - strefa istniejącej zabudowy zagrodowej z produkcją rolną w gospodarstwach indywidualnych; w istniejącej zabudowie zagrodowej;
 - rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej wzdłuż drogi nr 1039P, również we fragmencie wzdłuż drogi wojewódzkiej numer 188, jednakże wjazd na działki nie powinien się odbywać z drogi wojewódzkiej;
 - dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania istniejących ogrodów działkowych na cele zabudowy mieszkaniowej, dokonaną na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
 - urządzenie terenu z istniejącym boiskiem jako przestrzeni publicznej dla mieszkańców;
- Rewitalizacja popegeerowskiego zespołu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; obszar rewitalizacji powinien obejmować osiedle mieszkaniowe wraz z ogrodami działkowymi.
- restrukturyzacja zagospodarowania nieczynnego młyna "Stawnicki Młyn nad Łużanką", ze względu na walory krajobrazowe zalecany kierunek zagospodarowania to usługi turystyczne i agroturystyka;
- rozwój turystyki, rozbudowa funkcji hotelowych w oparciu o Ośrodek „Zabajka” oraz zagospodarowanie rekreacyjne brzegu Jez. Piaskowego.

- Wykorzystanie terenów dawnego składowiska odpadów na obszary rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych.

Kierunki kształtowania środowiska

Okolice wsi Stawnica charakteryzują się malowniczym krajobrazem, wynikającym głównie z sąsiedztwa różnorodnych form rzeźby i pokrycia terenu, gdzie faliste i pagórkowate pola moreny dennej sąsiadują z równinnymi sandrami z bogatą siecią cieków i rowów, rozległymi łąkami i licznymi enklawami leśnymi. Teren wokół miejscowości jest urozmaicony a wysokości względne wahają się od 123 m do 110 m n.p.m. Powierzchnie moren, o względnie małych amplitudach wysokości względnych, pokrywają grunty orne, w obniżeniach terenu są łąki, pastwiska. Po północno zachodniej stronie wsi rozciąga się dolina rzeki Głomii, od północy rzeki Łużanki, w samej wsi ciek bez nazwy (rów melioracyjny). Ochronie podlegają:

- korytarze ekologiczne obejmującą najbardziej aktywne przyrodniczo tereny w rozległych dolinach rzeki Głomii i Łużanki oraz lokalnego cieku przepływającego przez wieś;
- na północy, w miejscu przecięcia się rzeki Łużanka i drogi powiatowej nr 1029P, nie daleko Stawnickiego Młyna znajduje się pomnik przyrody – okazała lipa;
- gleby pochodzenia organicznego (w większości na podłożu torfów) zalegające w dolinach wymienionych rzek, w tym duży płat w środku wsi.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Pierwsze historyczne wzmianki o Stawnicy pochodzą z 1491 roku (jako Sthawnicza, Stawnicza, Stesnitz, Stewnitz). W XVI wieku wieś obejmowała 16 łąków. W tym okresie nad Głomią nieopodal osady wybudowano młyn o 2 kołach zwany „Grzymek”, któremu Augustyn Działyński 29 stycznia 1754 r. nadał przywilej. W 1695 roku w Stawnicy siedziało 9 kmieci. Folwark powstał sto lat później. W 1864 roku liczyła 480 mieszkańców. Przy dworze znajduje się niewielki park. Przy wjeździe leży głaz, na którym widnieje data – 1795. W okresie międzywojennym w Stawnicy bardzo pręźnie rozwijał się ruch polonijny. W czerwcu 1929 roku otworzono tu szkołę polską, do której uczęszczało 40 dzieci.

1. Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków:

- park dworski z 2 połowy XIX wieku (nr rej. A – 460 decyzja z dnia 11.10.1983 r.); powstał prawdopodobnie w 3 ćwierci XIX w. w stylu krajobrazowym. Z niemieckich map archiwalnych wynika, iż po stronie zachodniej dworu znajdował się bądź to sad bądź ogród warzywny, zaś za dworem zadrzewienia parkowe. Do czasów obecnych zachował się liczny starodrzew;
- trzy stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków położone na wschód od wsi w zakolu rzeki Głomii na wzniesieniu, Zamkowa Górza, będącej pozostałością grodziska wczesnośredniowiecznego:
 - A-9 – cmentarzysko ciałopalne – stanowisko 2, nr rejestru A-370/292 z 22.08.1960 r.,
 - A10 – grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 3, nr rejestru A-371/650 z 20.12.1967 r.,
 - A11 – osada wczesnośredniowieczna – stanowiska 5 i 6, nr rejestru A-372/651 z 20.12.1967 r.,

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- Zabytkowe budynki:
 - murowana kapliczka z początku XX wieku
 - murowana szkoła podstawowa z lat 20-tych XX wieku
 - murowane domy z końca XIX i początków XX wieku, murowano-drewniane domy z 2-giej połowy XIX wieku, -szachulcowy dom z 2-giej połowy XIX wieku
- zespół folwarczny w tym:
 - murowane budynki gospodarcze z końca XIX wieku
 - murowane domy mieszkalne z końca XIX wieku
 - murowany transformator z końca XIX wieku
- murowany młyn – Stawnicki Młyn, z końca XIX wieku
- cmentarz ewangelicko-augsburski z połowy XIX wieku – nieczynny;

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą wieś i zespół dworsko-parkowo-folwarczny, w której znajdują się wszystkie wyżej wymienione zabytki.
- w okolicy wsi Stawnica wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w miejscowości Nowy Dwór;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. Na etapie pozwolenia na budowę jest projekt kanalizacji sanitarnej w systemie grawitacyjno-tłocznym z odprowadzeniem ścieków z miejscowości Stawnica do kanalizacji sanitarnej miasta Złotów z oczyszczalnią miejską w m. Błękwit.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez Stawnicę przebiega droga powiatowa numer 1022, która z jednej strony prowadzi do Starej Wiśniewki, a z drugiej do drogi wojewódzkiej numer 188 (Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła). Droga powiatowa numer 1039 również biegnie do drogi wojewódzkiej numer 188, natomiast droga powiatowa numer 106010 ma kierunek Stare Dzierżąno. W rejonie wsi nie jest planowana rozbudowa układu dróg publicznych. Planowana jest realizacja ścieżki rowerowej Złotów- Stawnica oraz budowa i rozbudowa chodników we wsi.

2.4.30. Święta

Święta położona jest na południowy-wschód od Złotowa, w odległości ok. 1 km od granicy miasta. Jest największą wsią w gminie, jest również wsią sołecką. Liczba ludności ma tendencję wzrostową, w 2003 r. wynosiła 926 osób, w 2008 – 931 osoby, na koniec 2010 roku – 949 osób.

Święta jest rozległą wsią – ma prawie 3 km długości, składa się z kilku charakterystycznych zespołów zabudowy:

- Północna część wsi, położona zaraz za granicą miasta Złotów to kompleks zabudowy Złotowskiego Przedsiębiorstwa Ogrodniczego i spółki ogrodniczej Święta. Są to połączenie terenu pod szklarniami, zespół zabudowy wielorodzinnej (3 kondygnacyjne bloki) z ogrodami działkowymi. Po drugiej stronie drogi do Złotowa rozwijają się mniejsze ogrodnictwa, uprawy sadownicze z zabudową mieszkaniową jednorodziną.
- Centralna część miejscowości Święta to historyczny zespół zabudowy, najstarsza część wsi z zabudową zagrodową. Wieś z XV w., Północna jej część położona przy drodze do Złotowa to typowa ulicówka. Wśród zabudowy wiele chałup z XIX wieku między innymi szachulcowych, często z ozdobnymi drzwiami. Chałupa numer 98 uchodzi za najstarszą na Ziemi Złotowskiej. Stanowi obiekt muzealny. Południowa część wsi to zespół zabudowy położony przy skrzyżowaniu kilku dróg – ma charakter wielodrożnicy. Stoi tu m.in. murowany korpus wiatraka, tzw. Holendra z 1902 roku). W dolinie po zachodniej stronie znajdują się dwa małe jeziora z urządzonym miejscem rekreacyjnym nad brzegiem stawu u podnóża tzw. Żydowskiej Góry. Jest to niewielki pagórek z zabytkowym cmentarzem, w części zniszczonym przez pozyskiwanie kruszywa (wyróbisko);
- Południowo wschodnia część wsi to najnowszy zespół zabudowy, gdzie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna otacza nowo zrealizowany kompleks budynków szkolnych; Tu też wnosi się spory pagórek porośnięty w większości lasem z pozostałością zabytkowego cmentarza.
- Południowa część wsi przy drodze do Kleszczyny to tereny rozwijających się funkcji mieszkaniowo usługowych z kompleksem SKR Złotów;
- Największy zespół rozproszonej zabudowy zagrodowej usytuowany jest przy drodze do Nowej Świętej;

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – szklarnie, ogrodnictwo, sady – Złotowskie Przedsiębiorstwo Ogrodnicze, SKR Złotów, hodowla bydła i trzody chlewnej w indywidualnych gospodarstwach rolnych; We wsi jest kilka bardzo dużych gospodarstw.

2. Zabudowa mieszkaniowa – występuje zabudowa zagrodowa, jednorodzinna, również wielorodzinna (bloki PGR) 3-kondygnacyjna.

3. Usługi publiczne – pełny zakres usług gminnych w zakresie oświaty i wychowania, tj. szkoła podstawowa, oddziały przedszkolne i gimnazjum, boisko i plac zabaw (koło kościoła), filia gminnej Biblioteki Publicznej, świetlica wiejska, Indywidualna Praktyka Pielęgniarska. Ponadto we wsi jest kościół i cmentarz. W nowoczesnym kompleksie szkolnym znajdują się hala widowiskowo – sportowa, a na pierwszym piętrze znajduje się jedna z dwóch filii Biblioteki Publicznej Gminy Złotów im. ks. Bolesława Domańskiego z Radawnicy. Przy szkole znajdują się boisko piłkarskie, o pełnych wymiarach. Prężnie działa Ochotnicza Straż Pożarna, biorąca udział nie tylko w akcjach ratunkowych, ale również w konkursach i zawodach. Wspólnie z mieszkańcami wybudowali remizie i salę wiejską. Nad jeziorkiem pod Żydowską Górą jest urządzony teren rekreacyjny;

4. Usługi komercyjne – sklep;

5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – usługi kowalskie – KOW-MET, masarnia „Samopomoc Chłopska”, zakład stolarski;

W nowoczesnym kompleksie szkolnym znajdują się hala widowiskowo – sportowa, a na pierwszym piętrze znajduje się jedna z dwóch filii Biblioteki Publicznej Gminy Złotów im. ks. Bolesława Domańskiego z Radawnicy. Przy szkole znajdują się boisko piłkarskie, o pełnych wymiarach.

Prężnie działa Ochotnicza Straż Pożarna, biorąca udział nie tylko w akcjach ratunkowych, ale również w konkursach i zawodach. Wspólnie z mieszkańcami wybudowali remizie i salę wiejską.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów.

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Zakłada się wielofunkcyjny rozwój wsi Święta, wynikający między innymi z bliskiego położenia wsi w stosunku do miasta Złotów, a także z dotychczasowych tendencji rozwojowych.
- W centralnej części wsi główną funkcją pozostają zabudowa zagrodowa z produkcją rolną i zabudowa mieszkaniowo-usługowa; rozwój zabudowy zagrodowej zakłada się głównie w formie uzupełnień w zabudowie istniejących gospodarstw;
- Rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej zakłada się w następujących rejonach:
 - w północnej części wsi – dwa zespoły zabudowy po obu stronach drogi nr 1050P,
 - w południowo-zachodniej części wsi w okolicy jezierek,
 - w południowo-wschodniej części wsi – w rejonie nowej szkoły oraz wzdłuż drogi do Nowej Świętej,
 - w południowej części wsi, wzdłuż drogi do Kleszczyny;
- Rozwój zabudowy usługowej, techniczno-produkcyjnej zakłada się w południowej części wsi, wzdłuż drogi do Kleszczyny;
- W zakresie wyposażenia w usługi publiczne przyjmuje się następujące kierunki rozwoju:
 - Zagospodarowanie na cele rekreacyjne tras wokół jezierek, urządzenie nowego terenu rekreacyjnego na działce gminnej;
 - Urządzenie na cele rekreacyjne, w formie parku leśnego lasu na pagórku przy szkole;
 - Utrzymanie istniejącego zagospodarowania;

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w strefie moreny dennej falistej, przeciętej płytkim podłużnym obniżeniem, przez które przepływa drobny ciek, uchodzący do rzeki Głomii. Znajdują się tu dwa stawy o łącznej powierzchni ok. 5 ha. Teren ogólnie nachyla się z północy na południe nieznacznie wznosząc się w kilku miejscach. Wysokości względne wahają się pomiędzy 110 m, a 125 m n.p.m. Otoczenia terenu to w znacznej mierze pola uprawne. Niewielkie powierzchnie leśne znajdują się na wschodzie, wzdłuż obniżenia znajdują się użytki zielone w postaci łąk i pastwisk.

- W obniżeniach na zachodzie oraz na południowym wschodzie występują grunty organiczne. Są to obniżenia terenu wykorzystywane przez niewielkie cieki czy rowy melioracyjne.

- Lokalny korytarz ekologiczny przecina wieś w jej południowej części i okala od strony zachodniej. W jego granicach znajdują się między innymi oczka wodne, usytuowane po zachodniej stronie wsi.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Wieś jest znana już od 1440 roku. Należała do dóbr złotowskich. W XVII wieku i na początku XVIII wieku wskutek wojen i epidemii niemal zupełnie wyludniała. Do 1725 roku była zamieszkała wyłącznie przez Polaków, później sprowadzeni do niej zostali koloniści niemieccy. Polska część wsi miała swojego sołtysa, a część niemiecka swojego. Od 1864 roku istnieje tutaj Ochotnicza Straż Pożarna, pierwsza jednostka strażacka w okolicy. Pod koniec XIX wieku działały Świętej młeczarnia, dwie cegielnie, kaszarnia i wiatrak, bardzo prężnie rozwijało się rzemiosło. W okresie międzywojennym działał tu Związek Polaków w Niemczech. W 1929 roku otworzono pierwszą szkołę.

1. Obiekty i obszary zabytkowe wpisane do rejestru zabytków:

- chałupa podcieniowa nr 98 z ok. 1800 r., nr rej. A – 44/188 decyzja z dnia 02.04.1959 r.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- zespoły zabudowy, w tym:
 - zespół młyński, na który składają się: młyn – wiatrak holender, mur., 3 ćw. XIX w., dom młynarza, obecnie dom nr 46 b, mur. 3 ćw. XIX w. i budynek mieszkalno-gospodarczy, obecnie dom nr 46 a, mur., 3 ćw. XIX w.
 - zespół folwarczny (1): dom właściciela, ob. biura i dom mieszkalny nr 116, mur., 3 ćw. XIX w., kuźnia, warsztat, ob. bud. gosp., mur., 3 ćw. XIX w., obora, ob. chlewnia, mur., 3 ćw. XIX w., dom robotników folwarcznych, ob. dom mieszk. nr 118, mur., 3 ćw. XIX w.
 - zespół folwarczny (2): dom właściciela, ob. dom mieszkalny nr 60, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., stajnia, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., stajnia, obora, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., obora z mieszkaniem robotników folwarcznych, mur., 3 i 4 ćw. XIX w., kuźnia, ob. warsztat, mur., 3 i 4 ćw. XIX w.
- zabytkowe budynki, w tym:
 - budynki mieszkalne, w tym o konstrukcji szachulcowej z poł. XIX wieku, liczne budynki murowane (cegła) z końca XIX wieku i pierwszego trzydziestolecia XX wieku; część jest przebudowana.
 - Szkoły: obecnie bud. Nr 86, mur. ok. 1900 r., nr 16, obecnie Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p.w. św. Jana Chrzciciela w Świętej, drewno, l. 20 – te XX w.
 - kuźnia, nr 71, mur. II poł. XIX w.
- Cmentarze: cmentarz ewangelicki poł. XIX w. dz. Nr 499, cmentarz katolicki nieczynny, pocz. XX w., cmentarz ewangelicki poł. XIX w. dz. Nr 632

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- dla ochrony zabytkowego układu wsi wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej, obejmującą centralną część j wsi, w której znajduje się większość wyżej wymienionych zabytków;
- w okolicy wsi Święta wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice strefy ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – na terenie miejscowości zlokalizowane jest ujęcie wody wraz ze stacją uzdatniania, zaopatrujące w wodę mieszkańców Świętej oraz Święta Ogrodnictwo, Wąsosz i Nową Świętą. Na ujęciu zlokalizowane są dwie studnie o łącznych zatwierdzonych zasobach 55,3 m³/h.
- Odprowadzenie ścieków – z miejscowości odprowadzane są ścieki bytowe poprzez system kanalizacji miasta Złotów do miejskiej oczyszczalni ścieków w m. Błękwit. W Świętej zlokalizowana jest jedna przepompownia ścieków;
- Zaopatrzenie w gaz – z gazu dostarczanego za pośrednictwem sieci gazowej korzysta tylko część Świętej tj. osiedle przy Zakładzie Ogrodniczym, pozostali mieszkańcy dla zaspokojenia potrzeb gazowych korzystają z gazu propan – butan dostarczanego w butlach gazowych;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

- Przez wieś przebiegają drogi powiatowe numer 1049, 1050, 1051. Droga powiatowa numer 1050 od północy biegnie do Złotowa, a od południa do Kleszczyny. Droga powiatowa numer 1051 łączy Świętą z Nową Świętą, a droga powiatowa numer 1049 z Wąsoszem i dalej w kierunku Krajenki. Istniejącą zabudowę obsługują również drogi gminne.
- Przez północno-zachodnią część obrębu Święta przebiega projektowana obwodnica Złotowa, planowana klasa techniczna drogi – G (droga główna), Droga tej klasy technicznej ma charakter tranzytowy, bez możliwości obsługi terenów przy niej położonych;
- Rozbudowę układu drogowego niezbędną do obsługi projektowanej zabudowy zakłada się w oparciu o istniejące drogi gminne nie posiadające statusu gminnej drogi publicznej oraz w niektórych przypadkach w oparciu o nowe drogi wewnętrzne. Rozbudowa osiedla mieszkaniowego w północnej części wsi wymaga uporządkowania geometrii skrzyżowania drogi powiatowej nr 1050P z ulicami osiedlowymi;
- Przez wieś przebiegają turystyczne trasy rowerowe, wskazane urządzenie ścieżek rowerowych, w pierwszej kolejności wzdłuż dróg powiatowych;
- Możliwość transportu dzięki działającym firmom świadczące usługi transportowe.

2.4.31. Wąsosz, Rosochy

Wąsosz jest wsią sołectką. Do sołectwa należy także osada Rosochy. Liczba ludności jest ustabilizowana, w 2003 r. wynosiła 137 osób, w 2008 – 135 osób, na koniec 2010 roku – 135 osób. Obie miejscowości są miejscowości są malowniczo położone wśród lasów, nad rzeką Głomią. Wąsosz leży w odległości 4 kilometry na południe od Złotowa. Droga przebiegająca przez wieś to droga powiatowa nr 1046. Jest to wieś o ciekawym układzie przestrzennym, składa się z kilku zagród w południowej części wsi, dwóch zespołów folwarczno-parkowych i zespołu młyńskiego. W północnej części wsi znajdują się zabudowania RSP – jest to ferma hodowlana i inne budynki gospodarcze. Wszystkie elementy są wyraźnie czytelne w krajobrazie tej wsi. Rosochy to przysiółek położony przy granicy z gminą Krajenka, składający się z kilku zagród.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – uprawa ziemi, produkcja zboża, hodowla bydła mlecznego; W Wąsoszu działa Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna, zatrudniająca kilku ludzi.
2. Zabudowa mieszkaniowa występuje w zróżnicowanych formach, większość to zabudowa jednorodzinna, część w zabudowie zagrodowej. Są też budynki wielorodzinne powstałe w wyniku adaptacji na cele mieszkaniowe np. pałacu, młyna.
3. Usługi publiczne – w Wąsoszu jest sala wiejska i miejsce rekreacyjne nad rzeką za młynem. W Rosochach nie ma terenów wykorzystywanych na cele publiczne.
4. Usługi komercyjne – hotel dla psów.
5. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – brak.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Główną funkcją wsi Wąsosz pozostaje produkcja rolna związana z nieruchomościami SKR jak i z istniejącą zabudową zagrodową;
- Na terenie wsi Wąsosz i Rosochy są dogodne warunki dla rozwoju zabudowy mieszkaniowo – letniskowej jak i usług turystycznych związanych z obsługą szlaku kajakowego na rzece Głomii i nie tylko.
- Rozwój zabudowy we wsi Wąsosz zakłada się w formie uzupełnienia zabudowy wzdłuż istniejących dróg;
- Nową zabudowę dopuszcza się przy drodze do Krajenki, za młynem jako zabudowę mieszkaniową lub mieszkaniowo letniskową;

- W przysiółku Rosochy zakłada się rozwój zagospodarowania z zakresu usług turystycznych, preferowana forma to agroturystyka. Zabudowę mieszkaniową – letniskową dopuszcza się na działkach o dużej powierzchni (powyżej 2.000 m², Gmina nie planuje uzbrojenia tego terenu w sieć kanalizacyjną.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość położona jest na skraju utworów zastoiskowych doliny rzeki Głomii, która płynie po stronie zachodniej. Teren wokół wsi nie jest mocno urozmaicony, obniża się z północnego-wschodu w kierunku południowym. Wysokości względne oscylują pomiędzy 100 m a 108 m n.p.m. W najbliższym otoczeniu znajdują się pola uprawne, obniżenia wykorzystywane są jako łąki i pastwiska, na południu znajduje się duży kompleks leśny (las sosnowy – Mały Step Wąsosza).

- Grunty organiczne występują w dolinie rzeki Głomii oraz jako niewielkie płyty na południu, północnym-wschodzie oraz w obniżeniu na wschodzie.
- Lokalny korytarz ekologiczny wykorzystuje dolinę rzeki Głomii oraz obniżenie przechodzące przez centralną część miejscowości. Obniżenie to łączy dolinę Głomii z terenami na wschodzie, które poprzecinane są rowami melioracyjnymi.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny. Wieś z XV w. Pierwotnie był tu folwark, notowany w materiałach źródłowych już od 1400 roku. W 1673 roku powstała papiernia, która spłonęła w połowie XIX wieku. W XVIII wieku zbudowano tu młyn o jednym kole, napędzany energią Głomii. Do czasów współczesnych zachowały się: pozostałości młyna, którego budynek użytkowany jest jako zabudowa mieszkaniowa, dobrze zachowany – za wyjątkiem parku – zespół folwarczny w północnej części wsi użytkowany przez RSP w Wąsoszu, park i pałac z zespołu dworsko parkowego znajdującego się we wschodniej części wsi, w tym zaniedbany i słabo czytelny park, nie zachowały się zabudowania folwarczne z tego zespołu.

1. We wsiach Wąsosz i Rosochy nie ma obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- we wsi Wąsosz

- zespół folwarczny, usytuowany w północnej części wsi: pałac, mur., ok. 1880, budynek gospodarczy, mur./szach., pocz. XX, obora, mur., XIX/XX, stodoła, mur., 2 poł. XIX, domy mieszkalne, mur., 2 poł. XIX, park, 2 poł. XIXw.
- zespół dworsko parkowy: dwór, mur., XIX/XX, park, k. XIX.
- zespół młyna: młyn, ob. dom mieszkalny, mur., 1 poł. XIX, dom młynarza, mur./szach., 1 poł. XIX.
- kapliczka, mur., XIX/XX.
- Domy: Nr 2, mur., 4 ćw. XIX., Nr 6, mur., 1 ćw. XX., bez n-ru, mur., 1 ćw. XX.
- Cmentarze: cmentarz rodowy niecz., poł. XVIII w., cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, poł. XIX.

– w przysiółku Rosochy nie wskazuje się zabytków do ochrony.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – m. Wąsosz – z wodociągu gminnego z ujęciem wody w Świętej; m. Rosochy – z indywidualnych ujęć. Ze względu na niewielką liczbę mieszkańców i znaczną odległość od istniejących gminnych systemów wodociągowych, w miejscowości Rosochy nie planuje się budowy sieci wodociągowej;
- Odprowadzenie ścieków – do zbiorników bezodpływowych. Ze względu na rozproszoną zabudowę i znaczną odległość od istniejących układów kanalizacyjnych, podłączanie do zbiorczego systemu odprowadzania ścieków m. Wąsosz i Rosochy jest ekonomicznie nieuzasadnione, toteż przewiduje się, że zbiorniki bezodpływowe będą nadal stanowiły odbiorniki ścieków;

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Istniejąca zabudowa we wsi Wąsosz obsługiwana jest przez drogi publiczne: drogę powiatową numer 1049, biegnącą ze Świętej w kierunku Krajenki oraz drogę gminną numer 106023 biegnącą ze Złotowa do drogi powiatowej.

wej numer 1050 (Złotów – Kleszczyna). Przewidywany rozwój wsi polegający na uzupełnianiu zabudowy wzdłuż istniejących dróg nie wymaga rozbudowy układu drogowego wsi.

Do przysiółka Rosochy nie ma dojazdu drogą publiczną od strony gminy Złotów. Lokalizacja nowej zabudowy we wsi Rosochy wymaga uregulowania statusu drogi dojazdowej z Wąsosza jako publicznej drogi gminnej. Obecnie fragmenty tej drogi są własnością, ale są też fragmenty przechodzące przez tereny Lasów państwowych.

2.4.32. Wielatowo, Łopienko, tereny przy zachodniej granicy Złotowa

Wielatowo to niewielki folwark z początku XX wieku, położony przy północnej granicy Złotowa, zamieszkały przez 41 osób (2010 r.). Liczba mieszkańców jest ustabilizowana.

- W zabudowaniach d. folwarku funkcjonuje zakład zajmujący się produkcją stolarki okiennej. Samo założenie folwarczne jest mocno przekształcone w wyniku lokalizacji nowej zabudowy (wiaty, magazyny). Budynek dworu jest przebudowany – obecnie są tam między innymi biura zakładu. Widoczne są pozostałości parku – starodrzew.
- Zabudowa mieszkaniowa w formie zabudowy jednorodzinnej;
- Na granicy miasta i gminy położona jest szkoła rolnicza, będąca w gestii powiatu złotowskiego. Budynek szkoły usytuowane są w mieście, natomiast na terenie gminy są tereny upraw szkolnych;

Łopienko to niewielki folwark z pocz. XX wieku, położony na północny zachód od Złotowa, w odległości ok. 2 km od granicy administracyjnej miasta, zamieszkały przez 24 osoby (2008 r.).

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Ze względu na podmiejskie położenie zakłada się rozwój funkcji usługowych i techniczno-produkcyjnych w pasie wzdłuż zachodniej granicy miasta na odcinku od drogi do Złotów Łędyczek do drogi nr 189 Złotów – Jastrowie;
- Rozwój funkcji mieszkaniowych i mieszkaniowo-usługowych zakłada się w dwóch zespołach:
 - W kompleksie działek wydzielonych przy drodze do Łopienka (obecnie działki ogrodnicze);
 - W pasie wzdłuż ogrodów działkowych pomiędzy drogą nr 189 a brzegiem jez. Zaleskiego
 - W pasie wzdłuż zachodniej granicy miasta na odcinku od drogi do Złotów Łędyczek do drogi nr 106016;
- W sąsiedztwie folwarku planowany jest fragment północno-zachodniej obwodnicy Złotowa, łączącej drogę powiatową nr 1021P Złotów – Łędyczek w drogą wojewódzką nr 189.

Kierunki kształtowania środowiska

Wielatowo i Łopienko położone są w strefie mało urozmaiconej moreny dennej faliste. Dookoła wsi teren użytkowany jest głównie jako grunty orne. Brak elementów środowiska wskazanych do ochrony.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Zabytki wskazane do ochrony:

- Zespół folwarczny w Wielatowie z pocz. XX wieku, na który składają się: dwór, rządówka (?), ob. dom mieszkalny nr 5, mur. pocz. XX w., obora, ob. biura, magazyny, mur. 1934 r., budynek gospodarczy (kuźnia?), ob. garaże, mur. pocz. XX w., czworak, ob. dom mieszkalny nr 4, mur. pocz. XX w.
- Zespół folwarczny w Łopienku pocz. XX w., na który składają się: dwór, ob. dom mieszkalny nr 1, mur. ok. 1910 r., bud. inwentarski (obora?), ob. magazyn, mur., pocz. XX w., magazyny paszy, drewno – przylega do szczytu w/w obory, przed 1939 r., budynek inwentarski, ob. warsztat naprawczy, mur. pocz. XX w.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej miasta Złotów;

- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W związku z projektowanym w studium rozwojem zabudowy w pobliżu miasta Złotów i m. Wielatowo oraz Łopienko, proponuje się budowę urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków z w/w obszarów do końcówki kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów;
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15 kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231 kV;
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

- W sąsiedztwie Wielatowa przebiega fragment projektowanej obwodnicy miasta Złotów, łączącej DW nr 189 – do Jastrowia, drogę gminną nr 106016P do Łopienka, DG nr 1021P do Łędyczka. Klasa techniczna tej drogi powinna być dostosowana do potrzeb wynikających z planowanego obciążenia ruchem; wstępnie zakłada się drogę klasy Z – droga zbiorcza, Obsługa terenów przylegających poprzez skrzyżowania (bez bezpośrednich zjazdów na działki); drogę należy wyposażyć w ścieżkę rowerową;
- Dojazd do wsi Wielatowo i Łopienko odbywa się drogą gminną nr 106016P będącą przedłużeniem ul. Leśnej.

2.4.33. Zalesie

Położona nad jeziorem Zaleskim, na zachód od Złotowa, przy drodze powiatowej numer 1042, biegnącej ze Złotowa w stronę Tarnówki. Wieś średniej wielkości, o charakterze rolniczym, ale z wyraźnie rozwijającą się funkcją turystyczną. Liczba ludności ma tendencję wzrostową w 2003 roku wynosiła 280 osób, a w 2008 roku już 308 osób, na koniec 2010 roku – 321 osób.

Istniejące zagospodarowanie

1. Rolnictwo – indywidualne gospodarstwa rolne i uprawa ziemi przez nielicznych gospodarzy, hodowla danieli;
2. Usługi turystyczne – agroturystyka, szlaki turystyczne
3. Zabudowa – we wsi zabudowa jednorodzinna i zagrodowa, budynek mieszkalny wielorodzinny (blok 2-kondygnacyjny);
4. Usługi publiczne – dobrze działa Ochotnicza Straż Pożarna, którą aktywnie wspierają drużyny młodzieżowe i drużyna kobiet, na terenie wsi funkcjonuje boisko, kościół, cmentarz, szkoła i przedszkole;
5. Usługi komercyjne – sklep spożywczo-przemysłowy, hurtownia DOSSCHE, produkcja płotów drewnianych;
6. Rzemiosło, przemysł, inne funkcje – zakład ślusarski.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i zagospodarowaniu terenów

Główne funkcje, przeznaczenie terenów

- Zakłada się wielofunkcyjny rozwój wsi Zalesie, w tym: zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowo-letniskowa, usługi turystyczne, zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowo-usługowa oraz funkcje techniczno-produkcyjne jako uzupełniające.
- Zasady rozwoju zabudowy mieszkaniowej:
 - Zabudowa mieszkaniowo-rekreacyjna, usługi turystyczne w kompleksie nad jeziorem Zaleskim,
 - Uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej we wsi,
 - Odsunięcie nowej zabudowy od brzegu jeziora na minimum 30 metrów,
- W zakresie wyposażenia w usługi publiczne przyjmuje się następujące kierunki rozwoju:
 - Utrzymanie istniejącego zagospodarowania,
 - Zachowanie istniejącego, publicznie dostępnego fragmentu brzegu jeziora Zaleskiego i ukształtowanie dla potrzeb mieszkańców nowej przestrzeni publicznej na działce gminnej nr 20, urządzenie kąpieliska;
 - Urządzenie terenu rekreacyjnego jako przestrzeni publicznej służącej wszystkim mieszkańcom wsi.

- Na południe od miejscowości przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV;
- Pomiędzy Zalesiem i Pieczynkiem wyznacza się tereny dla lokalizacji farmy elektrowni wiatrowych.

Kierunki kształtowania środowiska

Miejscowość leży w małej dolince moreny dennej, na skraju rynny Jeziora Zaleskiego. Wysokości względne wahają się od ok. 118 m n.p.m. do ok. 125 m n.p.m. Miejscowość otoczona jest gruntami ornymi, od północy graniczy z jeziorem Zaleskim. Po zachodniej stronie w odległości ok. 0,5 km zaczyna się las. Ochronie podlega lokalny korytarz ekologiczny, obejmujący rynnę Jez. Zaleskiego.

Dziedzictwo kulturowe, kierunki ochrony zabytków

Rys historyczny. Pierwsze wzmianki pochodzą z 1493 roku. W XVI wieku osada nosiła nazwę Pieczyno, za nazwa Zalesie pojawiła się po raz pierwszy w zapiskach z 1618 roku. W XVI o XVII wieku była tutaj jedynie niewielka wieś, w sąsiedztwie której pracowała rudnia o 2 kołach, zatrudniająca 6 robotników.

1. W Zalesiu nie ma zabytków wpisanych do rejestru zabytków.

2. Zabytki wskazane do ochrony:

- murowany kościół filialny P.W. NMP z początku XX wieku
- murowana szkoła podstawowa z początku XX wieku
- murowane domy z pierwszego ćwierćwiecza XX wieku
- nieczynny cmentarz katolicki z połowy XIX wieku
- nieczynny cmentarz ewangelicko-augsburski z początków XX wieku

3. Strefy ochrony konserwatorskiej:

- Wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego układu wsi. W granicach strefy ochrony konserwatorskiej jest także nieczynny cmentarz na północnym-zachodzie.
- Na południe od wsi wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;

- granice stref ochrony konserwatorskiej zawiera rysunek studium.

Infrastruktura techniczna

- Zaopatrzenie w wodę – wodociąg z ujęciem wody w Pieczynku;
- Odprowadzenie ścieków – obecnie do zbiorników bezodpływowych. W latach 2010-2011 (projekt aktualnie na etapie pozwolenia na budowę) planuje się rozbudowę kanalizacji sanitarnej i odprowadzenie ścieków z m. Zalesie do grupowego układu kanalizacji sanitarnej z oczyszczalnią ścieków w m. Pieczynek.;
- Zaopatrzenie w energię elektryczną – z głównego punktu zasilania 110/15 kV (GPZ Złotów), za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/04/0,231 kV.
- Zaopatrzenie w gaz – propan – butan dostarczany w butlach gazowych;
- Zaopatrzenie w ciepło – z indywidualnych systemów grzewczych.

Układ drogowy, obsługa komunikacyjna

Przez wieś biegnie droga powiatowa numer 1042 ze Złotowa w kierunku Tarnówka. Droga gminna numer 106021 łączy Zalesie nie tylko z Klukowem, ale również z Pieczynkiem. Do Krajenki można dostać się drogą gminną numer 106020, a do Górznej przez Pieczyn drogą gminną numer 106014. Rozwój zabudowy zakłada się w oparciu o obsługę komunikacyjną z istniejących dróg gminnych i wewnętrznych.

3. Środowisko przyrodnicze

3.1. Zasady kształtowania środowiska

Studium przyjmuje koncepcję spójnej i równorzędnej ochrony walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazu oraz formułuje kierunki działań w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska obszaru gminy:

- a) ochrona walorów ekologicznych krajobrazu (ochrona przyrody);
- b) wyodrębnienie osnowy ekologicznej gminy jako systemu terenów stabilizujących funkcjonowanie środowiska przyrodniczego, w oparciu o korytarze ekologiczne;
- c) zachowanie i podtrzymanie trwałości pozostałych fragmentów osnowy ekologicznej w postaci izolowanych kęp roślinności, nieużytków, założeń parkowych lub skwerów;
- d) wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów ekologicznych – wzmacniających wewnętrzną spójność całej sieci oraz jako elementu podnoszącego zwartość przestrzenną zbiorowisk leśnych;
- e) utrzymanie lasów ochronnych oraz wsparcie procesu tworzenia kolejnych lasów ochronnych w gospodarce leśnej wraz ze wzmacnianiem działań proekologicznych na tych obszarach,
- f) odtworzenie, wszędzie, gdzie to możliwe, zabudowy biologicznej stref brzegowych cieków ograniczających spływ zanieczyszczeń i odtwarzających naturalne korytarze ekologiczne;
- g) objęcie rekultywacją obszarów zdegradowanych w wyniku eksploatacji surowców naturalnych;
- h) ochrona przed zabudową gruntów pochodzenia organicznego;
- i) ochrona przed zmianą sposobu użytkowania zwartych kompleksów gleb klasy III i wyższej;

3.2. Ochrona przyrody.

Na terenie gminy Złotów występują następujące formy prawnej ochrony przyrody:

- Dwa obszary chronionego krajobrazu: Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy” i Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie”.
- Fragment obszaru Natura 2000 PLH300040 „Dolina Łobzonki”.
- Dwa rezerваты przyrody.
- Siedem pomników przyrody.

Wschodnia granica gminy Złotów, w okolicach doliny rzeki Łobzonki – styka się z granicą Krajeńskiego Parku Krajobrazowego. Park ten chroni „...unikalne środowisko przyrodnicze, swoiste cechy krajobrazu oraz wartości kulturowe charakterystyczne dla regionu Pojezierza Krajeńskiego”. Aktem powołującym Krajeński PK jest Rozporządzenie nr 21/2005 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 12 września 2005 r. w sprawie Krajeńskiego Parku Krajobrazowego.

Przy północnej granicy położony jest proponowany obszar Natura 2000 mający znaczenie dla Wspólnoty „Dolina Debrzynki” PLH300047. Jego granica pokrywa się z granicą gminy w jej części północnej. Obszar Natury położony jest w województwie pomorskim oraz zachodnio-pomorskim. Najcenniejsze są mechowiska, czyli zbiorowiska wielogatunkowych mchów, z których szczególnie cenny jest mech brunatny. Ponadto występują liczne populacje m.in. storczyka krwistego i szerokolistnego.

3.2.1. Obszary chronionego krajobrazu

Na terenie gminy Złotów znajdują się dwa obszary chronionego krajobrazu:

- **Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy”** – obejmuje dolinę Gwdy i położony jest w północno-zachodniej części gminy. Podstawą prawną funkcjonowania tego obszaru stanowi Rozporządzenie Nr 212/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2006 roku w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy” poprzedzone Rozporządzeniem Nr 5/98 Wojewody Piłskiego z dnia 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. U. Województwa Piłskiego Nr 13, poz. 83 z dnia 16 czerwca 1998 roku) oraz Obwieszczenie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 roku w sprawie wykazu ak-

tów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego Nr 14, poz. 246 z dnia 31 marca 1999 roku).

- **Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie”**. Podstawą prawną ochrony tego obszaru stanowi Rozporządzenie Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 roku w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujańskie”/ Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 7, poz. 138/ poprzedzone Rozporządzeniem Nr 5/98 Wojewody Piłskiego z dnia 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. U. Województwa Piłskiego Nr 13, poz. 83 z dnia 16 czerwca 1998 roku) zaktualizowanym przez Obwieszczenie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 roku w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego Nr 14, poz. 246 z dnia 31 marca 1999 roku).

Zasady ochrony krajobrazu na terenie gminy Złotów:

Wymienione wyżej rozporządzenia są sprzeczne z aktualnymi przepisami ustawy o ochronie przyrody – koniecznej jest doprowadzenie do zgodności przepisów w Rozporządzeniach Wojewody Wielkopolskiego w sprawie obszarów chronionego krajobrazu z obecnie obowiązującymi przepisami i ochronie przyrody, szczególnie w zakresie możliwości lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na Obszarach Chronionego Krajobrazu lokalizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dopuszcza się na warunkach określonych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U. z dnia 30 kwietnia 2004, z późniejszymi zmianami); Na terenie OCHK możliwa jest lokalizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody OCHK.

3.2.2. Obszar Natura 2000

We wschodniej części gminy znajduje się fragment istniejącego obszaru Natura 2000, mającego znaczenie dla Wspólnoty, PLH300040 „Dolina Łobzonki”. Obejmuje dolinę rzeki Łobzonki wraz z przyległymi dopływami. Uważany za jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych na Pojezierzu Krajeńskim. Za wartość przyrodniczą uważa się obecność aż 21 siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Ochronie podlegają m.in. żyzne łąki środkowoeuropejskie, ekosystemy torfowisk mszarnych, borów i brzezin bagiennych.

Na terenie gminy Złotów w granicach projektowanego obszaru Natura 2000 nie ma żadnej zabudowy. W pobliżu położona jest wieś Rudna. Zakłada się możliwości uzupełnienia zabudowy we wsi Rudna.

3.2.3. Rezerwaty przyrody

- Rezerwat „Czarci Staw” – rezerwat torfowiskowy. Położony jest na terenie obszaru opracowania w odległości ok. 600 m na północny-wschód od miasta Złotów. Utworzony został Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1990 r. Nr 48, poz. 366). Obejmuje powierzchnię 4,91 ha. Rezerwat obejmuje płytkie, zarastające jezioro oraz przyległe łąki i grunty orne. Ochronie podlega stanowisko rzadkich roślin reliktowych m. in.: turzycy strunowej, turzycy torfowej, wątrobowców oraz porostów występujących na zarastającym torfowisku mszarnym. Z gatunków chronionych rosną tu: rosiczka okrągłolistna, rosiczka długolistna, bagno zwyczajne, storczyk krwisty. Flora rezerwatu składa się ze 135 gatunków roślin, w tym 38 gatunków mszarków w tym z bardzo rzadkim gatunkiem *Philonotis caespitosa*. Roślinność torfowiskowa i nawodna tworzy 13 zespołów głównie mszarowych.

Dla rezerwatu „Czarci Staw” została opracowana dokumentacja do planu ochrony rezerwatu, według której w procedurach lokalizacji przedsięwzięć w sąsiedztwie rezerwatu i badaniu ich wpływu na przyrodę rezerwatu należy wziąć pod uwagę następujące ograniczenia:

- nielokalizowanie inwestycji, które mogłyby prowadzić do zmiany stosunków wodnych w rezerwacie, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom rezerwatu, w pasie o szerokości 1000 m od granicy rezerwatu;
 - niewprowadzenie zabudowy oraz infrastruktury technicznej i komunikacyjnej na gruntach rolnych i użytkach zielonych w pasie szerokości 500 m od granicy rezerwatu;
 - zachowanie dotychczasowej kategorii użytkowania gruntów w pasie szerokości 500 m od granicy rezerwatu;
- Rezerwat „Uroczysko Jarów” jest rezerwatem typu krajobrazowego, położony jest w odległości ok. 600 m na wschód od zwartej zabudowy wsi Górzna. Powierzchnia jego wynosi 86 ha. Został utworzony Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. z 1998 r. Nr 166, poz. 1234). Obejmuje on fragment charakterystycznego krajobrazu dla Pojezierza Krajeńskiego z wyjątkową zmiennością siedlisk i zbiorowisk roślinnych, w skład których wchodzi lasy, jeziora, ciek wodne, zabagnienia na dnach licznych jarów w rynnach polodowcowych. Teren jest urozmaicony wyjątkową zmiennością siedlisk i zbiorowisk roślinnych (leśnych, bagiennych i jeziornych). Jest tutaj bardzo bogata flora z udziałem 193 gatunków roślin naczyniowych i 48 gatunków mszaków. Zespoły leśne tworzą lasy mieszane sosnowo-dębowe, grąd dębowo-grabowy, łęg wiązowo-jesionowy, łęg olszowo-jesionowy, ols bagienny i źródłiskowy. Na łąkach i bagnach występują zespoły turzycowe, sitowie leśne. Na wodach trzech jezior występują fitocenozy szuwarów nadwodnych i roślinność podwodno-nawodna.

3.2.4. Pomniki przyrody

Na terenie gminy Złotów znajduje się 7 pomników przyrody: 12 drzew na 7 stanowiskach.

Lp	Lokalizacja	Gatunek	Nr rejestru	Obwód pierśnicy/wysokość
1.	przy drodze wiodącej z szosy Krajenka-Buntowo do szosy Kleszczyna	Dąb „Jan”	8	500/25
2.	Sławianowo – park	Klon srebrzysty Dąb czerwony Jesion wyniosły Modrzew europejski	445	321/27 270/27 250/23 225/29
3.	Buntowo – park	Lipa drobnolistna	446	475/28
4.	Skic – park dworski	Modrzew europejski	447	234/21
5.	Buntowo – park dworski	Lipa drobnolistna Lipa drobnolistna Sosna wejmutka	483	445/27 600/27 305/24
6.	Pieczyn – na terenie dworku	Lipa drobnolistna	636	366/19
7.	Nowy Dwór - leśniczówka	Dąb bezszypułkowy	756	450/22

Pomniki przyrody ustanowione zostały na podstawie Rozporządzenia Wojewody Piłskiego Nr 42 z dnia 28 grudnia 1985 r. (Dz. Urz. Województwa Piłskiego Nr 18, poz. 206), Rozporządzenia Wojewody Piłskiego Nr 32 z dnia 29 grudnia 1986 r. (Dz. Urz. Województwa Piłskiego Nr 11 A, poz. 118), Rozporządzenia Wojewody Piłskiego Nr 42 z dnia 14 października 1994 r. (Dz. Urz. Województwa Piłskiego Nr 18, poz. 150), Rozporządzenia Wojewody Piłskiego Nr 14 z dnia 13 października 1998 r. (Dz. Urz. Województwa Piłskiego Nr 32, poz. 269) oraz w Orzeczeniu Prez. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie Nr 53 z dnia 23 stycznia 1956 r.

Nadleśnictwo Złotów proponuje do objęcia ochroną jako 2 pomniki przyrody okazałe drzewa. Są to dwa dęby: pierwszy o obwodzie pnia 420 cm i wysokości 32 m, a drugi o obwodzie 340 cm i wysokości 26 cm. Oba drzewa znajdują się na terenie Leśnictwa Wąsosz.

3.2.5. Inne formy ochrony przyrody

W gospodarce przestrzennej gminy należy uwzględnić konieczność ochrony następujących obszarów i obiektów cennych przyrodniczo:

1. Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji:

- Dolina górnej Gwdy: Jedno z najważniejszych w regionie lęgówisk ptaków związanych z rzekami o górskim charakterze – pliszki górskiej, nurogęsia, gągoła, zimorodka.
- Jezioro Sławianowskie oraz Bagno Kocuńskie -miejsce koncentracji ptaków wodnych podczas wędrówek, głównie różnych gatunków kaczek i łyski.

2. Aleje przydrożne – występują przy drogach wojewódzkich nr 188P i nr 189P, przy drogach powiatowych m.in.: przy drodze nr 1021P, nr 1022P, nr 1025P, nr 1026, nr 1050P. Są to różnej długości fragmenty, niekiedy występujące po obu stronach jezdni. Skład gatunkowy alei to głównie lipy.

3. Założenia dworsko-parkowe – można w nich spotkać charakterystycznie dla nich parki podworskie, które przedstawiają dużą wartość przyrodniczą. Na terenie gminy jest ich 13, w: Pieczyńku, Bielawie, Nowym Dworze, Skicu, Franciszkowie czy Wąsoszu. Założone były głównie w XIX w.

We wschodniej części gminy Złotów, na zachód od miejscowości Rudna znajdował się użytek ekologiczny, ustanowiony na mocy Rozporządzenia Nr 29/95 Woj. Piłskiego z dnia 29 grudnia 1995 r. w sprawie uznania za użytek ekologiczny gruntów położonych w Nadleśnictwie Złotów. Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U z 2001 r. Nr 3 poz. 21), ww. Rozporządzenie straciło moc prawną.

Na obszarze objętym niniejszą zmianą Studium nr 1 nie występują obszarowe i punktowe formy ochrony przyrody.

Bezpośrednio przy obszarze objętym zmianą Studium, w obrębie ewidencyjnym Dzierżążenko, na działkach leśnych nr 8272/1, 8273, 8274 i 8275 znajduje się strefa ochrony ostoi, miejsce rozrodu i regularnego przebywania bielików (*Haliaeetus albicilla*). Została powołana decyzją RDOŚ nr WPN-II.6442.5.2014.AS z dnia 26.02.2014 r. Przedmiotowa strefa nie obejmuje swym zasięgiem obszaru objętego zmianą Studium. Nie przewiduje się, aby przewidywane w niniejszej zmianie Studium inwestycje w zakresie odnawialnych źródeł energii (farmy fotowoltaiczne) powodowały negatywne oddziaływanie na ww. element środowiska przyrodniczego.

Na obszarze objętym niniejszą zmianą Studium nr 2 nie występują obszarowe i punktowe formy ochrony przyrody.

3.3. Osnowa ekologiczna gminy

Głównym elementem polityki przestrzennej w zakresie kształtowania środowiska jest osnowa ekologiczna gminy Złotów. Osnowa ekologiczna, to system terenów przyrodniczo aktywnych, przenikających obszar gminy Złotów, wykazujący przestrzenną ciągłość, zapewniający przyrodnicze powiązania terenów najbardziej aktywnych przyrodniczo w obrębie gminy Złotów jak i powiązania z siecią terenów aktywnych przyrodniczo – korytarzy ekologicznych o znaczeniu ponadlokalnym ciągła przestrzennie osnowa ekologiczna gminy umożliwia migrację roślin oraz zwierząt, zachowanie trwałości populacji, warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego i utrzymanie korzystnych warunków życia a także wzbogaca i urozmaica krajobraz w sensie fizjonomicznym. Na terenie gminy Złotów osnowę ekologiczną gminy, tj. ciągły przestrzennie system terenów przyrodniczo aktywnych tworzą:

- fragment obszaru węzłowego sieci ECONET- Polska – 05K Dolina Gwdy znajdujący się na północno-zachodnich obrzeżach gminy. Jest to leśny obszar węzłowy o znaczeniu krajowym. Wzdłuż Gwdy przechodzi także europejski korytarz migracyjny dużych zwierząt lądowych oraz znajduje się tam obszar ważny dla gniazdowania i migracji ptaków.
- korytarz ekologiczny rangi regionalnej, ważny dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej roślin i zwierząt otacza gminę Złotów z trzech stron (północ, zachód i wschód), w znacznej mierze pokrywa się z OChK Pojezierza Wałeckiego i Doliny Gwdy oraz w południowo-zachodniej części gminy

z OChK Doliny Łobżonki i Borów Kujawskich i fragmentem proponowanego obszaru Natury 2000 PLH300040 „Dolina Łobżonki”.

- korytarze ekologiczne dolin rzeki Głomii, Łużanki, Kanału Śmiardowskiego, Śmiardówki, Smoły, Kanału Wielkiego, Łobżonki i Kocuni oraz korytarze ekologiczne dolin mniejszych rzek, drobnych cieków i ciągów podmokłych zagłębień terenu,
- fragmenty płatów ekologicznych oraz mikroplaty ekologiczne kompleksów leśnych, niewielkie kompleksy leśne i zadrzewienia w krajobrazie rolniczym,
- pasma zalesień wzdłuż dolin oraz ciągi użytków zielonych z seminaturalną szatą roślinną, łąki, pastwiska,
- hydrogeniczne zagłębienia terenu, w tym drobne zbiorniki wodne pełniące znaczącą rolę w zróżnicowaniu nisz ekologicznych i w zakresie regulacji retencji wodnej;

Wszystkie elementy systemu osnowy ekologicznej wymagają ochrony w sensie terytorialnym i jakościowym. W ich obrębie pożądane są działania pielęgnacyjne (podtrzymywanie aktualnego stanu), restytucyjne (przywracanie naturalnego stanu struktur przyrodniczych) i rewaloryzacyjne (wzbogacenie ekologiczne lub zmiana charakteru struktur przyrodniczych).

Obowiązują następujące zasady kształtowania osnowy ekologicznej:

- zasada ciągłości przestrzennej ekosystemów (w związku ze zdolnością wszystkich organizmów żywych do rozprzestrzeniania się w toku czynnej lub biernej migracji należy tworzyć ciągle systemy pozbawione barier);
- zasada utrzymania różnorodności świata żywego i nisz ekologicznych (utrzymanie bogactwa przyrody w sensie bogactwa gatunków i określonych stosunków ilościowych między podstawowymi grupami tworzącymi strukturę troficzną ekosystemów oraz utrzymanie różnorodności warunków siedliskowych);
- zasada utrzymania ciągłości w czasie ekosystemów (zniszczenie względnie zrównoważonego ekosystemu i powstanie na jego miejscu podobnego wymaga długiego czasu; pozostałości ekosystemów naturalnych ułatwiają sukcesję);
- zasada adekwatności ekosystemów do warunków abiotycznych (dobrze rozwijają się tylko gatunki i biocenozy dopasowane do warunków abiotycznego środowiska).

Wyznaczona osnowa ekologiczna jest obszarem przestrzeni chronionej przed nową zabudową za wyjątkiem zmian w przeznaczeniu terenów dopuszczonych w Studium. Na obszarach wskazanych do zabudowy zasady zagospodarowania terenów pełniących funkcję osnowy ekologicznej określą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Na terenach osnowy ekologicznej gminy obowiązują następujące zasady zagospodarowania:

- a) ochrona istniejących wartości i powiązań przyrodniczych, w szczególności zakaz lokalizacji nowej zabudowy na obszarach wyznaczonych korytarzy ekologicznych;
- b) zachowanie ciągłości przestrzennej i trwałości czasowej zasadniczych elementów środowiska,
- c) zachowanie zróżnicowania gatunkowego, równowagi ekologicznej i odnawialności zasobów środowiska przyrodniczego,
- d) rozszerzanie i wzmacnianie powiązań przyrodniczych poprzez wprowadzanie zalesień, zachowanie i odtwarzanie naturalnej obudowy biologicznej cieków i zbiorników wodnych przez zadrzewienia, zakrzaczenia, tworzenie nie przeorywanej darni trawiastej oraz wdrażanie dostępnych programów rolno środowiskowych.

3.4. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

3.4.1. Ochrona gruntów rolnych

Kierunki rozwoju osadnictwa związanego z przeznaczaniem gruntów rolnych na cele budowlane zostały określone przy zachowaniu następujących zasad:

- ochrona przed zmianą przeznaczenia na cele nierolnicze gleb klasy III i wyższych;
- zabudowa na glebach pochodzenia organicznego jest dopuszczalna tylko na obszarach wskazanych w studium jako kontynuacja lub uzupełnienie istniejącej zabudowy;
- utrzymanie zakazu zabudowy na gruntach rolnych, ustalonego w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przestrzeni rolniczo-leśnej wyłączonej z zabudowy z wyjątkami, gdzie w Studium zakłada zmianę kierunku rozwoju wsi lub zespołu zabudowy poprzez kontynuację i uzupełnienie zabudowy;
- rozwój poszczególnych wsi poprzez wykorzystanie na cele inwestycyjne nieruchomości opuszczonych, uzupełnienie i kontynuację zabudowy istniejącej na terenach wyposażonych w niezbędną infrastrukturę techniczną i drogi.

3.4.2. Zalesienia

Zwiększenie lesistości regionu ma na celu utrzymanie ciągłości systemów ekologicznych oraz zagospodarowania gruntów mało przydatnych dla rolnictwa. Wprowadzanie zalesień jest elementem zrównoważonego rozwoju gminy realizującym założenia Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz „Krajowego programu zwiększania lesistości”. Zasady kwalifikowania terenów do zalesienia:

1. W strefie osnowy ekologicznej gminy, ustalonej w Studium oraz na obszarach o spadkach powyżej 15% wskazanych w Studium, zalesienia mogą być wykonywane bez żadnych ograniczeń, z zastrzeżeniem co do terenów wskazanych poniżej w ust. 4 i 5 oraz 6;
2. Na pozostałym terenie dopuszcza się lokalizację zalesień na gruntach o słabej przydatności dla rolnictwa:
 - na glebach zagrożonych erozją, tj. o spadkach co najmniej 18°, niezależnie od klasy gruntu,
 - na gruntach zakwalifikowanych jako kompleksy rolniczej przydatności gleb nr 6 – kompleks żytni (żytnio – ziemniaczany) słaby, nr 7 kompleks żytnio łubinowy, nr 9 kompleks zbożowo pastewny słaby,
 - na glebach klas V i VI,
 - przeznaczone do rekultywacji w kierunku leśnym;
3. Poza strefą osnowy ekologicznej gminy dopuszcza się zalesienia także gleby wyższych klas, spełniające co najmniej jeden z wymogów:
 - są to grunty leżące odłogiem, które utraciły walory agroekologiczne,
 - są to grunty bezpośrednio przylegające do istniejących kompleksów leśnych, niezależnie od powierzchni przeznaczonej do zalesienia,
 - są to grunty zagrożone erozją lub podatne na zjawiska osuwiskowe,
 - są to grunty o powierzchni przeznaczonej do zalesienia przekraczającej 3 ha;
4. Z programu zalesień należy wykluczyć enklawy znaczące dla zachowania bioróżnorodności i dziedzictwa kulturowego gminy:
 - grunty rolne i śródpolne nieużytki zaliczane do siedlisk cennych przyrodniczo jak np. bagna, mszary, torfowiska, oczka wodne, solniska, trzcinowiska i inne siedliska okresowo podmokłe, murawy kserotermiczne, remizy, wrzosowiska, wydmy, gołoborza i wychodnie skalne),
 - grunty pochodzenia organicznego z glebami torfowymi i torfowo mułowymi;
 - miejsca cenne z historycznego bądź archeologicznego punktu widzenia;
5. Zalesienia w granicach chronionych obszarów NATURA 2000 wymagają zaopiniowania sprawującego nadzór nad obszarem, tj. właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;

6. Wyklucza się zalesienia w pasach ochronnych infrastruktury o znaczeniu ponadlokalnym, tj. gazociągów linii energetycznych oraz wzdłuż dróg w pasie o szerokości co najmniej 6 m od ich linii rozgraniczających.

7. Z programu zalesień wyklucza się również tereny przeznaczone do innego użytkowania, w tym:

- tereny wskazane dla lokalizacji farm elektrowni wiatrowych,
- tereny rozwojowe zabudowy wskazane w Studium,

Lokalizacja zalesień powinna zapewniać zmniejszenie rozdrobnienia i rozproszenia kompleksów leśnych. Należy dążyć do tego, żeby docelowa powierzchnia kompleksu leśnego nie była mniejsza niż 5 ha. Zalesianie gruntów porolnych powinno sprzyjać tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy rolno-leśnej, a także tworzeniu zwartego systemu przyrodniczego łącznie z innymi obszarami o funkcjach ekologicznych. Zalesienia powinny uwzględniać również tworzenie korytarzy ekologicznych pomiędzy dużymi kompleksami leśnymi.

3.4.3. Lasy ochronne

Na terenie gminy Złotów występują lasy ochronne:

- lasy wodochronne: chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulują stosunki hydrologiczne w zlewni oraz na obszarach wododziałowych. Ten rodzaj lasu występuje we wschodniej części gminy, wzdłuż rzeki Łobżonki (Łobżonki) oraz w północno-zachodniej części gminy (Nadleśnictwo Lipka)
- lasy stanowiące ostoje zwierząt podlegających ochronie gatunkowej, las o takiej funkcji znajduje się na południe od miasta Złotowa.

Podstawa prawna wyodrębnienia lasów ochronnych:

- Zarządzenie Nr 94 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 listopada 1993 r. w sprawie uznania za ochronne lasów stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Złotów.
- Decyzja Ministra Środowiska zatwierdzającej Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Lipka w Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Pile, obowiązujący do dnia 31 grudnia 2011 roku.

3.5. Retencja wody

Powiat złotowski i gmina Złotów położone są na granicy obszaru o największych i średnich potrzebach retencyjnych. Stworzenie warunków dla efektywnej gospodarki zasobami wody jest jednym z celów zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy Złotów.

3.5.1. Program małej retencji

Gospodarka wodna w Wielkopolsce ze szczególnym uwzględnieniem Programu Małej Retencji w celu poprawy zdolności retencyjnych małych zlewni w aspekcie zmian klimatycznych – ochrony przed powodzią i suszą oraz nadmiernym obniżaniem się poziomu wód gruntowych.

Głównym celem działań z zakresu małej retencji wodnej jest zwiększenie zdolności retencyjnych małych zlewni w celu ochrony przed powodzią i suszą z jednoczesną poprawą walorów przyrodniczych środowiska naturalnego. Województwo wielkopolskie w ostatnich 40 latach zawsze dotykały susze, które powodowały niekorzystne obniżenie poziomu wód gruntowych. Według opracowanej przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie w roku 1997 tzw. "Hierarchii potrzeb obszarowych małej retencji, województwo wielkopolskie zostało sklasyfikowane do 1 grupy województw o niedoborach wód powierzchniowych i związanych z tym potrzeb zwiększenia zasobów wód.

W ramach „Programu budowy urządzeń małej retencji wód powierzchniowych do 2015 roku z uwzględnieniem potrzeb obszarowych małej retencji, warunków efektywności ekonomicznej” (tom 4 opracowania „Mała retencja wodna na terenie województwa wielkopolskiego. Aktualizacja”) w województwie wielkopolskim przewiduje się budowę nowych zbiorników wodnych dolinowych, podpiętrzanie jezior, budowę urządzeń piętrzących na ciekach,

a także działania zapewniające wzrost naturalnej retencji leśnej. Na terenie gminy Złotów zakłada się podpiętrze nie jeziora leśnego oraz utworzenie stawu rybnego leśnego.

Istniejące stosunki wodne – układ cieków naturalnych wspomaganych licznymi rowami na terenie gminy Złotów, jest pochodną zakrojonych na bardzo szeroką skalę prac melioracyjnych i regulacyjnych w dolinie Noteci. Koryta mniejszych cieków zostały pogłębione i wyprostowane, zbudowano gęstą sieć rowów odwadniających na terenach bagiennych oraz w płaskich odcinkach dolin rzecznych (Głomia powyżej Złotowa). Klasycznym przykładem tych działań jest melioracja Bagien Kocuńskich, rejon Międzybłocia. Tam, gdzie warunki naturalne nie sprzyjały prostym zabiegom melioracyjnym, zdrenowano grunty orne. Największe tego typu kompleksy występują między Złotowem i Górną, w kierunku Tarnówki oraz między Skicem, Sławianowem i Kleszczyną. Powierzchnia obszarów zdrenowanych w stosunku do całej powierzchni gminy wynosi niemal 10 %.

Jednym z pozytywnych rezultatów zmian stosunków wodnych dokonanych na początku XX wieku i w połowie lat sześćdziesiątych jest brak zjawisk powodziowych na terenie gminy. Zgodnie z obecnym stanem wiedzy, na podstawie dostępnych map zagrożenia powodziowego stwierdza się, że na części terenów gminy Złotów występują obszary

szczególnego zagrożenia powodzią, a także obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi $p=0,2\%$. Szczegółowe informacje zawarto w rozdziale III.5.3 niniejszego Studium. W zakresie małej retencji, wskazuje się na stosowanie rozwiązań zmierzających do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększenie małej retencji wodnej na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przewidzianych z programach działań wynikających z planów gospodarowania wodami oraz wdrażania proekologicznych metod retencjonowania wody. Należy ponadto dbać o wszelkie formy naturalnej retencji wodnej, tj. torfowiska, obszary bagienne, retencja leśna, retencja glebowo-gruntowa, retencja dolin rzecznych, stawy i oczka wodne itp.

Należy podkreślić, że zachowanie naturalnej zdolności retencyjnej gruntu na obszarach dotychczas użytkowanych jako rolne lub leśne, a także jej ochrona i zwiększanie na obszarach zurbanizowanych, ma ogromne znaczenie dla skutecznego podejmowania działań adaptacyjnych do zmian klimatu, w tym przeciwdziałania skutkom występowania deszczy nawaalnych i zjawiska suszy.

3.5.2. Rekultywacja terenów

Na terenie Gminy Złotów znajdują się złoża torfu przewidziane do eksploatacji:

- „Stare Dzierżążno” – wydano koncesje na poszukiwanie i rozpoznanie złoża;
- „Radawnica” – znajduje się ok. 2 km na wschód od miejscowości Radawnica i ok. 500 m na północ od miejscowości Kostrzyniec. Złoże znajduje się w bezodpływowym obniżeniu o charakterze wytopiskowym, zajęтым przez użytki zielone. Złoże występuje w postaci 8 pól o powierzchni od 1,75 ha do 25 ha. Dodatkowo na 5 polach stwierdzona występowaniu gytie jako surowiec towarzyszący;
- „Prochy – wąwóz” – złoże zlokalizowane w podłużny obniżeniu terenu, na północny-wschód od miejscowości Stanica, północny-zachód od miejscowości Zakrzewo;
- „Stawnica” – złoże znajduje się na południe od miejscowości Stawnica, w podłużnym obniżeniu terenu, w którym zalegają torfy niskie o miąższości 1,4 m;
- „Międzybłocie” – złoże znajduje się między miejscowościami Międzybłocie i Płosków, na wschód od miasta Złotów, teren poprzecinany jest licznymi rowami melioracyjnymi;
- „Kleszczyna” – złoże znajduje się na południowy-zachód od miejscowości Kleszczyna, jest to dość rozległe obniżenie, przez które przepływa rzeka Kocunia;
- „Kamień” – złoże znajduje się między miejscowością Kamień, a miejscowością Zygląg, złoże składa się z ok. 9 pól, przez kilka z nich przepływa rzeka Smoła;
- „Górzna” – małe złoże pod miejscowością Górzna.

Istnieje jeszcze złożo „Skic – Kujan”, które było w przeszłości już eksploatowane. Znajduje się w podłużnym obniżeniu, przez które przepływa rzeka Skicka Struga i które ciągnie się z północy (miejscowość Kujan), na południe (Skic), teren J. Skickiego. Złożo to znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie”, i zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie” (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Z 2008 r. Nr 7, poz. 137), ustanawia się zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.

Obszary te mają istotne znaczenie dla warunków retencjonowania wody na terenie gminy Złotów. Ponadto wszystkie są położone na terenach korytarzy ekologicznych wyznaczonych w Studium. Po eksploatacji złoża pozostają pola poeksploatacyjne wymagające rekultywacji, co nakazują obowiązujące przepisy prawa. Na terenie gminy Złotów istotne są następujące cele rekultywacji terenów po wyeksploatowanych złożach torfu:

- głównym celem rekultywacji powinno być zagospodarowanie terenów wyrobisk skuteczne w zakresie retencji wody, czyli budowa zbiorników wodnych, stawów hodowlanych i.t.p.
- należy dążyć do odtworzenia bioróżnorodności, czyli rekultywacja zmierzająca do odtworzenia procesu torfotwórczego, np. poprzez pozostawienie wyrobisk w formie zagłębień wypełnionych wodą lub silnie uwilgoconych, łatwo zarastających mszarami.

Istotnym problemem jest technologia wydobycia torfu – wskazane jest używanie tradycyjnych metod, z ograniczeniem stosowania tzw. technologii frezowej, gdzie wyrobiska mają postać płaskich pól z „martwą”, przesuszoną powierzchnią, praktycznie uniemożliwiającą kolonizację przez jakąkolwiek roślinność. Nie należy prowadzić rekultywacji w kierunku leśnym; próby wprowadzania upraw leśnych na wyeksploatowane torfowiska są bardzo kosztowne, a w ich wyniku powstają drzewostany mało wartościowe.

W odniesieniu do innych terenów eksploatacji kopalin należy uwzględnić następujące kierunki rekultywacji terenu:

- na terenach przestrzeni rolniczo-leśnej gminy, w kierunku rolniczym, leśnym lub związanym z retencją wody;
- na pozostałym terenie zgodnie z przeznaczeniem ustalonym w Studium;

4. Dziedzictwo kulturowe

4.1. Krajobraz kulturowy gminy

4.1.1. Rys historyczny

W X wieku Złotowszczyzna należała do plemienia Polan, później przejściowo zajęli ją Pomorzanie. Dopiero na początku XII wieku Bolesław Krzywousty włączył ją do Polski. Po śmierci Bolesława Krzywoustego została włączona do Wielkopolski. W XIII wieku toczyły się tutaj walki między możnowładcami o poszczególne grody Krajeńskie, później nastąpiła kolonizacja tych ziem.

W XV wieku cała Krajna, leżąca w sąsiedztwie państwa Krzyżackiego, była narażona na częste ataki Krzyżaków, m. in. w latach 1431 i 1457 zniszczona została przez nich Łobżenica, a w roku 1455 prawie całkowicie spalony Złotów. W 1657 roku wojska szwedzkie zajęły Ziemię Złotowską, wówczas został zniszczony Zamek Grudzińskich, kościół i część miasta. Natomiast w 1734 roku zostały wyrządzone znaczne szkody przez Rosjan. W 1772 roku Złotów zajęli Prusacy i na 173 lata Ziemia Złotowska znalazła się pod obcym panowaniem, w zaborze pruskim. W 1818 r. Złotów stał się siedzibą powiatu złotowskiego. Od drugiej połowy XIX wieku datuje się w Złotowskim szeroka działalność polskich organizacji religijnych, kulturalnych i gospodarczych. Działalność patriotyczną oparto na podstawach ekonomicznych, dążąc do pełnego usamodzielnienia się i rozwoju polskich gospodarstw rolnych oraz rzemiosła. W 1902 roku powstał w Złotowie Bank Ludowy, który do 1939 roku był ostoją polskiego życia gospodarczego i kulturalnego na Złotowszczyźnie.

W 1906 roku założono polską Spółdzielnię Rolniczo-Handlową „Rolnik”, zaś w 1918 roku powstała Powiatowa Rada Ludowa. W okresie I wojny światowej wzrosły nadzieje Złotowian na odzyskanie niepodległości. W 1919 roku, na mocy Traktatu Wersalskiego, Złotów niestety pozostał w granicach Niemiec. W okresie międzywojennym Złotowianie nie tracili nadziei, że kiedyś ich ziemia powróci do Polski. Powodzenia wojenne hitlerowców nie zafałszywały tej wiary. W obozach hitlerowskich zginęło wielu Polaków, członków polskich organizacji: Spółdzielni Rolnik, Banku Ludowego.

Historia dotycząca terenu znajdującego się w granicach gminy wiejskiej Złotów jest nierozdzielnie związana z dziejami miasta Złotów, Ziemi Złotowskiej, Krajny i Wielkopolski.

4.1.2. Osadnictwo w pradziejach i we wczesnym średniowieczu

Gmina Złotów terytorialnie obejmuje obszar Pojezierza Krajeńskiego. Był to teren niezwykle atrakcyjny dla osadnictwa w pradziejach i we wczesnym średniowieczu.

- Najstarsze ślady osadnictwa na terenie gminy Złotów wiążą się z środkowym okresem epoki kamienia - mezolitem (około 8300-4300 p.n.e). Była to ludność zbieracko-łowiecka prowadząca traperski typ gospodarowania. Wyraźniejsze pozostałości po osadnictwie pochodzą z młodszej epoki kamienia, to jest neolitu (4300-1700 p.n.e.). Z różnych stanowisk z tego okresu pochodzą krzemienne i kamienne narzędzia pracy.
- Intensywne osadnictwo związane jest z ludnością kultury łużyckiej, której rozwój przypada na okres 1200-500 p.n.e. Wielkopolskę pokrywała w tym czasie gęsta już sieć osadnicza tej kultury. Na przełomie epoki brązu i żelaza (650-500 p.n.e.) pojawiła się tutaj ludność kultury pomorskiej przemieszczającej się z Pomorza do Wielkopolski.
- Wyraźny wzrost osadnictwa notuje się na tych terenach na początku wczesnego okresu rzymskiego. Związane jest to z pojawiającym się tutaj osadnictwem ludności kultury wielbarskiej napływającej z Pomorza Wschodniego do Wielkopolski Północnej. Schyłek osadnictwa kultury wielbarskiej przypada na przełom II i III w. n.e., co wiąże się z odpływem ludności tej kultury w stronę Morza Czarnego. W późniejszym okresie rzymskim i wędrówek ludów (III-VI w. n.e.) na omawianym terenie pojawia się ludność kultury przeworskiej.
- W VIII w. nastąpił rozwój osadnictwa wczesnośredniowiecznego. W okresie wczesnośredniowiecznym zaludnienie na Ziemi Złotowskiej było stosunkowo małe, a znaczne obszary porastały lasy. Osadnictwo skupiało się przy grodach. Z wczesnego średniowiecza pochodzą rozległe osady w okolicach Górznej, Skica, Buntowa i Klukowa związane niewątpliwie z istniejącymi tam we wczesnym średniowieczu grodami obron-

nymi. Rozwój osadnictwa grodowego wpłynął na przemiany osadnictwa otwartego. Było to podstawą do kształtowania się wczesnoplemiennych, a później wczesnopiastowskich struktur osadniczych. W okresie wczesnego średniowiecza zajmowane są nie tylko rejony dolin rzecznych, ale i tereny wysoczyzny.

- rejonem skoncentrowanego osadnictwa są stoki i krawędzie terenu w obrębie doliny zalewowej rzeki Głomii i jej dopływów. Osadnictwo koncentruje się wzdłuż terasy nadzalewowej rzeki Głomii od Złotowa do Dzierżążna oraz w obrębie terasy dennej od Śmiardowa Złotowskiego do Drożysk Średnich,
- stanowiska archeologiczne zlokalizowane są wzdłuż brzegów jeziora Zaleskiego oraz wokół wsi Zalesie i Błękwit. Osadnictwo skupia się na krawędzi wysoczyzny w okolicach wsi Górzna oraz w okolicy Dzierżążenka, gdzie meandrujący ciek wodny tworzy liczne cyple o zakola o wykształconych terasach. Nasilenie stanowisk występuje w obrębie rozlewisk Górzeńkowskiej Strugi,
- skupiska osadnicze obserwuje się na cyplach wcinających się w rozlewiskach rzeki Kocuni od Buntowa do Kleszczyny oraz w rejonie Wąsosza. Osadnictwo skupia się na terenach nadzalewowych i wyższych w obrębie obniżenia doliny w rejonie Radawnicy oraz na południowych stokach niewielkiego cieku na terenie pól należących do wsi Bielawy,
- miejscem intensywnego osadnictwa w pradziejach i we wczesnym średniowieczu był rejon jez. Sławianowskiego. Niezwykle ciekawe są okolice: Buntowa, Jeziora Buntowskiego oraz wschodnie terasy rzeki Kocuni. Zlokalizowany tu zespół osadniczy złożony z grodziska i osad wskazuje na osadnictwo w tym rejonie od IX do poł. XIII w. Obszar ten wymaga badań zwłaszcza nad dokładnym ustaleniem funkcji stan. 1 w Buntowie, które dotychczas w literaturze uznawane jest za domniemane grodzisko. Jednakże według lokalnego rozpoznania terenowego grodzisko średniowieczne znajduje się kilkaset metrów na północ, na wyraźnym cyplu otoczonym rzeką Kocunią i Jeziorem Sławianowskim, gdzie widoczne są elementy obronne i niezwykle bogaty materiał zabytkowy.

4.1.3. Nowożytna sieć osadnicza

Sieć osadnicza na terenie gminy Złotów znacznie rozwinęła się w XV wieku. Duża część ziemi złotowskiej stanowiła własność szlachecką z rezydencją właścicieli na zamku w Złotowie (Złotów prawa miejskie uzyskał w 1665 roku). Na terenie gminy Złotów występuje liczne historyczne ukształtowane układy ruralistyczne oraz zespoły folwarczne:

Północna część gminy

- **Kamień** jest najstarszą wsią (niem. Hohenfier) powstałą w **1225** roku. Pierwsza historyczna wzmianka o mieście Złotowie znalazła się w kronice Jana z Czarnkowa. Kronikarz napisał o tym, że król Kazimierz Wielki w testamencie z 3 XI 1370 roku zapisał Złotów swojemu wnukowi Każkowi ze Słupska. Wieś szlachecka należała do klucza radawnickiego. Otrzymała przywilej od Jana Potulickiego w dniu św. Marcina 1607 r., którzy zatwierdzili także późniejsi dziedzice Gruzińscy. Obecnie przedstawia plan zbliżony do owalnicy.
- **Radawnica** (niem. Radawnitz) – wieś wzmiankowana w źródłach po raz pierwszy jako osada wiejska w **1432** r. Do roku 1719 należała do klucza złotowskiego. W roku 1719 na mocy aktu kupna właścicielem klucza radawnickiego został Hans Vedige von der Osten Sacken – pułkownik wojsk polskich. Od roku 1813 Radawnica drogą kupna i koligacji staje się własnością Józefa Grabowskiego. Od 1866 r. dobra zmieniają często właścicieli drogą kupna, by w 1920 r. przejść na skarb państwa niemieckiego. W latach międzywojennych Radawnica była silnym ośrodkiem życia polskiego. W roku 1929 otwarto we wsi polską szkołę. Obecny układ wsi dwulicowy.
- **Górzna** (Górno, niem. Gursen) – wieś obecnie o typie wielodrożnicy wzmiankowana w roku **1498**, kiedy to była własnością Małgorzaty Gołamskiej, późniejszej żony Mateusza Brodzińskiego, kasztelana Bydgoskiego. Do roku 1600 było w posiadaniu Piotra Potulickiego, który sprzedał je tego roku Zygmuntowi Grudzińskiemu, dziedzicowi w Złotowie. Przejściowo Górzna należała także do klucza radawnickiego, którego ówczesny właściciel Wigand Osten – Sacken nabył je od Jakuba Działyńskiego w roku 1719. Od roku 1752 należała ponownie do dóbr złotowskich.

- **Dzierżąno** (niem. Gresonse) – należało do klucza złotowskiego i razem ze Złotowem przeszło w roku **1788** w ręce niemieckie.
- **Zalesie** (niem. Petzin) wieś istniała już w **1500** r. Nazwa miejscowości w różnych formach spotykana jest od połowy XVI wieku (Pieczynno, Pieczyn, Piecyn, Pedcin). W XIX wieku większość mieszkańców była wyznania ewangelickiego, a zalesie należało do parafii w Tarnówce. Zbór ewangelicki istniał we wsi w 1868 r, na jego miejscu w roku 1884 nowy, ceglany do dziś istniejący kościół. Po II wojnie światowej na skutek zmiany składu ludności kościół przekształcono w świątynię katolicką.
- **Błękwit** (Blankwit) wymieniają kroniki po raz pierwszy w roku **1491**. W XV wieku (być może i wcześniej) założono tam młyn, który dostarczał mąkę dla miasta i dziedziców Złotowa. Młynarze otrzymywali od dziedziców złotowskich liczne przywileje. Najstarszy z nich nadany przez Jana Działyńskiego nosi datę 18.11.1692 r., następny nadany przez Ludwikę Działyńską datowany jest z września 1694 r. Miejscowość należała do klucza złotowskiego. Na przestrzeni wieków zmieniała nazwę (bądź jej pisownię): 1491 r. – Blankwith, 1604 – Błękwid, 1653 – Blenkwida, później Blenk Witt, Blankwid, Blankwelt, Blankwitt. W roku 1920 Paul Molenhauer wybudował nowy młyn istniejący do dzisiaj. Poprzedni zbudowany był w konstrukcji szkieletowej.

Południowa część gminy:

- **Kleszczyna** (niem. Kleschin) istniała już w roku **1260** jako Klacino, a od roku 1546 jako Kleszczyno. W 1578 r. miejscowość ta należała do Czeszewskich, później do Słupskich i Sławianowskich. Ostatni z nich Przedław Sławianowski był wówczas także właścicielem Sławianowa. Przez Kleszczynę w średniowieczu prowadził szlak handlowy z Wielkopolski do morza, nad środkowe wybrzeże Bałtyku. W związku z tym właściciele Kleszczyny w roku 1700 zbudowali tu duży zajazd z szopami i stajniami na 100 wozów i koni. W XVI w. obok wsi istniał folwark, młyn o dwóch kołach, karczma i kuźnia. W roku 1821 majątek rozparcelowano. Część ziemi przeszła w ręce Niemców. W dwudziestoleciu międzywojennym Kleszczyna była silnym ośrodkiem działalności polonijnej. W 1929 r. otwarto tu polską szkołę.
- **Bługowo** (niem. Seehof) – wieś istniała już we wczesnym średniowieczu. W **1339** r. nabył ją niejaki Pitrasz i włączył do swych dóbr. W latach 1491 – 1536 wieś należała do Macieja i Jana Bługowskich. W 1578 r. Bługowo przejmuje Jan Białośliwski, następnie Jan Młodkowski.
- **Buntowo** – pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z lat **1441/42**. W roku 1633 nazywano ją Bontowem lub Bantowem. W roku 1537 właścicielem wsi był Jan Buntowski. Od 1 poł. XV wieku należała do klucza krajeńskiego, od 1645 r. do dóbr złotowsko – krajeńskich, a od 1743 r. ponownie do klucza krajeńskiego by od roku 1837 znowu do dóbr złotowsko – krajeńskich – w/w daty związane są z rytmika zmian w komasacji dóbr ziemi złotowskiej.
- **Skic** (niem. Kietz) – folwark wzmiankowany w źródłach w **1430** r. W roku 1537 pojawiła się pierwsza wzmianka jednocześnie o wsi i o folwarku, nazywana wówczas Szkic. Przez kilkaset lat był ośrodkiem kompleksu folwarków znanych pod nazwą klucza skickiego, który był własnością różnych rodów szlacheckich. Znaczniejszy rozwój miejscowości nastąpił w XIX wieku. Istniały tu wówczas gorzelnia, browar i młyn wodny na Sickingiej Strudze. W okresie międzywojennym wieś była znacznym ośrodkiem życia polonijnego. W roku 1929 otwarto tu szkołę polską.
- **Sławianowo** (niem. Sławianowo) – wieś wzmiankowana w **1442** r. poprzednie nazwy miejscowości brzmiały: Sławnanowo, w roku 1663 – Sławioanowo. W roku 1578 należało do braci Sławianowskich oraz do Wojciecha Czeszewskiego. W roku 1618 było w posiadaniu rodziny Solińskich, a następnie Potulickich, Grudzińskich, Działyńskich oraz rodziny Hohenzollernów. W roku 1921 dobra złotowskie, w skład których wchodziło Sławianowo upaństwowiono. W roku 1929 otwarto tu polską szkołę. W latach 1920-39 przez jez. Sławianowskie przebiegała granica polsko-niemiecka.
- **Stawnica** (niem. Stewnitz) wieś o układzie ulicowym znana od 1491 r. jako Stawnicza. (wg niektórych źródeł osada istniała już od 1330 r.). Na skraju wsi nad Głomią w **XVI** wieku wzniesiono młyn o dwóch kołach, któremu Augustyn Działyński 29 stycznia 1754 r. nadał przywilej. W XVIII wieku powstał tu folwark. Wieś nale-

żała do klucza złotowskiego. W okresie międzywojennym rozwijał się tu silnie ruch polonijny. W roku 1929 otwarto tu polską szkołę.

- **Święta** (niem. Schwente) wieś znana od roku **1440** należała do dóbr złotowskich. Zamieszkiwali ją wyłącznie Polacy. Wizytacja z 1695 r. określa liczbę tutejszych chłopów na 40. Z rozmieszczenia starych zagród i chałup wynika, że wieś była ulicówką o zwartej symetrycznej zabudowie po obu stronach traktu. Obecnie jest to wielodrożnica. Wieś uległa kilkakrotnie niszczeniu. W wyniku takich zniszczeń ma m.in. miejsce kolonizacja wsi w latach 1732 i 1752. Niemieccy sołtysi otrzymywali tu przywileje pod warunkiem obsadzenia pustych działek. Wieś w owym czasie dzieliła się na dwie części: polską i niemiecką. Każda część miała swojego sołtysa. Obecny układ wsi nosi interesujące ślady przemian spowodowanych etnicznym zróżnicowaniem wsi. We wsi znajduje się charakterystyczny pagórek, z punktem widokowym, który wg tradycji był miejscem kultu pogańskiego.
- **Wąsosz** (niem. Wonzow) – nazwa wsi Wąsosz pojawiła się już w **1400 r.** jako Wasose, w 1496 znana była pod nazwą Wąsosze, w 1546 – Wąsosze, Wonsow, a nieco później Wonzoff, Wonsohoff i jest pochodzenia polskiego. Pod zaborem pruskim i w okresie do 1945 r. nosiła nazwę niemiecką Wonzow. W 1400 r. należała do Danaborskich. W późniejszych czasach wieś należała do dóbr złotowskich i była oddawana w dzierżawę. W 1646 r. wieś dostają Ciechocki. W okresie wojny północnej (1700 – 1721 r.) została spustoszona przez wojska szwedzkie. Od XVII wieku był tu młyn wodny na rzece Głomia. Pod koniec XIX wieku na terenie wsi istniały dwa większe zespoły budynków gospodarczych z siedzibami ich właścicieli, przy których powstały małe założenia ogrodowe.
- **Rudna:** nazwa wsi pojawia się po raz pierwszy w **1491 r.;** wieś należała do dóbr złotowskich. Nazwa wskazuje na miejsce, gdzie wydobywano i przetapiano rudę darniową występującą między innymi w dolinie rzeki Łobzonki.

Wsie powstałe w XVII w. i później

- **Franciszkowo** (niem. Franziskowo, do 1937 r. Franzenhof) – osada rolnicza założona została po **1766 r.** jako folwark należący do dóbr rycerskich w Radawnicy. Znajdowała się tu lesista okolica. Do roku 1866 dobra pozostawały w posiadaniu Grabowskich, następnie znalazły się w rękach znanego przedsiębiorcy Stronsberga. W roku 1922 właścicielem dóbr rycerskich był Max Maronde, do którego należała również folwark Mariannenhof (obecnie Bielawa). Po II wojnie światowej dobra upaństwowiono. Niewielki założenie dworskie z parkiem krajobrazowym wykształciło się we wschodniej części osady przypuszczalnie w 2 połowie XIX wieku.
- **Bielawa** (niem. Marianenhof, Mariannenhof) – osada rolnicza zwana dawniej Marynowo powstała **po 1766 r.** jako jeden z trzech folwarków dóbr rycerskich w Radawnicy. Nazwa Marynowo pochodzi od imienia małżonki Grabowskiego – dziedzica dóbr w Radawnicy. W roku 1922 dobra Marynowo oraz Franciszkowo znalazły się w rękach Maxa Maronde. Po II wojnie światowej dobra upaństwowiono. Osadę rolną nazwano Bielawa. Przypuszczalnie pod koniec XIX wieku w północnej części osady powstało niewielki założenie parkowo – dworskie.
- **Kaczochy** (Karolewo, niem. Karlsdorf) – zostały przez właściciela wyodrębnione **w XIX wieku** z dominium sławianowskiego należącego do klucza złotowskiego z przeznaczeniem na akcje parcelacyjną, stąd na cześć Karola Hohenzollerna nazwana Karlsdorf. Następnie założono tu niewielki folwark.
- Klukowo (niem. Blankenfelde) – wieś powstała z tzw. II kolonizacji. Pierwsze wzmianki w dokumentach archiwalnych pochodzą z 1604 i 1618 r. We wsi był folwark należący do właścicieli majątku w Krajence oraz 5 zagród chłopskich. Pierwotny układ przestrzenny folwarku nie jest znany. Pod rządami Hohenzollernów rozwinął się w połowie XIX wieku. Od 1919 r. folwark stanowił domenę skarbu państwa.
- **Krzywa Wieś** (niem. Krummenenfluss) – wieś szlachecka założona **w XVII wieku** (pierwsza wzmianka pochodzi z 1673r.) należała do klucza radawnickiego. Dawniej istniał tu kościół katolicki.

- **Pieczyn (Ludwikowo, niem. Luisenhof)** – osada rolnicza założona w **1851 r.** W roku 1922 dobra wchodziły w skład domeny należącej do księcia Friedricha Leopolda von Preussen. W roku majątek 1945 przejął Skarb Państwa. W latach 60 – tych XIX wieku w osadzie tej powstało założenie ogrodowo-dworskie.
- **Międzybłocie (niem. Stadtbruch)** – wieś powstała w 2 **połowie XIX wieku** w wyniku osuszania rozległych błot ciągnących się do Śmiardowa. Pod koniec XIX wieku powstała tu cegielnia wytwarzająca cegłę wapienną, którą przedsiębiorca ze Złotowa p. Iwański rozbudował tworząc warsztat prefabrykatów cementowych i wytwórnię papy. Ponadto kazał zbudować w lesie solidny budynek i przekształcić las sosnowy o powierzchni ok. 8 ha na pielęgnowany park, w którym znajdowały się również okazałe drzewa i krzewy z innych kontynentów. Na początku XX wieku na terenie parku powstała zabudowa folwarku, który po działaniach wojennych uległ dewastacji, a fabryka papy spłonęła przed wojną.
- **Nowiny (niem. Nowinien)** – folwark powstał w 2 ćw. **XIX wieku**. Najstarszą zachowaną do dziś zabudowę, czyli budynki inwentarskie, dom rządcy i kolonia mieszkaniową wzniesiono prawdopodobnie na przełomie XIX i XX wieku.
- **Nowy Dwór (niem. Neuhof)** – osada rolnicza powstała przy drodze ze Złotowa do Radawnicy. W roku 1856 majątek ten należał do cesarza Wilhelma, a po nim do jego brata księcia Fryderyka Karola. W roku 1922 dobra wchodziły w skład domeny należącej do księcia Friedricha Leopolda von Preussen. Po II wojnie światowej dobra upaństwowiono.

4.2. Charakterystyka zagrożeń krajobrazu kulturowego

Ochrona zabytków położonych we wsiach i założeniach ruralistycznych zwartych i rozproszonych oraz towarzyszącej im zieleni zabytkowej – parków, cmentarzy i obsadzeń dróg, stała się obecnie jedną z najtrudniejszych dziedzin konserwatorskich. Czynniki, które decydują o możliwościach przetrwania większości zabudowy wiejskiej mają zdecydowanie negatywny charakter:

- Podstawowym zagrożeniem jest niedostosowanie istniejącego zasobu do dzisiejszych wzorców kulturowych i cywilizacyjno-technicznych.
- Brak jest ekonomicznego i funkcjonalnego uzasadnienia do eksploatacji wielu obiektów gospodarczych i produkcyjnych. Brak też środków u właścicieli na remonty generalne, a nawet bieżące, co przy niedostatku lokalnych warsztatów rzemieślniczych, znających tradycyjne technologie budowlane utrudnia możliwie tanie utrzymanie budynków.
- Zagrożeniem jest ekspansywna reklama nowoczesnych materiałów i detalu budowlanego, którego użycie dewaloryzuje skromne i jednorodne kompozycje zabudowy oraz może prowadzić do pogorszenia stanu technicznego obiektów.
- Brak wiedzy i wrażliwości wśród elit wiejskich, radnych gminnych, nauczycieli, i mieszkańców z cenzusem wiedzy fachowej powoduje działania zbędne lub wręcz szkodliwe.

Do czynników bezpośrednio zagrażających estetyce zabudowy należą współczesne metody modernizacji i adaptacji polegające na:

- powiększaniu i wymianie okien oraz powiększaniu wrót i wymiana ich stolarki z naruszeniem zasad pierwotnych podziałów i kompozycji na elewacji;
- ocieplaniu budynków i związaną z tym likwidacją wystroju ceglanego i tynkowego, a w przypadku konstrukcji szkieletowej przyspieszanie jej destrukcji biologicznej;
- wymianie pokryć dachowych i upraszczaniu geometrii dachów;
- adaptacjach zabudowy gospodarczej, bez profesjonalnych opracowań projektowych;
- fragmentarycznym tynkowaniu i malowaniu elewacji;
- montażu anten satelitarnych na eksponowanych elewacjach;
- likwidacji tradycyjnych (drewnianych, murowanych i kamiennych) ogrodzeń i płotów na rzecz betonowych prefabrykatów czy systemowych rozwiązań metalowych;

- likwidacji brukowanych nawierzchni podwórz i pokrywaniu ich betonem lub „polbrukiem”;
- dostawianie różnych dobudówek, garaży i wiat.

Zagrożone są zespoły zabytkowej zieleni. Dla licznych jeszcze obsadzeń dróg nadal zagrożeniem mogą być metody ich modernizacji, choć jako podstawowe zagrożenie należy wskazać brak regularnej pielęgnacji i planowego uzupełniania ubytków.

Parki są zaniedbane i pozostawione własnemu losowi, dziczej zatrącając pierwotny charakter mający tworzyć w naturalnym krajobrazie tło kolorystyczne i oparcie przestrzenne dla terenów osadniczych.

Podobnie cmentarze zabytkowe, na terenie całej gminy są w bardzo złym stanie, tylko nieliczne z nich posiadają fragmentarycznie zachowane ogrodzenia, a obsadzenia wzdłuż ich granic, z powodu braku jakiegokolwiek pielęgnacji rozrosły się i rzadko pozostają czytelne. Nieliczne obiekty architektoniczne oraz krzyże, nagrobki i mogiły są zdewastowane, rozgrabione, a czytelność układu kompozycyjnego całości praktycznie nie jest już nigdzie czytelna. Miejsca te nie są również w żaden sposób opisane, drogi do nich prowadzące są zarośnięte, nieczytelne w terenie lub zgoła niedostępne publicznie.

Zagrożeniem dla walorów komponowanej zieleni mogą być również nieprofesjonalnie prowadzone nasadzenia, z naruszeniem warunku utrzymywania składu gatunkowego przy uzupełnianiu ubytków oraz stosowania nasadzeń np. z egzotycznych drzew ozdobnych lub szpilkowych w miejscach, na terenach, i w rejonie obiektów architektonicznych, gdzie może dojść do unieczystnienia pierwotnej, zamierzonej kompozycji projektowej.

4.3. Ochrona zabytków

4.3.1. Podstawy prawne i formy ochrony zabytków

4.3.1.1. Rodzaje zabytków i formy ich ochrony

W art. 3. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami znajduje się określenie pojęcia zabytek. Zabytkiem w rozumieniu ustawy jest nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zabytki, bez względu na stan zachowania, podlegają ochronie i opiece, w tym zabytki nieruchome i zabytki archeologiczne. Do zabytków nieruchomych zalicza się:

- krajobrazy kulturowe, rozumiane jako przestrzeń historycznie ukształtowana w wyniku działalności człowieka, zawierająca wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze;
- układy ruralistyczne i zespoły budowlane,
- dzieła architektury i budownictwa,
- dzieła budownictwa obronnego,
- obiekty techniki (np. huty, elektrownie, zakłady przemysłowe),
- cmentarze,
- parki, ogrody, inne formy zaprojektowanej zieleni,
- miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne, działalność wybitnych osobistości bądź instytucji.

Obowiązująca ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. nr 162 poz. 1568 z późniejszymi zmianami) przewiduje następujące formy ochrony zabytków:

- wpis do rejestru zabytków;
- uznanie za pomnik historii;
- utworzenie parku kulturowego
- ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na lokalizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego;

Celem ochrony zabytków jest ich zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych tak, aby służyły nauce oraz popularyzacji wiedzy i sztuki, stanowiły trwałe elementy rozwoju kultury i były czynnym składnikiem życia współczesnego społeczeństwa.

Ochrona zabytków polega na zabezpieczeniu ich przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją, zaginięciem lub wywozem za granicę, na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie, opartych na zasadach naukowych.

Na terenie województwa wielkopolskiego organem ochrony jest Wojewoda Wielkopolski, w którego imieniu działa Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu, Delegatura w Pile; organem odwoławczym od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Obowiązki ochrony i opieki nad zabytkami spoczywają na właścicielach prywatnych i wszystkich szczeblach samorządu, w zakresie finansowania zadań ochrony, jako celu publicznego, w szczególności wynikające z faktu posiadania prawa własności obiektów zabytkowych.

4.3.1.2. Gminna ewidencja zabytków

Zgodnie z art. 22 ust. 4 oraz art. 143 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami) wójt prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków. Gminna ewidencja zabytków jest podstawą:

- do sporządzenia gminnego programu opieki nad zabytkami (art. 21 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami))
- do objęcia ochroną obiektów zabytkowych nie wpisanych do rejestru zabytków poprzez ujęcie ich miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Gmina Złotów jest w trakcie opracowania gminnej ewidencji zabytków, a jej podstawą jest wojewódzka ewidencja zabytków. Wojewódzka ewidencja zabytków została sporządzona w roku 1992 i w znacznej mierze jest nieaktualna. W związku z czym należy kontynuować rozpoczętą gminną ewidencję zabytków.

Zgodnie z art. 145 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami) do czasu założenia gminnej ewidencji zabytków, w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, oprócz zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków i ich otoczenia inne zabytki wskazane przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Ewidencję zabytków w gminie Złotów (w tym obiekty wpisane do rejestru zabytków) zawiera **ANEKS nr 4.3.1.**

Na obszarze objętym zmianą Studium **nr 1**, w obrębie Nowy Dwór, część obszaru (część działek nr 10/20 i 12/20) znajduje się w zasięgu zespołu dworsko-parkowo-folwarcznego, znajdującego się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków.

W gminnej ewidencji zabytków znajduje się podwórze folwarczne, w skład którego wchodzi:

- chlewnia, mur., pocz. XX w.,
- owczarnia wraz z kuźnią, mur., pocz. XX wieku,
- transformator z hydrofornią, mur., pocz. XX wieku,
- obora, mur., pocz. XX wieku.

Wymienione wyżej obiekty należy uwzględnić oraz objąć ochroną konserwatorską poprzez konieczność ich zachowania.

Obiekty wpisane do ww. ewidencji podlegają całkowitej ochronie konserwatorskiej. Wszelkie prace prowadzone na terenie parku, jak również podział nieruchomości, wymagają pozwoleń WWKZ. Należy dążyć do tego, aby ww. założenie nie ulegało przekształceniom w jego układzie przestrzennym. Ponadto zakazuje się lokalizacji paneli fotowoltaicznych na terenie parku.

Dla obiektów znajdujących się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków ochronie podlega bryła i wygląd zewnętrzny budynków. Prace prowadzone przy tych obiektach, mogące mieć wpływ na wygląd zewnętrzny budynków – przebudowy, rozbudowy, remonty elewacji, remonty dachu i wymiana pokrycia dachowego, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej winny być uzgadniane z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Dla ochrony obiektów zabytkowych i zachowania historycznego wyglądu bryły i elewacji obowiązuje:

- zachowanie wyglądu i wystroju elewacji poprzez zachowanie wymiarów i wykrojów otworów okiennych i drzwiowych;
- zachowanie istniejącej wysokości i kształtu dachu;
- zachowanie bryły i gabarytów obiektu;
- w przypadku nowej zabudowy winna ona nawiązywać architekturą i gabarytami do istniejących historycznych zabudowań folwarcznych;
- ochronie podlega rozmieszczenie budynków w układzie folwarcznym;
- możliwość montażu paneli fotowoltaicznych tylko na tylnej połaci dachowej.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 2 nie występują obiekty zabytkowe.

4.3.1.3. Opieka nad zabytkami

Zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. nr 162 poz. 1568 z późniejszymi zmianami) Wójt sporządza na okres 4 lat gminny program opieki nad zabytkami. Program ma na celu między innymi:

- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

„Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Złotów na lata 2010-2013 Rada Gminy Złotów przyjęła uchwałą XLIII/385/10 z dnia 27.05.2010 r.

4.3.2. Obiekty zabytkowe nieruchome wpisane do rejestru zabytków.

4.3.2.1. Kościoły

– wpisane do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego znajdują się w miejscowościach Kamień, Kleszczyna, Sławianowo, Bługowo i dwa w Radawnicy:

- KAMIENŃ – zespół kościoła ewangelickiego, ob. rzymskokatolickiego fil. p.w. św. Małgorzaty w Kamieniu, w skład którego wchodzi: kościół, dzwonnica i cmentarz przykościelny, obecnie nr rej. 175/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 31.05.2004 r. (kościół wpisany został do rejestru zabytków decyzją z dnia 02.04.1959 r.);
- KLESZCZYNA – kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki fil. p.w. Chrystusa Króla, 1873-'76 r., nr rej. A – 17/501 decyzja z dnia 25.11.1965 r.
- SŁAWIANOWO – kościół katolicki, par. p.w. św. Jakuba Apostoła, 1806 r., nr rej. A – 32/186 decyzja z dnia 02.04.1959 r.
- BŁUGOWO – kościół katolicki parafialny p.w. św. Jakuba wraz z terenem przykościelnym – 1864-'69, nr rej. 177/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 04.06.2004 r.
- RADAWNICA – kościół parafialny p.w. św. Barbary z terenem cmentarza przykościelnego, 1887-'88 r., nr rej. 515/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.

- RADAWNICA – kościół ewangelicki, ob. rzymskokatolicki, pomocniczy p.w. św. Stanisława Kostki z terenem przykościelnym, 1927-'28 r., nr rej. 516/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 05.06.2007 r.

Jednym z najcenniejszych zabytków gminy jest **zespół kościoła p.w. św. Małgorzaty w Kamieniu**. Wieś Kamień to jedna z najstarszych wsi Ziemi Złotowskiej wzmiankowana już w 1225 r. W XVII w. jej właścicielami byli Potulicy, później Grudzińscy. Pierwszy kościół w Kamieniu zbudowany był po 1619 r. przez Grudzińskich. Był ryglowy z wnętrzem ozdobionym cennymi malowidłami m.in. orłami piastowskimi, które uległy zniszczeniu. Gdy w poł. XVII w. ludność katolicka wymarła w czasie epidemii cholery, kościół przejęli protestanci. Obecny kościół zbudowany został w 1803 r. również w konstrukcji szachulcowej. Po 1945 r. kościół przeszedł w ręce katolików. Obok kościoła znajduje się drewniana dzwonnica z dzwonami z lat 1632 i 1666. Na terenie cmentarza przykościelnego w części północnej znajdują się nagrobki z żeliwnymi krzyżami z datami 1863 – 1869.

Kościół filialny p.w. Chrystusa Króla w Kleszczynie wzniesiono w latach 1876-'79 jako ewangelicki w konstrukcji ryglowej, z wyodrębnionym, trójbocznie zamkniętym prezbiterium oraz z wieżą centralnie usytuowaną w fasadzie, w połowie wtopioną w korpus kościoła. Po II wojnie światowej został przejęty przez katolików i 28 października 1945 r. poświęcony. Od tego czasu pełni funkcję filialnego kościoła katolickiego. Obiekt dnia 25 listopada 1965 r. decyzją Koszalińskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków został wpisany do rejestru zabytków pod numerem A – 17/501. W czasie wpisu kościół istniał w swej pierwotnej formie bryły z otynkowanym wnętrzem i drewnianym stropem, w prezbiterium ze złotymi gwiazdkami oraz z bocznym ołtarzem w stylu ludowym. W latach 80-tych XX wieku wnętrze kościoła obłożono okładziną boazerijną pozbawiając go zabytkowego wystroju. Pozostała jedynie empora organowa wraz z prospektem w stylu historyzmu i oryginalne z 4 ćw. XIX wieku ławki. Ponadto w roku 1990 prezbiterium obudowano zakrystią i salką katechetyczną. Konstrukcja szkieletowa kościoła z nietynkowanymi fachami jako typowa dla budownictwa mieszkaniowego i gospodarczego na terenach obecnej północno-zachodniej Polski zastosowana w architekturze sakralnej poprzez dobrze opanowany warsztat stanowi wyjątkowy i wartościowy wkład w kształtowanie krajobrazu kulturowego północnej Wielkopolski.

Kościół parafialny p.w. św. Jakuba Apostoła w Sławianowie. Pierwsza wzmianka o miejscowości Sławianowo pochodzi z 1442 r. Pierwszy kościół natomiast wzniesiono prawdopodobnie w 1617 r. jako drewniany, katolicki. Parafia została przy nim erygowana w 1621 r., która przez wojewodę kaliskiego Andrzeja Grudzińskiego wyposażona została dwoma włókami ziemi. W 1744 r. wzmiankowany jest kościół w Sławianowie, drewniany, który miał trzy wieże i osobną kaplicę św. Barbary. Obecny kościół został zbudowany w konstrukcji szachulcowej z otynkowanym wypełnieniem ceglany w 1806 r. staraniem ówczesnego proboszcza Wojciecha Sucharskiego i z fundacji Marianny Guzowskiej regentki nakielskiej i w tym samym roku poświęcony. Zabytkowy wystrój kościoła pochodzi z poprzedniego. W latach 70-tych XX wieku od strony północnej dobudowana została kruchta z imitacją układu szachulcowego wykonaną z desek.

Kościół parafialny p.w. św. Jakuba Apostoła w Bługowie. Zapisy historyczne wymieniają parafię w Bługowie już w 1339 r. W roku 1445 pojawia się wzmianka o kościele, który przetrwał do 1535 r. W 1535 r. Jan Ługowski prosi arcybiskupa gnieźnieńskiego o pozwolenie na wybudowanie nowego kościoła. 24 czerwca 1536 r. bp Jan Drzewiecki eryguje nowy kościół, później patronat nad nim przejmuje wojewoda kaliski Andrzej Grudziński. W 1578 r. Bługowo przejmuje Jan Białośliwski, następnie Jan Młodkowski. W 1652 r. wymienia się wspólnego proboszcza dla Bługowa i Gromadna – ks. Jerzego Langa. Od 1760 r. w Bługowie rezyduje proboszcz. W 1700 r. patronat przejmują Radolińscy. Przy ich pomocy ks. Jan Krzemieniecki wznosi kościół z „pruskiego muru”, który przetrwał 100 lat. W 1864 r. przystąpiono do budowy obecnego kościoła, budowano go 5 lat. Ówczesny dziedzic, protestant P. Linde, ograniczył pierwotne plany do wymiarów obecnych. Budowniczym kościoła był ks. Wawrzyniec Wysocki – proboszcz w latach 1859-1909. W czasie II wojny św. kościół był zamknięty. Pierwszym proboszczem po 1945 r. był. Ks. Klemens Buk-Sieredziński, który sprowadził brakujące dzwony z Fanianowa i Dębna. Dzwony te umieszczono w wieży kościoła, jednak na skutek zarysowań wieży przeniesiono je do wybudowanej ze stali konstrukcyjnej dzwonnicy w 1975 r. Kościół wzniesiony z cegły w stylu eklektycznym z użyciem form neogotyku i neoromanizmu.

Kościół parafialny p.w. św. Barbary w Radawnicy. Pierwszy kościół wzniesiony został prawdopodobnie w XVIII w. jako drewniany. W 1701 r. utworzono w Radawnicy lokalny wikariat należący do kościoła w Złotowie.

Parafia radawnicka utworzona została 13 września 1726 r., kiedy to właścicielem był ówczesny dziedzic von Osten-Sacken i zatwierdzona przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Teodora Potockiego dekretem z 19 maja 1730 r. W 1766 r. parafia liczyła 489 katolików. W 1849 r. sprzedana została na rozbiórkę stara plebania i wybudowana nowa, a w roku 1887 za urzędowania ks. Dekowskiego rozebrano stary kościół i wzniesiono nową świątynię w stylu neogotyckim. Kamień węgielny położony został 3 maja 1887 r., a kościół poświęcony 4 listopada 1888 r. W r. 1928 parafia liczyła 994 katolików a proboszczem wówczas był ks. Ernest Czarniecki. Przy kościele istniał szpital dla 2 ubogich ufundowany i wyposażony przez dziedzica Józefa Goetzendorf-Grabowskiego. Nad bramą przed placem kościelnym ustawione są dwie figury św. Floriana i św. Jakuba, które pierwotnie wieńczyły bramę wjazdową do pałacu miejscowych dziedziców. Kościół w pełni zachowany w pierwotnej formie bryły z jednorodnym neogotyckim wystrojem i wyposażeniem wnętrza jest przykładem okazałej świątyni wiejskiej charakterystycznej dla budownictwa sakralnego 2 połowy XIX wieku. Wzniesiony na miejscu poprzedniego kościoła katolickiego jest dominantą architektoniczną i wysokościową a ponadto stanowi cenny element krajobrazu kulturowego i tożsamości ówczesnej dwuwyznaniowej wsi.

Kościół pomocniczy p.w. św. Stanisława Kostki w Radawnicy. W roku 1926 zrodził się wśród ludności ewangelickiej wsi Radawnica pomysł budowy kościoła, który otrzymał wsparcie w ramach tzw. programu wschodniego. Obecnie istniejący kościół zbudowano w latach 1927-'28 w stylu historyzmu. Mieścił on 270 miejsc siedzących. Świątynia nawiązuje swoją formą do granitowych romańskich kościółków wiejskich zachowanych jeszcze na Pomorzu. Jest wyraźnie osadzona w tradycji kościołów wznoszonych przez Komisję Osadniczą. Jedynie okna ukształtowane zostały w sposób nowoczesny. Uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego odbyła się z wielką pompą 7 września 1927 r. Główną jej intencją było podkreślenie obecności Niemców w tej polskiej wsi. Gmina liczyła ok. 500 dusz wliczając mieszkańców sąsiednich folwarków. Teren pod budowę kościoła wydzielony z parku dworskiego ofiarował ówczesny jego właściciel – Niemiec. Budowę prowadziła firma budowlana Radtke ze Złotowa. Po II wojnie św. świątynia nie była użytkowana. Organy przeniesiono do kościoła katolickiego p.w. św. Barbary, gdzie nie było instrumentu, zaś ławki pomiędzy kościołami zamieniono. Parafia katolicka przejęła kościół poewangelicki jako pomocniczy i otrzymał on wezwanie św. Stanisława Kostki.

4.3.2.2. Zespoły dworsko parkowe w rejestrze zabytków

- GRODNO – zespół dworsko-parkowy, w skład którego wchodzi dwór, kuźnia oraz park z ok. poł. XIX w., nr rej. 211/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 14.12.2004 r.
- RADAWNICA zespół pałacowo-parkowy, z pałacem powstałym ok. 1775 r. oraz parkiem założonym w 1 poł. XVII w., nr rej. A – 37/503 decyzja z dnia 25.11.1965 r. oraz nr rej. A – 419 decyzja z dnia 12.03.1982 r.

Zespół dworsko-parkowy w Grodnie, w skład którego wchodzi: dwór, kuźnia oraz park powstał w połowie XIX wieku. Wieś z przyległymi lasami należała do obszernych dóbr złotowskich należących do Gruzińskich, Działyńskich, Potulickich. W 1773 r. przeszły w posiadanie rodziny von Osten-Sacken. Potem wraz z Radawnicą Grodno należało do rodziny Grabowskich. Prawdopodobnie wtedy po połowie XIX wieku wybudowano dwór. W 1866 kupił je bankier i przedsiębiorca Dr Strousberg a potem Grodno stawało się własnością kolejnych rodzin niemieckich. Od roku 1945 Grodno znalazło się w obrębie państwa polskiego. Majątek przejęły na początku lat 50-tych XX w. PGR, a we dworze zamieszkały 4 rodziny. Od roku 2001 dwór wraz z parkiem i zabudowaniami gospodarczymi znajduje się w rękach prywatnych. Kuźnia powstała pod koniec XIX wieku zaś park pochodzi z okresu budowy dworu i posiada licznie zachowany starodrzew. Wszystkie w/w elementy stanowią jednorodny stylistycznie zespół dworsko – parkowy jako przykład XIX-wiecznych rezydencji charakterystycznych dla północno-zachodniej Polski.

Zespół pałacowo-parkowy w Radawnicy. Pałac w Radawnicy powstał ok. 1775 r. w stylu klasycystycznym. W późniejszym okresie od strony zachodniej dobudowano neogotycką wieżę. Majątek w Radawnicy należał do dóbr złotowskich. Od 1719 r. do Hansa Vedige von der Osten-Secken – pułkownika wojsk polskich. W rękach tej rodziny pozostał do 1812 r. 2 stycznia 1813 r. drogą spadku stał się własnością hrabiego Józefa Grabowskiego. Od 1866 r. dobra zmieniają często właścicieli drogą kupna, by w 1920 r. przejść na skarb państwa niemieckiego.

W pałacu powstała wtedy szkoła dla dziewcząt tzw. szkoła pielęgniarek. Po II wojnie światowej powstał w nim Uniwersytet Ludowy działający tu do 1950 r. i przeniesiony do Jesienice k. Bytowa by w roku 1958 powrócić znowu do Radawnicy. W latach 1950 – '58 znajdował się tu Dom Dziecka. Od połowy lat 90-tych XX w. mieści się tu Zespół Szkół Policealnych. W latach powojennych pałac był gruntownie przebudowywany, w latach 1975-'76 przekształceniu uległa część parku przed fasadą, na podstawie projektu J. Chołozkiewicza. Pierwotne założenie parkowe pochodzące z 1 poł. XVII w. znajdowało się przed frontem pałacu. Po wybudowaniu pałacu park uległ zmianom, a w 2 poł. XIX w. przekształceniu z parku pałacowego na park krajobrazowy.

4.3.2.3. Parki dworskie w rejestrze zabytków

Na obszarze gminy Złotów jest 5 parków wpisanych do rejestru zabytków, znajdujących się w miejscowościach: Buntowo, Nowy Dwór, Skic, Sławianowo i Stawnica.

- BUNTOWO – park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 518 decyzja z dnia 29.03.1985 r.
- NOWY DWÓR – park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 418 decyzja z dnia 12.03.1982 r.
- SKIC – park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 520 decyzja z dnia 29.03.1985 r.
- SŁAWIANOWO – park dworski – 2 połowa XIX wieku, nr rej. A – 521 decyzja z dnia 29.03.1985 r.
- STAWNICA – park dworski – 3 ćwierć XIX wieku, nr rej. A – 460 decyzja z dnia 11.10.1983 r.

Park dworski w Buntowie założony w 2 połowie XIX wieku jako nieduże założenie parkowe o cechach eklektycznych. Z tego okresu pochodzą przypuszczalnie pozostałości rzędowych nasadzeń grabu oraz pojedyncze egzemplarze lipy. Był to park o geometrycznym układzie osiowym posiadający regularny układ alejek parkowych. Na terenie parku znajduje się murowany dwór z tego samego okresu jako główny punkt założenia. Po koniec XIX w. oraz w latach 20-tych i 30-tych wzbogacono park nowymi gatunkami drzew.

Park dworski w Nowym Dworze powstał prawdopodobnie w 2 połowie XIX wieku w oparciu o niewielki kompleks leśny znajdujący się przy zabudowaniach. Zniszczenia, zatarty układ przestrzenny oraz brak archiwalnych materiałów porównawczych uniemożliwiają określenie ewentualnych przekształceń parku. Na terenie parku znajduje się dwór z początku XX w.

Park dworski w Sławianowie istniał w 2 połowie XIX wieku. Park urządzony w stylu krajobrazowym zajmował teren ograniczony drogami i zabudową dziedzica, spełniając rolę ochronną dla dworu, zabudowań folwarku i wsi. Pod koniec XIX wieku i na początku XX w. do zadrzewienia wprowadzono gatunki drzew ozdobnych. Po stronie wschodniej parku usytuowany jest murowany dwór z początku XX w.

Park dworski w Skicu powstał najprawdopodobniej w 2 połowie XIX wieku w stylu krajobrazowym w okresie, kiedy majątek był w posiadaniu rodziny Dobberstein. Założenie to mogło powstać w wyniku przekształcenia starszego układu, którego pozostałością być może są dwie okazałe lipy rosnące w jego obrzeżu od strony dziedzica gospodarczego. Obecnie są to jedynie pozostałości parku z budynkiem mieszkalnym wzniesionym na miejscu dworu i zabudową folwarczną.

Park dworski w Stawnicy powstał prawdopodobnie w 3 ćwierci XIX w. w stylu krajobrazowym. Z niemieckich map archiwalnych wynika, iż po stronie zachodniej nieistniejącego już dworu znajdował się bądź to sad bądź ogród warzywny, zaś za dworem zadrzewienia parkowe. Do czasów obecnych zachował się liczny starodrzew.

Na części działki nr 12/20, objętej zmianą Studium, zlokalizowany jest park dworski z połowy XIX wieku, wpisany do rejestru zabytków pod numerem rejestru A – 418 decyzją z dnia 12.03.1982 r.

4.3.2.4. Inne zabytki w rejestrze zabytków

- ŚWIĘTA – chałupa podcieniowa nr 98 z ok. 1800 r., nr rej. A – 44/188 decyzja z dnia 02.04.1959 r.

Chałupa podcieniowa w Świętej. Chałupa podcieniowa nr 98 wzniesiona została ok. 1800 r. i zawsze należała do bogatego gospodarza. Zbudowano ją w konstrukcji ryglowej wypełnionej cegłą – otynkowaną i pobieloną, a we wnętrzu konstrukcje wypełnione strychnicem. Chałupa szerokofrontowa z narożnym podcieniem i czarną kuchnią. W roku 1972 Wojewódzki Konserwator Zabytków w Koszalinie wykupił chałupę z przeznaczeniem jej na muzeum in situ. Po remoncie utworzono tu Krajeńską Chałupę Muzealną jako oddział Muzeum Ziemi Złotowskiej w Złotowie.

- DZIERŻĄŻENKO – wiatrak holender – 1905 r., nr rej. A – 69/122 decyzja z dnia 04.11.1956 r.

Wiatrak typu „holender” w Dzierżążenku zbudowany został w 1905 r. z cegły o bryle w formie ściętego stożka zwieńczonego obrotowym dachem drewnianym pokrytym papą. Obecnie brak jest śmigieł. Wiatrak eksploatowany był zgodnie ze swym przeznaczeniem do 1945 r. Przejęty jako mienie poniemieckie przez wiele lat wykorzystywany był przez Gminną Spółdzielnię ze Złotowa jako magazyn paszy i zboża. W latach 60-tych XX w. pożar zniszczył część stropów i dach. Niszczącą budowlę przejęła gmina Złotów. W latach 1975-'77 przeprowadzono remont kapitalny trzonu, stropu i pokrycia dachu na podstawie opracowanego projektu, który przewidywał także odbudowę śmigieł i układu napędowego. W odremontowany trzonie urządzono magazyn Muzeum Ziemi Złotowskiej. Od roku 1996 budynek znowu jest w rejkach prywatnych jako warsztat i magazyn części.

4.3.3. Strefy ochrony konserwatorskiej

Wyznacza się następujące strefy ochrony historycznych założeń ruralistycznych:

- 1) Bielawa – strefa obejmuje zespół parkowo-folwarczny oraz zabudowę mieszkaniową przy folwarku;
- 2) Błękwit – strefa obejmuje centralną część współczesnej wsi;
- 3) Bługowo – strefa obejmuje centralną część wsi;
- 4) Buntowo – strefa obejmuje układ osadniczy wsi;
- 5) Buntowo Gaj – strefa obejmuje zespół folwarczny wraz z zabudową mieszkaniową w północno-zachodniej części;
- 6) Górzna – strefa obejmuje centralną i wschodnią część miejscowości;
- 7) Grodno – strefa obejmuje zespół dworsko-parkowo-folwarczny oraz zabudowę mieszkaniową przy folwarku;
- 8) Kamień – strefa obejmuje układ osadniczy wsi w granicach strefy ochrony konserwatorskiej jest także nieczynny cmentarz;
- 9) Kleszczyna – strefa obejmuje układ osadniczy wsi;
- 10) Krzywa Wieś – strefa obejmuje układ osadniczy wsi;
- 11) Nowa Święta – strefa obejmuje centralną część współczesnej wsi;
- 12) Pieczynek – strefa obejmuje zespół dworsko-parkowo-folwarczny, w tym: murowana gorzelnia z XIX wieku oraz zabudowę mieszkaniową przy folwarku;
- 13) Radawnica – strefa obejmuje wieś Radawnica i zespół pałacowo-parkowo-folwarczny;
- 14) Rudna – strefa obejmuje układ osadniczy wsi – dobrze zachowana owalnica;
- 15) Skic – strefa obejmuje wieś Skic i jej najbliższe otoczenie, w tym strefę ekspozycji widokowej sylwety zabudowy wsi, rejon lokalizacji stawu młyńskiego, pagórek ze stanowiskami archeologicznymi wpisanymi do rejestru zabytków;
- 16) Sławianowo – strefa obejmuje centralną część wsi z trzema charakterystycznymi zespołami zabudowy: zabytkowy zespół budowlany w rejonie kościoła parafialnego p.w. Św. Jakuba Apostoła, zespół dworsko-parkowo-folwarczny, zespół zagród usytuowanych po obu stronach głównej ulicy we wsi;
- 17) Stare Dzierżążno – strefa obejmuje wieś, zespół dworsko-parkowo-folwarczny oraz cmentarz, łącznie z przedpolami ekspozycji sylwet wsi Stare Dzierżążno;
- 18) Stawnica – strefa obejmuje wieś i zespół dworsko-parkowo-folwarczny;
- 19) Święta – strefa obejmuje układ osadniczy wsi wraz z zabudową oraz zabytkowe zespoły zabudowy, w tym: zespół młyński, zespół folwarczny (1), zespół folwarczny (2) oraz zabytkowe cmentarze;
- 20) Zalesie – strefa obejmuje zabytkowy układ wsi. W granicach strefy ochrony konserwatorskiej jest także nieczynny cmentarz na północnym-zachodzie.

Dla stref ochrony układu ruralistycznego zaznaczonych na mapach ustala się jako ogólne zasady:

- zakaz zabudowy historycznych: dróg, ulic, placów;
- zakaz lokalizacji nowych ulic, dróg, placów w miejscach dawnej zabudowy;

- utrzymanie historycznych linii zabudowy, gabarytów zabudowy;
- dostosowanie nowej zabudowy do cech architektury lokalnej w zakresie usytuowania na działce, wysokości budynków, szerokości frontu zabudowy, rodzaju dachu, układu dachu, wykończenia elewacji poprzez nawiązanie do tradycyjnych technik budowlanych
- zachowanie lub rekonstrukcję dominant kompozycyjnych, w tym zieleni wysokiej;
- zachowanie typu wsi (ulicówka, wielodrożnica, owalnica itp.)

W strefie ochrony historycznych założeń ruralistycznych wsi ochronie podlegają pradziejowe i średniowieczne nawarstwienia kulturowe. W przypadku inwestycji związanych z zagospodarowaniem i zabudowaniem terenu w obrębie wykopów budowlanych, obowiązuje prowadzenie badań archeologicznych, których zakres każdorazowo określa WWKZ w drodze decyzji.

4.3.4. Ochrona dziedzictwa archeologicznego

Zabytek archeologiczny, to zabytek nieruchomy, będący powierzchnią, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów lub zabytek ruchomy, będący tym wytworem (art. 3 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Zabytki archeologiczne są częścią dziedzictwa kulturowego. Na zasób zabytków archeologicznych składają się zarówno tzw. stanowiska archeologiczne – warstwy kulturowe i obiekty archeologiczne, jak i ruchome zabytki z nich pochodzące i skarby.

Na terenie gminy Złotów szczególnie dużo stanowisk archeologicznych pochodzi z epoki kamienia-obozowisk mezolitycznych lub łączonych z kulturami z przełomu mezolitu i neolitu. Mniej danych posiadamy na temat osadnictwa z młodszego okresu przedrzymskiego (II-I w. p.n.e.). Podstawowe informacje na temat osadnictwa w tym okresie dostarczyły nam badania realizowane w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. W VIII w. nastąpił rozwój osadnictwa wczesnośredniowiecznego. W okresie wczesnego średniowiecza zajmowane są nie tylko rejony dolin rzecznych, ale i tereny wysoczyzny. W tym czasie kształtuje się obecny układ niektórych miejscowości, stanowiska średniowieczne i nowożytnie występujące w pobliżu obecnych miejscowości wyznaczają tym samym ich metrykę. Osadnictwo w czasach nowożytnych na tych terenach śledzić możemy głównie poprzez źródła archeologiczne pochodzące z penetracji powierzchniowych wykonywanych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Osadnictwo późnośredniowieczne i nowożytnie dokumentuje materiał ceramiczny z XVI-XIX w. wokół miejscowości takich jak Klukowo, Stawnica, Górzna, Skic, Dzierżażenko, Buntowo czy Kleszczyna, będący śladem ich nieprzerwanego osadnictwa trwającego do dziś.

4.3.4.1. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków

Na terenie gminy Złotów znajdują się stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego oznaczone na rysunku Studium:

- 1) A1 – Buntowo, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-362/640 z 20.12.1967 r.,
- 2) A2 – Buntowo, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 4, nr rejestru A-363/641 z 20.12.1967 r.,
- 3) A3 – Górzna, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-364/642 z 20.12.1967 r.,
- 4) A4 – Klukowo, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-365/645 z 20.12.1967 r.,
- 5) A5 – Skic, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 1, nr rejestru A-366/646 z 20.12.1967 r.,
- 6) A6 – Skic, osada wczesnośredniowieczna – stanowisko 2, nr rejestru A-367/647 z 20.12.1967 r.,
- 7) A7 – Skic, osada otwarta – stanowisko 3, nr rejestru A-368/648 z 20.12.1967 r.,
- 8) A8 – Skic, osada otwarta – stanowisko 4, nr rejestru A-369/649 z 20.12.1967 r.,
- 9) A9 – Stawnica, cmentarzysko ciałopalne – stanowisko 2, nr rejestru A-370/292 z 22.08.1960 r.,
- 10) A10 – Stawnica, grodzisko wczesnośredniowieczne – stanowisko 3, nr rejestru A-371/650 z 20.12.1967 r.,
- 11) A11 – Stawnica, osada wczesnośredniowieczna – stanowiska 5 i 6, nr rejestru A-372/651 z 20.12.1967 r.,
- 12) A12 – Wąsosz, osada otwarta, nr rejestru A-767 z 12.10.1995 r.,

- 13) A13 – Nowy Dwór, stan. 6, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 10/Wlkp./C decyzja z dnia 17.12.2002 r.
- 14) A14 – Nowy Dwór, stan. 7, cmentarzysko kurhanowe, nr rejestru 11/Wlkp./C z dnia 17.12.2002 r.

Zgodnie z przepisami odrębnymi wszelkie prace przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wymagają pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

4.3.4.2. Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Studium zawiera strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, oznaczone na rysunku Studium odpowiednim symbolem graficznym.

W granicach strefy ochrony konserwatorskiej działalność związana ze zmianą funkcji terenu (realizacja inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu) winna być poprzedzona badaniami archeologicznymi. Szczegółowy zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych przy zabytku, wojewódzki konserwator zabytków ustala w drodze decyzji.

4.3.5. Ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego powinny zawierać wskazania dotyczące postępowania względem obiektów zabytkowych, tj.:

- w przypadku obiektów wpisanych do rejestru zabytków znajdujących się na terenie gminy Złotów wprowadzić należy zakaz zmiany ich kubatury, formy dachu i wystroju elewacji, zakaz stosowania zewnętrznego ocieplenia w postaci płyt styropianowych, wełny mineralnej itp.; podczas remontów nakaz stosowania stolarki otworowej zgodnej z historycznymi wymiarami, podziałami i materiałami, oraz historycznych pokryć dachowych. Wszelkie działania przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami) wymagają uzyskania pozwolenia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
- w przypadku obiektów znajdujących się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków ochronie podlega bryła i wygląd zewnętrzny budynków. Prace prowadzone przy tych obiektach tj.: przebudowy, rozbudowy, remonty elewacji, remonty dachu i wymiana pokrycia, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej – winny być konsultowane z Urzędem Ochrony Zabytków i poprzedzone opinią konserwatorską. W przypadku budynków z ceglanyimi elewacjami lub z dekoracją architektoniczną wprowadzić zakaz stosowania zewnętrznego ocieplenia.
- w przypadku założeń parkowych i cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków wszelkie prace związane z wycinką, nowymi nasadzeniami, pracami pielęgnacyjno-porządkowymi, pracami mogącymi mieć wpływ na system korzeniowy zabytkowej zieleni, podziały geodezyjne, lokalizacje nowych obiektów, ogrodzenia powinny być konsultowane z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków – Delegatura w Pile i poprzedzone pozwoleniem WWKZ;
- w przypadku założeń parkowych i cmentarzy znajdujących się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków prace związane z wycinką, nowymi nasadzeniami, pracami pielęgnacyjno-porządkowymi, pracami mogącymi mieć wpływ na system korzeniowy zabytkowej zieleni, lokalizacje nowych obiektów, ogrodzenia powinny być konsultowane z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków – Delegatura w Pile i poprzedzone jego opinią;
- w przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków: Na terenie stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków zakazuje się prowadzenia wszelkich robót budowlanych oraz przemysłowych, a prace porządkowe prowadzone w ich obrębie oraz zamiana sposobu dotychczasowego użytkowania gruntu wymagają uzyskania pozwolenia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
- w przypadku stanowisk archeologicznych znajdujących się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, operuje się pojęciem stref ochrony stanowisk archeologicznych. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, w granicach strefy ochrony stanowisk archeologicznych istnieje konieczność prowadzenia badań archeologicznych podczas inwestycji związanych z zagospodarowaniem i zabudowaniem terenu w obrębie

- wykopów budowlanych, na które należy uzyskać pozwolenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora zabytków, które określi zakres niezbędnych prac;
- w przypadku zadań inwestycyjnych związanych z szeorkopłaszczyznowymi pracami ziemnymi (m.in. drogi, kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż, inwestycje kubaturowe) dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego ustala się obowiązek przeprowadzenie rozpoznawczych badań powierzchniowo-sondażowych, na które inwestor zobowiązany jest uzyskać pozwolenie WWKZ, w którym zostanie określony zakres niezbędnych prac archeologicznych.

5. Obszary z ograniczeniami dla zabudowy

5.1. Strefy ochronne

Na terenie gminy znajdują się ujęcia wód podziemnych, które posiadają strefy ochrony bezpośredniej. Nie wyznaczono stref ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych (zgodnie z ustawą z 18 lipca 2001 r., Prawo wodne – Dz. U. z 2005 r. nr 239, poz. 2019 z późn. zm.).

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1, zgodnie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r., poz. 741, ze zm.) wokół obszarów lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kV wyznacza się strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Granice stref ochronnych pokrywają się z granicami obszarów lokalizacji urządzeń OZE.

5.2. Obszary ograniczonego użytkowania

Obszar ograniczonego użytkowania można utworzyć, jeżeli z przeglądu ekologicznego albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem obiektu (Na podstawie art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska (Dz. U. 08. 25. 150 z późniejszymi zmianami). Obszary ograniczonego użytkowania być utworzone dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania. Na terenie gminy Złotów znajdują się obiekty, dla których mogą być utworzone obszary ograniczonego użytkowania:

- 4 oczyszczalnie ścieków: w Radawnicy, Sławianowie, Pieczynku i Błękwicie;
- 1 składowisko odpadów komunalnych w Międzybłociu;
- trasy komunikacyjne w postaci dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz kolei;
- linie elektroenergetyczne:
 - 220 kV – Piła Krzewina-Żydowo (obszar tworzy sejmik wojewódzki, w drodze uchwały) – projektowany przebieg linii elektroenergetycznej 400 kV
 - 110 kV – Złotów-Krzewina i Złotów – Jastrowie (obszar tworzy rada powiatu, w drodze uchwały).
- instalacje radiokomunikacyjne – stacje bazowe telefonii komórkowej (Radawnica, Górzna, Klukowo Bługowo).

Na terenie gminy Złotów dla żadnego z wyżej wymienionych obiektów nie zostały ustanowione obszary ograniczonego użytkowania.

5.3. Zagrożenia powodziowe

Na podstawie analizy map zagrożenia powodziowego stwierdza się, że na niewielkiej części terenów gminy Złotów występują:

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią,

- obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi $p=0,2\%$.

Obszary te zlokalizowane są wzdłuż Gwdy i jej dopływów. Zasięgi ich występowania oznaczono na rysunku Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów.

W zasięgu ww. obszarów występują określone ograniczenia w zagospodarowaniu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przedstawione na załącznikach graficznych zasięgi obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, w tym zasięgi obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, ze względu na niedokładność wynikającą ze skali dokumentu, mają charakter orientacyjny, a szczegółowy zasięg tych obszarów określony zostanie na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub innych bardziej szczegółowych opracowań.

Ochronę przed powodzią realizuje się przede wszystkim poprzez kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, zwłaszcza obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, przez zachowanie, tworzenie i odtwarzanie systemów retencji wód, a także przez prowadzenie polityki informacyjnej w zakresie ochrony przed powodzią oraz ograniczania jej skutków.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia w ich użytkowaniu, określone w ustawie Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.), mające na celu zminimalizowanie oraz właściwe zarządzanie ryzykiem, jakie może stwarzać powódź dla ludzkiego życia i zdrowia, środowiska, działalności gospodarczej i dziedzictwa kulturowego. Planowana zabudowa lub planowane zagospodarowanie terenu położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią nie może w szczególności naruszać ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym oraz utrudniać zarządzania ryzykiem powodziowym.

Zgodnie z ustawą Prawo wodne, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazuje się:

- 1) gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania;
- 2) lokalizowania nowych cmentarzy.

Z ww. zakazów obowiązujących na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, jeśli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, może zwolnić w drodze decyzji, właściwy organ Wód Polskich, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, w okresie prognozowanego wezbrania wód, obowiązuje ponadto zakaz rolniczego wykorzystania ścieków. Zgodnie z art. 175 ustawy Prawo wodne, w celu zapewnienia właściwych warunków przepływu wód powodziowych właściwy organ Wód Polskich może, w drodze decyzji, nakazać usunięcie drzew lub krzewów na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Nie można wykluczyć innych uzasadnionych właściwym zagospodarowaniem ww. obszarów szczególnego zagrożenia powodzią zakazów i ograniczeń, a także nakazów, których celem będzie umożliwienie bezpiecznego przeprowadzenia fali powodziowej oraz minimalizacja skutków powodzi. Należy bowiem dążyć do unikania potencjalnych strat i zniszczeń.

Uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wymaga:

- 1) lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią:
 - a) nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - b) nowych obiektów budowlanych;
- 2) gromadzenie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ścieków, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenie na tych obszarach przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy Prawo wodne.

W pozwoleniu wodnoprawnym, właściwy organ Wód Polskich, określa wymagania dla obiektów budowlanych zlokalizowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Zgodnie z art. 163 ust. 5. Ustawy Prawo wodne, ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Obecnie obowiązuje Plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Odry, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z 18 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 r. poz. 1938). W celu zapewnienia skutecznej ochrony przed powodzią, plan ten może zostać zaktualizowany.

W ww. Planie zarządzania ryzykiem powodziowym zostały wskazane podstawowe działania służące powstrzymaniu wzrostu lub redukcji istniejącego zagrożenia powodziowego oraz powstrzymaniu wzrostu ekspozycji na zagrożenie powodziowe, w tym utrzymaniu oraz zwiększeniu istniejącej zdolności retencyjnej zlewni w regionie wodnym oraz wyeliminowaniu lub unikaniu wzrostu zagospodarowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

5.4. Obszary naturalnych zagrożeń geologicznych

Starosta powiatu złotowskiego, zgodnie z przepisami ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 27 września 2001 r. jest organem prowadzącym obserwacje terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi, jak również terenów, na których występują te ruchy. Na terenie gminy Złotów nie występuje żadne zarejestrowane osuwisko ani tereny predysponowane do osuwania się mas ziemi.

Na podstawie danych wydanych przez PIG w 2000 roku, tj. Mapy geologiczno-gospodarczej Polski (arkusz Jastrowie) w okolicy Radawnicy – Wybudowanie znajdują się tereny narażone na występowanie osuwania się mas ziemi. Są to strome krawędzie skarp doliny rzeki Gwdy.

Na terenie gminy występują tereny o znacznych spadkach terenu, tereny są te narażone na występowanie niewielkich ruchów masowych spowodowanych np. erozją wodną czy wietrzną. Obszary o spadkach terenu powyżej 12 % występują: pomiędzy Radawnicą a Górną, na południe od wsi Górzna oraz w północnej części gminy w obrębie wcięć erozyjnych jak i w strefie krawędziowej doliny rzeki Gwdy, na stokach wzniesień, w rejonie Kleszczyń i w obrębie doliny rzeki Kocuni oraz na południe od Jeziora Sławianowskiego.

5.5. Zagrożenie hałasem

Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 07.120.826) dla obszaru opracowania obowiązują następujące normy hałasu:

- 1) powodowanego przez drogi lub linie kolejowe (wyrażone równoważnym poziomem dźwięku A w dB):
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – w porze dziennej 55 dB i w porze nocnej 50dB,
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, zabudowy zagrodowej - w porze dziennej 60 dB i w porze nocnej 50 dB,
 - inne rodzaje zagospodarowania – zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 2) powodowanego przez pozostałe obiekty i działalność będącą źródłem hałasu (do których zalicza się m.in. elektrownie wiatrowe);
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – w porze dziennej 50 dB i w porze nocnej 40dB,
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, zabudowy zagrodowej – w porze dziennej 55 dB i w porze nocnej 45 dB,
 - inne rodzaje zagospodarowania – zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W celu zapewnienia właściwych standardów środowiska obowiązują następujące zasady:

1. Wyklucza się lokalizację farm elektrowni wiatrowych a także zespołów elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejących i projektowanych w Studium terenów podlegających ochronie akustycznej, w sposób mogący spowodować przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w przepisach odrębnych;
2. Lokalizację nowych terenów podlegających ochronie akustycznej w sąsiedztwie linii kolejowej i dróg wojewódzkich dopuszcza się w odległości zapewniających zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych;

3. W przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu na terenie zabudowy już istniejącej, podlegającym ochronie akustycznej, zarządca drogi winien niezwłocznie podjąć działania ograniczające emisję hałasu do dopuszczalnego poziomu, określonego w przepisach odrębnych, z zastosowaniem odpowiednich środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych, dostosowanych do lokalnej sytuacji.
4. Eksploatacja kruszywa naturalnego nie może powodować przekroczeń akustycznych standardów jakości środowiska na terenach chronionych akustycznie. W przypadku możliwego przekroczenia akustycznych standardów- przyszły inwestor powinien zapewnić środki techniczne, technologiczne oraz organizacyjne ograniczające emisję hałasu, co najmniej do poziomów dopuszczalnych.

5.6. Pola elektromagnetyczne

Na terenie gminy Złotów znajdują się obiekty emitujące pola elektromagnetyczne. Należą do nich przede wszystkim:

- Urządzenia infrastruktury energetycznej – głównie linie energetyczne wysokiego napięcia 220 i 110 kV
 - Instalacja radiokomunikacyjne – stacje bazowe telefonii komórkowej.
1. Fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo. W sąsiedztwie linii wysokiego napięcia 220 kV wyznacza się strefę, w której obowiązują ograniczenia dla lokalizacji zabudowy i zagospodarowania. Jest to pas technologiczny o szerokości 50,0 m, tj po 25,0 m na każdą stronę od osi słupów.
 2. Projektowana linia wysokiego napięcia 2x400 kV relacji Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina. W sąsiedztwie linii wysokiego napięcia 400 kV wyznacza się strefę, w której obowiązują ograniczenia dla lokalizacji zabudowy i zagospodarowania. Jest to pas technologiczny o szerokości 70,0 m, tj po 35,0 m na każdą stronę od osi słupów;
 3. W granicach gminy przebiegają linie energetyczne 110 kV. W sąsiedztwie linii wysokiego napięcia 110 kV wyznacza się strefę, w której obowiązują ograniczenia dla lokalizacji zabudowy i zagospodarowania. Jest to pas technologiczny o szerokości 40 m, tj po 20 m na każdą stronę od osi słupów.
 4. Stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane na obszarze gminy Złotów:
 - Bługowo, działka nr 230/6,
 - Górzna, działka nr 241,
 - Radawnica, działka nr 467,
 - Klukowo, działka nr 24/11.

Zasięg stref o ograniczeniach inwestycyjnych, gdzie występuje podwyższony poziom pola elektromagnetycznego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wymaga rozpoznania pomiarowego, a zasady ich wykonywania określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów, Dz. U. Nr 192, poz. 1883). Dla obiektów takich jak linie energetyczne wysokich napięć, które zaliczane są do przedsięwzięć znacząco oddziaływujących na środowisko należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko. Na podstawie art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska (Dz. U. 08. 25. 150 z późniejszymi zmianami), jeżeli z przeglądu ekologicznego lub z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska tworzy się obszar ograniczonego oddziaływania.

Na terenie Gminy w latach 2005-2007 nie prowadzono badań poziomu pól elektromagnetycznych oraz dotyczących oddziaływania promieniowania na środowisko, a w szczególności na zdrowie mieszkańców. Biorąc pod uwagę istniejące i planowane w Studium zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie budowli emitujących pola elektromagnetyczne można przyjąć, że aktualnie na terenie gminy, na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności, nie występują pola elektromagnetyczne o natężeniach wyższych od dopuszczalnych, a także nie ma takiego zagrożenia w przypadku realizacji zagospodarowania w sąsiedztwie tych budowli na zasadach określonych w studium.

5.7. Strefy ograniczeń od infrastruktury gazowniczej

Na obszarze gminy zlokalizowana jest infrastruktura gazownicza:

- Stacja redukcyjno-pomiarowa I st. Złotów o przepustowości 10000 m³/h – rok budowy 1999,
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia – odg. Złotów o średnicy DN150 – rok budowy 1999,
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia relacji Śmiardowo – Szczecinek o średnicy DN250 – rok budowy 1995,
- Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia – odg. Łobżenica o średnicy DN80 – rok budowy 1990.

Wszelkie działania w pobliżu gazociągów regulują przepisy właściwe dla roku budowy gazociągu, tzn.:

- odg. Złotów wraz ze stacją redukcyjno-pomiarową – Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. 95. 139. 686);
- odg. Łobżenica i gazociąg relacji Śmiardowo – Szczecinek – Rozporządzenie Ministra Przemysłu z dnia 24 czerwca 1989 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. 89. 45. 243).

(źródło: pismo Wielkopolskiej Spółki Gazownictwa SP. z o.o., Oddział Zarząd Przedsiębiorstwa z siedzibą w Poznaniu, ul. Grobla 15, 61-858 Poznań, znak TR.14-6011-(130)/09 z dnia 04.11.2009).

Aktualnie, dla gazociągów obowiązuje Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

5.8. Gleby chronione

Gleby klasy III występujące na terenie gminy Złotów, zajmują ok. 3,5% powierzchni gruntów ornych. Gleby klas I-III, zgodnie z Ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1326), podlegają ograniczeniom w przypadku przeznaczenia ich na cele nierolnicze i nieleśne, tj. wymagają zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

5.9. Tereny zamknięte

Na terenie gminy występują tereny zamknięte. Jest to linia kolejowa biegnąca przez obręb:

- Błękwit: nr działki 457/3; 457/2.
- Klecewko: nr działki 22, 56.
- Międzybłocie: nr działki 445.
- Płasków: nr działki 10.
- Stawnica: nr działki 119, 162.

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują tereny zamknięte.

6. System transportowy gminy Złotów

6.1. Układ drogowy

6.1.1. Drogi wojewódzkie, powiązania z drogami krajowymi

Przez gminę Złotów przebiegają dwie drogi wojewódzkie

- DW nr 188 relacji Człuchów – Debrzno – Złotów – Piła,
- DW nr 189, relacji Jastrowie – Złotów – Więcbork.

Na północ i północny zachód od terenu gminy Złotów przebiega droga krajowa nr 22, powiązana z układem drogowym gminy poprzez drogę wojewódzką nr 189, ze skrzyżowaniem w Jastrowiu oraz poprzez drogę powiatową nr 1021P relacji: Złotów – Radawnica – Łędyczek, ze skrzyżowaniem w Łędyczku.

Rozwój ponadlokalnych systemów transportowych w zakresie dróg wojewódzkich polegać będzie na podniesieniu standardów technicznych do poziomu europejskiego dróg i odcinków dróg ujętych w sieci I i II stopnia połączeń, umożliwiających ich wykorzystanie w transporcie międzynarodowym. Dla dróg wojewódzkich nr 188 i 189 plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, zatwierdzony uchwałą Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 roku (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Z 2019 r., poz. 4021) zakłada:

- dla dróg wojewódzkich nr 188 i 189 klasę techniczną G – droga główna; (droga wojewódzka nr 188 biegnie do Człuchowa, na terenie województwa pomorskiego jest ona klasyfikowana docelowo jako droga klasy Z – zbiorcza);
- realizację obwodnicy miasta Złotów klasy G – droga główna;

Przebieg ww. obwodnicy dotychczas nie został ustalony zgodnie z obowiązującymi obecnie procedurami, w szczególności z uwzględnieniem niezbędnych ocen oddziaływania na środowisko, które są podstawowym kryterium wyboru wariantu najkorzystniejszego w punktu widzenia ochrony przyrody, a które się opracowuje szczegółowo na etapie opracowania koncepcji i projektów. Wobec powyższego Studium nie przedstawia całościowej propozycji przebiegu tej obwodnicy, pozostawiając kwestię do rozwiązania przez właściwego zarządcę drogi, przystępującego do realizacji inwestycji.

Przez obszar zmiany Studium (obręb Nowa Święta) przebiega droga wojewódzka nr 189. Dla istniejącego przebiegu ww. drogi należy utrzymać istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla dróg klasy technicznej głównej (G).

Dostępność terenu do drogi wojewódzkiej należy zapewnić wewnętrznym układem komunikacyjnym, połączonym z tą drogą poprzez istniejące skrzyżowania z drogami niższej klasy technicznej.

Zaleca się, aby w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w miarę możliwości terenowych, wprowadzać rezerwację terenu przeznaczonego pod drogi wewnętrzne (KDW), równoległe do pasa drogowego drogi wojewódzkiej, o funkcji zbiorczo-rozprowadzającej ruch. Ze względu na funkcję dróg należy stosować dla nich normy jak dla dróg publicznych klasy dojazdowej (D).

Obiekty budowlane na terenach przylegających do drogi wojewódzkiej należy lokalizować, zachowując odległość od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej, zgodnie z art. 42 i 43 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1376, ze zm.), uwzględniając rezerwę terenu pod przyszłą budowę dróg, o której mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 4 ww. ustawy.

W układzie drogowym gminy Złotów istotną rolę w zakresie powiązania obszaru gminy z drogami krajowymi pełni droga powiatowa nr 1021 relacji Złotów – Łędyczek – skrzyżowanie z drogą krajową nr 22. W planowaniu rozwoju zabudowy na obszarach przylegających do drogi powiatowej nr 1021 należy przyjąć zasadę nielocalizowania

nowych bezpośrednich zjazdów z poszczególnych działek. Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę winny być obsługiwane przez układ dróg lokalnych.

6.1.2. Obwodnica miasta Złotów

Miasto Złotów położone jest poza ważnymi korytarzami transportowymi województwa wielkopolskiego a także sąsiednich województw, tj. pomorskiego i kujawsko pomorskiego. Koncentruje się tu ruch lokalny wynikający z rangi miasta w sieci osadniczej – Złotów jest miastem powiatowym. Ze względu na charakterystyczne ukształtowanie miasta i jego położenie pomiędzy jeziorami istotną uciążliwością jest ruch tranzytowy w mieście.

Propozycje przebiegu obwodnic Złotowa były przedstawiane w różnych dotychczasowych dokumentach planistycznych wykonywanych zarówno przez Miasto Złotów jak i Gminę Złotów.

Schemat przebiegu obwodnic Złotowa:

1) mała północna obwodnica Złotowa planowana jest w następującym przebiegu:

- odcinek północno-zachodni biegnie od skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 189, wzdłuż zachodniej granicy miasta Złotów, do skrzyżowania z drogą do Łopienka (ul. Leśna), przez grunty folwarku Wielatowo (własność Powiatu Złotowskiego) do skrzyżowania z drogą powiatową nr 1021, po ul. Dorsza do skrzyżowania z drogą gminną nr 106011 (ul. Zamkowa); Zakładana klasa techniczna: droga klasy L – lokalna lub droga klasy Z – zbiorcza, w zależności od istniejących uwarunkowań i potrzeb;
- odcinek wschodni od ul. Zamkowej do ul. Chojnickiej – zgodnie z ustaleniami podjętymi przez Miasto Złotów i Gminę Złotów – przedstawiony jest w ujęciu wariantowym. Według wariantu podstawowego nowa trasa biegnie wzdłuż granicy administracyjnej pomiędzy miastem a gminą Złotów, przez dolinę rzeki Głomii po śladzie istniejącej drogi polnej, z wykorzystaniem odcinka istniejącej drogi prowadzącej w kierunku projektowanego składowiska odpadów. Zakładana klasa techniczna: droga klasy L – lokalna; Warianty przebiegu drogi, o orientacyjnym przebiegu zawarte są na rysunku studium.

2) duża północna obwodnica Złotowa realizowana jest w następującym przebiegu: Górzna (skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 189) – Nowy Dwór (skrzyżowanie z drogą powiatową nr 1021 – Stare Dzierżążno – Stawnica – skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 188; Zakładana klasa techniczna: droga klasy L – lokalna;

3) południowa obwodnica miasta Złotów i wsi Błękwit w następującym przebiegu: skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 188 – obwodnica wsi Błękwit – droga powiatowa nr 1050P (skrzyżowanie we wsi Święta) – droga wojewódzka nr 189; dla tego odcinka należy rezerwować możliwości realizacji drogi klasy G, pełniącej docelowo rolę obwodnicy miasta Złotów, o której mowa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego;

4) dla odcinka wschodniego obwodnicy miasta Złotów zakłada się rozwiązanie etapowe:

- rozwiązanie docelowe to realizacja obwodnicy Złotowa, jako drogi klasy G – główna; przebieg tego odcinka drogi pozostaje do ustalenia na etapie przystąpienia do realizacji tej inwestycji. Przyjęte rozwiązanie będzie poprzedzone obowiązkowymi ocenami oddziaływania na środowisko, w szczególności uwzględniającymi wpływ na rezerwat „Czarci Staw” – o ile projektowana droga będzie przebiegała w jego sąsiedztwie;
- rozwiązanie uwzględniające istniejące możliwości i uzgodnienia dokonane przez władze Miasta i Gminy Złotów, w następującym przebiegu: istniejące skrzyżowanie z drogą nr 189 – istniejąca droga gminna 106017 biegnąca przez wieś Międzybłocie – projektowany odcinek pomiędzy drogami gminnymi nr 106017 w Międzybłociu i nr 106018 w Płoskowie – istniejące skrzyżowanie z drogą wojewódzką nr 188; Zakładana klasa techniczna: droga klasy L – lokalna.

6.1.3. Drogi powiatowe

Wykaz dróg powiatowych

LP	Numer drogi	Nazwa drogi
1	1021P	(droga DK Nr 22) Lędyczek – Radawnica – Nowy Dwór – Złotów (ul. 8-go Marca) do drogi DW nr 189;
2	1022P	(Prusinowo) – granica woj. pomorskiego – Trudna – Łąkie – St. Wiśniewka – Złotów do drogi DW nr 188;
3	1023P	droga nr 1021P – Bielawa – dr nr 1021P (Radawnica)
4	1024P	droga nr 1021P – Krzywa Wieś
5	1025P	Kamień – Radawnica (dr nr 1021P)
6	1026P	Radawnica – Józefowo – Kiełpin – Łąkie – Scholastykowi – Debrzno Wieś do drogi DW nr 188)
7	1028P	Radawnica – Stara Wiśniewka (dr nr 1022P)
8	1029P	Nowy Dwór – Stare Dzierżążno – Stawnica
9	1038P	(Lipka) droga DW nr 188 – Osowo – Rudna – granica powiatu pilskiego – (Łobżenica)
10	1039P	Stawnica – do drogi DW nr 188
11	1042P	Ptusza – Tarnówka – Węgierce – Zalesie – Złotów
12	1043P	od drogi DW nr 189 – Piecewo – Węgierce – Bartoszkowo – Krajenka (ul. Parkowa) do drogi DW nr 188) (biegnie na granicy gmin Złotów i Krajenka)
13	1049P	Święta – Wąsosz – Krajenka (ul. Jagiełły) do drogi DW nr 188;
14	1050P	(dr nr 189) (ul. Powstańców) Złotów – Święta – Kleszczyna – Skic – Buntowo – Sławianowo
15	1051P	Święta – Nowa Święta – do dr nr 1050P (biegnie na granicy gmin Złotów i Zakrzewo)
16	1052P	Kleszczyna – Gaik – gr. powiatu pilskiego (Łobżenica)
17	1053P	Kleszczyna – do dr nr 1050P (Buntowo Gaj)
18	1054P	Od drogi DW nr 190 Czajcze – Buntowo
19	1055P	Buntowo – Bługowo

Przez obszary objęte niniejszą zmianą Studium nie przebiegają drogi powiatowe. Znajdują się one jednak w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów inwestycyjnych. Są to następujące drogi: 1021P i 1050P.

Kierunki rozwoju układu dróg powiatowych

1. Na terenie gminy Złotów jest spora ilość dróg powiatowych, pełniących faktycznie funkcje drogi gminnej. Wskazana jest zmiana kategorii dróg z powiatowej na gminną.
2. Wykaz projektów drogowych planowanych do realizacji na terenie gminy Złotów,
 - Przebudowa drogi 1042P, odcinek Węgierce-Złotów, (9 km),
 - Przebudowa drogi 1021P Lędyczek - Radawnica – Złotów (20 km),
 - Przebudowa drogi 1008P Okonek – Lędyczek (6 km) nie na terenie gm. Złotów,
 - Przebudowa drogi 1026P odcinek Radawnica – Kiełpin (5 km)
 - Przebudowa drogi 1050P Złotów – Kleszczyna – Skic – Buntowo – Sławianowo (26 km).

6.1.4. Drogi gminne

Uchwałą nr XVII/124/08 Rady Gminy Złotów z dnia 31 stycznia 2008 r. do kategorii dróg gminnych zostały zaliczone następujące drogi:

I.p.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	106001P	Od granicy gminy Złotów do wsi Grodno
2.	106002P	Od Krzywej Wsi w kierunku Kiełpina do granicy gminy
3.	106003P	Od Krzywej Wsi do Józefowa
4.	106004P	Od drogi powiatowej nr 1021P Lędyczek – Złotów przez wieś Bielawa do wsi Józefowo
5.	106005P	Od wsi Radawnica w kierunku osady Grudna do granicy lasu
6.	106006P	Od drogi wojewódzkiej nr 189 Złotów Jastrowie do wsi Kamień
7.	106007P	Od wsi Kamień do wsi Górzna – wybudowanie Zygląg do drogi gminnej nr 106012P
8.	106008P	Od wsi Kamień do wsi Nowy Dwór
9.	106009P	Od wsi Stare Dzierżąno w kierunku wsi Stara Wiśniewka, do granicy gminy
10.	106010P	Od wsi Stare Dzierżąno – od drogi powiatowej nr 1029P do wsi Stawnica do DP nr 1022P
11.	106011P	Od wsi Stare Dzierżąno do Złotowa
12.	106012P	Od wybudowania wsi Górzna Zygląg do wsi Górzna
13.	106013P	Od wsi Górzna do wsi Nowy Dwór
14.	106014P	Od DW Nr 189 Jastrowie – Złotów – Więcbork przez Pieczyn do wsi Zalesie
15.	106015P	Od drogi DP nr 1021 Lędyczek – Złotów do drogi gminnej nr 106011P przez Dzierżążenko
16.	106016P	Od wsi Łopienko do miasta Złotów
17.	106017P	Od DW nr 188 Człuchów – Złotów – Piła przez wieś Międzybłocie do DW nr 189 Jastrowie – Złotów – Więcbork
18.	106018P	Od DW nr 188 Człuchów – Złotów – Piła przez wieś Płosków do DW nr 189 Jastrowie – Złotów – Więcbork
19.	106019P	Od drogi DP nr 1042P Ptusza – Złotów przez wybudowania wsi Zalesie w kierunku wsi Annapole, do granicy gminy,
20.	106020P	Od wsi Zalesie w kierunku Krajenki do granicy gminy
21.	106021P	Od wsi Zalesie przez wieś Pieczynek do wsi Klukowo
	106022P	Od drogi DP nr 1042P Ptusza – Złotów do wsi Pieczynek
	106023P	Od miasta Złotów przez wieś Wąsosz do drogi DP nr 1050P Złotów – Sławianowo
	106024P	Od wsi Nowa Święta przez wybudowanie w kierunku wsi Kleszczyna do drogi DP nr 1050P Złotów – Sławianowo
	106025P	Od wsi Skic do wsi Rudna przez Kobylnik
	106026P	Od wsi Kleszczyna do wsi Skic
	106027P	Od wsi Kleszczyna na wybudowanie
	106028P	Od wsi Kleszczyna przez wieś Kaczochoy do wsi Sławianowo
	106029P	Od drogi DP nr 1052P Kleszczyna – Gajek w kierunku Łobzenicy do wsi Sławianówko
	106030P	Od wsi Buntowo na wybudowanie od drogi nr 106031P Podróżna - Buntowo
	106031P	Od wsi Buntowo przez wybudowanie w kierunku wsi Podróżna do granicy gminy
	106032P	Od wsi Bługowo w kierunku wsi Podróżna, do granicy z gminą Krajenka
	106033P	Od wsi Bługowo w kierunku wsi Kunowo do granicy gminy
	106034P	Od wsi Bługowo w kierunku wsi Tłukomy do granicy gminy

Kierunki rozwoju układu dróg gminnych

1. Na terenach przewidzianych do zabudowy zakłada się rozbudowę układu dróg gminnych, z wykorzystaniem istniejących publicznych dróg gminnych oraz dróg gminnych nie posiadających kategorii publicznej drogi gminnej.
2. W zakresie rozbudowy układu drogowego gminy należy rozważyć zmianę kategorii dróg prowadzących do wsi Grudna i Rosochy. Drogi prowadzące do obu tych wsi w części przebiegają przez lasy i na tych odcinkach obecnie nie są drogami publicznymi.
3. Rozbudowa układu drogowego w sąsiedztwie miasta zgodnie z założeniami realizacji obwodnicy miasta Złotów zawartymi w punkcie 6.1.2.

6.2. Linie kolejowe

1. Przez teren gminy Złotów przebiegają dwie linie kolejowe:

- linia kolejowa nr 203 relacji Kostrzyn – Krzyż – Piła – Złotów – Chojnice – Tczew. Na odcinku Piła – Chojnice linia ta ma znaczenie drugorzędne. Stacja kolejowa jest na terenie miasta Złotów;
- nieczynna linia kolejowa nr 240 relacji Złotów – Nowa Święta – Kujan – i dalej w kierunku wschodnim.

2. Przebudowa regionalnego systemu transportu kolejowego w rejonie Złotowa polegać będzie na:

- zmianie klasyfikacji funkcjonalnej istniejących linii kolejowych, w tym włączenie do sieci połączeń krajowych linii kolejowej nr 354 Poznań – Piła – Chodzież i nr 405 Piła – Szczecinek;
- przystosowaniu linii nr 203 do prędkości ≥ 100 km/h;

3. Na terenie gminy Złotów nie są planowane przystanki kolejowe. Dostęp do transportu kolejowego mieszkańcy gminy Złotów będą nadal mieli poprzez stację kolejową w Złotowie.

4. Na terenie gminy Złotów planowany jest przebieg nowej linii kolejowej nr 400 na odcinku Nakło nad Notecią – Złotów – Okonek, przewidziany do realizacji w ramach inwestycji towarzyszących budowie Centralnego Portu Komunikacyjnego – załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawie wykazu Inwestycji Towarzyszących w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 225).

6.3. Trasy rowerowe

1. Na terenie gminy Złotów nie ma urządzonych ścieżek rowerowych. Planowane są następujące ścieżki rowerowe:

- 1) Budowa ścieżki rowerowej we wsiach Sławianowo – Bługowo;
- 2) Budowa ścieżki rowerowej Złotów – Święta;
- 3) Rozbudowa ścieżki rowerowej Bługowo – Podrózna;
- 4) Budowa ścieżki rowerowej Złotów – Nowiny – Górzna;
- 5) Ścieżka rowerowa Złotów – Stawnica;
- 6) Ścieżka rowerowa Złotów – Zalesie;
- 7) ścieżka rowerowa wzdłuż północnego brzegu jez. Zaleskiego;
- 8) Ścieżka rowerowa Radawnica – Józefowo;

2. Przy planowaniu rozwoju ścieżek rowerowych jako zasadę należy przyjąć urządzenie ścieżek rowerowych wzdłuż dróg, którymi przemieszczają się dzieci do szkoły oraz wzdłuż dróg prowadzących do urządzonych miejsc rekreacji i wypoczynku.

7. Infrastruktura techniczna

7.1. Zaopatrzenie w wodę

7.1.1. Opis systemu zaopatrzenia w wodę

Według danych statystycznych opracowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Poznaniu na koniec 2008 r. sieć wodociągowa rozdzielcza na terenach Gminy wiejskiej Złotów miała 109,9 km długości przy zaledwie 36,0 km kanalizacji sanitarnej. Przyłączy wodociągowych prowadzących do budynków mieszkalnych obliczono na 1190 sztuk. Zużycie wody z wodociągów w gospodarstwach domowych w 2008 r. wynosiło 25,0 m³ na 1 mieszkańca.

Stacje i sieci wodociągowe na terenie gminy są administrowane przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Gminy Złotów Sp. z o.o.

Na terenie gminy eksploatowanych jest pięć stacji wodociągowych zaopatrujących w wodę mieszkańców poszczególnych miejscowości. Według informacji uzyskanych w *Zakładzie Wodociągów i Kanalizacji* wszystkie ujęcia posiadają wystarczające rezerwy wydajności i nie zachodzi potrzeba rozbudowy ujęć. Wszystkie stacje uzdatniania wody wyposażone są w zbiorniki wodociągowe nadziemne lub podziemne:

- SUW Radawnica – 4 zbiorniki podziemne o pojemności 50 m³ każdy,
- SUW Nowy Dwór – 2 zbiorniki podziemne o pojemności 50 m³ każdy,
- SUW Kaczochoy – jeden zbiornik nadziemny o pojemności 100 m³,
- SUW Święta – jeden zbiornik nadziemny o pojemności 100 m³,
- SUW Pieczynek – jeden zbiornik nadziemny o pojemności 100 m³.

Ponadto na terenie gminy funkcjonuje ok. 15 zakładowych ujęć wody eksploatowanych łącznie przez 9 podmiotów gospodarczych.

7.1.2. Istniejące stacje wodociągowe

Na terenie gminy eksploatowanych jest pięć stacji wodociągowych. Wszystkie ujęcia posiadają strefę ochrony bezpośredniej, ogrodzoną i odpowiednio oznaczoną. Nie wyznaczono natomiast strefy ochrony pośredniej ujęć wody. Krótką charakterystykę stacji wodociągowych przedstawiono poniżej:

	SUW	Pozwolenie wodno-prawne na pobór wód	Ilość studni	Zatwierdzone zasoby	Ilość wyprodukowanej wody	Stan techniczny ujęcia
Kaczochoy	SUW Kaczochoy	Starosta Złotowski, OS-6223/06/06 z dnia 06.04.2006, Pozwolenie ważne do 2015 r., Ośr._d = 475 m ³ /d_śr	2	Q1 = 90,0 m ³ /h; S = 2,90 m Q2 = 15,2 m ³ /h; S = 29,3 m	2008r. – 44 505 m ³ .	bardzo dobry
Święta	SUW Święta	Starosta Złotowski, OS-6223/54/05 z dnia 02.12.2005, Pozwolenie ważne do 2015 r., Ośr._d = 160 m ³ /d_śr	2	Q = 31,70 m ³ /h; S = 14,70 m Q = 13,60 m ³ /h; S = 28,40 m	2008r. – 40 182 m ³	bardzo dobry
Radawnica	SUW Radawnica	Starosta Złotowski, OS-6223/09/02 z dnia 29.07.2002 r., Pozwolenie ważne do 2012 r., Ośr._d = 1 924 m ³ /d_śr	2	Q1 = 80,2 m ³ /h; S = 2,55 m Q2 = 80,2 m ³ /h; S = 5,60 m	2008r. – 83 373 m ³	dobry
Nowy Dwór	SUW Nowy Dwór	Starosta Złotowski, OS-6210/3/99 z dnia 01.03.1999 r., Pozwolenie ważne do 2010 r., Od_śr = 565,0 m ³ /d_śr	1	Q1 = 32,0 m ³ /h; S = 11,70 m	2008r. – 41 574 m ³	dobry
Pieczynek	SUW Pieczynek	Starosta Złotowski, OS-6223/10/03 z dnia 10.06.2003 r., Pozwolenie ważne do 2013 r., Od_śr = 446 m ³ /d_śr	2	Q2 = 26,2 m ³ /h; S = 21,00 m Q3 = 29,2 m ³ /h; S = 24,80 m	2008r. – 62 757 m ³	dobry

Dodatkowo na terenie gminy funkcjonują lokalne ujęcia wody dla potrzeb następujących zakładów i przedsiębiorstw:

- Przedsiębiorstwo Ogrodnicze Złotów z/s w Świętej – 3 ujęcia,
- Zakład Drzewny Klon, Nowa Święta – 1 ujęcie,
- Zakład Rolny Klimas Jan, Sławianowo – 1 ujęcie,
- Zakład Rolny Klimas Jan, Buntowo – 2 ujęcia,
- Ubojnia Drobiu Chuchrak Leszek, Górzna – 1 ujęcie,
- Przedsiębiorstwo Rolno Handlowe, Stawnica – 2 ujęcia,
- Przedsiębiorstwo Rolno Handlowe, Nowiny – 2 ujęcia,
- Pieczkarnia, Górzna – 1 ujęcie,

- Zakład Produkcyjny RUM, Kleszczyna – 1 ujęcie.

7.1.3. Istniejące sieci wodociągowe

Na terenie gminy można wyodrębnić następujące wodociągi grupowe (tłustym drukiem wyróżniono miejscowość z ujęciem oraz SUW):

- I. Kaczochoy – Buntowo – Bługowo – Kleszczyna – Sławianowo – Sławianówko – Skic,
- II. Święta – Święta Ogrodnictwo – Wąsosz – Nowa Święta,
- III. Radawnica – Grodno – Bielawa – Kamień – Józefowo – Krzywa Wieś – Franciszkowo,
- IV. Nowy Dwór – Międzybłocie – Płosków – St. Dzierżążno – Dzierżążenko – Stawnica,
- V. Pieczynek – Błękwił – Klukowo – Zalesie – Nowiny – Pieczyn – Górzna.

Sieć wodociągowa poszczególnych grupowych układów z wiejskimi ujęciami wody dostarcza wodę do wszystkich miejscowości leżących na terenach gminy za wyjątkiem m. Łopienko, Wielatowo oraz części wsi Dzierżążenko, skąd woda dostarczana jest z sieci wodociągowej miasta Złotów. Mieszkańcy zabudowy rozproszonej w obrębie poszczególnych sołectw, której podłączenie do gminnego systemu zaopatrzenia w wodę jest nieuzasadnione ekonomicznie, korzystają z indywidualnych źródeł wody pitnej.

Okresowo w ciągu roku mieszkańcy Łopienka odnotowują niedostateczne ciśnienie w zaworach czerpalnych, do czego przyczyniają się:

- zmiany ciśnienia wody w sieci miejskiej,
- zbyt mała średnica przewodu sieci wodociągowej zasilającej m. Łopienko ($\phi 63$).

Z gminnego systemu wodociągowego nie są zaopatrywane rejon w obrębie miasta Złotów oraz żadne miejscowości gmin sąsiednich. Przewody wodociągowe zbudowane są przeważnie z rur PCV oraz PE, część sieci wybudowana jest z azbestocementu oraz stali. Stan techniczny sieci wodociągowej jest zadowalający.

W celu zapewnienia dostawy wody o odpowiednim ciśnieniu wszystkim mieszkańcom gminy, trzy rejon wylane są poprzez stacje podnoszenia ciśnienia. Lokalizację powyższych pokazano na planszy *Rys.5 Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów. Infrastruktura techniczna.*

Zużycie wody w poszczególnych wsiach w 2008 roku:

L.p.	Miejscowość	Liczba mieszkań- ców [M]	Łączne zużycie wody w roku 2008 [m ³]	Jednostkowe zużycie wody	
				m ³ /(M*d)	dm ³ /(M*d)
1.	Kaczochoy	88	1 910,0	0,0595	59,5
2.	Buntowo	331	6756,0	0,0559	55,9
3.	Bługowo	282	10 899,0	0,1059	105,9
4.	Kleszczyna (część miejscowości)	480	4 390,0	0,0251	25,1
5.	Sławianowo	360	12 004,0	0,0914	91,4
6.	Skic	471	8546,0	0,0497	49,7
	RAZEM:	2012	44505	0,0606	60,6
8.	Święta	931	29 919	0,0880	88,0
9.	Wąsosz	135	3319	0,0674	67,4
10.	Nowa Święta (część posiada własne ujęcia)	376	6943	0,0506	50,6

	RAZEM:	1442	40181	0,0763	76,3
11.	Radawnica	583	31 305	0,1471	147,1
12.	Grodno	98	2079	0,0581	58,1
13.	Bielawa	104	1710	0,0450	45,0
14.	Kamień	250	7309	0,0801	80,1
15.	Józefowo	535	29 078	0,1489	148,9
16.	Krzywa Wieś	141	3933	0,0764	76,4
17.	Franciszkowo	170	8228	0,1326	132,6
	RAZEM:	1298	52 337	0,1105	110,5
	Nowy Dwór	248	8245	0,0911	91,1
	Międzybłocie	219	3828	0,0479	47,9
	Płasków	62	1881	0,0831	83,1
	St. Dzierżąno	106	2169	0,0561	56,1
	Dzierżązenko	168	3876	0,0632	63,2
	Stawnica	592	21575	0,0998	99,8
	RAZEM:	1395	41 574	0,0816	81,6
	Pieczyniek	302	8866	0,0804	80,4
	Błękwit	292	9343	0,0877	87,7
	Klukowo	234	6517	0,0763	76,3
	Zalesie	308	11 189	0,0995	99,5
	Górzna	614	26841	0,1198	119,8
	RAZEM:	3145	104 330	0,0909	90,9

Źródło: Zakład Wodociągów i Kanalizacji Gminy Złotów Sp. z o.o., ul. Leśna 7, 77-400 Złotów

Podsumowując, stan zaopatrzenia w wodę mieszkańców gminy Złotów należy uznać za dobry. Większość stacji uzdatniania wody oraz sieci wodociagowych jest w dobrym stanie technicznym. Gmina realizuje zadania własne w zakresie zaopatrzenia w wodę sukcesywnie rozbudowując, modernizując i budując urządzenia wodociagowe, czego dowodem są inwestycje dokonane w ostatnich kilku latach. Zamierzenia gminy w zakresie rozbudowy i/lub modernizacji systemu zaopatrzenia w wodę są sprecyzowane i w najbliższych latach będą realizowane konkretne zadania mające na celu usprawnienie pracy całego systemu wodociagowego w gminie.

7.1.4. Kierunki rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę

- Stan systemu zaopatrzenia w wodę miejscowości leżących na terenie gminy jest bardzo dobry. Istniejące rozwiązania zapewniają dostawę wody do wszystkich mieszkańców gminy za wyjątkiem pojedynczych siedlisk, dla których budowa gminnej sieci wodociagowej jest niekorzystna ekonomicznie.
- Istniejące gminne ujęcia wody posiadają wystarczającą wydajność zapewniającą dostawę wody nie tylko dla stanu istniejącego zagospodarowania, lecz również dla stanu perspektywicznego z planowaną intensyfikacją zabudowy w poszczególnych miejscowościach.
- Nie zakłada się budowy kolejnych ujęć na terenie gminy, a zaopatrzenie nowych odbiorców będzie się odbywało poprzez sukcesywną rozbudowę istniejących urządzeń wodociagowych.

- Zakłada się, iż 95-97% mieszkańców gminy będzie zaopatrywanych w wodę ze zorganizowanych systemów dystrybucji wody. W przypadku pojedynczych siedlisk, dla których podłączanie do istniejących systemów zaopatrzenia w wodę nie jest uzasadnione ekonomicznie, dopuszcza się stosowanie lokalnych ujęć wód podziemnych.
- W niektórych obszarach gminy konieczna jest modernizacja i wymiana przewodów ze względu na:
 - Zbyt małą średnicę – odcinek $\phi 63$ z sieci miejskiej Złotów do miejscowości Łopienko,
 - Materiał (azbestocement) – odcinek łączący m. Stawnica – Płosków, odcinek $\phi 100$ w m. Skic oraz $\phi 80$ w m. Sławianowo,
 - Zbyt niskie ciśnienie w sieci wodociągowej – planuje się połączenie dwóch wodociągów grupowych tj. wodociągu z ujęciem w m. Radawnica z wodociągiem z ujęciem w m. Nowy Dwór, celem zapewnienia dostaw wody w odpowiedniej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem.
- Proponowane w SUIKZP tereny rozwojowe należy uzbroić w sieć wodociągową poprzez rozbudowę istniejących systemów. Projektowana sieć wodociągowa w poszczególnych miejscowościach, po sprawdzającym przeliczeniu przepustowości istniejącej sieci i ewentualnej modernizacji czy wymianie niektórych jej odcinków, powinna być włączona do istniejących przewodów wodociągowych. Istniejące i projektowane sieci wodociągowe powinny zapewniać dostawę odpowiedniej ilości wody dla celów przeciwpożarowych.
- Rozbudowę istniejącej sieci wodociągowej należy planować uwzględniając zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zaś trasa projektowanego wodociągu powinna zostać dostosowana do projektowanej bądź istniejącej obsługi komunikacyjnej (przewody należy prowadzić w liniach rozgraniczających drogi) – jeśli jest to technicznie i ekonomicznie uzasadnione.
- Budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę należy realizować jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków.

7.2. Odprowadzenie ścieków komunalnych

7.2.1. Opis istniejącego systemu odprowadzania ścieków komunalnych

Na obszarze gminy zorganizowany system odprowadzania ścieków występuje w miejscowościach skoncentrowanych w pobliżu trzech oczyszczalni ścieków zlokalizowanych na terenie gminy. W miejscowościach tych ścieki odprowadzane są kanałami grawitacyjnymi do lokalnych piętnastu przepompowni ścieków a następnie transportowane do poszczególnych oczyszczalni ścieków w Radawnicy, Piecynku oraz Sławianowie. Ponadto w miejscowości Błękwit zlokalizowana jest miejska oczyszczalnia ścieków.

Zbiorczy system odprowadzania ścieków komunalnych z terenu gminy obejmuje miejscowości:

- 1) Józefowo (1 przepomp.), Franciszkowo (1 przepomp.), Kamień (1 przepomp.), Górzna (3 przepomp.), Nowiny (1 przepomp.), Radawnica (2 przepomp.) **z oczyszczalnią w Radawnicy,**
- 2) Błękwit (2 przepomp.), Klukowo (1 przepomp.) i Pieczynek (1 przepomp.) **z oczyszczalnią w Piecynku,**
- 3) Sławianowo (1 przepomp.) **z oczyszczalnią w Sławianowie,**
- 4) Święta poprzez system kanalizacji miasta Złotów z miejską oczyszczalnią w m. Błękwit.

Stan techniczny przewodów kanalizacyjnych oraz przepompowni ścieków w miejscowościach jak wyżej jest bardzo dobry, gdyż są to obiekty wybudowane kilka lat temu z wykorzystaniem współczesnej myśli technologicznej. Przepustowość sieci kanalizacyjnej przy obecnym obciążeniu jest wystarczająca.

W pozostałych miejscowościach powstające ścieki bytowe gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych, osadnikach gnilnych (często nieszczelnych) bądź odprowadzane bezpośrednio do pobliskich cieków, rowów melioracyjnych lub kanałów drenażowych. Ścieki bytowe gromadzone w zbiornikach bezodpływowych na nieczystości ciekłe wywożone są wozami asenizacyjnymi do poszczególnych oczyszczalni ścieków

Według danych statystycznych opracowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Poznaniu na koniec 2008 r. długość sieci kanalizacji sanitarnej na terenie gminy Złotów wynosiła 36 km, przy 470 połączeniach prowadzących do budynków mieszkalnych. Łącznie siecią kanalizacyjną odprowadzono 108 tys. m³ ścieków komunalnych.

7.2.2. Oczyszczalnie ścieków

	Pozwolenie wodno - prawne	Odbiornik ścieków oczyszczonych	Typ oczyszczalni ścieków	Przepustowość	Aktualny śr. dopływ ścieków	Stan techniczny urządzeń
Radawnica	OS-6223/09/02 Starosta Złotowski z dnia 29.07.2002	rów melioracyjny „GW-H”, w km. 6 + 600 m	mechaniczno - biologiczna	Q dśr = 460m ³ /d	Q _{dśr} = 200m ³ /d	b.dobry, w 2009 r. ukończono modernizację i remont obiektu oczyszczalni
Pieczynek	OS-6223/06/09 Starosta Złotowski z dnia 29.06.2009	rów melioracyjny G-175 na działce ew. nr 19, obręb Zalesie	mechaniczno - biologiczna	Q śrd = 130m ³ /d	Q _{dśr} = 30 m ³ /d	b.dobry, w 2009 r. obiekt oczyszczalni został oddany do eksploatacji
Sławianowo	b.d.	rów melioracyjny	biologiczna	Q_{dśr} = 30 m³/d	b.d.	zły, oczyszczalnia przewidziana do likwidacji

Oczyszczalnia ścieków dla miasta Złotów zlokalizowana w m. Błękwit

Mechaniczno-biologiczną oczyszczalnię ścieków z podwyższonym usuwaniem biogenów, oczyszczającą ścieki komunalne i częściowo przemysłowe z terenu miasta oraz miejscowości Święta (poprzez sieć kanalizacji sanitarnej miasta Złotów), a także ścieki dowożone taborem asenizacyjnym, oddano do użytku w 1996 r. Zlokalizowana jest na południowy-wschód od miasta, poza jego granicami, w kierunku rzeki Głomii, w obrębie geodezyjnym Błękwit. Proces technologiczny obiektu umożliwi biologiczne usuwanie związków węgla, azotu i fosforu metodą niskoobciążonego osadu czynnego wraz z możliwością przeróbki powstających osadów. Osad wstępny i nadmierny, biologicznie czynny, podlegają procesowi zagęszczenia, stabilizacji w warunkach fermentacji beztlenowej, następnie odwodnieniu i okresowemu składowaniu na terenie oczyszczalni. Oczyszczone ścieki kierowane są do rowu melioracyjnego, poprzez który odprowadzane są grawitacyjnie do rzeki Głomii poniżej Złotowa. Stopień oczyszczenia odpowiada warunkom, jakim powinny odpowiadać ścieki oczyszczone.

Oczyszczalnia ścieków w m. Grodno

Na mocy Decyzji Nr 07L Lokalizacyjnej celu publicznego z dnia 15 lipca 2009 wydanej przez Wójta Gmina Złotów ustalono lokalizację budowy oczyszczalni ścieków na działkach nr 326/15 oraz 329 w miejscowości Grodno. Oczyszczalnia będzie funkcjonować w technologii złoża zraszanego bez przeróbki osadów i przeznaczona będzie do oczyszczania ścieków bytowych z budynków mieszkalnych, gdzie wielkość ładunku zanieczyszczeń obliczono na 100 RLM.

System odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych na terenie gminy Złotów wymaga dalszej rozbudowy. Obecnie ok. 40% ogółu mieszkańców gminy korzysta ze zbiorczej kanalizacji sanitarnej, co jest wynikiem wysoce niezadowolającym, biorąc po uwagę m.in. stopień zwodociągowania gminy a także ochronę gruntu i wód podziemnych przed zanieczyszczeniami. Do poprawy sytuacji znacznie przyczyni się budowa oczyszczalni ścieków w m. Kaczochoy, do której odprowadzane będą ścieki z miejscowości Kaczochoy, Nowa Święta, Rudna, Kleszczyzna, Skic, Sławianowo i Buntowo.

7.2.3. Aglomeracje ściekowe.

Podstawa prawna

Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2005 Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.) w art. 43 ust. 3 i art. 208 ust. 2 zobowiązała Ministra Środowiska do sporządzenia „Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych”. Zgodnie z zapisami art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, „Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych” ma określić wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone – w terminach ustalonych w art. 208. w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Identyfikacja aglomeracji i ich wielkości scharakteryzowane liczbą równoważnych mieszkańców.

Aglomeracje zidentyfikowano zgodnie z definicją sformułowaną w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne w 3 grupach ich wielkości, określonych na podstawie kryterium dotyczącego standardów jakości ścieków oczyszczonych, odprowadzanych do odbiorników (zał. 1 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego - Dz.U. Nr 137, poz. 984 oraz z 2009 r. Nr 27, poz. 169). Zgodnie z art. 43 ust. 2a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.) aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 RLM wyznacza, po uzgodnieniu z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin, sejmik województwa w drodze uchwały.

Na terenie Gminy Złotów zostały utworzone następujące aglomeracje ściekowe:

- 1) Na mocy *Rozporządzenia Nr 134/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Radawnica, gmina Złotów* wyznaczono aglomerację ściekową Radawnica o RLM 3 800, z oczyszczalnią ścieków w Radawnicy, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Radawnica, Kamień, Józefowo, Górzna, Nowiny;
- 2) Na mocy *Rozporządzenia Nr 136/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Kleszczyna, gmina Złotów* wyznaczono aglomerację ściekową Kleszczyna o RLM 3 000, z oczyszczalnią ścieków w Kaczoachach, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: Kleszczyna, Bługowo, Buntowo, Skic, Rudna, Kaczochoy, Nowa Święta, Sławianowo;
- 3) Na mocy *Rozporządzenia Nr 149/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Złotów*, wyznaczono aglomerację ściekową Złotów o RLM 21 800, z oczyszczalnią ścieków w m. Błękwit, której obszar obejmuje poniżej wymienione miejscowości: miasto Złotów oraz m. Święta, gmina wiejska Złotów.

Wymagania czasowe związane z realizacją wyposażenia aglomeracji w zbiorczy system oczyszczania ścieków

Ramy rzeczowe i terminowe działań niezbędnych do wypełnienia zobowiązań traktatowych w zakresie odprowadzania ścieków komunalnych zawiera Dyrektywa 91/271/EWG, przedstawiają się one następująco:

- do 31 grudnia 2015 r. wszystkie aglomeracje ≥ 2000 RLM muszą być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, o efekcie oczyszczania uzależnionym od wielkości oczyszczalni,
- do 31 grudnia 2015 r. powinna być zapewniona 75 % redukcja związków azotu i fosforu ogólnego pochodzących ze źródeł komunalnych na terenie Polski i odprowadzanych do wód,
- do 31 grudnia 2015 r. aglomeracje < 2000 RLM wyposażone w dniu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej w systemy kanalizacyjne powinny posiadać do tegoż terminu oczyszczalnie zapewniające odpowiednie oczyszczanie,

- do 31 grudnia 2010 r. zakłady przemysłu rolno-spożywczego o wielkości > 4000 RLM są zobowiązane do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych.

Podstawowym instrumentem wdrożenia postanowień ww. dyrektywy jest Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (KPOŚK). Zgodnie z ustawą Prawo wodne KPOŚK powinien być okresowo aktualizowany. Najnowsza aktualizacja została opracowana w 2009 r., stanowić będzie drugą aktualizacją KPOŚK i po jej zatwierdzeniu przez Radę Ministrów wykorzystana zostanie do przygotowania aktualizacji Planu Implementacyjnego w roku 2010. W projekcie „Aktualizacji...” wprowadzono niezbędne poprawki i uzupełnienia. Program obejmuje łącznie 1635 aglomeracji, które umieszczono w dwóch załącznikach:

- Aglomeracje priorytetowe dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego – ujęte w Załączniku 1;
- Aglomeracje nie stanowiące priorytetu dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego – ujęte w Załączniku 2.

Na spotkaniu Ministra Środowiska z Prezesem Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, które odbyło się 20 października 2009 r. podjęta została decyzja o utworzeniu Załącznika 3 w AKPOŚK 2009. **Załącznik 3** nazwany **Aglomeracje „pozostałe”** zawiera listę:

- nowych aglomeracji – wyznaczonych po lutym 2008 r.,
- aglomeracji ustanowionych przed lutym 2008 r., które ze względu na brak terminowego przesłania „Informacji na potrzebę Aktualizacji KPOSK” nie zostały ujęte w załączniku 1 i 2 AKPOŚK 2009.

Aglomeracje ściekowe utworzone na terenie gminy Złotów zostały ujęte w:

- 1) Załączniku 1 – aglomeracja ściekowa Radawnica oraz Złotów,
- 2) Załączniku 3 – aglomeracja ściekowa Kleszczyna.

System zbiorczego odprowadzania ścieków dla aglomeracji Radawnica oraz Złotów został zrealizowany, lecz funkcjonuje w nieco zmodyfikowanym kształcie biorąc pod uwagę zasięg jego oddziaływania. Natomiast aglomeracja ściekowa Kleszczyna będzie sukcesywnie rozbudowywana w urządzenia służące do odbierania i oczyszczania ścieków (budowa nowej oczyszczalni w Kaczochach po wyłączeniu z eksploatacji niespełniających standardów oczyszczalni w Sławianowie).

7.2.4. Kierunki rozwoju systemów odprowadzania ścieków komunalnych

- Z uwagi na wysoki stopień zwodociągowania gminy, wyposażenie miejscowości w urządzenia kanalizacyjne zbiorczego systemu odprowadzania ścieków komunalnych należy uznać za niewystarczające i wymagające natychmiastowej poprawy.
- Sieć kanalizacji sanitarnej należy sukcesywnie rozbudowywać wszędzie tam, gdzie w związku z brakiem zbiorczego odprowadzania i oczyszczania ścieków zagrożone jest środowisko naturalne oraz gdzie budowa kanalizacji jest ekonomicznie oraz technicznie uzasadniona.
- W zależności od stopnia koncentracji zabudowy, lokalnych warunków terenowych i przyjętego programu rozwoju, odprowadzenie ścieków z miejscowości gminy Złotów realizowane będzie poprzez:

I Grupowe układy kanalizacji sanitarnej – kanały grawitacyjne, przepompownie, rurociągi tłoczne w poszczególnych miejscowościach z jedną oczyszczalnią ścieków obsługującą kilka miejscowości.

Powyższe rozwiązanie będzie realizowane w miejscowościach tworzących trzy układy grupowe (wyłuszczonej czcionką wyróżniona miejscowości z oczyszczalnią ścieków):

1. Nowiny → Górzna → Kamień → Radawnica ← Józefowo
↑
Franciszkowo

2. Zalesie → Pieczynek ← Błękwit ← Klukowo

Do wyżej wymienionych układów, których rozbudowa jest sprecyzowana w opracowanych już projektach budowlanych, proponuje się włączenie miejscowości:

- Pieczyn, Nowy Dwór – do układu Nr 1,
- Bługowo – do układu Nr 3.

Odrębny układ stanowi kanalizacja sanitarna miasta Złotów z oczyszczalnią w m. Błękwit. Obecnie do kanalizacji sanitarnej miejskiej odprowadzane są ścieki tylko z miejscowości Święta, lecz w najbliższym czasie planowane jest także włączenie miejscowości Stawnica (na etapie projektu budowlanego). W przyszłości do kanalizacji w Stawnicy będzie można odprowadzić ścieki z miejscowości Stare Dzierżążno, gdzie należy zaplanować budowę kanalizacji sanitarnej w systemie grawitacyjno-pompowym.

W związku z planowanym rozwojem zabudowy w miejscowościach położonych w pobliżu miasta Złotów, proponuje się budowę kanalizacji w miejscowościach Dzierżążenko, Płosków i Międzybłocie oraz leżącej bezpośrednio przy granicy z miastem miejscowości Wielatowo – z odprowadzeniem do końcówek kanalizacji sanitarnej w mieście Złotów. Planowana intensyfikacja zabudowy w obrębie w/w miejscowości uzasadnia fakt budowy urządzeń zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków w tym obszarze gminy. Ostateczną decyzję co do miejsca włączenia należy podjąć po dokładnym określeniu stanu i przepustowości sieci kanalizacyjnej w mieście. W przypadku trudności technicznych bądź innych z realizacją wariantu odprowadzenia ścieków komunalnych do kanalizacji miejskiej, należy przewidzieć włączenie Dzierżążenko do układu grupowego z oczyszczalnią Pieczyнку, zaś m. Międzybłocie do układu grupowego z oczyszczalnią w Kaczochochach. Dodatkowym argumentem za budową kanalizacji sanitarnej w m. Międzybłocie jest fakt, iż projektowane w Studium tereny inwestycyjne w obrębie Międzybłocie graniczą bezpośrednio z miastem na północ od miejskiego ujęcia wody.

II Kanalizację z lokalną oczyszczalnią ścieków – kanały grawitacyjne z odprowadzeniem do lokalnej mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków obsługującej daną miejscowość. Rozwiązanie j.w. będzie zastosowane w miejscowościach:

1. Grodno – Budowa mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków o wielkości 100 RLM wraz z kanalizacją w m. Grodno o przepustowości $Q_{dmax} = 13,2 \text{ m}^3/\text{d}$ na działce nr 326/15, odprowadzającą ścieki oczyszczone do rowu melioracyjnego nr ew. 329 stanowiącego własność Skarbu Państwa (pozwolenie na budowę Decyzja Nr 388 Starosty Złotowskiego z dnia 29 września 2009 r.).
2. Bielawa – Budowa mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków o wielkości 100 RLM wraz z kanalizacją w m. Bielawa o przepustowości $Q_{dmax} = 13,2 \text{ m}^3/\text{d}$ na działce nr 138/6, odprowadzającą ścieki oczyszczone do rowu melioracyjnego stanowiącego własność prywatną (pozwolenie na budowę Decyzja Nr 387 Starosty Złotowskiego z dnia 29 września 2009 r.)
3. Grudna – Budowa mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków o wielkości 80 RLM wraz z kanalizacją w m. Grudna o przepustowości $Q_{dmax} = 10,56 \text{ m}^3/\text{d}$ na działkach nr 112/24, odprowadzającą ścieki oczyszczone do rzeki Gwda (pozwolenie na budowę Decyzja Nr 389 Starosty Złotowskiego z dnia 29 września 2009 r.).

Wyżej wymienione oczyszczalnie są zaprojektowane i posiadają już Decyzję Starosty Złotowskiego o pozwoleniu na budowę. Według autorów niniejszego opracowania lokalną oczyszczalnię ścieków wraz z kanalizacją sanitarną należy również przewidzieć w miejscowościach Krzywa Wieś oraz Wąsosz.

Istniejące zbiorniki bezodpływowe do magazynowania nieczystości ciekłych należy zachować do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej pod warunkiem zachowania szczelności zbiorników.

III Zbiorniki bezodpływowe lub **przydomowe oczyszczalnie ścieków** - zabudowa rozproszona we wszystkich obrębach na terenie gminy, dla której podłączanie do zbiorczego systemu odprowadzania ścieków jest nieuzasadnione ekonomicznie.

Zbiorniki bezodpływowe nadal będą stanowiły odbiorniki ścieków dla zabudowy w miejscowościach Łopienko, Rosochy oraz Sławianówko. Ze względu na niewielką liczbę mieszkańców tych miejscowości i znaczną odległość od istniejących układów kanalizacyjnych, nie przewiduje się budowy zbiorczej kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków jako inwestycji nieuzasadnionej ekonomicznie. Użytkownicy zbiorników bezodpływowych są zobowiązani do zapewnienia ich szczelności. Ścieki bytowe ze zbiorników bezodpływowych należy wywozić wozami asenizacyjnymi do oczyszczalni ścieków z odpowiednio przystosowanym punktem zlewnym.

Ścieki przemysłowe powstające w wyniku procesów produkcyjnych z istniejących oraz projektowanych terenów przemysłowo – usługowych przed wprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej należy podczyszczać na urządzeniach własnych inwestora do parametrów wymaganych obowiązującymi przepisami.

7.3. Odprowadzenie wód opadowych, melioracje

Na terenie gminy nie ma zorganizowanego systemu odprowadzania wód opadowych. Wody odprowadzane są powierzchniowo do istniejących w pobliżu cieków i rowów melioracyjnych bądź zagospodarowywane w obrębie poszczególnych terenów zainwestowanych. Prawidłowe stosunki wodne są utrzymywane poprzez system urządzeń melioracji podstawowych i szczegółowych.

7.3.1. Urządzenia melioracji wodnych podstawowych

- rzeka Kocunia; długości 25,320 km, uregulowana w 22,450 km,
- rzeka Głomia; długość 55,030 km, uregulowana w 26,500 km,
- rzeka Łużanka; długości 14,210 km, uregulowana w całości,
- rzeka Łobżonka; długości 35,678 km, uregulowana w 19,100 km,
- rzeka Smoła; długości 9,726 km, uregulowana 3,456 km.
- Kanał Śmiardowski; długości 11,220 km, uregulowana w całości.

7.3.2. Urządzenia melioracji wodnych szczegółowych

Gmina posiada gęstą sieć rowów odwadniających na terenach bagiennych oraz w płaskich odcinkach dolin rzecznych (Głomia powyżej Złotowa). Klasycznym przykładem tych działań jest melioracja Bagien Kocućskich, rejon Międzybłocia. Tam, gdzie warunki naturalne nie sprzyjały prostym zabiegom melioracyjnym, zdrenowano grunty orne. Największe tego typu kompleksy występują między Złotowem i Górną, w kierunku Tarnówki oraz między Skicem, Sławianowem i Kleszczyną. Powierzchnia obszarów zdrenowanych w stosunku do całej powierzchni gminy wynosi niemal 10 %.

Na obszarze zmiany Studium nr 1 występują urządzenia melioracji wodnych – rowy, rurociągi melioracyjne i sieć drenarska. W związku z powyższym należy:

zachować obszary podmokłych łąk i związane z nimi zbiorowiska roślinne w stanie niezmienionym, zachować koryta cieków i rowów melioracyjnych wraz z ich naturalną obudową roślinną.

7.3.3. Obiekty i urządzenia hydrotechniczne

Na terenie gminy istnieją następujące obiekty hydrotechniczne:

- Na rzece Kocunia: w km 9+600 – Jaz w Sławianowie, w km 22+420 – zastawka we wsi Skic.
- Na rzece Głomi: w km 41+750 – Jaz w Błękwiacie.
- Na rzece Łużanka: w km 0+015 – Zastawka w Stawnicy, w km 1+105 – Zastawka w Stawnicy.
- Na Kanale Śmiardowskim w km 5+300 – Zastawka we wsi Międzybłocie.
- Na rzece Smoła: w km 4+300 – Zastawka w Kamieniu, w km 5+200 – Zastawka w Górnicy, w km 8+560 – Zastawka w Franciszkowie.

7.3.4. Kierunki rozwoju systemów odprowadzenia wód opadowych

- zastosowanie retencji i infiltracji deszczu do gruntu jako podstawowego rozwiązania dla nowych terenów inwestycyjnych oraz przy modernizacji istniejących lokalnych systemów,
- rozbudowa istniejącego systemu odprowadzenia wód opadowych w miejscowości Złotów w postaci szczelnych kanałów tylko tam, gdzie jest to konieczne i wymagane obowiązującymi przepisami,
- wprowadzenie kanalizacji deszczowej na wszystkich obszarach, gdzie może nastąpić zanieczyszczenie wód opadowych i roztopowych, celem jest zapewnienie odpowiedniej jakości ujmowanych wód podziemnych,
- stosowania urządzeń podczyszczających na wylotach kanalizacji deszczowej zbierającej wody opadowe z terenów przemysłowych, parkingów, baz transportowych, terenów komunikacji, dróg krajowych itd. zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
- odbiornikami wód opadowych z terenów, które wymagają podczyszczenia ujętych w system odprowadzania wód będą istniejące cieki oraz rowy melioracyjne.

7.4. Zaopatrzenie w gaz

Na obszarze gminy zlokalizowane są następujące urządzenia systemu zaopatrzenia w gaz, zarządzane przez Polską Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. OZG Koszalin:

1. Stacja redukcyjno-pomiarowa I st. Złotów o przepustowości 10000 m³/h (1999 r.),
2. Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Złotów o średnicy DN150 (1999 r.),
3. Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, odgałęzienie Łobzenica o średnicy DN80 (1990 r.),
4. Gazociąg stalowy wysokiego ciśnienia, relacji Śmiardowo - Szczecinek o średnicy DN250 (1995 r.).

Wymieniona w punkcie 1) stacja redukcyjno-pomiarowa I st. Złotów stanowi punkt zasilania dla sieci gazowej będącej własnością spółki KRI S.A., którą dostarcza paliwo gazowe do odbiorców przyłączonych do sieci gazowej w Złotowie. Wszelkie działania w pobliżu gazociągów regulują przepisy właściwe dla roku budowy gazociągu, tzn.

- W przypadku gazociągu z roku 1999 wraz ze stacją redukcyjno-pomiarową obowiązują przepisy Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz.U. z 1995 r. nr 139 poz. 686),
- W przypadku gazociągów powstałych w roku 1990 i 1995 obowiązują przepisy Rozporządzenia Ministra Górnictwa w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz.U. z 1989 r. nr 45 poz. 243).

(źródło: pismo Wielkopolskiej Spółki Gazownictwa SP. z o.o., Oddział Zarząd Przedsiębiorstwa z siedzibą w Poznaniu, ul. Grobla 15, 61-858 Poznań, znak TR.14-6011-(130)/09 z dnia 04.11.2009);

Z gazu dostarczanego za pośrednictwem sieci gazowej korzysta tylko część Świętej tj. osiedle przy Zakładzie Ogrodniczym. Ponadto na mocy Decyzji Nr 15L Lokalizacyjnej celu publicznego z dnia 11 stycznia 2010 wydanej przez Wójta Gmina Złotów ustalono lokalizację budowy sieci gazowej średniego ciśnienia Dn 63mm o długości 140 mb w miejscowości Dzierżążenko. Pozostała część gminy nie jest zgazyfikowana. Najczęstszą formą zaspokajania potrzeb gazowych przez użytkowników jest propan-butan dostarczany w butlach gazowych.

Przez obszar objęty zmianą Studium nr 1 (obręb Zalesie i Górzna) przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia Dn250 relacji Ujście – Szczecinek. W strefie kontrolowanej gazociągu wysokiego ciśnienia obowiązują ustalenia dla poszczególnych typów obiektów według przepisów odrębnych z zakresu prawa budowlanego, warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Wszelkie prace projektowe i wykonawcze powinny odbywać się na podstawie ww. aktów prawnych oraz po uzgodnieniu dokumentacji z właściwym zarządcą sieci gazowej.

Zakłada się możliwość jego przebudowy lub rozbudowy. Obowiązują przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

W zakresie kierunków rozwoju sieci gazowych ustala się:

- 1) Możliwość budowy lub rozbudowy sieci gazowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą po spełnieniu warunków techniczno-ekonomicznych w celu gazyfikacji obszaru.
- 2) Możliwość zasilania w ciepło w oparciu o niskoemisyjne systemy ogrzewania, w szczególności z wykorzystaniem gazowych źródeł ciepła.
- 3) Możliwość zaopatrzenia zabudowy mieszkaniowej i usługowej w gaz ziemny do celów socjalno-gospodarczych lub grzewczych w oparciu o sieć gazową, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.
- 4) Możliwość lokalizacji sieci gazowych w liniach rozgraniczających dróg lub w terenach o innym przeznaczeniu (mieszkaniowym, usługowym, przemysłowym, terenach zielonych itd.).
- 5) Konieczność zachowania strefy kontrolowanej wzdłuż istniejących lub planowanych gazociągów o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi. W strefach kontrolowanych występują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. W szczególności w strefach kontrolowanych nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania.
- 6) W strefie kontrolowanej istniejących gazociągów dopuszcza się lokalizowanie i budowę nowych sieci gazowych.
- 7) Tereny wchodzące w skład stref kontrolowanych gazociągów należy przeznaczyć jako tereny zieleni izolacyjnej.

Rozwój gazyfikacji opartej na gazie ziemnym uwarunkowany jest czynnikami prawnymi, ekonomicznymi, technicznymi i związanymi z bezpieczeństwem energetycznym. Gazyfikacja prowadzona jest wówczas, gdy zostanie wykazana jej ekonomiczna opłacalność, która w zasadniczym stopniu zależy od ilości odbiorców wykorzystujących gaz do np. ogrzewania pomieszczeń. Ewentualne źródło gazu dla gminy mogą stanowić gazociągi zlokalizowane na terenie Gminy Złotów. Na dzień dzisiejszy brak jest sprecyzowanych zamierzeń inwestycyjnych dotyczących gazyfikacji gminy.

W kwestii przesyłowej sieci wysokiego ciśnienia, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ - System S.A. Oddział w Poznaniu poinformował, iż zatwierdzony przez Urząd Regulacji Energetyki „Plan Rozwoju Operatora gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. na lata 2007 – 2009” nie zakłada rozbudowy przesyłowej sieci gazowej wysokiego ciśnienia na terenie Gminy Złotów.

7.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną

7.5.1. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Na obszarze gminy Złotów znajduje się fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo, zarządzanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne – Północ S.A., stanowiącej ważny element sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego. Linią tą dosyłana jest energia do stacji elektroenergetycznych 220/110 kV, z których poprzez sieć dystrybucyjną przesyłana jest energia elektryczna także do odbiorców indywidualnych na terenie gminy Złotów.

Wzdłuż w/w linii należy utworzyć pas technologiczny o szerokości 50,0 m (po 25,0 m od osi w obu kierunkach) jako obszar, gdzie natężenie pola elektroenergetycznego może przekraczać wartość dopuszczalną. W odpowiedzi na zawiadomienie Wójta o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów, PSE – Północ S.A. w piśmie nr PSE-

Z/ZR/MS/12187/2009 z dnia 26.10.2009 wnioskuje o wprowadzenie dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym następujących ustaleń dotyczących ograniczenia użytkowania i zagospodarowania jego terenu:

„I. W pasie technologicznym linii:

- nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W indywidualnych przypadkach, odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii, na warunkach przez siebie określonych, jeżeli nie spowoduje to przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych;
- należy uzgadniać warunki lokalizacji wszelkich obiektów z właścicielem linii,
- nie należy sadzić roślinności wysokiej pod linią i w odległości po 6,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego (w świetle koron).

II. Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową lub zagrodową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela linii.

III. Wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu w obrębie pasa technologicznego linii i w jego najbliższym sąsiedztwie powinny być zaopiniowane przez właściciela linii.

IV. Zalesienia terenów rolnych w pasie technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew krzewów.

V. Lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w bezpośrednim sąsiedztwie pasów technologicznych wymaga uzgodnień z właścicielem linii.”

Aktualne wytyczne dotyczące ograniczeń w użytkowaniu terenu w pobliżu i w pasie technologicznym elektroenergetycznych linii przesyłowych 220kV i 400kV, wskazane przez operatora sieci w piśmie znak 1182-DE-DSB-DUB-WFB.071.153.2021.2 z dnia 9 marca 2021 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie Wójta Gminy Złotów o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium, zostały opisane w rozdziale III.7.5.2 niniejszego dokumentu.

7.5.2. Kierunki rozwoju elektroenergetycznej sieci przesyłowej

W planie rozwoju Krajowej Sieci Przesyłowej, której właścicielem są Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie – Jeziornej ul. Warszawska 165, jest budowa dwutorowej linii elektroenergetycznej relacji Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina o napięciu 2x400 kV.

Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowych miejscach.

Przez teren gminy Złotów, w tym obszar opracowania (obręb Górzna), przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna, linia przesyłowa, o napięciu 220 kV relacji Piła Krzewina – Żydowo. Dla przedmiotowej linii obowiązuje pas technologiczny o szerokości 50,0 m (po 25,0 m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym).

Aktualnie operator sieci planuje realizację napowietrznej przesyłowej linii elektroenergetycznej o napięciu 2x400 kV relacji Żydowo Kierzkowo – Piła Krzewina. Odcinek przedmiotowej linii zawiera się w obrębie Górzna, objętym niniejszą zmianą Studium. Dla planowej linii 2x400 kV wymagane jest zachowanie pasa technologicznego o szerokości 70,0 m (po 35,0 m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym).

Obowiązują następujące ograniczenia w użytkowaniu terenu w pobliżu i w pasie technologicznym elektroenergetycznych linii przesyłowych 220 kV i 400 kV:

1. W pasie technologicznym linii obowiązuje zakaz realizacji budynków mieszkalnych oraz obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Warunki lokalizacji pozostałych obiektów budowlanych nieprzeznaczonych na stały pobyt ludzi muszą uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych.
2. Lokalizacja obiektów budowlanych zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w pobliżu linii elektroenergetycznej powinna uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych.

3. Zakazuje się tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej pod linią i w odległości 6,0 m dla linii 220 kV oraz 7,0 m dla linii 400 kV, od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego (w świetle koron).
4. Dopuszcza się wykonanie napraw oraz prac remontowych i konserwacyjnych na istniejącej linii.
5. Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) Właściciela linii.
W przypadku lokalizacji w sąsiedztwie linii przesyłowych farm wiatrowych, minimalna dopuszczalna odległość turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej, określana jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców łopaty turbiny) a osią trasy napowietrznego odcinka linii elektroenergetycznej, mniejszej niż pięciokrotność średnicy koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej (5xd), należy zapewnić, aby przewody odgromowe wszystkich przęseł linii elektroenergetycznej, które w całości lub częściowo znajdują się w odległości mniejszej niż 5xd od krańców łopat turbiny, były wyposażone w czynną ochronę przeciwdrganiową.
6. Panele fotowoltaiczne należy lokalizować poza strefą skrzyżowaniową linii elektroenergetycznej, to jest w odległości nie mniejszej niż 17,0 m od osi linii 400 kV i 15,0 m od osi linii 220 kV.

7.5.3. Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna

Sieć dystrybucyjna energii elektrycznej to sieć elektroenergetyczna wysokich, średnich i niskich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego (OSD). Przez sieć elektroenergetyczną należy natomiast rozumieć zespół połączonych wzajemnie linii i stacji elektroenergetycznych przeznaczonych do przesyłania i rozdzielania energii elektrycznej. Do sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej OSD nie należy kwalifikować linii i stacji elektroenergetycznych nie będących własnością OSD.

Główny punkt zasilania – Gmina Złotów zaopatrywana jest w energię elektryczną z głównego punktu zasilania 110/15kV (GPZ Złotów) zlokalizowanego w południowej części miasta Złotów, pomiędzy drogą wojewódzką 189 a Jeziorem Miejskim. Moc zamontowanych transformatorów wynosi: Tr. Nr 1: 25000 kVA, Tr. Nr 2: 2500 kVA, przy obciążeniu odpowiednio 11500 i 6000.

Linie elektroenergetyczne – Z informacji otrzymanych od Enea Operator Sp. z o.o. wynika, iż na terenie Gminy Złotów istnieją dwie linie WN110 kV będące na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o. Poniżej przedstawiono ich krótką charakterystykę:

L.p.	Nazwa linii	Typ linii	Trasa linii	Długość linii	Rok budowy
1.	110 kV	AFL 3x120	Złotów – Krzewina	16,25	1973
2.	110 Kv	AFL 3x240	Złotów – Jastrowie	5,25	1987

Na obszarze objętym zmianą Studium nr 1, zlokalizowana jest następująca istniejąca infrastruktura techniczna elektroenergetyczna dystrybucyjna (sieć dystrybucyjna energii elektrycznej), będąca na majątku i pozostająca w eksploatacji ENEA Operator:

- 1) linia napowietrzna 110 kV relacji: GPZ Złotów (ZLT) – GPZ Jastrowie (JST);
- 2) linie napowietrzne i kablowe średniego napięcia (SN);
- 3) linie napowietrzne i kablowe niskiego napięcia (nn-0,4 kV);
- 4) stacje elektroenergetyczne SN.

Należy zachować lokalizacje istniejącej sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej oraz uwzględnić wynikające z jej istnienia obostrzenia w zagospodarowaniu terenu.

Wzdłuż przebiegu istniejących i planowanych linii elektroenergetycznych będących częścią sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej uwzględnić pasy technologiczne (pasy ochrony funkcyjnej) w obrębie tychże linii.

Wyznacza się pasy technologiczne wzdłuż projektowanych i istniejących linii elektroenergetycznych dystrybucyjnych, w poziomie nie mniejsze niż:

- 1) dla linii napowietrznych WN-110 kV – 22 m (po 11 m po każdej ze stron od osi linii);
- 2) dla linii napowietrznych SN – 14 m (po 7 m po każdej ze stron od osi linii);
- 3) dla linii napowietrznych nn-0,4 kV – 7 m (po 3,5 m po każdej ze stron od osi linii);
- 4) dla linii kablowych WN – 1 m (po 0,5 m po każdej ze stron od osi linii);
- 5) dla linii kablowych SN i nn 0,4 kV – 0,5 m (po 0,25 m po każdej ze stron od osi linii).

Utworzenie pasów technologicznych wzdłuż linii nie powoduje wyłączenia terenu z zagospodarowania, jedynie może wprowadzać ewentualne obostrzenia.

W pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych.

Pasy technologiczne linii napowietrznych uwidocznione są dodatkowo w części graficznej dokumentu. Pasy technologiczne nie są równoznaczne z pasami określanymi na potrzeby ustanawiania służebności przesyłu, które wyznacza się w oparciu o inne przepisy.

W przypadku projektowania zmian zagospodarowania terenu w pasach technologicznych należy dokonywać uzgodnień branżowych z właścicielem tych linii.

Przy projektowaniu nowych jednostek (turbin) zespołów elektrowni wiatrowych należy zapewnić zachowanie odległości od skrajnych przewodów napowietrznych linii elektroenergetycznych, będących częścią sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej.

Wyznacza się odległości lokalizacji poszczególnych turbin wiatrowych od istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych dystrybucyjnych, w poziomie nie mniejsze niż:

- 1) 10,0 m od osi linii nn-0,4 kV jednotorowej do średnicy koła wiatrakowego;
- 2) 12,5 m od osi linii SN-15 kV (20 kV) jednotorowej do średnicy koła wiatrakowego;
- 3) 12,5 m od osi linii nn-0,4 kV wielotorowej do średnicy koła wiatrakowego;
- 4) 15,0 m od osi linii SN-15 kV (20 kV) wielotorowej do średnicy koła wiatrakowego;
- 5) 3x średnia koła wiatrakowego od skrajnego przewodu linii o napięciu 110 kV nie posiadającej specjalnych amortyzatorów do tłumienia drgań do średnicy koła wiatrakowego;
- 6) średnia koła wiatrakowego od skrajnego przewodu linii o napięciu 110 kV posiadającej specjalne amortyzatory do tłumienia drgań do średnicy koła wiatrakowego.

Rozmieszczenie źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kV zostało uwidocznione w części graficznej dokumentu.

Zasilanie w energię elektryczną istniejących obiektów na terenie gminy odbywa się przez sieć średniego napięcia SN 15 kV, za pośrednictwem stacji transformatorowych 15/0,4/0,231 kV. Na terenie gminy rozmieszczonych jest 115 stacji transformatorowych 15/0,4 kV (słupowych lub wieżowych) o łącznej mocy zainstalowanej 12 852 kVA. Linie niskiego napięcia 0,4 kV wyprowadzone są z wyżej omawianych stacji transformatorowych, generalnie napowietrzne i rozprowadzone wzdłuż ulic oraz dróg poszczególnych miejscowości na terenie gminy. Gospodarstwa domowe są zasilane przede wszystkim przyłączami napowietrznymi z wyżej wymienionych sieci rozdzielczych niskiego napięcia 0,4/0,231 kV.

Poniżej przedstawiono krótką charakterystykę istniejących na terenie Gminy Złotów linii SN 15 kV:

L.p.	Nazwa linii	Typ linii	Trasa linii	Długość linii	Rok budowy
1.	15 kV	AFL 3x70 3x 50 3x35	Złotów – Stawnica – Franciszkowo	29,34	1970
2.	15 Kv	AFL 3x70 3x 50 3x35	Złotów – Radawnica – Franciszkowo	42,0	1969
3.	15 kV	AFL 3x70 3x 50	Złotów – Jastrowie (Nowiny)	42,2	1973
4.	15 kV	AFL 3x70 3x 50	Dolnik – Skic	6,0	1972
5.	15 kV	AFL 3x70 3x 50 3x35	Złotów – Skic	33,12	1973
6.	15 kV	AFL 3x70 3x 50 3x35	Skic – Lipka	25,8	1975

Stan techniczny urządzeń elektroenergetycznych oraz sieci elektroenergetycznej na terenie Gminy Złotów oceniany jest jako dobry. Rozwój systemu zaopatrzenia w energię elektryczną realizowany jest sukcesywnie na podstawie zawartych umów z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci ENEA Operator.

7.5.4. Kierunki rozwoju elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej

W oparciu o prognozę demograficzną oraz rozwój usług i rzemiosła nie przewiduje się znacznego zwiększenia zaopatrzenia na energię elektryczną. Istniejące urządzenia elektroenergetyczne sieci SN i stacje transformatorowe zapewniają dostawę energii elektrycznej w wymaganej ilości pokrywającej zapotrzebowanie. System zasilania gminy w energię elektryczną oraz rozbudowany układ sieci przesyłowych i magistralnych SN zaspokajają całkowicie zapotrzebowanie na energię elektryczną oraz zapewnia rozwój w tym kierunku.

Obecny gestor elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. wnosi, aby „w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wyznaczać niezbędne tereny dla lokalizowania stacji transformatorowych oraz rezerwować:

- Dopuszcza się budowę nowej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej (jak np. stacje i sieci elektroenergetyczne) oraz przebudowę, remont i utrzymanie istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej, na podstawie przepisów odrębnych.
- Odpowiednie pasy terenów wolne od zabudowy i przeszkód terenowych na obszarze istniejących i projektowanych dróg publicznych dla pobudowania linii energetycznych SN i nn, miejsca w liniach rozgraniczających ulic na cele prowadzenia sieci elektroenergetycznych.
- Dla nowych obszarów wymagających dostawy energii elektrycznej (w szczególności osiedli mieszkaniowych) należy wyznaczyć działki pod budowę stacji transformatorowych z uwzględnieniem zasady lokalizacji stacji w miejscach pozwalających na równomierny rozkład obciążenia wokół stacji. Ze względów technicznych i ekonomicznych nie zaleca się lokalizacji stacji na obrzeżach osiedli.
- Grunty, na których będzie przewidziana lokalizacja stacji transformatorowych kubaturowych mających pozostać na majątku ENEA Operator, powinny być wydzielone w postaci samodzielnych działek o powierzchni 40 m² przygotowanych do notarialnego przejęcia przez gestora sieci.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się z planowanej, budowanej, przebudowywanej, remontowanej i istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych.

7.6. Zaopatrzenie w ciepło

Urząd Gminy nie posiada aktualnych danych na temat istniejącego systemu zaopatrzenia w ciepło. Na terenie Gminy Złotów funkcjonują lokalne kotłownie i nieliczne sieci c.o. oraz w przeważającej większości indywidualne źródła ciepła. Na potrzeby ogrzewania wykorzystywane są najczęściej małe systemy grzewcze o mocy do 25 kW. Mieszkania w budynkach wielorodzinnych w większości są ogrzewane z małych indywidualnych systemów grzewczych (przeważnie ogrzewanie etażowe). Główne nośniki energii wykorzystywane w Gminie Złotów stano-

wią: prąd elektryczny, paliwo gazowe (gaz płynny LPG), paliwa stałe (węgiel kamienny, miał węglowy, drewno i odpady drzewne) oraz ciekłe (olej opałowy), oprócz gazu ziemnego. W gminie nie ma scentralizowanych systemów zaopatrzenia w ciepło.

7.7. Unieszkodliwianie odpadów

7.7.1. Stan istniejący w zakresie gospodarki odpadami

Zbiórka odpadów

Główną metodą unieszkodliwiania odpadów komunalnych odbieranych z terenu Gminy Złotów jest ich składowanie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne w Międzybłociu. Żadnych innych instalacji do unieszkodliwiania odpadów nie ma zlokalizowanych na terenie gminy. Pozostałe odpady (inne niż komunalne) zbierane są w sposób selektywny i w taki sposób odbierane są przez podmioty posiadające właściwe decyzje na zbieranie oraz transport tych odpadów. Na terenie Gminy Złotów prowadzona jest selektywna zbiórka surowców wtórnych w systemem pojemnikowym — szkło i tworzywo sztuczne. Pojemniki wystawione są w miejscach umożliwiających dostęp jak największej liczby ludności. Odpady te odbierane są bezpośrednio przez odbiorcę posiadającego właściwą decyzję na zbieranie, transport lub/i odzysk tego typu odpadów.

Wg Planu Gospodarki Odpadami dla Związku Gmin Kajny ilość odpadów komunalnych wytworzonych na terenie Gminy Złotów w roku 2007 wyniosła 2021 Mg, przy czym ilość odpadów odebranych — 220 Mg.

Składowisko odpadów komunalnych w Międzybłociu

Zebrałe odpady z terenu Gminy Złotów są składowane na składowisku odpadów w Międzybłociu, na które dostarczane są również odpady z miasta Złotów, Gminy Jastrowie oraz Gminy Tarnówka. Łączna rezerwa chłonności dwóch czynnych składowisk na terenie powiatu złotowskiego (w Międzybłociu i Osowie) wynosi około 170 000 m³.

Charakterystyka składowiska odpadów w Międzybłociu (wg Aktualizacji Planu Gospodarki Odpadami dla Powiatu Złotowskiego na lata 2008-2015):

- typ składowiska — składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne;
- właściciel składowiska — Gmina Miasto Złotów;
- zarządca składowiska — Miejski Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. w Złotowie;
- pozwolenie na budowę — Decyzja Starosty Złotowskiego AB-7351/38-40/99/00 z dnia 24.01.2000 r.;
- pozwolenie na użytkowanie — Decyzja Starosty Złotowskiego AB-7353/2008/01 z dnia 20.07.2001 r.;
- instrukcja eksploatacji składowiska — Decyzja Starosty Złotowskiego OS.7633/55/04 z dnia 06.06.2004 r.;
- pozwolenie zintegrowane — Decyzja Wojewody Wielkopolskiego SR.Pi.1.6600-2/05 z dnia 20.12.2005 r.;
- ilość kwater — 2 szt.;
- ilość kwater eksploatowanych — 1 szt.;
- powierzchnia w granicach korony — 25 500 m²;
- pojemność całkowita — 225 300 m³;
- uszczelnienie — naturalne: gleby słabo przepuszczalne, syntetyczne: PEHD o gr. 2 mm;
- drenaż ujęcia odcieków — warstwa drenażowa: obsypka żwirowa 0,25 mm rury PEHD 117/100 oraz rury PEHD 200/176;
- gromadzenie odcieków — zbiornik 580 m³;
- instalacja odgazowująca — emisja do atmosfery;
- prowadzony monitoring — opad atmosferyczny, wody powierzchniowe, wody podziemne, odcieki, osiadanie powierzchni składowiska, struktura i skład odpadów;
- masa składowanych odpadów — 2003 r. — 5040 Mg, 2004 r. — 4889 Mg, 2005 r. — 4675 Mg, 2006 r. — 5193 Mg;

— masa odzyskiwanych odpadów na składowisku — 2003 r. — 859 Mg, 2004 r. — 766 Mg, 2005 r. — 781 Mg, 2006 r. — 980 Mg.

Składowisko jest przewidziane do zamknięcia po roku 2036.

Od 30 czerwca 2018 roku Międzygminne Składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Międzybłociu jest nieczynne.

7.7.2. Kierunki zmian w systemie gospodarki odpadami

Związek Gmin Krajny działa na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz w oparciu o Statut Związku. Do zadań Związku należy koordynowanie rozwoju lokalnego i integracja społeczności gmin na rzecz: ochrony środowiska, kultury i turystyki, ochrony przeciwpożarowej, zaopatrzenia w wodę, ochrony zdrowia oraz promocji gospodarczej. Obszar objęty Związkiem Gmin Krajny skupia 9 gmin: gminę miejską: Złotów, gminy miejsko-wiejskie: Jastrowie, Krajenka, Okonek, Łobżenica, gminy wiejskie: Lipka, Tarnówka, Zakrzewo, Złotów. Wspólny system zbierania odpadów na terenie w/w gmin polegać ma na jednolitym systemie gospodarki odpadami. Plan Gospodarki Odpadami dla Związku Gmin Krajny na lata 2008-2011 z perspektywą na lata 2012-2015 zakłada, że system będzie elementem ZUO Piła, który ma się składać z trzech, powiązanych ze sobą obiektów:

- obiektu nr 1 — Piła (centralnego)
- obiektu nr 2 — Złotów (obiektów zagospodarowania odpadów — OZO Złotów)
- obiektu nr 3 — Trzcianka

W ramach budowy ZUO Piła zostanie wybudowany OZO Złotów zlokalizowany w Międzybłociu, w bezpośredniej bliskości istniejącego międzygminnego składowiska odpadów.

Projektując system gospodarki odpadami obejmujący gminy skupione w Związku KRAJNY oraz obiekty technologiczne OZO Złotów należy dążyć do uzyskania poziomu wykorzystania odpadów nie mniejszego niż 60%. Pozwoli to na wykorzystanie istniejącej rezerwy chłonności składowisk w Międzybłociu i Osowie i składowanie odpadów balastowych przez nie mniej niż 12-15 lat. Po tym okresie OZO może spełniać funkcję stacji przeładunkowej.

Powiat złotowski wchodzi w skład I Regionu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w województwie wielkopolskim, zgodnie z aktualnie obowiązującym „Planem gospodarki odpadami województwa wielkopolskiego na lata 2016-2022 wraz z planem inwestycyjnym” uchwalonym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą nr XXXI/810/2017 z dnia 29.05.2017 r. Plan ten dzieli Wielkopolskę na 10 regionów, w których wyznaczone regionalne i zastępcze instalacje do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (RIPOK).

W Regionie I instalacjami do przetwarzania odpadów komunalnych są: kompostownia w Pile oraz składowisko w Kłodzie (gmina Szydłowo). Instalacjami zastępczymi jest składowisko odpadów w Międzybłociu (gmina Złotów). Gmina jest członkiem Związku Gmin Krajny z siedzibą w Złotowie oraz Związku Międzygminnego „Piłski Region Gospodarki Odpadami Komunalnymi” z siedzibą w Pile.

Gospodarka odpadami na terenie gminy Złotów prowadzona jest zgodnie z przepisami odrębnymi.

7.8. Kierunki rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej

1. W zakresie telekomunikacji przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie, postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;

2. Ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie;

3. W zakresie telekomunikacji zakłada się pełną dostępność do łączy telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu, urządzenie ogólnodostępnych kawiarenek internetowych, rozwój sieci bezprzewodowych – budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu, np. za pomocą sieci Hotspotów.

W obrębie obszaru zmiany Studium dopuszcza się prowadzenie podziemnej i nadziemnej sieci telekomunikacyjnej oraz lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu przepisów odrębnych.

8. Polityka planistyczna gminy

8.1. Miejscowe plany obowiązujące na terenie gminy Złotów

01. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Bielawa**, uchwała nr XI/130/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1431 z 22.10.1999 roku. **/zalesienia/**
02. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Dzierżążencko**, uchwała nr VII/59/03 Rady Gminy Złotów z dnia 29 maja 2003 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 140 poz. 2639 z 18 sierpnia 2003 roku. **/zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna/**
03. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Dzierżążencko**, uchwała nr XI/124/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1428 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
04. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w wieś **Dzierżążencko**, uchwała nr XXXIV/346/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 163 z 24.10.1997 roku. **/zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna/**
05. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Dzierżążencko**, uchwała nr XLII/434/02 Rady Gminy Złotów z dnia 29 sierpnia 2002 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 128 poz. 3522 z 24.10.2002 roku. **/zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna/**
06. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Franciszkowo**, uchwała nr XI/137/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1437 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
07. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Grudna**, uchwała nr XI/126/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1429 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
08. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Grudna**, uchwała nr XXXIV/352/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 26 września 2001 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 147 poz. 3015 z 29.11.2001 roku. **/zabudowa letniskowa całoroczna, zalesienia/**
09. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Górzna**, uchwała nr XI/128/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1430 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
10. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Górzna**, uchwała nr XXXIV/343/1997 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 162 z 24.10.1997 roku. **/handel, zalesienia/**
11. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Krzywa Wieś**, uchwała nr XI/136/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1436 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
12. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Międzybłocie**, uchwała nr XXXIV/339/1997 i nr XXIV/338/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 155 z 24.10.1997 roku. **/zabudowa letniskowa, zalesienia/**
13. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w obrębie wsi Nowa **Święta**, uchwała nr XI/129/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1449 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**
14. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w obrębie wsi **Nowa Święta**, uchwała nr XXXIV/353/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 26 września 2001 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp.
15. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w obrębie wsi **Nowy Dwór**, uchwała nr XI/135/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1435 z 20.10.1999 roku. **/zalesienia/**

16. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w obrębie wsi **Radawnica**, uchwała nr XI/127/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 74 poz. 1448 z 22.10.1999 roku. **/zalesienia/**
17. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w obrębie wsi **Radawnica**, uchwała nr XXXIV/345/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 162 z 24.10.1997 roku. **/przepompownia/**
18. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów we wsi **Radawnica**, uchwała nr XLI/434/98 Rady Gminy Złotów z dnia 28 maja 1998 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 17 poz. 116 z 13 lipca 1998 roku. **/zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, oświatowa i usługowa/**
19. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów we wsi **Skic**, uchwała nr XI/134/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1434 z 20 października 1998 roku. **/zalesienia/**
20. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego budownictwa letniskowego w **Sławianowie**, uchwała nr XI/138/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 86 poz. 1609 z 3.11.99 roku. **/zabudowa letniskowa/**
21. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obszarze wsi **Sławianowo**, uchwała nr XXXIV/341/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 158 z 24.10.97 roku. **/zabudowa letniskowa, oświatowa i kulturalna/**
22. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Stawnica**, uchwała nr XI/133/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1433 z 20 października 1999 roku. **/zalesienia/**
23. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Stawnica**, uchwała nr XXVI/283/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 25 stycznia 2001 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 75 poz. 1348 z 22 czerwca 2001 roku. **/składowisko odpadów/**
24. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Święta**, uchwała nr XI/132/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 73 poz. 1433 z 20 października 1999 roku. **/zalesienia/**
25. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Święta**, uchwała nr XXXIV/344/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 161 z 26 października 1997 roku. **/zalesienia, cmentarz i zabudowa oświatowa /**
26. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Święta**, uchwała nr XLI/424/2002 Rady Gminy Złotów z dnia 26 czerwca 2002 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 111 poz. 3101 z 6 września 2002 roku. **/produkcja rolna – ogrodnictwo/**
27. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Wąsosz**, uchwała nr XI/131/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 74 poz. 1448 z 22.10.1999 roku. **/zalesienia/**
28. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Wąsosz**, uchwała nr XXXIV/340/97 Rady Gminy Złotów z dnia 21 sierpnia 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 157 z 24.10.1997 roku. **/zabudowa letniskowa i usługowa oraz zalesienia/**
29. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Zalesie**, uchwała nr XXXIV/369/97 Rady Gminy Złotów z dnia 25 września 1997 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 34 poz. 165 z 24.10.1997 roku. **/zabudowa mieszkaniowo – pensjonatowa/**
30. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów we wsi **Zalesie**, uchwała nr XLI/423/2002 Rady Gminy Złotów z dnia 26 czerwca 2002 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 111 poz. 3100 z 6 września 2002 roku. **/zabudowa letniskowa całoroczna/**
31. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie **jeziora Zalewskiego**, uchwała nr XV/102/04 Rady Gminy Złotów z dnia 22 stycznia 2004 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 76 poz. 1999 z 24 maja 2007 roku. **/zabudowa rekreacyjna całoroczna i pensjonatowa/**

32. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów wieś **Dzierżążenka**, uchwała nr XI/125/99 Rady Gminy Złotów z dnia 26 sierpnia 1999 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 86 poz. 1608 z 30.11.09 roku. /zabudowa mieszkaniowa letniskowa i pensjonatowa całoroczna/
33. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów dla terenów w **obrębie Dzierżążenka** – dz. nr 73/1, uchwała nr VI/56/07 Rady Gminy Złotów z dnia 29 marca 2007 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 76 poz. 1999 z 24.05.2007 roku. /zabudowa mieszkaniowa/
34. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przestrzeni rolniczo – leśnej wyłączonej z lokalizacji nowej zabudowy w Gminie Złotów, uchwała XVII/138/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 lutego 2008 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 160 poz. 2733 z 23 września 2008 roku.
35. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów we wsi **Nowa Święta**, uchwała nr XXXIV/353/2001 Rady Gminy Złotów z dnia 26.09.2001 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 37, poz. 1096 z 7.03.2002 roku
36. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów. dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach **Pieczynek i Klukowo**, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008 r. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008 r. /wiatraki/
37. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Złotów w rejonie miejscowości **Pieczynek, Klukowo i Błękit**, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009 roku. /wiatraki/

8.2. Obszary, dla których sporządzenie m.p.z.p. jest obowiązkowe

Na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w studium określa się obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- 1) Na terenie gminy Złotów wyklucza się lokalizację wielko powierzchniowych obiektów handlowych, co oznacza, że z tego tytułu nie powstanie obowiązek sporządzenia planu;
- 2) obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie przepisów odrębnych, powstanie w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku sporządzenia planu ochrony dla Obszarów Natura 2000;
 - b) w przypadku powstania terenów górniczych (na podstawie ustawy Prawo geologiczne i górnicze),
 - c) w przypadku przeznaczenia pod zabudowę gruntów rolnych i leśnych wymagających zgody na zmianę ich przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, o której mowa w art. 7, ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie ze kierunkami rozwoju zagospodarowania przestrzennego określonymi w Studium we wsi Franciszkowo przeznacza się na cele nierolnicze grunty chronione, co wymaga sporządzenia m.p.z.p. W zależności od szczegółowego bilansu powierzchni gruntów chronionych obowiązek sporządzenia m.p.z.p. z tytułu przeznaczenia chronionych gruntów rolnych lub leśnych może powstać w następujących wsiach: Grodno, Józefowo, Zalesie, Święta, Błękit, Kleszczyna, Sławianówko, Buntowo – wieś.
 - d) dla obszarów przestrzeni publicznej - określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” system przestrzeni publicznych, obejmuje m.in.:
 - wszystkie ogólnodostępne tereny rekreacyjne wzdłuż brzegów jezior, tereny małych kompleksów sportowych w poszczególnych wsiach
 - charakterystyczne wnętrza urbanistyczne w obrębie centrów wsi skupionych wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych

Na obszarach objętych zmianą Studium **nr 1 i 2** nie występują obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

8.3. Założenia do wieloletniego programu sporządzania m.p.z.p. - obszary, dla których Gmina zamierza sporządzić m.p.z.p.

W studium określa się obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- 1) miejscowości w strefie podmiejskiej, w których zakłada się rozwój osiedli mieszkaniowych: Dzierżążenko-Wielatowo, w kierunku południowo-zachodnim od miasta Złotów, Błękwit, w kierunku południowo-wschodnim od miasta Złotów, Święta;
- 2) miejscowości w których wyznaczono tereny rozwoju działalności gospodarczych, tworzące ofertę inwestycyjną gminy Złotów: Radawnica, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo i tereny wzdłuż granicy administracyjnej miasta, Błękwit, Święta, Nowa Święta, Górzna, Grodno – usługi turystyczne;
- 3) dla wszystkich zespołów nowej zabudowy składających się z więcej niż 2 działek a także tych, gdzie przewidywane jest wydzielenie nowej drogi publicznej lub wewnętrznej albo poszerzenie w liniach rozgraniczających gminnej drogi publicznej, nie spełniającej parametrów określonych w przepisach odrębnych;
- 4) zmiany m.p.z.p. przestrzeni rolniczo – leśnej wyłączonej z lokalizacji nowej zabudowy w Gminie Złotów, uchwała XVII/138/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 lutego 2008 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 160 poz. 2733 z 23 września 2008 roku dla obszarów, gdzie ustalenia Studium są sprzeczne z tym planem.
- 5) dla obszarów wymagających restrukturyzacji we wsiach: Nowy Dwór, Kamień – baza RSP, Stawnicki Młyn nad Łużanką, Pieczynek – zabudowania po pegeerowskie;
- 6) dla obszarów lokalizacji farm wiatrowych wskazanych w Studium;
- 7) dla obszarów wskazanych w studium na cele rozwoju zabudowy letniskowo-rekreacyjnej;
- 8) dla obszarów istniejących ogrodów działkowych, gdzie dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania na cele zabudowy mieszkaniowej;
- 9) obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kV wraz ze strefą ochronną.

Zaleca się sporządzenie planów miejscowych dla takich obszarów, dla których wprowadzanie nowego zagospodarowania będzie wynikać z bieżących potrzeb rozwoju przestrzennego gminy. Granice obszarów zostaną sprecyzowane w uchwałach Rady Gminy o przystąpieniu do sporządzania konkretnego planu miejscowego wyznaczonymi po rozpoznaniu potrzeb w bardziej szczegółowej skali niż skala dokumentu studium.

8.4. Zasady interpretacji zgodności ustaleń Studium z projektami m.p.z.p.

- Nakazy, zakazy zamieszczone w tekście stanowiących części Studium interpretuje się zgodnie z ich literalnym zapisem.
- Przyjmuje się, że ustalenia związane z kontynuacją przyjętych planów oraz kierunków zmian w strukturze przestrzennej miasta i gminy, doprecyzowane zostaną w planach miejscowych, zgodnie z zasadą racjonalnego działania i identyfikacji potrzeb.
- Interpretacja zapisów stanowiących, niejednoznacznych pojęciowo lub niezdefiniowanych w tekście Studium, dokonywana jest na korzyść interesu publicznego, realizowanego w ustaleniach planów miejsco-

wych (w ramach tych pojęć lub definicji) chyba, że z tekstu dokumentu Studium można wywieść jednoznacznie interpretację zapisu.

- Nieprecyzyjnie określone standardy kształtowania przestrzeni (kompozycja i zasady zabudowy, obsługa komunikacyjna, wyposażenie w infrastrukturę, ochrona przyrody oraz ochrona zabytków itp.) interpretuje się zgodnie z zasadami przyjętymi w urbanistyce i architekturze, dążąc do podnoszenia jakości przestrzeni i jej użyteczności, zgodnie z przyjętą praktyką i stanem prawnym,
- Przyjmuje się, że ustalenia o charakterze postulatywnym (np.: sformułowania: planuje się, prognozuje się, dopuszcza się, czy zaleca się) nie stanowią treści wiążącej i będą przedmiotem szczegółowej analizy w trakcie formułowania ustaleń w planach miejscowych, toteż ich pominięcie nie stanowi naruszenia warunku zgodności ustaleń planu miejscowego ze Studium.
- Rysunek Studium, w jego części stanowiącej, interpretuje się zgodnie z przyjętym w planowaniu przestrzennym pojęciowym znaczeniem opisów i nazw zastosowanych w legendzie rysunku, a oznaczenia pozostałe interpretuje się zgodnie ze znaczeniem kartograficznym.
- Jako generalną zasadę uznaje się, że linie graniczne obiektów powierzchniowych prowadzone są zasadniczo w osiach granic geodezyjnych działek, a tam, gdzie z analizy rysunku Studium lub istoty funkcji będącej przedmiotem analizy wynika, iż nie jest to możliwe - doprecyzowanie przebiegu linii dokonywane jest w planach miejscowych. Szczególnie dotyczy to obiektów ochrony przyrody, zabytków, stref zagrożenia powodzią, obszarów osuwiskowych, infrastruktury komunikacyjnej, infrastruktury podziemnej lub innych inwestycji celu publicznego, których ostateczny przebieg albo kształt może być wyznaczony dopiero w planie miejscowym (lub na podstawie odpowiedniej decyzji).
- Przyjmuje się, że zawieranie się lub część wspólna obiektu lub funkcji, oznaczonej na rysunku Studium w innym obiekcie lub funkcji, wyznaczone zostały z dokładnością orientacyjną powierzchni lub granic na rysunku Studium (mapy w skali 1:10 000), co oznacza zachowanie zgodności rysunku planu miejscowego z rysunkiem Studium, z tolerancją wynikającą z różnicy skali rysunku Studium i skali rysunku planu miejscowego (np.: obiekty
- zachodzące na siebie lub styczne na rysunku Studium w planie miejscowym mogą być obiektami rozłącznymi, co nie stanowi naruszenia warunku zgodności).
- W przypadku nakładania się na siebie, na rysunku Studium wielu linii (granic kilku obiektów powierzchniowych, przebiegu obiektów liniowych lub linii pochodzących od obiektów liniowych i powierzchniowych), rozdzielonych lub przesuniętych na rysunku dla zachowania czytelności interpretuje się je jako współosiowe. Inna forma technicznego wkreślenia tych linii w miejscowym planie nie jest brakiem zgodności planu ze Studium.
- W przypadku obiektów liniowych infrastruktury technicznej przyjmuje się, że stanowią one ideogram przebiegu sieci, których wytyczenie nastąpi na etapie sporządzania planu, a ewentualną rozbieżność traktuje się jako techniczne uwarunkowanie przejścia ze skali 1:10000 do skali 1:1000.
- Obiekty i tereny zainwestowane na podstawie decyzji: o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, wydanych po 1 stycznia 2004, traktuje się jako zgodne z niniejszym Studium, niezależnie od treści ustaleń i rysunku Studium. Niniejsze Studium sankcjonuje zmiany zagospodarowania terenu, zrealizowane na podstawie wydanych przez Burmistrza Miasta decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, a polegających na tworzeniu obiektów lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także na zmianach sposobu użytkowania obiektów budowlanych lub ich części, w przypadku braku planów miejscowych. Studium wymaga dostosowania ustaleń opracowywanych planów do skutków zrealizowanych decyzji, bez konieczności podejmowania procedury zmiany samego Studium.

9. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej

Na terenach objętym niniejszą zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości oraz obszary przestrzeni publicznej.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Rolnicza i leśna przestrzeń produkcyjna, na której wyznaczono w Studium obszary lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, kształtowana będzie zgodnie z wymogami przepisów odrębnych.

11. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

12. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej

Na terenie objętym zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obszary pomników zagłady i ich strefy ochronne oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120).

13. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i remediacji oraz obszary zdegradowane.

14. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarach objętych zmianą Studium nr 1 i 2 nie są zlokalizowane tereny zamknięte.

15. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Na terenach objętych zmianą Studium nr 1 nie występują obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym.

16. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

Na terenie gminy Złotów, w rejonie miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyna wyznacza się obszary lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Wokół

ww. terenów wyznacza się strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Granice stref ochronnych pokrywają się z granicami obszarów lokalizacji urządzeń OZE.

Na wskazanych obszarach lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW zaleca się realizację instalacji hybrydowych. Zgodnie z art. 2 pkt 11a ustawy o odnawialnych źródłach energii, hybrydowa instalacja OZE stanowi zespół co najmniej dwóch potencjalnie samodzielnych instalacji OZE, wykorzystujących wyłącznie źródła odnawialne, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii i tworzących w wyniku połączenia spójny funkcjonalnie oraz obszarowo zestaw, zapewniający odbiorcy stały dostęp do energii elektrycznej, stosownie do wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa energetycznego. Taki zespół instalacji może być wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako pochodząca z OZE. Farmy wiatrowe oraz ich strefy oddziaływania (strefy ochronne) wyznacza się zgodnie z ww. planami miejscowymi oraz zgodnie z wyznaczonymi w poprzedniej edycji Studium.

Na obszarze objętym niniejszą zmianą Studium, lokalizacja farm wiatrowych możliwa jest na terenach wyznaczonych na ten cel w poprzedniej edycji Studium. Są to obszary w rejonie miejscowości Pieczynek, Klukowo i Błękwit, objęte następującymi planami miejscowymi:

- mpzp Gminy Złotów. dla terenów elektrowni wiatrowych w Gminie Złotów w obrębach **Pieczynek i Klukowo**, uchwała NR XXIII/187/08 Rady Gminy Złotów z dnia 28 sierpnia 2008 r. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 225, poz. 3735 z dnia 08 grudnia 2008 r.
- Zmiana mpzp Gminy Złotów w rejonie miejscowości **Pieczynek, Klukowo i Błękwit**, uchwała nr XXXIV/293/09 Rady Gminy Złotów z dnia 27 sierpnia 2009 roku, ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3684 z 4 grudnia 2009 roku.

Potencjalne farmy fotowoltaiczne oraz instalacje do produkcji energii z biomasy, biogazu, czy wykorzystujące energię geotermalną, wraz ze strefami ochronnymi, można lokalizować w maksymalnych zasięgach wyznaczonych w niniejszym Studium (rejon miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyna), o ile możliwość ich realizacji wynikać będzie z prowadzonych odrębnie postępowań dotyczących oceny oddziaływania na środowisko przy sporządzaniu dalszych dokumentów lokalizacyjnych, a także szczegółowych opracowań dotyczących wpływu ww. farm na krajobraz, w tym ekspozycje obiektów zabytkowych.

O ile w przypadku lokalizacji elektrowni wiatrowych, obowiązują ograniczenia odległości lokalizowania elektrowni wiatrowych od zabudowy mieszkaniowej, zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie, o tyle dla pozostałych rodzajów odnawialnych źródeł energii ograniczenia należy ustalić osobno dla każdego rodzaju źródła.

17. Uzasadnienie wraz z syntezą ustaleń zmiany Studium

Niniejsza zmiana Studium **nr 1** ma charakter częściowy, ograniczony do terenu określonego w uchwale Nr XXIX.220.2021 Rady Gminy Złotów z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów.

Obejmuje ona obszar o powierzchni ok. 745 ha, zlokalizowana w rejonie miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyna.

Przedmiotowa zmiana Studium przeznaczona obszary w rejonie miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyna na obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Lokalizacja inwestycji wykorzystujących odnawialne źródła energii jest inwestycją, która zapewni w przyszłości optymalny i szybki rozwój oraz pełne wykorzystanie własnego potencjału rozwojowego gminy, przy jednoczesnym poszanowaniu i zachowaniu równowagi przyrodniczej, środowiskowej i społecznej, zgodnie z zasadami ekorozwoju. Zmiana Studium została wprowadzona w formie jednolitej, uwzględniającej naniesione zmiany.

W toku prac nad dokumentem zmiany Studium, przeanalizowano istniejący stan zagospodarowania, istniejące uwarunkowania środowiskowe i kulturowe oraz społeczne i gospodarcze możliwości rozwoju Gminy Złotów.

W aktualnej zmianie Studium ograniczono się do ustalenia kierunków zagospodarowania przestrzennego dla terenu zgodnego z zakresem przestrzennym uchwały wywołującej. Wyznaczono obszar, na którym przewiduje się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz ich strefy ochronne. Uzupełniono także dokument o pojedyncze ustalenia wymagane ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Uaktualniono ponadto zapisy dotyczące środowiska przyrodniczego i kulturowego. Ze względu na przedmiot zmiany Studium dokonano także jego uzupełnienia w zakresie rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej dla obszaru objętego przedmiotową zmianą.

Ze względu na wyznaczenie obszarów lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, które pozostają bez wpływu na tereny przeznaczone w Studium pod zabudowę, nie było konieczne przeprowadzenie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę – zakładany kierunek rozwoju OZE nie wiąże się z lokalizacją zabudowy, a jedynie lokalizacją urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.

Wyznaczone tereny urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz ich strefy ochronne powinny być objęte opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który szczegółowo określi miejsca lokalizacji urządzeń oraz warunki zagospodarowania terenów.

W wyniku dokonanej zmiany Studium możliwa jest lokalizacja urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW na terenach rolniczych. Poza tym zachowuje się dotychczasową strukturę przestrzenną.

Na obszarze objętym niniejszą zmianą Studium, lokalizacja farm wiatrowych możliwa jest na terenach wyznaczonych na ten cel w poprzedniej edycji Studium. Potencjalne farmy fotowoltaiczne oraz instalacje do produkcji energii z biomasy, biogazu, czy wykorzystujące energię geotermalną, wraz ze strefami ochronnymi, można lokalizować w maksymalnych zasięgach wyznaczonych w niniejszym Studium (rejon miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyzna), o ile możliwość ich realizacji wynikać będzie z prowadzonych odrębnie postępowań dotyczących oceny oddziaływania na środowisko przy sporządzaniu dalszych dokumentów lokalizacyjnych, a także szczegółowych opracowań dotyczących wpływu ww. farm na krajobraz, w tym ekspozycje obiektów zabytkowych.

O ile w przypadku lokalizacji elektrowni wiatrowych, obowiązują ograniczenia odległości lokalizowania elektrowni wiatrowych od zabudowy mieszkaniowej, zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie, o tyle dla pozostałych rodzajów odnawialnych źródeł energii ograniczenia należy ustalić osobno dla każdego rodzaju źródła.

Wprowadzenie urządzeń OZE na tereny użytkowane rolniczo w rejonie miejscowości Kamień, Górzna, Franciszkowo, Nowy Dwór, Wielatowo, Błękwit, Klukowo, Pieczynek, Święta, Nowa Święta i Kleszczyzna będzie działaniem proekologicznym, mającym wpływ na rozwój gospodarczy gminy. Inwestycja ta ma ponadto swoje racjonalne uzasadnienie – wypełnienie przez Polskę Dyrektywy Unijnej w sprawie promowania energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii, obligującej ją do osiągnięcia minimalnego procentowego udziału energii z zasobów odnawialnych. Do osiągnięcia jednak tego poziomu niezbędne są nowe inwestycje w tym zakresie.

Przyjęte w niniejszej zmianie Studium ustalenia są wystarczające do dalszego doprecyzowania niezbędnych kwestii przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego opracowanie nie jest obligatoryjne, natomiast wskazane przynajmniej dla wyznaczonych w Studium terenów lokalizacji urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW.

Nie ustalono, z uwagi na brak występowania uwarunkowań wskazujących na konieczność dokonania takich ustaleń:

- 1) Obszarów osuwania się mas ziemnych,

- 2) Obiektów i obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
- 3) Obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujących na nich ograniczeń prowadzenia działalności gospodarczej,
- 4) Obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
- 5) Granic terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,
- 6) Obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

Zmiana Studium nr 2 ma charakter częściowy, ograniczony do terenu określonego w uchwale Nr LVII.552.2023 Rady Gminy Złotów z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Złotów. Obejmuje ona obszar położony w rejonie miejscowości Międzybłocie i Stawnica.

Przedmiotowa zmiana Studium przeznaczona jest na teren składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne na tereny przemysłowe, składowe, hodowlane.

CZĘŚĆ IV – ANEKSY DO STUDIUM

ANEKS NR 4.3.1. EWIDENCJA ZABYTKÓW W GMINIE ŻŁOTÓW

Wykaz obiektów zabytkowych nieruchomości w wojewódzkiej ewidencji zabytków wskazanych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków. (Stan na rok 1990. Aktualizacja polegająca na wykreśleniu obiektów już nie istniejących, zaktualizowaniu adresów oraz włączeniu obiektów nie ujętych jeszcze w wojewódzkiej ewidencji zabytków została wykonana podczas kontynuacji gminnej ewidencji zabytków w porozumieniu z WUOZ – Delegatura w Pile)

<p>BLĘKWIT KAPLICA, mur., ok. poł. XIX w. SZKOŁA, ob. dom mieszkalny Nr 22, mur. 1 ćw. XX w. bud. gosp., mur., pocz. XX w. REMIZA, mur./drewno, l. 20 – te XX w. MŁYN, mur., 1920 r. ZAGRODA Nr 1: dom, dawna młynarzówka, mur., 1910 – 1920 r., zabudowania gospodarcze, mur., l. 20 – te XX w. DOM Nr 2, mur./szach, pocz. XX w. ZAGRODA Nr 3: dom, mur., pocz. XX w. (przebudowany), bud. gospodarczy, mur. pocz. XX w. DOM Nr 8, mur./szach, drewno, pocz. XX w. DOM Nr 9, mur., pocz. XX w. DOM Nr11, mur., l. 20 - te XX w. (przebudowany) DOM Nr 13, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 14, mur., l. 20, 30 - te XX w. (przebudowany) DOM Nr 15, mur., l. 20, 30 - te XX w. ZAGRODA Nr 16: dom, mur., l. 20, 30 - te XX w., bud. gospodarcze, mur. l. 20, 30 - te XX w. (przebudowane) DOM Nr 18, mur. 1 ćw. XX w. DOM Nr 25, mur., l. 20, 30 - te XX w. DOM Nr 27, mur., pocz. XX w. DOM Nr 31, mur., l. 20, 30 - te XX w. DOM Nr 33, mur., l. 20, 30 - te XX w. DOM Nr 34, mur., pocz. XX w. DOM Nr 37, mur., l. 20, 30 - te XX w. (przebudowany) DOM Nr 38, mur., l. 20, 30 - te XX w. DOM Nr 41, mur. 1 ćw. XX w. DOM Nr 42, mur. 1 ćw. XX w. (przebudowany) DOM Nr 45, mur. ok. 1910 r. ZAGRODA Nr 47: dom, mur., pocz. XX w. (przebudowany), bud. gospodarczy, mur. pocz. XX w.</p>	<p>DZIERŻĄŻENKO WIATRAK HOLENDER, mur., 1905 r. – wpisany do rejestru zabytków pod numerem A – 122/69 decyzją z dnia. 04.11.1956 r. ZAGRODA, dz. Nr 49, pocz. XX w. ZAGRODA Nr 21, dz. Nr 43/1, pocz. XX w. ZAGRODA, dz. Nr 49, pocz. XX w. ZAGRODA, dz. Nr 74/4, pocz. XX w. (w sąsiedztwie wiatraka) ZAGRODA Nr 24, dz. Nr 77/5, pocz. XX w. ZAGRODA Nr 20, dz. Nr 882, pocz. XX w.</p> <p>ŁOPIENKO ZESPÓŁ FOLWARCZNY, pocz. XX w.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, ob. dom mieszkalny nr 1, mur. ok. 1910 r. • bud. inwentarski (obora?), ob. magazyn, mur., pocz. XX w. • magazyny paszy, drewno – przylega do szczytu w/w obory, przed 1939 r. • budynek inwentarski, ob. warsztat naprawczy, mur. pocz. XX w. <p>NOWY DWÓR SZKOŁA, mur., l. 20 – te XX w. ZESPÓŁ DWORSKO – FOLWARCZNY</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, ob. dom mieszkalny, mur. pocz. XX w. • park dworski, poł. XIX w. – wpisany do rejestru zabytków pod nr A – 418 decyzją z dnia 12.03.1982 r. • podwórze folwarczne z: przebudowaną chlewnią, owczarnią wraz z kuźnią, transformatorem, częściowo zmienioną hydrofornią, przebudowana oborą • kolonia mieszkalna z chlewikami: • dom mieszkalny, Nr 5, mur 1934 r. • dom mieszkalny, Nr 6, mur 1934 r. • dom mieszkalny, Nr 7, mur 1934 r. • dom mieszkalny, Nr 8, mur 1934 r. <p>CMENTARZ EWANGELICKI, pocz. XX w CMENTARZYSKO KURHANOWE, stan. Nr 7. CMENTARZYSKO KURHANOWE – stan. Nr 6.</p>
<p>ŚWIĘTA SZKOŁA, ob. bud. Nr 86, mur. ok. 1900 r. SZKOŁA nr 16, ob. Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p.w. św. Jana Chrzciciela w Świątęj, drewno, l. 20 – te XX w.</p>	<p>WIELATOWO ZESPÓŁ FOLWARCZNY, pocz. XX w.</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, rządówka (?), ob. dom mieszkalny nr 5, mur. pocz. XX w. • obora, ob. biura, magazyny, mur. 1934 r.

<p>KUŹNIA, nr 71, mur. II poł. XIX w. ZESPÓŁ MŁYŃSKI</p> <ul style="list-style-type: none"> • młyn – wiatrak holender, mur., 3 ćw. XIX w. • dom młynarza, ob. dom nr 46 b, mur. 3 ćw. XIX w. • budynek mieszkalno-gospodarczy, ob. dom nr 46 a, mur., 3 ćw. XIX w. <p>ZESPÓŁ FOLWARCZNY I</p> <ul style="list-style-type: none"> • dom właściciela, ob. biura i dom mieszkalny nr 116, mur., 3 ćw. XIX w. • kuźnia, warsztat, ob. bud. gosp., mur., 3 ćw. XIX w. • obora, ob. chlewnia, mur., 3 ćw. XIX w. • dom robotników folwarcznych, ob. dom mieszkalny nr 118, mur., 3 ćw. XIX w. <p>ZESPÓŁ FOLWARCZNY II</p> <ul style="list-style-type: none"> • dom właściciela, ob. dom mieszkalny nr 60, mur., 3 i 4 ćw. XIX w. • stajnia, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w. • stajnia, obora, ob. nieużytkowana, mur., 3 i 4 ćw. XIX w. • obora z mieszkaniem robotników folwarcznych, mur., 3 i 4 ćw. XIX w. • kuźnia, ob. warsztat, mur., 3 i 4 ćw. XIX w. <p>DOM Nr 3, mur., k. XIX w. DOM Nr 4, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 8, mur., 1910 – '20 r. DOM Nr 9, mur., l. 30 – te XX w. DOM Nr 10, mur., pocz. XX w. DOM Nr 11, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 12, mur., 1 ćw. XX w. (przebudowany) DOM Nr 13, mur., 1 ćw. XX w. (przebudowany) DOM Nr 14, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 21, mur., ok. 1900 r. DOM Nr 22, mur., k. XIX w. (przebudowany) DOM Nr 23, szach., ok. 1850 r. DOM Nr 24, mur., pocz. XX w. DOM Nr 26, mur. cegła, 2 poł. XIX w. (otynkowany) DOM Nr 27, mur. cegła, pocz. XX w. (otynkowany) DOM Nr 28, mur., 1 ćw. XX w. (przebudowany) DOM Nr 29, szach./mur., 1 poł. XIX w. DOM Nr 31, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 32, ob. Poczta, mur., pocz. XX w./1921 r. DOM Nr 50, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 51, szach./tynk., 1 poł. XIX w. (przebudowany) DOM Nr 53, mur./głina, k. XIX w. DOM Nr 54, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 55, mur., k. XIX w. (przebudowany) DOM Nr 56, mur., k. XIX w. (przebudowany) DOM Nr 64, mur., pocz. XX w. DOM Nr 66, mur., pocz. XX w. DOM Nr 69, mur., szach., ok. poł. XIX w. DOM Nr 70, mur., k. XIX w. (przebudowany) DOM Nr 74, mur./głina, k. XIX w. DOM Nr 75, mur., pocz. XX w. DOM Nr 76, mur./głina, k. XIX w. DOM Nr 77, mur., ok. 1900 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • budynek gospodarczy (kuźnia?), ob. garaże, mur. pocz. XX w. • czworak, ob. dom mieszkalny nr 4, mur. pocz. XX w. <p>BŁUGOWO ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. ŚW. JAKUBA APOSTOŁA:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kościół, mur., ok. 1890, • budynek gospodarczy, mur., pocz. XX. <p>SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., pocz. XX. REMIZA, mur., pocz. XX. DOM Nr 8, mur., ok. 1900. DOM Nr 10, mur., l. 30-te XX. DOM Nr 22, mur., 1931. DOM Nr 23, mur., ok. 1900. OBORA Nr 24, mur., pocz. XX. DOM Nr 28, mur., 1914. DOM bez n-ru, mur., 1902.</p> <p>BIELAWA ZAŁOŻENIE DWORSKO-PARKOWE:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, mur., 1 ćw. XX, • park dworski, k. XIX. <p>BUNTOWO SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., pocz. XX. ZESPÓŁ FOLWARCZNO-PARKOWY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, ob. mieszkanie, mur., k. XIX, • magazyn, mur., k. XIX, • spichlerz, szach., 1853, • stodoła, szach., 1853, • chlew, mur., ok. 1900, • chlew, mur., ok. 1900, • kurnik, mur., ok. 1900, • obora, mur., ok. 1900, • transformator, mur., k. XIX, • owczarnia z oborą, mur., k. XIX, • domy mieszkalne, mur., k. XIX, • park dworski, 2 poł. XIX. <p>ZAGRODA Nr 4: dom, mur., l. 30-te XX, obora, mur., 1935. DOM Nr 5, szach., 1 poł. XIX. DOM Nr 6, szach., 1 poł. XIX. DOM Nr 15, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 18, mur., pocz. XX. DOM Nr 19, mur., 1903. DOM Nr 20, mur./szach., ok. poł. XIX. DOM Nr 23, szach., 1 poł. XIX. DOM Nr 28, mur., 1 poł. XIX. DOM Nr 30, szach., 2 poł. XIX. DOM Nr 31, szach., 2 poł. XIX. DOM Nr 39, mur., 1935. DOM Nr 40, mur., l. 20-te XX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX. GRODZISKO wczesnośredniowieczne – stan.1. OSADA Wczesnośredniowieczna – stan.4.</p> <p>DZIERŻĄNO OBORA Nr 6, mur., 4 ćw. XIX. DOM Nr 9, mur., 1 ćw. XX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nie-</p>
--	---

<p>DOM Nr 78, mur., pocz. XX w. (przebudowany) DOM Nr 79, mur., pocz. XX w. DOM Nr 80, mur., ok. 1900 r. DOM Nr 87, mur., pocz. XX w. DOM Nr 88, mur., 1 ćw. XX w. DOM Nr 89, mur., 1 ćw. XX w. DOM Nr 90, mur., (przebudowany) DOM Nr 91, mur., (przebudowany) DOM Nr 92, mur., l. 30 – te XX w. (przebudowany) DOM Nr 93, mur., l. 30 – te XX w. (przebudowany) ZAGRODA Nr 96: dom, mur. pocz. XX w., budynki gospodarcze, szach./głina, pocz. XX w. DOM Nr 98, szach./drewno, ok. 1800 r. – wpisany do rejestru zabytków pod numerem A – 44/188 decyzją z dnia 02.04.1959 r. DOM Nr 99, mur., pocz. XX w. (przebudowany) CMENTARZ EWANGELICKI, poł. XIX w. dz. Nr 499 CMENTARZ KATOLICKI, nieczynny, pocz. XX w. CMENTARZ EWANGELICKI, poł. XIX w. dz. Nr 632</p>	<p>czynny, poł. XIX.</p> <p>FRANCISZKOWO DOM Nr 4, mur., 1929. DOM Nr 11, mur., 1932. DOM Nr 12, mur., 1932. DOM Nr 14, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 15, mur., 1 ćw. XX. PARK KRAJOBRAZOWY, 2 poł. XIX.</p> <p>KLUKOWO ZESPÓŁ FOLWARCZNY: <ul style="list-style-type: none"> • domy mieszkalne, mur., pocz. XX, • kuźnia ze stelmacharnią, mur., pocz. XX, • magazyn, mur., pocz. XX, • budynki gospodarcze, mur., pocz. XX, • transformator, mur., pocz. XX. DOM Nr 2, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 3, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 4, mur., 1 ćw. XX. PARK DWORSKI, poł. XIX. GRODZISKO wczesnośredniowieczne – stan.1.</p>
<p>GÓRZNA KOŚCIÓŁ EWANGELICKI, ob. magazyn, mur., 2 poł. XIX POCZTA, mur., pocz. XX. SZKOŁA, mur., ok. 1900. ZESPÓŁ FOLWARCZNO-PARKOWY: <ul style="list-style-type: none"> • stajnia ze stodołą, ob. budynek mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX, • budynek inwentarski, ob. mieszkalno-gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX, • stodoła, ob. budynek mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, • dom mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, czworak, mur., 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, mur., 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, czworak, mur., 4 ćw. XIX, • dom mieszkalny, mur., 4 ćw. XIX, • budynek inwentarski, mur., 4 ćw. XIX, • park dworski, poł. XIX. DOM Nr 9, mur., pocz. XX. DOM Nr 10, mur., pocz. XX. DOM Nr 11, mur., ok. 1900. DOM Nr 20, mur./gl., 3 ćw. XIX. DOM Nr 37, mur./rygl./drewn., pocz. XX. DOM Nr 41, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 48, mur., pocz. XX. DOM Nr 94, szach., ok. 1850. DOM Nr 112, mur./rygl., l. 20-te XX. CMENTARZ KATOLICKI, czynny, 1841. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX. GRODZISKO WCZESNOŚREDNIOWIECZNE – stan. 1.</p>	<p>KLESZCZYNA ZESPÓŁ KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. CHRYS-TUSA KRÓLA: <ul style="list-style-type: none"> • kościół, szach., 1873-76, • dzwonnica, drewno, 2 poł. XIX. KAPLICZKA, mur., 2 poł. XIX. POCZTA, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 1, mur., 2 poł. XIX. DOM Nr 2, szach., 1 poł. XIX. DOM Nr 4, mur., pocz. XX. DOM Nr 5, mur., 1924. DOM Nr 9, szach./gl./drewno, k. XIX. DOM Nr 10, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 12, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 15, mur., 2 poł. XIX. DOM Nr 22, mur., 1921. ZAGRODA Nr 27: dom, szach., 1 poł. XIX, obórka, szach., 1 poł. XIX, stodoła, szach./drewno, 1 poł. XIX. DOM Nr 31, mur./drewno, k. XIX. DOM Nr 37, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 46, mur./drewno, 1 ćw. XX. ZAGRODA Nr 54: dom, mur., k. XIX, kuźnia, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 55, mur., pocz. DOM Nr 56, mur., k. XIX. DOM Nr 59, mur., pocz. XX. DOM Nr 60, mur., ok. 1900. DOM Nr 65, mur., l. 30-te XX. DOM Nr 66, mur., po 1910. DOM Nr 68, mur., 1906. DOM Nr 69, mur., 1929. DOM Nr 83, mur., pocz. XX. DOM Nr 87, mur., pocz. XX. DOM Nr 88, mur., pocz. XX. DOM Nr 97, mur., 1 ćw. XX. STARA SZKOŁA, mur., k. XIX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX.</p>
<p>GRODNO ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWY:</p>	<p>KACZOCHY ZESPÓŁ FOLWARCZNY:</p>

<ul style="list-style-type: none"> • dwór, mur., poł. XIX, • kuźnia, mur., k. XIX, • park dworski, XIX. <p>GRODNO - zespół dworsko – parkowy, w skład którego wchodzi dwór, kuźnia oraz park z ok. poł. XIX w., nr rej. 211/Wlkp/A decyzja WWKZ z dnia 14.12.2004 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • stodoła, drewn., 1921, • dom, mur., 1889, • chlewnia, mur., k. XIX. <p>KAROLEWO (Kaczochy)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ZAGRODA Nr 8: stodoła, rygl./drewno, 3 ćw. XIX, obora, mur./kam., 1866.
<p>PIECZYN DOM Nr 1, glina, 3 ćw. XIX. DOM Nr 3, mur., l.20-te XX. ZAGRODA Nr 5: dom, mur., ok. 1850, piwnica, mur., 1909.</p> <p>LUDWIKOWO (Pieczyn) ZESPÓŁ DWORSKO – PARKOWO -FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dwór, ob. dom Nr 5, mur., poł. XIX, • stodoła – budynek mieszkalno-inwentarski, ob. Nr 6, mur., poł. XIX, • stajnia z wozownią, budynek mieszkalny, mur., poł. XIX, • lodownia, mur., poł. XIX, • budynek mieszkalny, ob. Nr 3, mur., poł. XIX, • budynek mieszkalny, ob. Nr 1, mur., poł. XIX, • budynek mieszkalny, ob. Nr 2, mur., poł. XIX, • budynek gospodarczy, mur., poł. XIX, • park dworski, l. 60-te XX. 	<p>PIECZYNEK ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWO-FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • gorzelnia, mur., 4 ćw. XIX, • kuźnia, ob. warsztat, mur., 4 ćw. XIX, • obora, mur., 4 ćw. XIX, • stodoła, ob. magazyn, mur., 4 ćw. XIX, • owczarnia, mur., 4 ćw. XIX, • stodoła, drewno, 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, ob. Nr 5, mur., 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, ob. Nr 6, mur., 4 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, ob. Nr 10, mur., 4 ćw. XIX, • budynek gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX, • park dworski, 4 ćw. XIX.
<p>NOWINY ZESPÓŁ FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dom rządcy, mur., 2 ćw. XIX, • obora, ob. jałownik, mur., 2 ćw. XIX, • stajnia, ob. cielętnik, mur., 2 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, mur., 2 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, czworak, mur., 2 ćw. XIX, • dom robotników folwarcznych, czworak, mur., 2 ćw. XIX. 	<p>ZALESIE KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. NMP, mur., pocz. XX. SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., pocz. XX. DOM Nr 4, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 9, mur., 1 ćw. XX. CMENTARZ KATOLICKI, nieczynny, poł. XIX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, pocz. XX.</p>
<p>KAMIEŃ ZESPÓŁ KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW.MAŁGORZATY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kościół, szach., 1803, • dzwonnica, drewno, 2 poł. XIX, • cmentarz przykościelny, nieczynny, 1803. <p>SZKOŁA, mur., pocz. XX. DOM Nr 2, mur., ok. 1900. DOM Nr 5, mur./drewno, 1900-10. DOM Nr 17, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 21, szach., ok. 1850. DOM Nr 27, mur., 1 ćw. XX. ZAGRODA Nr 30: dom, mur., pocz. XX, chlewnia, mur., pocz. XX. DOM Nr 31, mur., ok. 1930. DOM Nr 39, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 43, mur., ok. 1930. DOM Nr 48, mur., pocz. XX. DOM Nr 52, mur., l. 20-te XX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, XIX/XX.</p>	<p>RADAWNICA KOŚCIÓŁ PAR. P.W. ŚW. BARBARY, mur., 4 ćw. XIX. KOŚCIÓŁ FIL. P.W. ŚW. ST. KOSTKI, mur., 4 ćw. XIX ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWO-FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pałac, mur., ok. 1850, • gorzelnia, mur., XIX, • obora, mur., 2 poł. XIX, • chlewnia, mur., 2 poł. XIX, • stodoła, mur., 2 poł. XIX, • dom inspektora, mur., 2 poł. XIX, • dom mieszkalny, mur., 2 poł. XIX, • park pałacowy, XVIII/XIX. <p>CMENTARZ KATOLICKI, PRZYKOŚCIELNY, nieczynny, poł. XIX. BRAMA NA CMENTARZ, mur., 1 ćw. XX. KAPLICZKA, mur., 4 ćw. XIX. ZAGRODA Nr 2: dom, mur., ok. 1900, chlew, mur./kam., k. XIX.</p>
<p>KRZYWA WIEŚ KOŚCIÓŁ EWANGELICKI, OB. FILIALNY P.W. SZKOŁA, mur., 1 ćw. XX.</p>	<p>u l. C z ł u c h o w s k a DOM Nr 2, mur./drewno/rygl., ok. 1920. DOM Nr 3, mur./drewno/rygl., ok. 1920.</p>

<p>OBORA, przy Nr 1, mur., pocz. XX. DOM Nr 2, mur., pocz. XX. DOM Nr 4, mur., 1934. DOM Nr 9, mur., ok. 1920. DOM Nr 13, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 15, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 21, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 25, mur., pocz. XX. DOM Nr 26, mur./strzecha, ok. 1900. DOM Nr 27, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 28, mur., pocz. XX. CMENTARZYSKO KURHANOWE – stan. 3.</p>	<p>ul. Kościelna DOM Nr 5, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 6, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 7, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 10, mur., ok. 1930. ZAGRODA Nr 11: dom, mur., l. 20-te XX, obora, mur., 1927. DOM Nr 12, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 21, szach., 2 ćw. XIX. OBORA Nr 29, mur., ok. 1930. DOM Nr 35, mur., 3 ćw. XIX. DOM Nr 37, szach., 2 ćw. XIX. PLEBANIA, mur., l. 20-te XX.</p>
<p>STARE DZIERŻĄŻNO DWÓR, mur., ok. 1900. BUDYNEK FOLWARCZNY Nr 4, kamień, pocz. XX. SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., pocz. XX. DOM Nr 10, mur., ok. 1900. DOM Nr 12, mur., ok. 1900. DOM Nr 13, mur., pocz. XX. DOM Nr 14, mur., pocz. XX. DOM Nr 15, mur., pocz. XX. DOM Nr 16, mur., pocz. XX. DOM Nr 18, mur./kam., 4 ćw. XIX. DOM Nr 19, mur., pocz. XX. DOM Nr 20, mur., k. XIX. DOM Nr 21, szach., 2 poł. XIX. DOM Nr 22, mur., ok. 1900. DOM Nr 25, mur./rygl., ok. 1900. CMENTARZ ewangelicko-augsb niecz., poł. XIX.</p>	<p>ul. Młyńska MŁYN, mur., pocz. XX. DOM Nr 23, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 27, mur., pocz. XX. DOM Nr 29, mur., pocz. XX. DOM Nr 45, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 51, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 57, mur., 1935. ul. Uniwersytecka ZAGRODA Nr 16: dom, mur., 4 ćw. XIX, stodoła, mur pruski, 4 ćw. XIX. ul. Złotowska DOM Nr 2, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 4, mur., l. 30-te XX. DOM Nr 6, mur., l. 20-te XX. CMENTARZ KATOLICKI, czynny, poł. XIX.</p>
<p>STAWNICA KAPLICZKA, mur., pocz. XX. SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 2, mur., pocz. XX. DOM Nr 17, mur., 1911. DOM Nr 18, mur., ok. 1930. DOM Nr 28, szach., 2 poł. XIX. DOM Nr 30, mur., k. XIX. DOM Nr 32, mur./drewno, 2 poł. XIX. DOM Nr 47, mur./rygl./drewno, 2 poł. XIX. ZESPÓŁ FOLWARCZNY: <ul style="list-style-type: none"> wielofunkcyjny bud. gospodarczy, mur., k. XIX, budynek gospodarczy, mur., k. XIX, warchlakarnia, mur., k. XIX, </p>	<p>RUDNA SZKOŁA PODSTAWOWA, mur., pocz. XX. DOM Nr 1, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 2, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 4, mur., 4 ćw. XIX. DOM Nr 9, mur., pocz. XX. DOM Nr 11, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 18, mur., pocz. XX. DOM Nr 19, mur., pocz. XX. DOM Nr 24, mur., 1 ćw. XX. DOM Nr 25, mur., l. 20-te XX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX.</p>
<p> <ul style="list-style-type: none"> stodoła, mur., k. XIX, obora, mur., k. XIX, transformator, mur., k. XIX, obora, mur., k. XIX, domy mieszkalne, mur., k. XIX. MŁYN, mur., k. XIX. PARK DWORSKI, k. XIX. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX. CMENTARZYSKO CIAŁOPALNE – stan. 2. GRODZISKO Wczesnośredniowieczne – stan. 3. OSADA wczesnośredniowieczna – stan. 5 i 6.</p>	<p>NOWA ŚWIĘTA ZESPÓŁ SZKOŁY PODSTAWOWEJ: <ul style="list-style-type: none"> szkoła, mur., l. 20-te XX, dzwonnica, mur., l. 20-te XX. STACJA PKP, mur., pocz. XX. DOM Nr 23, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 27, mur., k. XIX. DOM Nr 28, mur., k. XIX. DOM Nr 30, mur., l. 20-te XX. DOM Nr 34, mur., 4 ćw. XIX. DOM Nr 37, mur., k. XIX. DOM Nr 48, mur., XIX/XX. DOM, bez n-ru, 1910-20. CMENTARZ KATOLICKI, nieczynny, poł. XIX.</p>
<p>SŁAWIANOWO ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. ŚW. JAKUBA</p>	<p>SKIC ZESPÓŁ FOLWARCZNY:</p>

<p>APOSTOŁA:</p> <ul style="list-style-type: none"> kościół, szach., 1806, dzwonnica, drewno, 1858. <p>KAPLICZKA CMENTARNA, mur., XIX/XX.</p> <p>ZESPÓŁ PLEBANI:</p> <ul style="list-style-type: none"> plebania, mur., pocz. XX, budynek gospodarczy, mur., XIX. <p>ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWO-FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> d. dwór, ob. budynek administracyjny, mur., pocz. XX, gorzelnia, mur., 1902, magazyn, mur., ok. 1900, magazyn, mur., ok. 1900, kuźnia, mur., 1890, stolarnia, mur./drewno, ok. 1900, stodoła, drewno, 1915, obora, mur., ok. 1900, transformator, mur., ok. 1900, owczarnia, mur., ok. 1900, dom mieszkalny, mur., ok. 1900, park dworski, k. XIX. <p>DOM Nr 7, szach., 1 poł. XIX.</p> <p>DOM Nr 15, mur., k. XIX.</p> <p>DOM Nr 18, mur., ok. 1920.</p> <p>DOM Nr 22, mur., pocz. XX.</p> <p>DOM Nr 23, mur., 1 ćw. XX.</p> <p>DOM Nr 24, mur., ok. 1900.</p> <p>DOM Nr 25, mur., 4 ćw. XIX.</p> <p>CMENTARZ KATOLICKI, czynny, pocz. XIX.</p>	<ul style="list-style-type: none"> gorzelnia, mur., 1900, dom, mur., 1893, stodoła, mur., 1893, wielofunkcyjny budynek gospodarczy, mur., k. XIX, dom mieszkalny Nr 15, mur., k. XIX, dom mieszkalny Nr 16, mur., k. XIX, dom mieszkalny Nr 18, mur., k. XIX, park dworski, 2 poł. XIX. <p>DOM Nr 4, mur., pocz. XX.</p> <p>DOM Nr 5, mur., l. 20-te XX.</p> <p>DOM Nr 7, mur., ok. 1920.</p> <p>DOM Nr 9, szach., 1 poł. XIX.</p> <p>DOM Nr 14, mur., ok. 1900.</p> <p>ZAGRODA Nr 17: dom, mur., ok. 1920, obora, mur., ok. 1920.</p> <p>DOM Nr 43, mur., ok. 1920.</p> <p>DOM Nr 47, mur., pocz. XX.</p> <p>DOM Nr 55, mur., ok. 1920.</p> <p>DOM Nr 63, szach., 1 poł. XIX.</p> <p>DOM Nr 67, mur., pocz. XX.</p> <p>ZAGRODA Nr 69: dom, mur., pocz. XX, magazyn, mur., pocz. XX, magazyn, mur., pocz. XX.</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, pocz. XX.</p> <p>GRODZISKO Wczesnośredniowieczne – stan. 1.</p> <p>OSADA Wczesnośredniowieczna – stan. 2.</p> <p>OSADA OTWARTA – stan. 3.</p> <p>OSADA OTWARTA – stan. 4.</p>
<p>WAŚOSZ</p> <p>ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWO-FOLWARCZNY:</p> <ul style="list-style-type: none"> pałac, mur., ok. 1880, budynek gospodarczy, mur./szach., pocz. XX, obora, mur., XIX/XX, stodoła, mur., 2 poł. XIX, domy mieszkalne, mur., 2 poł. XIX, park, 2 poł. XIX. 	<p>KOBYLNIKI (przy drodze Rudna – Skic, Obr. Skic)</p> <p>DOM Nr 34, rygl., 1 poł. XIX.</p> <p>DOM Nr 35, mur., k. XIX.</p> <p>DOM Nr 36, mur., l. 20-te XX.</p> <p>DOM Nr 37, mur., k. XIX.</p>
<p>ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWY: dwór, mur., XIX/XX, park, k. XIX.</p>	<p>JÓZEFOWO</p> <p>DOM Nr 11, mur., 1 ćw. XX.</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO -AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX.</p>
<p>ZAGRODA MŁYŃSKA Z TARTAKIEM:</p> <ul style="list-style-type: none"> młyn, ob. dom mieszkalny, mur., 1 poł. XIX, dom młynarza, mur./szach., 1 poł. XIX. <p>KAPLICZKA, mur., XIX/XX.</p> <p>DOM Nr 2, mur., 4 ćw. XIX.</p> <p>DOM Nr 6, mur., 1 ćw. XX.</p> <p>DOM, bez n-ru, mur., 1 ćw. XX.</p> <p>CMENTARZ RÓDOWY, nieczynny, poł. XVIII.</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO -AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX.</p> <p>OSADA OTWARTA.</p>	<p>GRUDNA</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, 1 poł. XIX.</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, nieczynny, poł. XIX.</p>

ANEKS NR 7.5.2 – WYKAZ URZĄDZEŃ SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ

Wykaz urządzeń sieci dystrybucyjnej eksploatowanych przez Enea Sp.z o.o na terenie Gminy Złotów przekazany w piśmie OD5/ZZD/DR/RR/15397/2009 z dnia 15.12.2009 w odpowiedzi na zawiadomienie Wójta Złotowa o przystąpieniu do sporządzania SUIKZP. Dane nadesłano w formie tabel jak niżej:

Tabela Nr 1. Dane dotyczące istniejących linii WN – 110 kV znajdujących się na terenie Gminy Złotów i będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.

Tabela Nr 2. Dane dotyczące istniejących linii SN – 15 kV znajdujących się na terenie Gminy Złotów i będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.

Tabela Nr 3. Dane dotyczące istniejących stacji WN/SN znajdujących się na terenie Gminy Złotów i będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.

Tabela Nr 4. Dane dotyczące istniejących i projektowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV znajdujących się na terenie Gminy Złotów i będących na majątku i w eksploatacji ENEA Operator Sp. z o.o.

Tabela 1

Lp.	Nazwa linii	Typ (rodzaj) linii	Długość linii w [km]	Trasa linii (relacja)	Stopień wyeksploatowania	Uwagi
1	110 kV	AFL 3x120	5,25	Złotów - Krzewina	1973r (rok budowy)	
2	110kV	AFL 3x240	16,25	Złotów - Jastrowie	1987r (rok budowy)	

Tabela 2

Lp.	Nazwa linii	Typ (rodzaj) linii	Długość linii w [km]	Trasa linii (relacja)	Stopień wyeksploatowania	Uwagi
1	15 kV	AFL 3x70 3x50 3x35	29,34	Złotów-Stawnica-Debrzno	1970r (rok budowy)	
2	15 kV	AFL 3x70, 3x50, 3x35	42	Złotów -Radawnica - Debrzno(Franciszkowo)	1969r (rok budowy)	
3	15kV	AFL 3x70, 3x50	42,2	Złotów -Jastrowie(Nowiny)	1973r (rok budowy)	
4	15kV	AFL 3x70, 3x50	6	Dolnik -Skic	1972r	
5	15kV	AFL 3x70 3x50 3x35	33,12	Złotów - Skic	1973r (rok budowy)	
6	15kV	AFL 3x70 3x50 3x35	25,8	Skic -Lipka	1975r (rok budowy)	

Tabela 3

Lp.	Nazwa stacji GPZ	Lokalizacja stacji transformatorowej	Moc transf. w [kVA]	Obciążenie
1	GPZ	Złotów	2500 Tr.nr 1 2500 Tr.nr 2	11500 6000

Tabela 4

Lp.	Nazwa stacji trans. 15/04	Lokalizacja st. tran.	Rodzaj st. tranf.	Nr. stacji transf.	Moc transf. w [kVA]	Obciążenia w [kW]
1.	Bielawa 1	Bielawa	wieżowa	8648	75	40
2.	Bielawa 2	Bielawa	stupowa	8644	30	20
3.	Błękit Młyn	Błękit	stupowa	8102	250	120
4.	Błękit Szkoła	Błękit	stupowa	8104	160	120
5.	Błękit ODJ	Błękit ODJ	stupowa	8250	250	100
6.	Bługowo k. Sławianowa	Bługowo	stupowa	7876	75	50
7.	Bługowo PKP	Bługowo	stupowa	9223	160	100
8.	Bługowo Wyb.	Bługowo	stupowa	7880	100	50
9.	Buntowo PGR	Buntowo	wieżowa	7872	160	80
10.	Buntowo Stac.Pomp.	Buntowo	stupowa	7870	63	30
11.	Buntowo wieś	Buntowo	wieżowa	7868	100	60
12.	Buntowo Wyb. 1	Buntowo	stupowa	7874	75	30
13.	Buntowo wyb. 2	Buntowo	stupowa	7882	75	40

14.	Dzierżążenka MBM	Dzierżążenka	8622	50	30
15.	Dzierżążenka MIR	siłupowa	8621	40	30
16.	Dzierżążenka PGR	wieżowa	8626	75	40
17.	Dzierżążenka ODJ	siłupowa	9103	160	40
18.	Wielatowo	wieżowa	8608	125	80
19.	Franciszkowo	wieżowa	8630	125	100
20.	Górzna 1	siłupowa	8418	100	50
21.	Górzna 2	siłupowa	8422	250	150
22.	Górzna Młyn	wieżowa	8416	50	30
23.	Górzna Osada	wieżowa	8426	75	30
24.	Górzna RSP	miejska	8420	400	200
25.	Górzna wyb.1	wieżowa	8434	30	20
26.	Górzna wyb.2	siłupowa	8438	25	20
27.	Górzna Żwirownia	siłupowa	8424	40	
28.	Pieczyn (Ludwikowo)	wieżowa	8413	30	20
30.	Józefowo PGR	siłupowa	8652	200	150
31.	Józefowo wieś	siłupowa	8650	250	200
32.	Kamień RSP	siłupowa	8436	160	60
33.	Kamień wieś	wieżowa	8432	75	50
34.	Kleszczyna GS	siłupowa	7848	250	100
35.	Kleszczyna MBM	siłupowa	7844	100	60
36.	Kleszczyna Szkoła	siłupowa	7850	63	40
37.	Kleszczyna wieś	wieżowa	7842	160	100
38.	Kleszczyna Dolna	siłupowa	7846	100	60
39.	Kleszczyna Górna	siłupowa	7856	100	50
40.	Klukowo	wieżowa	8132	160	80
41.	Klukowo Bloki	siłupowa	8120	100	60
42.	Krzywa Wieś 1	wieżowa	8720	100	60
43.	Krzywa Wieś kol.1	wieżowa	8712	40	20
44.	Krzywa Wieś kol.2	siłupowa	8714	63	30
45.	Krzywa Wieś kol.3	siłupowa	8716	75	30
46.	Krzywa Wieś PGR	wieżowa	8654	30	20
47.	Krzywa Wieś 2	siłupowa	8718	160	100
48.	Grodno	siłupowa	8722	100	60
49.	Międzybłocie Budnik	siłupowa	9123	63	40
50.	Międzybłocie Dorsz	siłupowa	9120	63	40
51.	Międzybłocie Król	siłupowa	9119	160	100
52.	Międzybłocie Murach	siłupowa	9117	40	30
53.	Międzybłocie Welke	siłupowa	9122	40	20
54.	Międzybłocie Belka	siłupowa	9109	250	120
55.	Nowa Święta Las	siłupowa	7836	63	40
56.	Nowa Święta PkP	siłupowa	7830	75	40

57.	Nowa Święta Szkoła	Nowa Święta	stłupowa	7832	100	50
58.	Nowiny	Nowiny	stłupowa	8410	250	100
59.	Nowiny Osiewdle	Nowiny	stłupowa	8412	250	120
60.	Nowy Dwór Złotowski 1	Nowy Dwór	stłupowa	8616	63	30
61.	Nowy Dwór Złotowski 1	Nowy Dwór	stłupowa	8618	50	30
62.	Nowy Dwór Złotowski PGR	Nowy Dwór	stłupowa	8612	200	60
63.	Zalesie PGR (Pieczynek)	Zalesie	stłupowa	8112	400	150
64.	Pieczynek Osiedle	Zalesie	stłupowa	8114	160	100
65.	Płosków	Płosków	stłupowa	9118	100	80
66.	Płosków Osada Leśna	Płosków	stłupowa	8504	40	20
67.	Radawnica wyb.04	Adolkowo	stłupowa	8642	50	20
68.	Radawnica Hydrofornia	Radawnica	stłupowa	8640	160	80
69.	Radawnica Kolonia	Radawnica wyb.	stłupowa	8646	63	30
70.	Radawnica Kościół	Radawnica	stłupowa	8636	100	50
71.	Radawnica Nadleśnictwo	Radawnica	stłupowa	8634	160	100
72.	Radawnica Oczyszczalnia	Radawnica	stłupowa	8724	40	30
73.	Radawnica Szkoła	Radawnica	stłupowa	8728	160	100
74.	Radawnica wieś	Radawnica	wieżowa	8638	160	100
75.	Radawnica Wybudowanie	Radawnica Wyb.	stłupowa	8632	50	20
76.	Rosochy	Rosochy	stłupowa	8180	63	30
77.	Rudna wieś	Rudna	wieżowa	7894	100	
78.	Rudna Leśniczówka	Rudna	stłupowa	7888	30	15
79.	Rudna Wybudowanie	Rudna wyb.	stłupowa	7892	50	20
80.	Skic PGR	Skic	stłupowa	7852	100	60
81.	Skic Szkoła	Skic	stłupowa	7889	40	30
82.	Skic Wieś	Skic	stłupowa	7886	160	100
83.	Skic Zabel	Skic	stłupowa	7887	100	60
84.	Ślawianówko	Ślawianówk	wieżowa	7854	50	30
85.	Ślawianowo PGR	Ślawianowo	stłupowa	7866	100	40
86.	Ślawianowo stodoła	Ślawianowo	zlikwidowana			
87.	Ślawianowo Szkoła	Ślawianowo	stłupowa	7865	63	40
88.	Karolewo	Kaczochoy	stłupowa	7860	75	50
89.	Dzierżążno PGR	Dzierżążno	wieżowa	8626	75	40
90.	Stawnica Błąd	Stawnica wyb.	stłupowa	9132	63	40
91.	Stawnica Osiedle	Stawnica wyb.	stłupowa	8628	250	120
92.	Stawnica PGR	Stawnica	wieżowa	9130	400	100
93.	Stawnica wieś	Stawnica	stłupowa	9128	50	40
94.	Stawnica wyb.	Stawnica	stłupowa	9126	63	40
95.	Stawnica Zajazd Gawra	Stawnica wyb.	stłupowa	9124	63	40
96.	Stawnica Młyn	Stawnica Wyb.	stłupowa	9134	100	50
97.	Święta Ogrodnictwo	Święta bloki	stłupowa	8505	250	150
98.	Święta Szajnowski	Święta wyb.	stłupowa		63	30

99.	Stara Święta Dwór	Święta	stłupowa	8501	100	60
100.	Stara Święta Hydrofornia	Święta	stłupowa	7816	250	160
101.	Stara Święta Młyn	Święta	wieżowa	7824	100	60
102.	Stara Święta Szkoła	Święta	stłupowa	7982	160	100
103.	Stara Święta Wieś	Święta	stłupowa	7814	63	50
104.	Stara Święta Wyb.1	Święta Wyb.	stłupowa	7810	25	10
105.	Stara Święta Wyb.2	Święta Wyb.	stłupowa	7812	30	20
106.	Wąsosz Szkołka Leśna	Wąsosz Wyb.	stłupowa	8178	63	20
107.	Wąsosz wieś	Wąsosz	stłupowa	7822	100	60
108.	Wąsosz Wodociągi	Wąsosz	stłupowa	7820	63	30
109.	Wąsosz Wyb.	Wąsosz Wyb.	stłupowa	7818	100	50
110.	Zalesie Wiesz	Zalesie	stłupowa	8118	160	120
111.	Zalesie Wyb.1	Zalesie wyb.	stłupowa	8116	100	30
112.	Zalesie Wyb.2	Zalesie wyb.	stłupowa	8115	63	30
113.	Zalesie wyb.3	Zalesie wyb.	stłupowa	8117	63	20
114.	Zalesie Ośrodek	Zalesie wyb.	stłupowa	8254	100	20
115.	Zalesie ODJ	Zalesie wyb.	stłupowa	8413	160	30
116.	Zalesie Jezioro	Zalesie wyb.	stłupowa	8109	100	30

CZĘŚĆ V – ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY

Załącznik nr 2

do Uchwały nr VIII/66/11 Rady Gminy Złotów z dnia 26.05.2011 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów

Projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów został opracowany na podstawie uchwały nr XXX/251/09 Rady Gminy Złotów z dnia 26 marca 2009 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Złotów w obrębie granic administracyjnych gminy Złotów. Projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko był wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 8 grudnia 2010 r. do 31 stycznia 2011 r. w siedzibie Urzędu Gminy w Złotowie. Dyskusja publiczna na przyjętych w studium rozwiązaniach odbyła się w dniu 16.12.2011 r. Uwagi na piśmie do Wójta Gminy Złotów należało składać w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 marca 2011 roku.

Osoby prawne i fizyczne oraz jednostki organizacyjne, zgodnie z uprawnieniami z art. 11 pkt. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) oraz art. 54 ust. 3 i art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227), mogły wnosić uwagi dotyczące projektu zmiany studium.

Na podstawie art. 11 pkt. 10, pkt. 11, pkt. 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) Wójt Gminy Złotów rozstrzyga o sposobie ich uwzględnienia w projekcie studium. Na podstawie art. 11 pkt. 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) Wójt Gminy Złotów przedstawia Radzie Gminy Złotów listę nieuwzględnionych uwag, o których mowa w art. 11 pkt. 1 ustawy.

Lista nieuwzględnionych uwag

do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
gminy Złotów:

1. Joachim Malinowski, zam. Błękwit 10, 77-400 Złotów, wniósł uwagę w dniu 01.02.2011 r., dotyczącą ujęcia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 79 w miejscowości Błękwit jako teren dla domków jednorodzinnych.

Ustalenia Studium: Teren przeznaczony pod rozwój funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych, rozwoju baz rolniczych.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Studium przewiduje część wsi na cele rozwoju funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych i rozwoju baz rolniczych ze względu na sąsiedztwo farmy elektrowni wiatrowych (w realizacji zgodnie z planem), samodzielna zabudowa mieszkaniowa jest wykluczona ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku.

2. Jacek Poniecki, zam. Aleja Piasta 56, 77-400 Złotów, wniósł uwagę w dniu 28.02.2011 r., dotyczącą ujęcia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 104 w miejscowości Błę-

kwit jako teren pod zabudowę mieszkaniową lub mieszkaniowo – usługową. Jeśli nie jest to możliwe, to przeznaczenie wschodniej połowy działki pod budownictwo szeregowe.

Ustalenia Studium: Teren przeznaczony pod rozwój funkcji usługowych, techniczno-produkcyjnych, rozwoju baz rolniczych.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Studium przewiduje pd. – Zach. część wsi na cele rozwoju funkcji usługowych, przemysłowych i baz rolniczych ze względu na sąsiedztwo farmy elektrowni wiatrowych (w realizacji zgodnie z obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego), samoistna zabudowa mieszkaniowa jest wykluczona ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku.

3. Kamilla Kulka, zam. Śmiardowo Zł. 117, 77-424 Zakrzewo, wniosła uwagę w dniu 26.01.2011 r. o przekształcenie działki nr 110/2 w miejscowości Buntowo z terenów użytkowania rolniczego i lasów na działkę rekreacyjną z możliwością częściowej zabudowy letniskowej.

Ustalenia Studium: Tereny rolnicze, korytarz ekologiczny, biegnący wzdłuż Jez. Sławianowskiego.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Działka położona jest w granicach korytarza ekologicznego, którego obszar, zgodnie z ustaleniami Studium, ma pozostać wolny od zabudowy/.

4. Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Złotowie z/s w Świętej 116, 77-400 Złotów, w dniu 18.02.2011 r. wniosła uwagę o ujęcie w studium warunków i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 662/1 i 450, w miejscowości Międzybłocie jako teren pod zabudowę.

Ustalenia Studium: działka 662/1 - tereny rolnicze i korytarz ekologiczny, działka 450 położona jest w sąsiedztwie Rezerwatu „Czarci Staw”.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Działka 662/1 położona jest w granicach korytarza ekologicznego, którego obszar, zgodnie z ustaleniami Studium, ma pozostać wolny od zabudowy.

Działka 450 położona jest w sąsiedztwie Rezerwatu „Czarci Staw” w odległości ok. 180 m. Ze względu na tak bliskie sąsiedztwo Rezerwatu Czarci Staw wyklucza się możliwość zabudowy tego terenu, dokumentacja do planu ochrony rezerwatu ogranicza możliwości zmiany sposobu zagospodarowania w odległości niż 500 m od granic rezerwatu - pismo RDOŚ-30-OO.III-7041-1451/10/mm z dnia 9.12.2010.

5. Brzeziński Eugeniusz, zam: Święta 62, 77-400 Złotów, w dniu 01.02.2011 r. wniósł uwagę dotyczącą ujęcia w studium warunków i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 419/1 w miejscowości Święta jako teren pod zabudowę.

Ustalenia Studium: Tereny rolnicze, korytarz ekologiczny.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Działka nr 419/1 położone są w granicach korytarza ekologicznego, którego tereny wyłączone są z możliwości lokalizacji zabudowy.

6. Tadeusz Semrau, zam.: Święta 94, w dniu 16.12.2010 r. wniósł uwagę o przekwalifikowanie działek rolnych na rekreacyjne z możliwością zabudowy w Świętej, dz. nr 451/1, 451/2, 451/3.

Ustalenia Studium: tereny rolnicze, korytarz ekologiczny.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Działki nr 451/1, 451/2, 451/3 położone są w granicach korytarza ekologicznego, którego tereny wyłączone są z możliwości lokalizacji zabudowy.

7. Roman Jagodziński, zam. ul. Wańkowicza 1/22, 77-400 Złotów, w dniu 10.02.2011 r., wniósł uwagę dotyczącą ujęcia w studium warunków i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 451/4 w miejscowości Święta jako teren pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub letniskową

Ustalenia Studium: Tereny rolnicze, korytarz ekologiczny.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Działka nr 451/4 w miejscowości Święta położona jest w granicach korytarza ekologicznego, którego tereny wyłączone są z możliwości lokalizacji zabudowy

8. Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Złotowie z/s w Świętej 116, Złotów 77-400, w dniu 18.02.2011 r. wniosła uwagę o ujęcie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego działki nr 79/7 w miejscowości Święta jako teren pod zabudowę.

Ustalenia Studium: tereny rolnicze.

Rada Gminy Złotów odrzuca powyższą uwagę

Uzasadnienie odrzucenia uwagi: Wyklucza się rozwój zabudowy ze względu na brak uzbrojenia terenu.

.....
Przewodniczący Rady Gminy Złotów